

Megillah

מגילת מתיב

Published by the Mashadi Youth Committee

Year 17, Number 72

Nisan 5761, April 2001

Megillah
Mashadi Youth Committee
Three Grace Avenue
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7
Time Value

Platinum Capital Corp.

MORTGAGES

NYAMB
A Member of the
New York Association of Mortgage Brokers

Registered Mortgage
Broker,
N.Y.S. Banking Dept.

متخصص در اخذ وام مسکن
و تجارتي

Residential & Commercial Loans Specialist

Lowest Rates

با پایین ترین نرخ بهره

No Income Check

بدون چک کردن درآمد

No Asset check

بدون چک کردن سرمایه

No Credit

بدون احتیاج به داشتن اعتبار

Confidential & Fast

سریع و محرمانه

ALL TYPE OF CREDITS, BANKRUPTCIES, FORECLOSURES,
JUDGMENTS, SELF EMPLOYED, NONE EMPLOYED,
FOREIGN NATIONALS, OK.

CONSTRUCTION LOANS AND HOME EQUALITY
LOANS AVAILABLE.

Call: **Roozbeh Hakimian**

Bus: **(516) 482-23 13**

Cell: **(516) 637-83 44**

Welcome, Rabbi Kassorla

Editorial

By: Mehran Eteessami

As this issue of Megillah is going to print, we have received the wonderful and exciting news that Rabbi Hayyim Kassorla and his family have agreed to join our community, G-d willing, as early as this summer.

The Mashadi Youth Committee, and the staff of Megillah magazine take great joy in hearing this news. We would like to take this opportunity to welcome Rabbi Kassorla, his wife, Rabbanit Jodi Kassorla, and their three sons, Yosef, Eliyahu, and Naftali to the Mashadi Jewish community in New York.

Dear Rabbi Kassorla: we all pray to G-d that this is the beginning of a very long, rewarding and successful association; both for you and your family, as well as for our community.

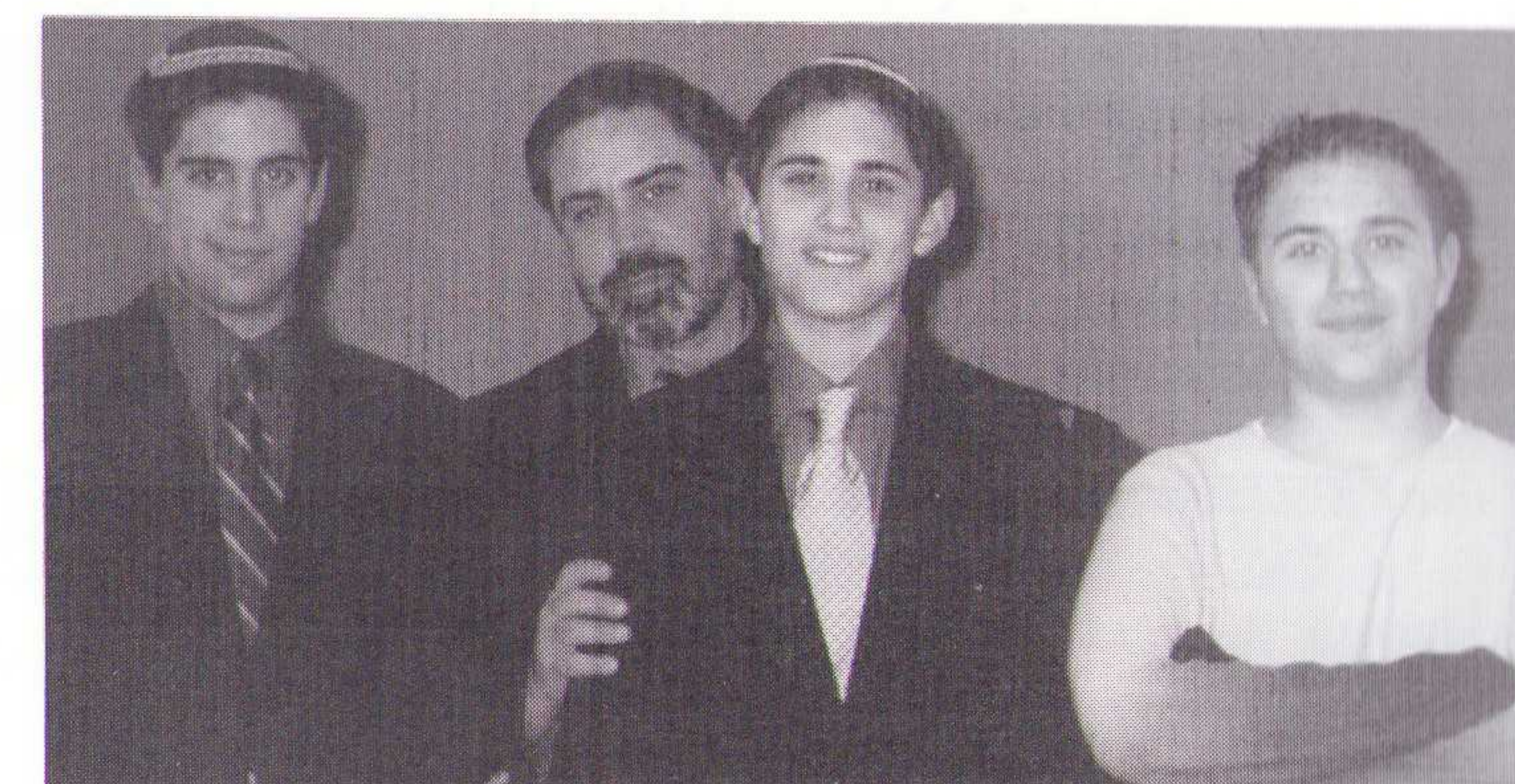
• • •

For a very long time now, many members of the younger, English-speaking segment of our community have been feeling a great need for a dynamic spiritual leader that can address the needs of their generation. The opening of the Mashadi Jewish Center in Great Neck and the establishment of its Young Adults Minyan and Youth Minyan intensified this need. It became apparent to many that over the years, the lack of professional, full-time spiritual leadership causes many of our youngsters to drift away from their heritage and religion. By the same token, this lack could force many others, who crave spirituality, to gravitate towards unfamiliar Rabbis who do not at all share our community's Sephardi values and tolerant ideology.

Many people knowledgeable about community affairs, including Mr. Nissim Bassalian, approached the Central Board to express the opinion that our young generation needs professional spiritual leadership. Last year, the Central Board established a Search Committee to look for candidates to fill such a position. Of course, at first the position itself was not at all well defined. The Search Committee did not have an exact job description for the position, and only a vague idea of what kind of person it was searching for. That all changed when the Committee met Rabbi Kassorla.

It was our community's great fortune that right around this time, Rabbi Hayyim Kassorla was thinking about moving his family to the New York area, after serving for thirteen years as the Rabbi of Magen David Sephardic Congregation in Rockville, Maryland, near Washington, D.C. After meeting Rabbi Kassorla on several occasions and having long discussions with him, the Search Committee recognized that Rabbi Kassorla's religious background and perspective, his personality, and his humble character are exceptionally well suited for our community. The Committee members believe that what Rabbi Kassorla has to offer is exactly what our young generation needs.

Traditionally, our community has never had a full-time, American style Rabbi, so the Central Board's Search Committee was at first reluctant to define the position as such. Long ago, the spiritual needs of the community were always fulfilled by volunteers who gave selflessly of their time. More

Rabbi Kassorla pictured with his sons Yosef, Naftali, and Eliyahu from left to right.

recently, we have also had the privilege of being led by our esteemed Rabbi Eliyahu Ben-Haim, and by Mr. Motti Kohanim in Great Neck.

But many people still believe that we have an urgent need for a full-time professional who can concentrate his efforts toward our youth and young adults. Our community is very large, and, *Baruch HaShem*, growing. So, it is only natural that we should need to fill additional spiritual leadership positions. After meeting Rabbi Kassorla, the Search Committee, the Central Board, and the Synagogue Board quickly abandoned their reservations and decided to pursue him as a full-time Rabbi.

Last November, Rabbi Kassorla spent a Shabbat at our Synagogue in Great Neck as a visiting scholar in a Youth Committee program. All those who met him were quite impressed by his knowledge and by his friendly and accessible personality. On another occasion, Rabbi Kassorla met with Rabbi Ben-Haim, Rabbi Shoub, and the rest of the community's Religious Council who quickly gave their enthusiastic endorsement, as required by the community By-laws.

Rabbi Kassorla received his Rabbinical Ordination as a Sephardic Studies Program graduate of Yeshiva University in 1983. He has a Masters degree in Social Work, and he has close to twenty years of experience as the Rabbi of two Sephardi Synagogues. He also has many years of teaching experience. Rabbi Kassorla has particular experience and expertise in family and adolescent counseling. He is on the Board of the American Sephardi Federation, and an active member of the Sephardi Educational Center.

Rabbanit Jodi Kassorla is a *mashgichah*, certified by the Star-K of Baltimore and other *kashrut* organizations. She supervises the *kashrut* of several restaurants and caterers, as well as at their Synagogue's kitchen. One of Mrs. Kassorla's favorite pursuits is to help singles meet prospective mates. She already gets credit as the matchmaker of eighteen couples who subsequently got married.

We all know that it will not be easy for the Kassorla family to uproot itself from their many friends and associates in Washington after thirteen years. Such a move wouldn't be easy for anyone, let alone a Rabbi who is an intimate and integrated part of his community. Let us all do our best to make the Kassorla family feel comfortable with their move and welcomed to the Mashadi Jewish Community. Let us all support Rabbi Kassorla and help him succeed in his new position.

دفتر وکالت دیوید پور و شرکاء

با مدیریت

دیوید اسحق پور

Tel: (516) 829-1990

برنامه ریزی مالیات بر ارث	معاملات املاک	برنامه ریزی مالیات بازرگانی
• وصیت نامه • تشکیل «تراست» • مسدود کردن مالیات بر ارث	• کلوزینگ • اجاره نامه / مسکونی و تجاری • امور مالک و مستأجر	• روشهای قانونی برای تقلیل مالیاتها: مؤسسات شخصی، اجاره املاک، امور حرفه ای، معاملات جزئی و کلی

• تنظیم قراردادهای و موافقت نامه ها	• امور قضائی تجاری و خصوصی
• تشکیل و ثبت شرکتها	• مدیگر و مدیکید

مشاوره رایگان، محرمانه بودن کامل
DAVID POUR & ASSOCIATES, LLP
Attorneys At Law

David Eshagh Pour, ESQ.

Managing Partner

Estate Planning

- Wills
- Trusts & Estate
- Family Limited Partnership

Real Estate

- Closing
- Leases
- Landlord-Tenant

Tax Planning

- Legal Strategies for Self-owned, Family-owned Business, Real Estate Holding
- Income Shifting

- Commercial & Civil Litigation
- Elder Law/ Medicare-Medicaid

- 1031 Like Kind Exchanges
- Contracts/ Agreements

Free Consultation, Full Confidentiality
10 Cutter Mill Road, Suite 406
Great Neck, New York

TABLE OF CONTENTS

Editorial.....	1
Oh G-d, Teach Us to Number.....	4
Central Board Report.....	6
Sisterhood Report.....	7
Youth Committee Report.....	9
Mazal Tov.....	4
Two Tragedies	14
Community News.....	16
We Are Our Brothers' Keepers.....	18
Purim Past and Present.....	19
Photo Collage	20
Ariel Sharon	24
Israel Corner.....	25
Health.....	26
Money Matters.....	28
Brainteasers.....	29
What To Eat? Where To Eat?... ..	30
Literary Highlights.....	32
Viewpoints.....	33
Physicians' Questionnaire.....	44
Next Time.....	57
Farsi Section.....	58

Cover Photographs:

- Group Bar Mitzvah - November 2000
- Mashadi Youth Committee Members

Megillah

מגילת מנילה

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشدی
ועד צעירי משהד
a non-profit organization, affiliated with the
United Mashadi Jewish
Community of America

Three Grace Avenue, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:

Laleh Asher, Behnaz Dilmanian

Contributing Editors:

Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian,
Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Eteessami

Contributing Writers:

Heshmat Bassali, Yaghoub Ismaili
Bernard Livi, Robert Livi, Yaghoub Mardkhai

Viewpoints:

Laleh Asher
Assistant: Mickey Karimzadeh

Electronic Typesetting & Publishing:

Behnaz Dilmanian

Art Director:

Robert Mardca

Advisory Board of Past Editors:

Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian,
Bahman Kamali, Bernard Livi, Natascha Nassimi

Subscription Mailing List:

Shahab and Shiva Eteessami

Advertisements:

Behnaz Dilmanian

Treasurer:

Seda Eteessami

Distribution:

Justin Hakimian, Michael Hakimian, Mickey Karimzadeh,
Talia Livi, Benny Livian, Tiffany Shaer, Blanche Zabihi

Megillah Subcommittee Directors:

Collette Karmily, Natalie Rahmani

Advertising space is sold to cover part of the cost of
Megillah's publication. Megillah is not responsible for
the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 2001: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Oh G-d, Teach Us To Number Our Days

By: Rabbi Hayyim Kassorla

This article is dedicated in loving memory of Yoav Zeruvabel Ben Gabriel (Majid Zeruvabeli) and Esther Bat Yitzhak (Stella Nassimi):

In the Torah reading of *Shemini*, which we shall be reading in a few weeks, a terrible tragedy occurs. On the day of his coronation as High Priest, Aharon's two sons, Nadav and Avihu, do something wrong. It is not exactly clear what they did, but nevertheless, as a result, the two of them die. And in an instant, Aharon's joy turns to sorrow, his glory to ashes. The day of his coronation becomes the day of his double bereavement.

What should Aharon have done at such a dreadful moment? Mosheh tries to say some kind of consolation, and it seems that Aharon just cannot respond. The Torah, which does not usually contain extra words, notes what Aharon did. It says, "*Vayidom Aharon*," that Aharon kept silent. Evidently, he withdrew into himself, nursed his wounds in silence, and then, when he was able to, he came back.

Jewish tradition tells us that loss is not an illness from which we need to recover. Loss is an experience, one that occurs in each and every serious life. An experience that is the price of love, and is an inescapable part of every person's life with the possible exception of the recluse, who knows no one and loves no one, and is involved with no one. It is not an illness from which to recover. It is a proof of the seriousness of our relationships, a proof of our ability to feel, a part of every single human life. The rituals, like the *Kaddish*, the

Shiv'ah, and the *Sheloshim*, may, and surely do, have therapeutic benefits. But this is not their purpose. Their purpose is to give depth and dignity and sacredness to the end of life, and to make the time of mourning a way of sanctifying life and serving G-d.

At a moment in his life when there were no words, at a moment in his life when all efforts at consolation must have seemed so superficial, at a moment in his life when all words must have seemed so inadequate, Aharon HaKohen said nothing. He withdrew into himself. He nursed his wounds in silence, and then, and only then, when he was ready, he came back to the community and came back to his service. His service was probably different after his loss than it had been before. His faith was probably different, perhaps deeper than it had been before. But he was entitled to the time off, to be alone, and a time in which to be silent.

Aharon HaKohen understood this truth of silence. The Torah understood it too. That is why the Torah records these two words: "*Vayidom Aharon*," and Aharon kept silent, to teach us that there are moments, painful moments, dreadful moments, in each person's life when silence is the only appropriate response.

Let me share with you one of the strangest comments that I know in all of rabbinic literature. At the end of the Creation story, the Torah says that G-d saw all that He had made, and behold it was very good: "*tov meod*." Says Rabbi Meir: "*Tov meod, zeh hamavet*." "Very good, that means including death." How could Rabbi Meir say that? How could he, who was surely an authentic Jewish teacher, how could he say that death is very good? The answer is, I believe, that we must somehow learn to walk a

very thin line.

Whoever stresses life and denies death is naïve. You can go on a plane ride and not get there, G-d forbid. You can eat the wrong food, G-d forbid. So whoever stresses life and denies death is foolish. But on the other hand, whoever stresses death and focuses on it and obsesses over it is wrong.

How do you keep the two, life and death, in some kind of balance? How do you live your life without denying death? And how do you face death without thereby spoiling life? Allow me to share with you possible answers. I say possible, because surely no one has the answer. These are simply my struggles with these issues, which I have thought about ever since my father, of blessed memory, passed away about a year-and-a-half ago.

There is a children's story that is called *Tuck Everlasting*. It tells about a girl named Winnie who accidentally discovers the secret of the Tuck family. It seems that many years ago, they drank from a certain hidden spring that gave them eternal life; and as a result, they never age. They can never die, not from injury, not from disease, and not from age. The two sons, Jessie and Miles, will always be seventeen and twenty-two. The father of the family, who is called Tuck, explains to Winnie why this is not so wonderful as it seems at first. They are floating down a stream in a rowboat and he says to her: "Know what that is all around us, Winnie? Life. Moving, growing, changing, never the same two minutes in a row. This water, you look out at it every morning and it looks the same. But it's not. All night long it's been moving, coming in through the stream, back there to the west, flipping out through the stream down

east here. Always quiet, always new, moving on; and some day, after a long while, it comes to the ocean.

"Know what happens to the water then? The sun sucks some of it right out of the ocean and carries it back in clouds and then it rains, and the rain falls into the stream, and the stream keeps moving on, taking it all back again. It's a wheel, Winnie. Everything's a wheel, turning, and turning, never stopping. And people, but never the same ones, always coming in new, always growing and changing and then moving on. That's the way it's supposed to be, that's the way it is." The rowboat bumps into the branches of a fallen tree and stops, Tuck continues: "It goes on to the ocean, but this rowboat now is stuck. If we did not move it out ourselves, it would stay here forever, trying to get loose, but stuck. That's what we Tucks are, Winnie, stuck, so we can't move on. We are not a part of the wheel any more. We are dropped off, Winnie. We are left behind. And everywhere around us things are moving and growing and changing. You, for instance, a child now, but someday a woman, and after that moving on to make room for the new children."

Winnie is overwhelmed with understanding, and she blurts out "I don't want to die!" "No," said Tuck calmly, "not now. Your time is not now. But dying is a part of the wheel, right there next to being born. You can't pick out the pieces you like and leave the rest. Being part of the whole thing, that's the blessing. You can't have living without dying." That's the story."

I think I understand what the author is trying to say — that without death, you can't really have life. If it weren't for death, you would just have an endless and pointless existence. It is only the fact that life has an end that makes each day so precious.

There is a family I know that taught me this truth. The family got a death notice. The doctor told them

that their father had at most six months to live. Do you know what they did? They decided to pack those six months with as much living for him as they possibly could. So they each came to him — one from California, one from Virginia. They each came five or six times, and they each brought him to visit them. And then his son took him to Israel, where they celebrated his 82nd birthday; and they went to all the places that he wanted to go.

And guess what? The six months turned out to be ten months, because he fought so hard, and because doctors aren't G-d. And they filled those ten months to the brim with all kinds of wonderful experiences, and then he passed on. After the funeral, his son said to me, "You know, Rabbi, if we thought that he had an endless amount of time, we would never have done all those things that we did with him, and for him, this year. We would have put them off and said, 'well, we will do them one of these days.' But precisely because we knew that we had a deadline — literally a deadline — we put him first in our priorities and we filled each day of his life and ours with precious, shared, sacred experiences that we will never forget."

I think that's what Rabbi Meir must have meant when he said, "*Tov meod, zeh hamavet*." ("Very good, including death.") It is precisely the knowledge that our days are limited that drives us to make the most of our lives while we have them. Otherwise, we would put off doing the things that count until one of those days, instead of doing them right now, right here, and right well. I was at a wedding about a year ago, and I was standing next to the grandfather of the bride. As we were watching the dancing, he said to me, with a smile on his face that could have lit up the room, "Rabbi, if I were to die tonight, I would have no complaints." What did he mean by that?

I think he meant that he could see

with his own eyes the continuity of his family, and he could see the continuity of his values. And so he was able to say, "If I were to die today, what I am, what I really am, will continue to live." I think that's the choice, the real choice that every one of us has to make in this world.

You put your trust in things, cars and cash and things, and those things wear out, as all things inevitably will. Then, who are you, and where are you? If you put your trust in your body, or in your good looks, or in your youth, and those things disappear, as they surely will, then who are you, and where are you?

But if you can learn to see yourself as part of the wheel, or as Tuck says, if you can see yourself as part of a great, never-ending cycle. If you can see yourself as part of a people and a faith that has an eternal destiny; and if you can see that what you stand for will continue, then I think that you can let go of life with confidence, with trust, with serenity, and with faith.

I was very touched, when, after visiting a patient in a hospital, he told me, very simply, "Rabbi, I've had a good life, and this last year has been the best." If you can say that about the last year of your life — that it has been the best — how very rich, how very fortunate are you.

The Psalmist said it very well: "*Limnot yameinu ken hoda venavi levay khokhma*." Teach us, Oh G-d, how to number our days, and teach us, Oh G-d, how to appreciate our lives, while we still have them. For whether they be short or long, they are always too short. If you really live, it is always too soon, when we must let go of those whom we love.

But it is precisely because we don't have an endless supply of days that we understand the need to fill up the days that we have with love and with life. So teach us, G-d, to number our days so that we may thereby get a heart of wisdom.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

The following are highlights of some of the Central Board activities during the First Quarter of 2001.

1. 130 Steamboat Road

The revised plans for the project were the subject of several hearings at the Zoning Board of the Village of Great Neck. Unfortunately there continues to be resistance from some of the neighbors to the project. However, the plans were generally well received by the Board, and the next few scheduled hearings' discussions will focus on modifications and conditions of the project. The Central Board is hopeful that the permit for this project will be granted in the near future.

2. Youth Issues

A. Rabbi for the Youth and Young Adults

As previously reported, the search for a Rabbi for the youth and young adults of the community focused on a highly qualified Sephardic Rabbi with twenty Years of Rabbinical experience. At the time of this writing, it is expected that the discussions with this candidate will come to a fruitful conclusion very shortly and that this Rabbi will join our community by the Summer of 2001.

B. Cruise for Mashadi Singles

In an effort to foster social interaction between the youth of our community residing in the USA, Israel and Europe, a cruise was organized by volunteers of the CMPA and various young members of our community with the assistance of the Central Board. The purpose of this cruise, which will take place in July, is to allow young people to get to know each other in a relaxed atmosphere of a cruise. This program was very well received by community members from Israel and from the USA, and it is expected that over 100 young members of our community will participate in this program.

3. Construction and Financial Matters

Plans were made and contracts were signed to finish the interior design work of the United Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom. Among the projects is the Donors Wall which will be placed over the stairs leading to the lower level. This Donors Wall will have plaques for all of the donors to the Building Fund. An opportunity is being given to community members who had not previously made a donation to the Building Fund or who would like to increase their donation to do so by June 2001 at which time the plaques will be ordered.

Sisterhood Report

By: Anna Carmili

Community Bar Mitzvah 2000

On Sunday, November 5th 2000, the annual community Bar Mitzvah Ceremony was held for the first time at Temple Israel of Great Neck. On this day fifteen boys, their parents, family, and friends celebrated their religious coming of age. The event was a great success in its entirety. The party began with a blessing from the Rabbi and the boys' performance was followed by the traditional candle lighting ceremony. The guests loved the grand buffet dinner and enjoyed themselves dancing to the music of the live band. Thank you to everybody who was involved in organizing this celebration. By giving us their time, donations, and expertise, this event became a big hit.

The participants were:

Emil Ben-David
Philip Etessami
Aaron Etessami
Coby Hakimi
Sean Hakimi
Jason Hakimian
Simon Hakimian
Jason Ijadi
Yaniv Moradi
Babak Morovati
Daniel Nassimi
Jonathan Neek
Jonathan Rahimi
Justin Zaroovabeli
Mathew Zaroovabeli

On the Shabbat after the party, the *shira* was celebrated. All the boys were called up to be introduced to the community. They were presented with *tehillim* and blessed by the Rabbi while being cheered on by relatives and friends. Mazal Tov to these fine young men and their families. May they always be a

source of pride to their parents.

Hannukah Toy Drive 2000

The annual Toy Drive was a great success. A large number of different new toys and gifts were collected and sent to the OHEL, a Home for Orphaned or abused children. Our thanks go to the Talmud Torah classes of Long Island for their support and generous donations, and for our assistants, Elana Hezghia and Linda Hakim, for collecting and packing the toys. This year's participants were: Melanie Carmili, Stephanie Idjadi, Ronnie Kalatizadeh, Eden Basalely, Elicia Basalely, Eve Basalely, Arielle Rahmanan, Candy Aminoff, Kellie Aminoff, Evan Nabavian, Ronnie Hematian, Raquel Hematian, Deena Hematian, Claudia Hematian, Ashley Hakimian, Melanie and Stehanie Zar, Maxine and Nadine Karmily, Gaby and Aaron Karmily, Nicole and Michael

Hakimian, Chloe and Melody Hakimian, Monique Hakimian, Hedy Dilmanian, Mrs. Minou Hakmian, Mrs. Janet Hakimian, Mrs. Rosita Basalely, Mrs. Sharleen Idjadi, Mrs. Suzy Hakmian, Mrs. Lida Hakimi, Mrs. Soraya Aziz and their families.

Children's Hannukah Party

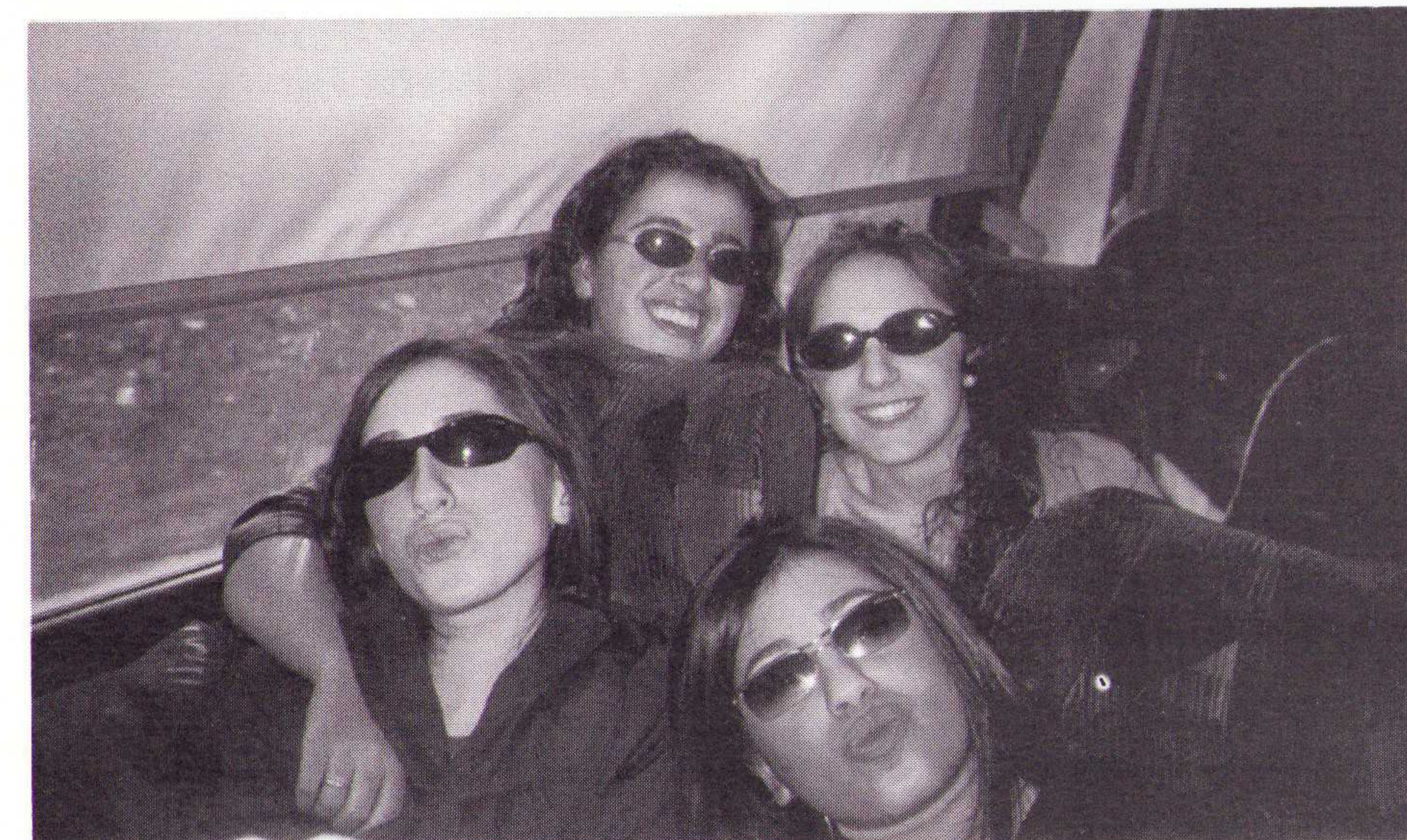
The children's Hannukah Party was held on Sunday, December 24th at Shaare Shalom. Almost 300 guests celebrated this holiday with us. The kids and their parents enjoyed delicious food, the traditional *sufganiot*, and candy filled dreidels. The highlight of this party was a performance by the famous and talented magician, Eugene Weissberg. He entertained and delighted the guests for one hour.

Children's Purim Party

This year the children's Purim celebration took place on Sunday, March 11th. It was held at Shaare Shalom Synagogue, with great success. The participation of our community's kids and parents was fantastic. This year we had three huge rides, many booths, games, and many prizes. As always Lederman Caterers provided us with a cotton candy machine. For the first time, we had a booth where kids had their photos taken to be put on fake driver's licenses. This was graciously provided by Heat Wave Entertainment. The volunteers were: Lavi Hematian, Jocelyn Davoodzadeh, Regina Hakimian, Sharleen Pouladian, Aimee Nassimi, Nadine Karmily, Ashley Hakimian, Jocelyn Zar, Sharon Livi, Linda Hakim, Melanie and Stephanie Zar, Carolin Nassimi, Maxine Karmily, Rachel Hakim, Elana Hezghia, Jennifer Livi, Jason Hakimian and Aaron Etessami. Thank you.

Tu B'Shvat Ilanot Packages

For *Tu B'Shvat*, the Sisterhood made 350 packs of dried fruit and candy. These packages were distributed among the students of the Talmud Torah classes. Thank you to Mrs. Yaffa Basalely and Mrs. Ziva Davoodzadeh for helping us.

Youth Committee Report

By: Laleh Asher

The first quarter of the new MYC term in the year 2001 has been a very successful and exciting one. The following is a report on all the activities and decisions made by the Mashadi Youth Committee as well as an overview of upcoming events.

New Year's Revelation Party

We kicked off our quarter with the "New Year's Revelation" party on December 31, at the Huntington Townhouse on Long Island. Several hundred youth gathered for a night of dancing, wining, and dining with a penthouse view of the starry sky. This night was especially successful due to the assistance of the CMPA and the Central Board, who provided roundtrip coach bus service to and from the party. As added incentive to use the bus service, the CMPA reimbursed each person who used the bus instead of driving. This effort helped to ensure a much safer evening for everyone.

Challah Baking Class

On Wednesday, January 3, Sarah Karmely led a challah baking class. The MYC office was full of young ladies of every age from newlyweds, to single women, to mothers with their daughters. All had come not only to learn the secret to "Sarah's No Fail Recipe," but also to hear the stories, the traditions, and the meaning behind making and baking challah. Each young lady took home at least two challahs to share with her family for Shabbat.

Ice Skating at Rockefeller Center

On Sunday, January 21, an energetic group of teens and chaperones joined together for a day of ice skating at the

world famous outdoor rink at Rockefeller Center. For those participants who were not yet acquainted, a snowball fight at Bryant Park broke the ice and was the start of new friendships.

New York Jewish Film Festival

On Monday, January 22, a diverse group viewed Eran Riklis's contemporary Israeli film "Vulcan Junction" at the 10th Annual New York Jewish Film Festival. The lively music and plot gave a glimpse of what life might have been like in Israel at the time of the 1973 Yom Kippur War.

Megillah Meeting

On Sunday, February 11, Megillah held its quarterly brainstorming session at the MYC office. Feel free to contact us if you'd like to get involved and help out with any aspect of writing, photography, or layout, or if you'd like to share your comments and criticism with the Megillah Crew. Please join us at our annual meeting on May 13. We will review the past year's progress as well as plan the upcoming issue.

Mashadi Exhibit at the Metropolitan Museum of Art

On Sunday, February 25, a group of young adults attended a special exhibition at the Metropolitan Museum of Art, entitled "Sultan Ali of Mashad, Master of Nastaliq." Our tour guide, a scholar in the field, made the visit especially enlightening as we viewed twenty ancient manuscripts created by the acknowledged master of Nastaliq, the writing style likened to flying geese that was favored in 15th and 16th century Iran for poetical texts.

Rabbi Manis Friedman: "Our Role in Life"

On Wednesday, March 7, Rabbi Manis Friedman gave an inspiring and funny lecture titled "Our Role in Life." One of the main points he relayed to the audience, a packed house which included men and women, young and old, was that by being happy, you are doing a mitzvah. "Happiness itself is a mitzvah," he stated. He also emphasized the concept of our will triumphing over our destiny, which can be accomplished through participation, action, and most importantly the choices we make. The

lecture was followed by a lively question and answer session.

Mishloach Manot Packing

On Sunday March 4, several teens helped to prepare and pack mishloach manot. These mishloach manot were delivered by Tomchei Shabbos, an organization that anonymously and routinely delivers food for Shabbat and holiday meals to those who are more in need. These teens engaged in the mitzvah of giving and sharing with fellow Jews.

Purim

This year members of the MYC celebrated Purim by dressing up in hamentashen costumes and distributing hamentashen, as well as face painting for children and adults after the Megillah reading on the eve of March 8.

Purim Party

On Shooshan Purim, Saturday night March 10, many of our youth gathered at a trendy nightspot in honor of Purim. While no one dressed up as is traditional for Purim, this party raised substantial funds for future MYC events and programs.

MTC Meeting

On Sunday March 11, the MYC's newly revamped Mashadi Teen Club held its first meeting of the quarter. Many teens attended and presented ideas for day trips, ongoing events, and long-term projects. The MTC will be holding regular monthly meetings and is looking forward to participating in community service. Be on the lookout for programs such as "Homework Helpers," *Bikur Kholm*, visiting the sick, as well as visiting the elderly who live on their own. Also, get ready for a visit to the museum, attending a Broadway show, and a new stage production featuring all our young talents. Hopefully all teens will be involved in planning and running these programs. The MTC are ready to convey and carry on the goals of the MYC. For more information on any of these programs or if interested in helping out or getting involved, contact Tiffany Shaer at (516) 498-9312 or David Kamali at (917) 763-2504.

Blue Man Group

On Thursday, March 15 an enthusiastic group of youth attended the hit off-

Broadway show, "Blue Man Group," at the Astor Place Theater. For many, this award-winning theatrical production, which combines theatre, humor, percussive music, art and science through a multi-sensory experience unlike any other, was a great first time performance art experience.

Annual Shabbaton with Rabbi Jonathan Rietti

On Friday, March 23, a group of young adults and teens, as well as several families with their children departed to the Upstate New York Swan Lake Resort for a Shabbaton unlike any other. This weekend included activities such as swimming, ping-pong, and, unfortunately, some water fights. The boys and girls also enjoyed a scavenger hunt, which the girls won, and which ended on Saturday night with skits performed by both groups. The spirit of Shabbat was prevalent throughout but was especially evident in singing the *Zmirot L'Shabbat* on Friday night. The highlight of this weekend was the inspirational lectures by Rabbi Rietti, notably "When is Love Real?" and "Who is Responsible for My Happiness?" in which he pointed out that the ephemeral love and happiness can triumph over the physical world and the trivialities we deal with and live in on a daily basis. We were privileged to have Rabbi Jonathon Rietti and his family, including his children and in-laws who are Mashadi Jews, join us for this event.

Salesperson Security Seminar

On Sunday March 25, the MYC hosted a Salesperson Security Seminar. This seminar was very well attended by young adults and adults in our community. The comprehensive seminar consisted of advice by area experts.

Upcoming Events

Salute to Israel Parade

This year's Salute to Israel Parade, on Sunday May 20, will proudly include a group of marchers sponsored by the MYC. While our enthusiasm during the parade has always been a source of pride, the number of people marching has dwindled over the past few years. Participation in the parade is open to people of any age. Our group theme this year is "We are a people of unity." We hope that all of our community members,

.including Talmud Torah students, teens, young adults, as well as parents will demonstrate this unity, as well as Zionist pride and support for Israel on its 53rd anniversary. For more information, or to help, contact Dana Rafinia (516) 498-9647.

Israel Tour 2001

This upcoming summer, two groups of teens will be participating in the Israel Tour. In response to a mutual concern by both parents and participants, the boys and girls will be traveling in two separate groups. For further information please contact Arun Bassalali at (516) 466-1686.

Summer Cruise to the Bahamas

This summer the Concerned Mashadi Parents Association, (CMPA), and the MYC are organizing a first time international event, a cruise to the Bahamas. This eight-day cruise will be

departing from New York on July 15. The price for this cruise is \$790. As of now, there are a few spots available. For more information, or to register please contact Mark Karimzadeh at (718) 812-3205, Anita Nowbakht at (516) 829-1788, Desiree Nemati at (516) 406-1050, or Allen Hakimian at (516) 850-9692.

Art Exhibit

The MYC is planning the 3rd International Mashadi Art Exhibit. We are looking for people who can help plan and organize this event. Please contact Natalie Rahmani at (516) 850-5549 or Laleh Asher at (917) 364-3746

Sefer Torah Fund

The MYC has commissioned a community Sefer Torah that is currently being written by a qualified sofer in Israel. The Torah, to be completed within the upcoming year, will be small in size to

allow for use during travel. Fundraising for this Sefer Torah is almost complete. The MYC would like to share this mitzvah with the entire community. If you would like to make a contribution, please make checks payable to "MYC Sefer Torah Fund." For further information please contact Afshin Bassali at (516) 829-1751 or Benny Hematian at (516) 482-7276.

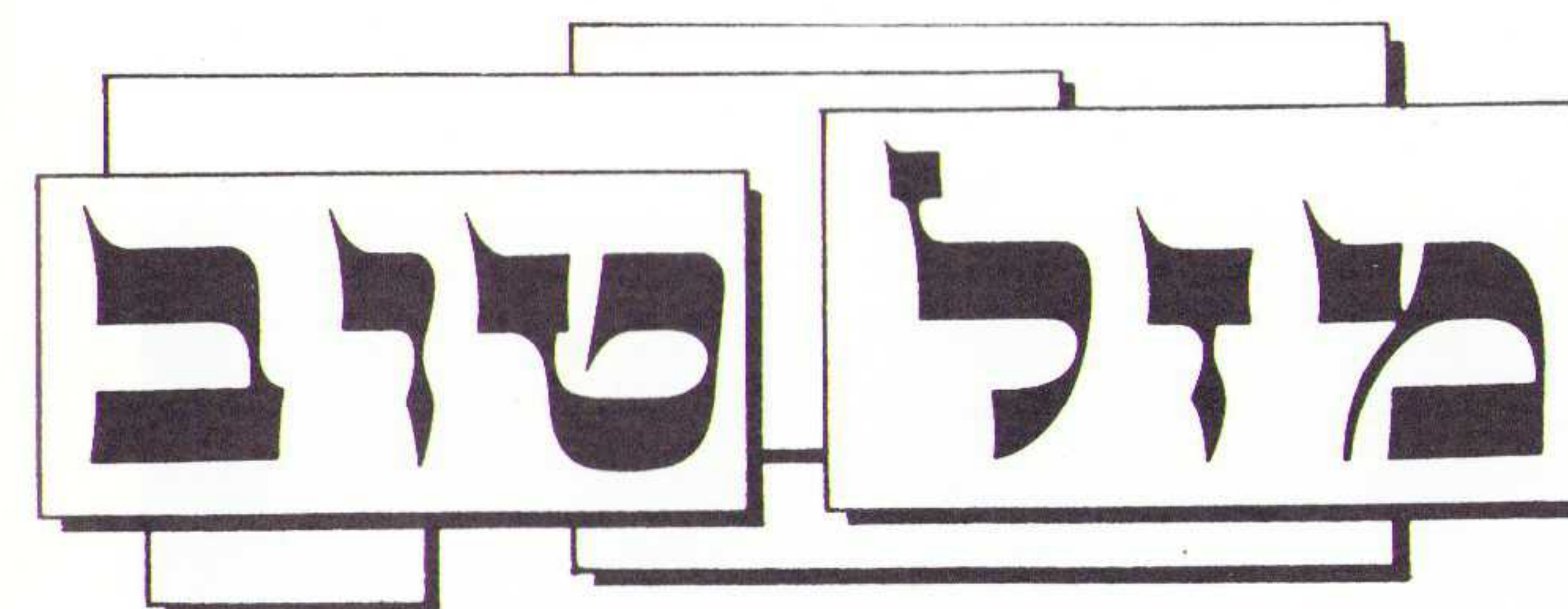
Thanksgiving Weekend at Dippikill

In response to the recent "Dippikill letter" submitted to the MYC, and printed in the previous issue of Megillah, the MYC is attempting to make sure behavioral problems of this nature do not occur on MYC events in the future. According to the President of the MYC, Arun Bassalali, "Our motto this term has been to try to incorporate the [Youth Committee's] mission statement somehow into virtually whatever we do, bringing more purpose into the youth." By identifying the purpose of events and making sure attendees know what that purpose is, hopefully we will be able to avoid future problems. In regards to this trip, there was poor communication on behalf of the organizers who did not relay expectations and responsibilities, therefore leaving attendees unprepared. The MYC apologizes for the problems that occurred, and hopes to be able to avoid problems such as these in the future.

Our Mission Statement:

The Mashadi Youth Committee is devoted to the preservation and enhancement of the Mashadi Sephardic Jewish tradition and culture through religious, Zionist, educational, and social programs and publications.

The MYC is an elected group of volunteers that aim to meet the guidelines set forth by this mission statement. Meetings are held on the first Monday of each month and are open to the public. We invite all community members to get involved by helping to plan, support, promote, or make any of these events or programs happen. For more information contact any MYC member or Mrs. Behnaz Dilmanian at the MYC office at (516) 829-3443, or visit www.MYCweb.com.

Collected by: Elena Hajibai

Births:

Ariel daughter of Dalia & Zev Brandel
Jiselle daughter of Bonnie & Raymond Hakimi
Avigail daughter of Sepideh & Daniel Koren
Lily Mina daughter of Deborah & Shayan Hakimian
Chloe daughter of Nazak & Dennis Namdar
Julia daughter of Sharon & Mehran Kohanim
Joseph son of Emanuella & Simon Ghassabian
Scott Eliahoo son of Arezou & Mehran Hakimian
Samuel son of Dina & Yossi Namdar
Jonathan son of Miriam & Massoud Behnam
Israel son of Patricia & Ashkan Enayatian
Yoseph Chaim son of Sarit & Pedram Shaer
Toby son of Afsoun & Ramin Nabavian
Joshua Shaoul son of Natalie & Danny Hajibai

Bar-Mitzvah:

Igal Nassim

Engagements:

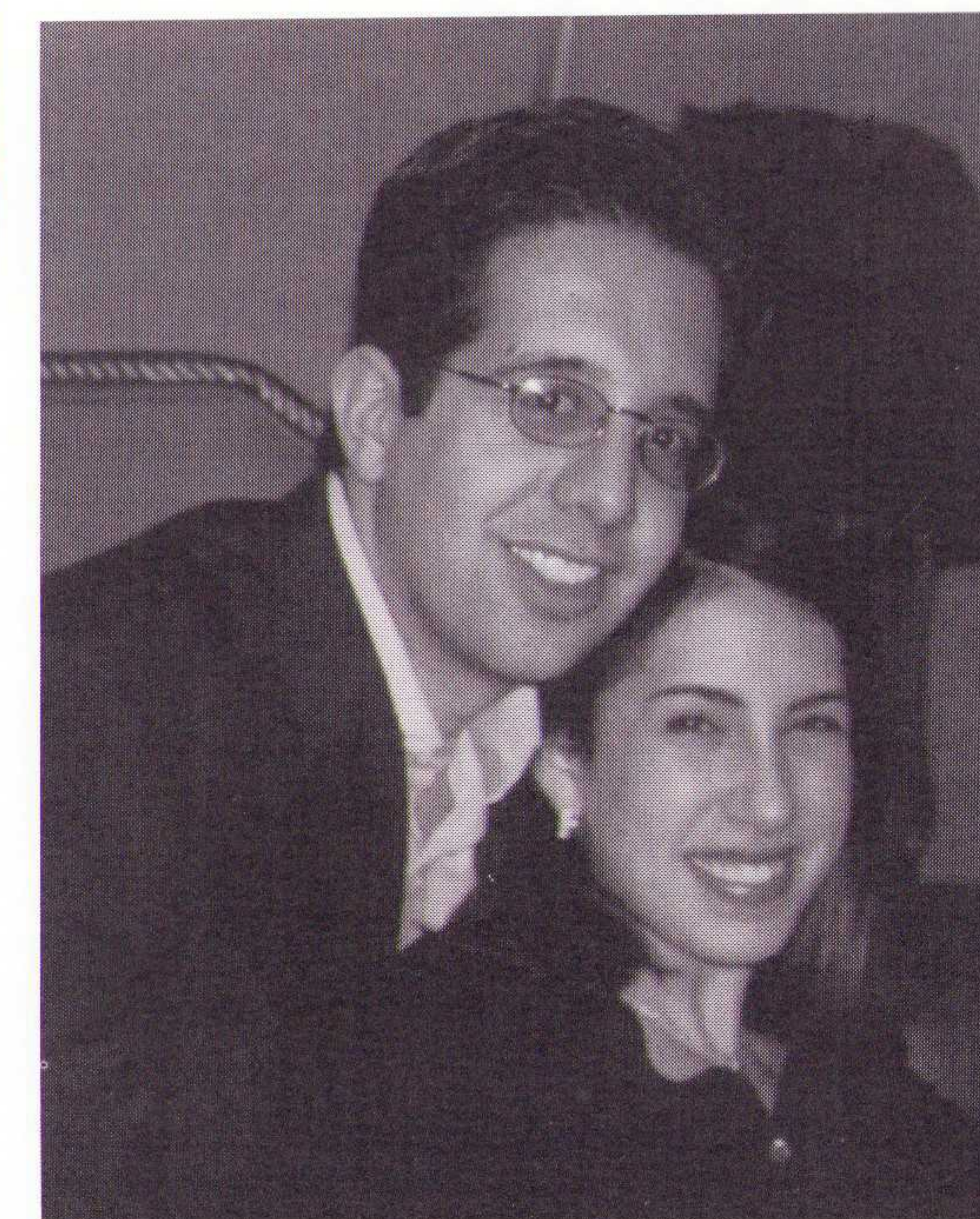
Rebecca Hakimian and Shayan Nabavian
Seda Etessami and Kourosh Livian

Weddings:

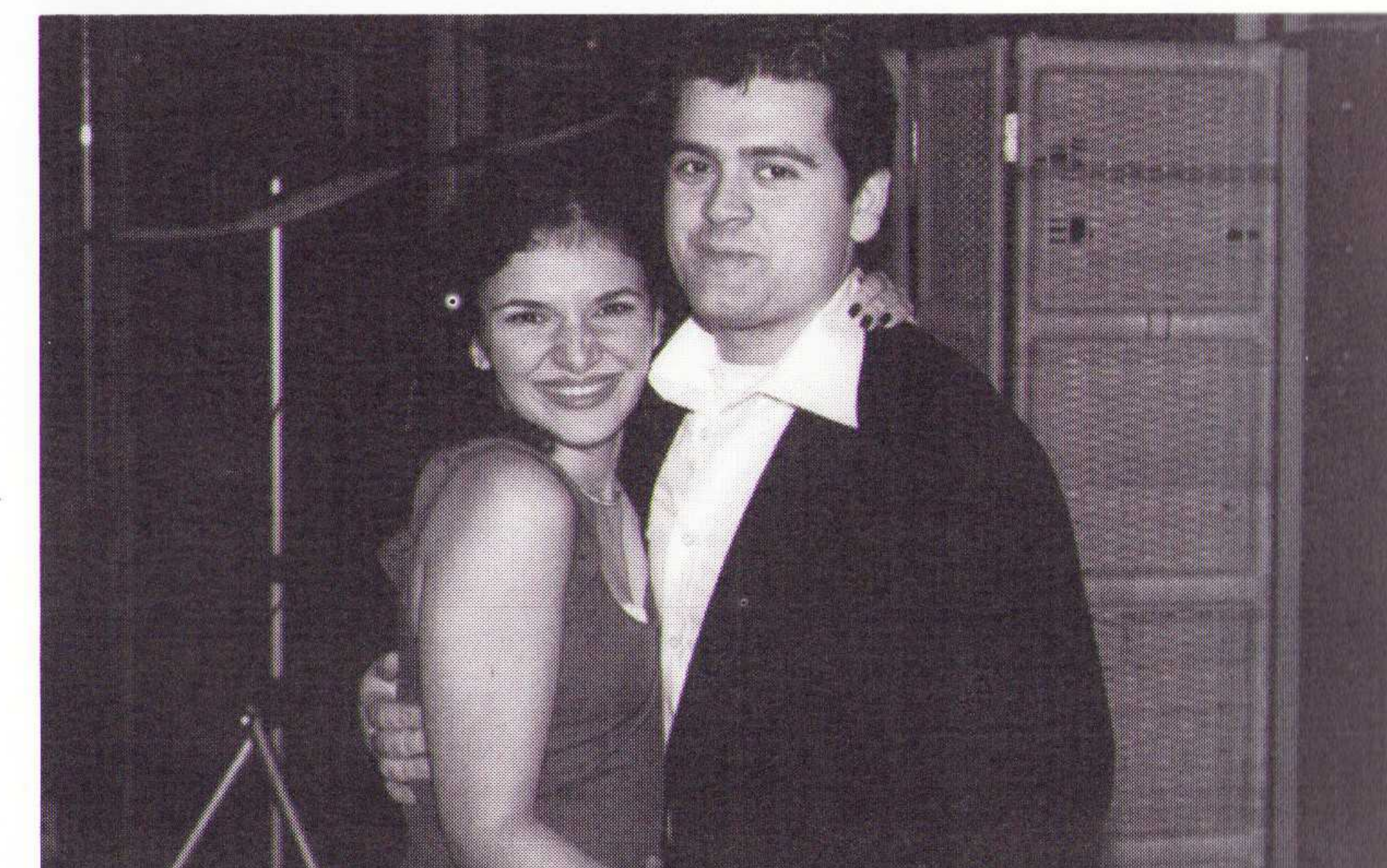
Eva and Adam Liviem
Candice and Mehran Enayatian
Roya and Avi Imani

Recently engaged Rose Levian & Reuben Nassimiha

Recently engaged Adina Hakimian & Shawn Hakimian

Recently married couple Rebecca & Yariv Abdollahi

Recently engaged Tina Namdar & Afshin Livian

Two Tragedies

By: Mehran Etessami

Within a short few weeks in the month of February, the Mashadi Jewish community was stunned and heartbroken by the tragic loss of two young and beloved members of our community. The loss of loved ones is always difficult and disturbing, but the unusual circumstances of these untimely deaths were particularly devastating, and shook up our community members all across the world.

What made the passing of Stella Nassimi (Esther Bat Yitzchak z'l) and Majid Zerovabeli (Yoav Zerovabel Ben Gavriel z'l) even more haunting was that they were two of our kindest and friendliest people, both known for their warm smiles and pleasant personalities.

A great many people from within and outside the Mashadi Jewish community mourned their deaths at special ceremonies that were held at the Mashadi Jewish Center of Great Neck – Shaare Shalom Synagogue.

May HaShem protect their children and families, grant them courage and forbearance, and in future days, allow us all to share in their happy occasions.

• • •

Stella Nassimi (Hakimian)

(1964 – 2001)

On the third of February, Stella Nassimi passed away due to rare complications during childbirth. Unfortunately, as a result, the unborn child also suffered fatal injuries and passed away days later.

She is survived by her parents, sister, and brother, her husband Isaac, who witnessed her tragic death, and her two children, eight year old Aviva, and six year old Jonathan.

Stella's friends and family recall her as a most gentle, sincere and kind person, who could seldom be seen without her warm smile. She was a loving wife, and had the greatest passion and love for her children.

While being a wife and mother, Stella completed her college education and received her Bachelors degree with a double major in Psychology and Education.

Her daughter, Aviva, wrote the following text on February 6, three days after her passing, which her family has shared with us:

My Mom

My mom is gone now but it is only like she is invisible. HaShem does everything only if it's good for us. Somehow this is good but we don't understand why.

I lit a candle for her memory. My mom died early because she already did all her mitzvahs.

My mom always was worried about where we were, but now she can watch us every step we go.

Aviva

Majid Zerovabeli

(1960 – 2001)

On February 21, Majid Zerovabeli was travelling alone on business in Texas, when he disappeared.

After he failed to contact anyone by the next day, his family and friends started to search for him and established his last known location at a jewelry store in Seguin, Texas, between San Antonio and Houston.

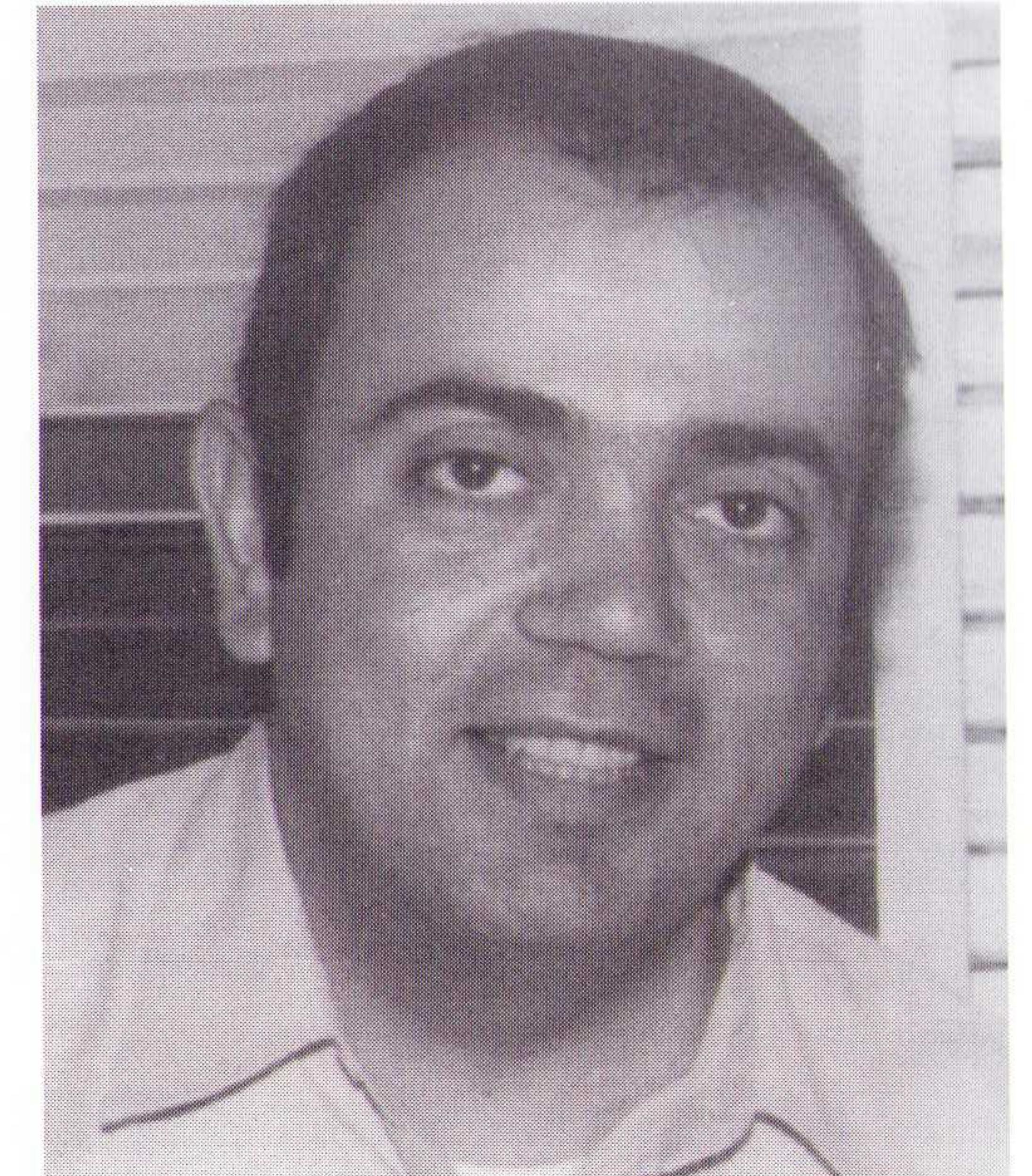
Over the next several days, Majid's friends and family, with the help of many volunteers from the community, organized a massive search effort to find him. About thirty people from the community traveled to Texas to search for him. Headquarters were set up at a couple of locations in New York, where the search efforts were coordinated. A reward was offered for his safe return and the media organizations in Texas were contacted. Several helicopters were hired to search for his rental car. Many posters with Majid's photo were put up all around the area. Several law enforcement organizations were contacted, and three detective agencies were hired to help locate him. Many volunteers in New York made hundreds of phone calls to various establishments to try to locate Majid, or his car.

The search effort continued non-stop for almost a week, until the community received the devastating news that Majid had been murdered.

On February 28, the owner of the jewelry store in Seguin, 26 year old Alejandro Torres, admitted to the murder of Majid, while he was taking a polygraph test. He directed the police to the body, which was found in Torres's back yard. Torres was arrested and charged with the murder.

On March first, with the help of Rabbi Shoub and other volunteers who were in Texas to help search for Majid, his body was returned to New York. Funeral services took place on Friday, March 2.

Rabbi Chaim Block, director of Chabbaad Lubavitch of South Texas was one of the people who was contacted by the community, and helped those who were in Texas to search. After he went to the San Antonio International Airport to help arrange for returning Majid's body to New York, Rabbi Block was interviewed by the San Antonio Express-News.

The following passage appeared in the newspaper's March 1st edition:

"Referring to the Jewish group that Mr. Zerovabeli belonged to in New York, [Rabbi] Block said, 'It is clear that this is a very special community. They care a great deal for each other and they help each other.'"

Majid Zerovabeli is survived by his mother, two brothers and three sisters, his wife Monika, and his four sons, Emanuel, Daniel, Gavriel, and Ariel.

He was a kind and loving husband, father, and friend, beloved by all who knew him. Majid was caring and charitable. For years, Majid and Monika volunteered their time for the Tomchei Shabbat program, delivering packages of food every week to needy families. People who were close to him say that he was a gentle man who seldom showed any anger, even when he was provoked. He always saw the good in people, and tried to resolve problems with his kind words and his calm manner.

Community News

New Sefer Torah Dedicated in Shaare Shalom

On Sunday December 31st 2000, Mr. and Mrs. Shmuel Roubini and family brought their new family Sefer Torah to Shaare Shalom.

In a ceremony which started the previous evening, the last few lines of the Sefer Torah were written by various family members. Rabbi Eliyahu Ben Haim was present during this ceremony. Our very own sofer, Mr. Marlon Ebrani, helped in completing the remaining letters on the Sefer Torah parchment.

The new Sefer Torah was received by celebratory crowds of singing and dancing congregants. The festivities were led by our *chazan* Mr. Motti Kohanim. The new Sefer Torah has a very beautiful silver case depicting the stones of the kotel. This Sefer Torah is unusual in that it has four *rimonim*, whereas normally there are only two. The Sefer Torah was placed into its spot in the ark, followed by a kiddush ceremony enjoyed by all.

Submitted by: Mansour Karimzadeh

Community Members Honored by Higher Education Committee

In an effort to promote higher education among the community, the Higher Education Committee, has decided to introduce and honor community members with outstanding career achievements once a month in the main sanctuary of the Mashadi Jewish Center, Shaare Shalom.

During January and February, Mr. Aram Levian and Dr. Ariel Roubini were introduced and honored. On both occasions the community enthusiastically applauded their achievements. The following is a brief resume of their achievements.

Mr. Aram Levian received his B.S in mechanical engineering from the City College of New York. Following two

years of employment as consulting engineer with a well known engineering firm, he became a professional engineer and received his license. He then entered the city government of New York, as plan examiner, in the Building Department of Queens. Over the years he has reached his present position of Borough Commissioner of the Building Department in New York, and Acting Deputy Commissioner in all other boroughs. Currently every building permit and certificate of occupancies in New York, bears his signature.

Dr. Ariel Roubini received his Ph.D. in International Economics from Harvard University. He then became an associate professor in Yale University and subsequently an assistant professor in New York University. He is one of the

most famous young economists in the world in the field of international economy, and is the author of hundreds of books and papers in the monetary theory field as well as other topics.

While in New York University, he developed a web site which generates international economics statistics and information. This web site has been identified and ranked by Wall Street Journal, and The Economist of London, as number one in the world, with average monthly hits over 100,000.

Dr. Roubini was one of the eight members of the Council of Economic Advisors of the former President Clinton and in addition to teaching, is currently a consultant to the Treasury Department in Washington.

Submitted by: Houshang Nematzadeh

Boys Basketball Classes

This season a group of boys between the ages of eight and eleven enjoyed playing basketball on a team coached by Lawrence Bencivenga, better known as Larry, our security guard. The boys met once a week for an hour and a half of shooting hoops in the Shaare Shalom Gymnasium. Sessions typically started with a few games of "knock out," in which they would line up and take turns shooting balls into the basket. For the remainder of the session, the group would split into two opposing teams, calling themselves The Knicks verses The Lakers, and play full court games. The boys learned the techniques and skills required for basketball. Many achieved great improvement especially in accuracy of shooting and passing during the game. The most important, aspect of the game that was emphasized was the importance of teamwork. These boys are on their way to becoming the next Mashadi Magic!

The boys and their parents would like to express their sincere thanks to Larry for all the many hours he volunteered to them and for his patience.

Congratulations to this season's participants, who are listed in alphabetical order.

Michael Dilamani
Yosef (Yossi) Dilamani
Cody Hakimian
Daniel Hakimian
David Hakimian
Jonathan Hakimian
Joshua Hakimian
Elisha (Eli) Mordechai
Michael Mordechai
Elliot Namdar
Jacob Namdar
Lior Shahverdi
Steve Shahverdi
Yaron Shahverdi

Submitted by: Natalie Hakimian

We Are Our Brothers' Keepers

By: Ilene Etessami

The Israel Emergency Solidarity Fund held four Walk-a-Thons in the New York area and one in Utah on Sunday, April 1st, raising over \$250,000 thanks to thousands of participants. The three mile Walk-a-Thons took place from 9:00 a.m. to 1:00 p.m. in Cedarhurst, Great Neck, Kew Gardens Hills, and Riverdale. About 1,300 people walked in the Great Neck event, including many Mashadi community members, raising about \$130,000. More events are planned for the coming weeks, including a few on Yom Ha'Azmaut. The goal of the campaign, according to its web site (www.walk4israel.com), is to show "solidarity for our brethren in Israel during these critical times," and to raise money in the wake of the suffering caused by the Palestinian terrorism. Although the Israeli government supports the families of terrorism victims, the Walk-a-Thon campaign hopes to meet needs above and beyond that support.

The Israel Emergency Solidarity Fund was organized spontaneously as a grass roots organization in Great Neck. Neil Thalheim, Director of the Fund, his wife Susan and a business associate, Yaakov Haller, organized the Fund in October 2000 after Palestinian terrorists killed ten Israelis. Their first venture, a concert planned on short notice in early December, raised over thirty thousand dollars. Within days the funds were distributed personally in Israel by Thalheim, his wife Susan, and Mr. Haller to 22 families of victims, including the pregnant wife of the soldier who was lynched in Ramallah. They met Jews of all backgrounds: Sephardic and Ashkenazi, young and old, observant and secular. Through these recent Walk-a-thons, they hoped to show massive communal support for these Israeli families. They believe, as do many others, that we must not let our brothers and sisters in Israel feel alone in their pain during these troubled times.

The Fund works in conjunction with Israeli social and medical services, psychiatrists and the Israeli Defense Forces to ensure that all funds are justly distributed with dignity and compassion.

An outside oversight committee monitors the activities of the Fund. Hundreds of wounded Israelis, including children, require specialized medical, psychiatric and rehabilitative services as well as emotional support.

A coalition of organizations, religious

groups and individuals throughout the United States and in other countries worked together to promote the April 1st Walk-a-Thons and others are urged by the Fund to become a partner in the Walk-a-Thon campaign and sponsor walk-a-thons in their communities.

Purim Past and Present by: Natalie Rahmani

Purim 5761 was an eventful one for the members of our community. On Thursday, March 8th 2001, many youth minyan members, M&M club members, and children of the community joined the festivities in a Purim prize-giving ceremony at Shaare Shalom. This ceremony was held in remembrance of Mollah Yousef Dilmani, and was reminiscent of the Mollah's Torah classes held in Iran. Prizes, which included laptop computers, MP3 players, and color TV's, were donated by several generous families. The purpose of these prizes was to encourage our youth and children to come to the synagogue and participate in the Youth Minyan, as well as to become familiar with Judaism and the customs of our community.

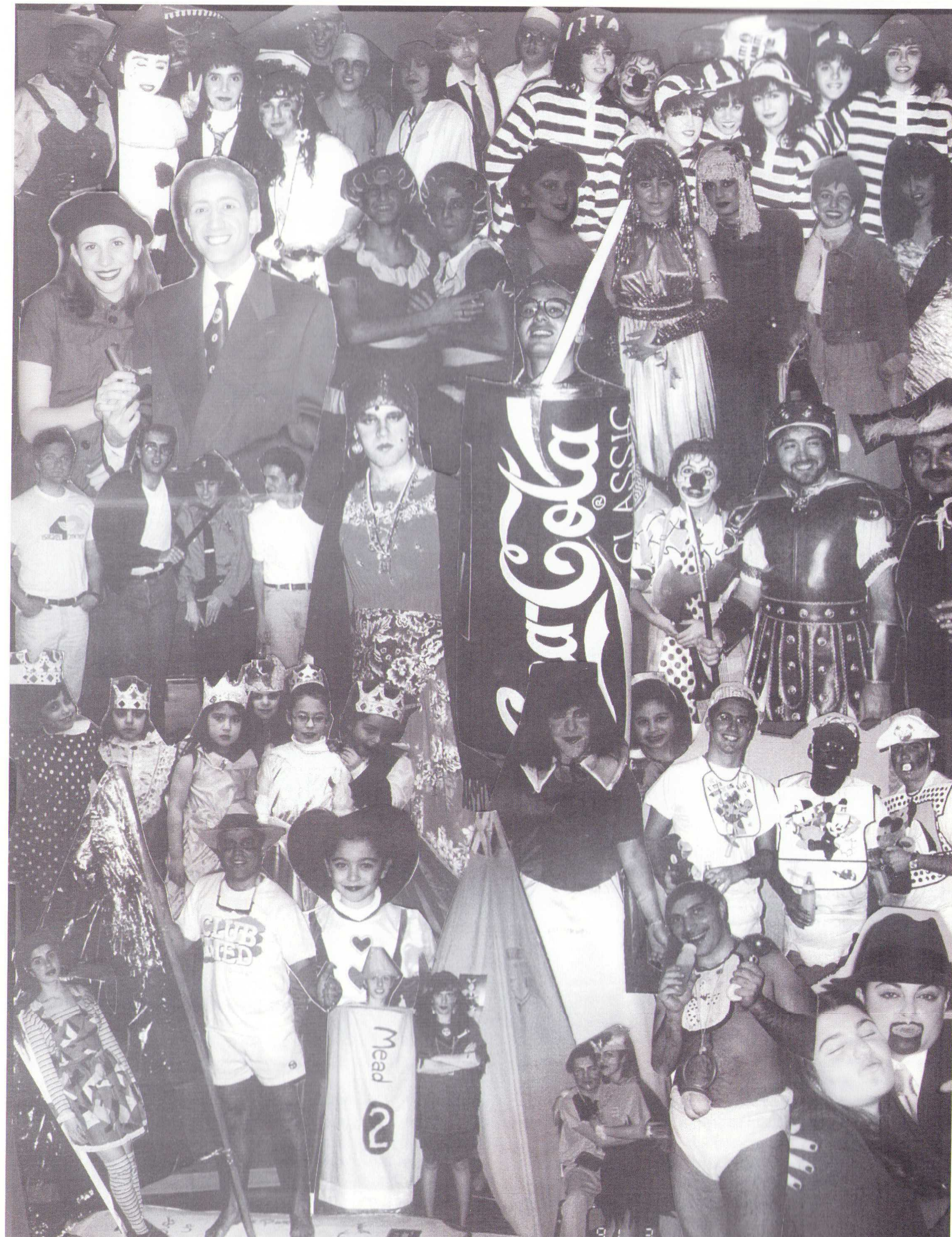
Following this ceremony, two Megillah readings were held in the Main Minyan led by Mr. Mordechai Motti Kohanim as well as a Megillah reading in the Young Adults Minyan led by

Mr. Daniel Asher.

Members of the MYC created a lively atmosphere by wearing hamentashen costumes, handing out groggers, serving a plentitude of Hamantashen, and painting faces of both children and adults after the Megillah reading. Our synagogue experienced a packed house of community members of all ages enjoying the festive holiday of Purim.

The final event of the night was the Shira Chadasha Chinese Auction. Raffle tickets were sold at the door and a variety of prizes ranging from children's bicycles to a trip for two to Israel were auctioned. The night was filled with live music, dancing, dinner, and an array of costume clad adults. Many thanks to Rabbi & Mrs. Shlomo Shoub for their continuous time and dedication.

Purim has always been an eventful holiday for our Mashadi community. The following pages will show just some of the Purim spirit of the past and present.

Photos submitted by: Nili Aminoff, Dafna Asher, Leon Ebrani, Mahtab Etesami, Dalia Hakimian, Mashid Namdar, Dana Rafinia, Jen Zar

Collage by: Sarit Livi & Tiffany Shaer

Ariel Sharon

Prime Minister of Israel

Compiled by: Behnaz Dilmanian

On February 6, 2001, Ariel Sharon was elected as the Prime Minister of Israel.

Ariel Sharon was born in Kfar Malal in 1928. He joined the Haganah at the age of 14. During the 1948 War of Independence, he commanded an infantry company in the Alexandroni Brigade. In 1953, he founded and led the "101" special commando unit which carried out retaliatory operations. Sharon was appointed commander of a paratroop brigade in 1956 and fought in the Sinai Campaign. In 1957 he attended the Camberley Staff College in Great Britain.

During 1958-62, Sharon served as an infantry brigade commander and then as Infantry School Commander. He was appointed Head of the IDF Northern Command in 1964 and Head of the Army Training Department in 1966. He participated in the 1967 Six Day War as commander of an armored division. In 1969 he was appointed Head of the IDF Southern Command.

Sharon resigned from the army in June 1972, but was recalled to active military service in the 1973 Yom Kippur War to command an armored division, and lead the crossing of the Suez Canal.

Ariel Sharon was elected to the Knesset in December 1973, but resigned a year later, serving as security adviser to Prime Minister Yitzhak Rabin (1975).

He was again elected to the Knesset in 1977 on the Shlomzion ticket. Appointed Minister of Agriculture in the first government created by Menachem Begin, he pursued agricultural cooperation with Egypt.

In 1981, Sharon was appointed Defense Minister, serving in this post during the Lebanon War, which brought about the destruction of the PLO terrorist infrastructure in Lebanon.

In the realm of international relations, he was instrumental in renewing diplomatic relations with the African nations which had broken off ties with Israel during the Yom Kippur War. In November 1981, he brought about the first strategic cooperation agreement with the U.S. and widened defense ties between Israel and many nations. He also helped to bring home thousands of Jews from Ethiopia through Sudan to Israel.

Between 1984 and 1990 Sharon served as Minister of Trade and Industry. In this capacity, he concluded the Free Trade Agreement with the U.S. in 1985.

In 1990-1992, he served as Minister of Construction and Housing. Following the fall of the Soviet Union and the waves of immigration from Russia, he initiated and carried out a program to absorb the immigrants throughout the country, including the construction of 144,000 apartments.

From 1992 to 1996, he served as a member of the Knesset Foreign Affairs and Defense Committee. In 1996, Ariel Sharon was appointed Minister of National Infrastructure and was involved in fostering joint ventures with Jordan, Egypt and the

Palestinians. He also served as Chairman of the Ministerial Committee for Bedouin Advancement.

In 1998 Ariel Sharon was appointed Foreign Minister and charged with conducting

negotiations towards a final agreement with the Palestinian Authority. He accompanied Prime Minister Netanyahu to the Wye River Plantation as chief negotiator.

While serving as Foreign Minister, Sharon met with U.S., European, Palestinian and Arab leaders to advance the peace process. He worked mostly to create and advance projects such as the Flagship Water Project funded by the international community to find a long-term solution to the region's water crisis and a basis to peaceful relations between Israel, Jordan, the Palestinians and other Middle Eastern countries.

Following the election of Ehud Barak as Prime Minister in May 1999, Ariel Sharon was called upon to become interim Likud party leader, and in September 1999 was elected Chairman of the Likud.

He presented his unity Government to the Knesset on March 7, 2001.

In his Inauguration Speech he declared that he would conduct negotiations with the Palestinians to achieve political agreements, but not under the pressure of terror and violence. He said: "If our Palestinian neighbors choose the path of peace, reconciliation and good neighborly relations, they will find that I and the Government I lead are honest and faithful partners. We are fed up with battles and wars imposed upon us, and we all know and appreciate the value of peace. The broad spectrum of the new Government will express this yearning for peace and work toward achieving peace by means of realistic political agreements."

Ariel Sharon concluded his speech with a quotation from Abraham Lincoln, which he said "expresses to a great extent my feelings and intentions as I assume the position of Prime Minister: 'With malice towards none, with charity for all; for firmness in the right, as G-d gives to us to see the right, let us drive to finish the work we have at hand... to do everything which would foster real peace between ourselves and other nations'."

Sharon holds a degree in Law and Middle Eastern Studies from the Hebrew University of Jerusalem (1962). He is widowed and has two sons.

Conflicts and Claims

In the Holy Land

By: Eric Hakimian

Nationhood and Jerusalem

- Israel became a nation in 1312 B.C.E., two thousand years before the rise of Islam. Arab refugees in Israel began identifying themselves as part of a Palestinian people in 1967, two decades after the establishment of the modern State of Israel.
- Since the Jewish conquest in 1272 B.C.E. the Jews have had dominion over the land for one thousand years with a continuous presence in the land for the past 3,300 years. The only Arab dominion since the conquest in 635 C.E. lasted no more than twenty two years. [Note: The Assyrian, Babylonian, Persian, Greek, Roman, Crusader, Ottoman, and British empires were not Arab]
- For over 3,300 years, Jerusalem has been the Jewish capital. Jerusalem has never been the capital of any Arab or Muslim entity. Even when the Jordanians occupied Jerusalem, they never sought to make it their capital, and Arab leaders did not come to visit.
- Jerusalem is mentioned over 700 times in the Tanach, the Jewish Holy Scriptures. Jerusalem is not mentioned once in the Koran.
- King David founded the city of Jerusalem. Mohammed never came to Jerusalem.
- Jews pray facing Jerusalem. Muslims pray with their backs toward Jerusalem.

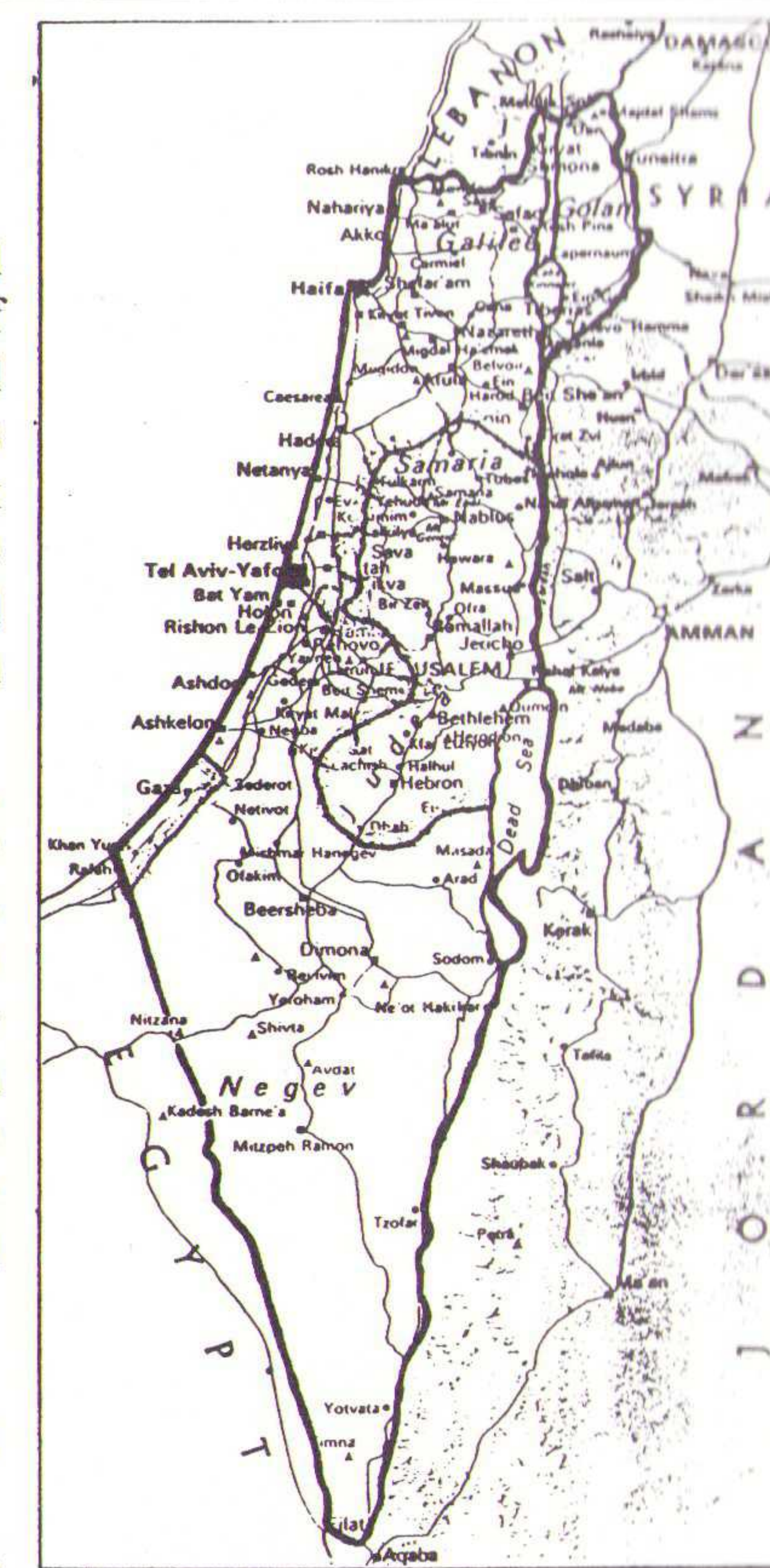
Arab and Jewish Refugees

- In 1948 the Arab refugees were encouraged to leave Israel by Arab leaders promising to purge the land of Jews. Sixty-eight percent left without ever seeing an Israeli soldier. The Jewish refugees were forced to flee from Arab lands due to Arab brutality, persecution and pogroms.
- The number of Arab refugees who left Israel in 1948 is estimated to be around 630,000. The number of Jewish refugees from Arab lands is estimated to be the same.
- Arab refugees were intentionally not absorbed or integrated into the Arab lands to which they fled, despite the vast Arab territory. Out of the 100,000,000 refugees since World War II, theirs is the only refugee group in the world that has never been absorbed or integrated into their own peoples' lands. Jewish refugees were completely absorbed into Israel, a country no larger than the state of New Jersey.

The Arab - Israeli Conflict

- The Arabs are represented by eight separate nations, not including the Palestinians. There is only one Jewish nation.
- The Arab nations initiated all five wars and lost. Israel defended itself each time and won.

Israel Corner

- The P.L.O.'s Charter still calls for the destruction of the State of Israel. Israel has given the Palestinians most of the West Bank land, autonomy under the Palestinian Authority, and has supplied them with weapons.
- Under Jordanian rule, Jewish holy sites were desecrated and the Jews were denied access to places of worship. Under Israeli rule, all Muslim and Christian sites have been preserved and made accessible to people of all faiths.

The U.N. Record on Israel and the Arabs

- Of the 175 Security Council resolutions passed before 1990, 97 were directed against Israel.
- Of the 690 General Assembly resolutions voted on before 1990, 429 were directed against Israel.
- The U.N. was silent while 58 Jerusalem Synagogues were destroyed by the Jordanians.
- The U.N. was silent while the Jordanians systematically desecrated the ancient Jewish cemetery on the Mount of Olives.
- The U.N. was silent while the Jordanians enforced an apartheid-like policy of preventing Jews from visiting the Temple Mount and the Western Wall

Facts collected by Stan Telchin

GRAND OPENING

THE BABY BOUDOIR

Specializing in Custom Infant & Toddler
Bedding, Accessories and Gift-wear.
Gift Registry Available.

لوازم اطاق خواب و انواع هدایای نوزاد توسط

دبورا حکیمیان

By Appointment Only
516-482-0007

Deborah Hakimian
Great Neck

Beyond Basic Nutrition: Phytochemicals and Functional Foods

By: Dana Rafinia

Foods we eat today do more than just provide basic nutrients. Certain foods that provide benefits beyond the nutritional needs, referred to as Functional Foods, can reduce the risk of cancer and cardiovascular disease; they can improve gastrointestinal health and help maintain healthy vision and a healthy immune system. Soybeans are another food that have certain benefits like lowering cholesterol levels and reducing the risk of heart disease. There are even supplements that claim to provide these same benefits but most of their packages carry a disclaimer saying, "This product is not intended to diagnose, treat, cure, or prevent any disease." So why would anyone be taking these pills?

Phytochemicals are the biologically active plant chemical in these functional foods that seem to play a role in prevention and treatment of diseases. These are naturally occurring components in foods like fruit, vegetables, green tea, oats, wine, grapes, and fish. The American Dietetic Association holds the position that Functional Foods "may have a beneficial role in health as part of a varied diet." In other words, the International Food Information Council advises, "to include foods from all of the food groups, which would incorporate many potentially beneficial components."

Many of the specific phytochemicals are being isolated into pill form as supplements. But clinical trials have shown that the benefits in consuming a diet high in fruits, vegetables, and other functional foods is not the same as taking individual phytochemicals in supplement forms. Different functional foods like fruits and vegetables contain a variety of phytochemicals, and the combinations are what seem to be promoting health, not the pill forms. In the United States today, there is a Dietary Supplements Health and

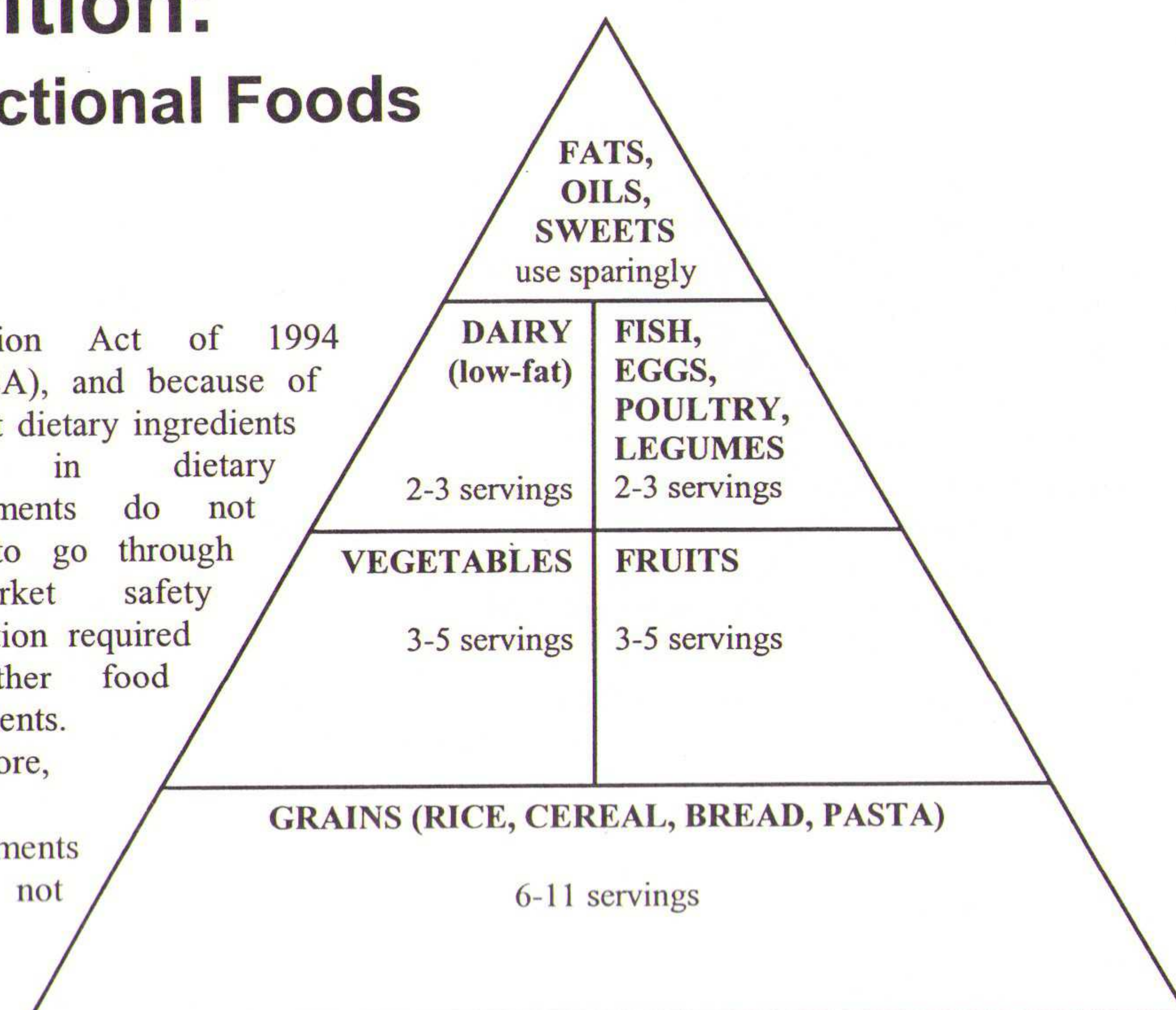
Education Act of 1994 (DSHEA), and because of this act dietary ingredients used in dietary supplements do not have to go through pre-market safety evaluation required of other food ingredients. Therefore, many supplements have not been tested, so they bear a disclaimer saying, "This product is not intended to diagnose, treat, cure, or prevent any disease." So why would anyone be taking these pills? In Germany, many of the herbal supplements have been tested and almost all that were approved are distributed in prescription form. For now, many experts suggest consuming a wide variety of foods including those foods containing known beneficial compounds, and not just the specific functional foods. There may be foods out there with benefits not yet discovered.

Soybeans and other soy products have been receiving opposing attention. The Food and Drug Administration (FDA) has approved the health claim saying twenty grams of soy protein a day is useful in lowering cholesterol levels in the blood and may reduce the risk of heart disease. Other phytochemicals in soy like the Saponins contain anti-cancer enzymes. There is some controversy with the phytochemical known as Phytoestrogens in soy. These chemicals resemble the structure of estrogen and have an anti estrogen affect, where they may reduce

the risk of breast cancer and reduce symptoms of menopause. However some studies now show that consumption of soy and these phytoestrogens may enhance certain types of estrogen, feeding breast cancer. This type of cancer cell depends on estrogen for its growth and consuming soy foods may speed up this process. In general these chemicals have not been tested for their safety with babies, and they may be harmful because infants are more sensitive to chemicals. The suggestion for consuming soy is, "As part of a balanced diet with many foods in moderation, soybeans are a very healthy choice."

In general there are a variety of functional foods with different phytochemicals, and these phytochemicals have a variety of benefits beyond basic nutrition.

▪ **Fruits and Vegetables** contain many phytochemicals with a variety of functions. **Tomatoes** contain lycopene, a carotenoid that may reduce the risk of prostate cancer. **Broccoli** and other cruciferous vegetables contain

phytochemicals that may reduce the risk of cancer, lower LDL ("bad") Cholesterol, and help maintain a healthy immune system. **Citrus fruits** like oranges, lemons, and limes contain flavanoids that may reduce the risk of cancer. **Blueberries'** blue pigment, anthocyanin and other phytochemicals, seem to have strong antioxidant effects, as well as cancer preventing properties, and anti-aging properties. **Cranberries, and cranberry products** are recognized as an effective treatment for urinary tract infections.

▪ **Garlic's** intact bulb contains an odorless compound known as allin, which is converted by enzymes to allicin, when the clove is crushed. This compound is responsible for the characteristic odor in fresh garlic. It is also the compound that initiates the reaction that can prevent cancer by inhibiting tumor growth.

▪ **Green Tea** contains Catechins that

neutralize free radicals and may reduce the risk of cancer. There are also more potent antioxidant properties in green tea than there are in black teas.

▪ **Wine and Grapes**, red wine in particular has been linked to a lower incidence of cardiovascular disease. Resveratrol is a compound found in the skin of grapes that has been shown to have estrogen like properties.

▪ **Oats** and other grains that contain dietary fiber may reduce the risk of cardiovascular disease. The beta glucan is the specific soluble fiber in oats that was awarded the first food specific health claim in 1997 by the FDA.

▪ **Fish** contains a category of polyunsaturated fatty acids known as the omega-3 fatty acids. The fatty acids in some fish like salmon and tuna may reduce the risk of cardiovascular disease and improve mental and visual function.

Many foods contain phytochemicals, and they can be beneficial in prevention and treatment of diseases. However, functional foods should not be one's only food choice, there may be beneficial components in other foods that have not yet been discovered. The supplement forms of phytochemicals are also not as beneficial as a food source, because most foods contain a combination of phytochemicals. There are many choices that can be made when selecting a food to eat. Why eat a food that provides just basic nutrients when there are foods out there that go beyond basic nutrition?

Dana Rafinia is a senior at C.W. Post where she majors in nutrition. This past semester she did an internship at cyfit.com an interactive web site for which she wrote this article.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

- ★ چک آپ کامل Check Up
- ★ کاشتن دندان Implant
- ★ سفید کردن دندان Bleaching
- ★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در یک روز
- ★ درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه Gum Therapy
- ★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
- ★ روکش و بریج چینی Crown & Bridge, Laminate
- ★ روت کانال (درمان ریشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
- ★ ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده با تکنیک باندینگ Cosmetic Bonding

اورژانس ۲۴ ساعته و پذیرائی از بیماران
در شبها و روزهای آخر هفته

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

قبول اکثر بیمه‌های دندانپزشکی و مدیکید

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

Estate Tax Planning:
The Green Card Holder's Drawback

By: David Eshagh Pour, Esq.

In the eyes of many immigrants, possessing a United States passport eternally opens the gates to the land of opportunities. However, bureaucratic hardship and a growing frustration with the Immigration and Naturalization Service, has deterred many from applying. Moreover, it is a common belief that having a green card is more favorable than actually becoming a citizen. For starters, the route to becoming a citizen requires one to memorize immaterial information, such as the identity of the seventeenth President of the United States and the Confederacy states amongst other facts, for the citizenship examination. Subsequently, once a citizen, one is then subject to civil duties such as jury duty. As a result, for many immigrants, obtaining a resident alien status, i.e., a green card is good enough.

However, whether or not you are a United States citizen or simply a green card holder makes a considerable difference when it comes to estate taxes. Estate taxes are imposed on anyone who passes away owning property in the United States. The taxes, which originate at thirty-seven percent and quickly grow to an astounding rate of fifty five percent, are imposed on one's entire estate, including proceeds from life insurance. As discussed in previous articles, transfers between spouses are not subject to estate taxes because the government views a married couple as a single unit.

This advantageous tax break, called the marital deduction, is often utilized in estate planning. More specifically, by drafting a Last Will & Testament in which a person's assets are left to the surviving spouse, one succeeds to defer the estate taxes until both husband and wife pass away. Estate taxes are imposed, only when the surviving spouse passes away, leaving the remaining estate to the couple's children.

Unfortunately, this marital deduction is prohibited when the surviving spouse is not a U.S. citizen. Accordingly, only \$100,000 may pass tax-free from one spouse to the other. This law exists for the reason that the government fears that once the widower or widow receives the assets, he or she will leave the country and return to his or her homeland. In such an event, the U.S.

government would have no recourse to impose estate taxes on that person since he or she now lives outside the country. And in fact, there would be no avenue by which the government may find out whether the surviving spouse had passed away.

Suppose, for example, that John and Sharon, a married couple with three young children, have an estate comprising of a house, life insurance, and various investments. The total value of the estate is \$2,000,000. Suppose further that John and Sharon have identical Last Will & Testaments, in which each leaves everything to the other upon death. Supposing both are U.S. citizens, when John dies, his entire estate passes to his wife without any estate taxes. Estate taxes are imposed only upon Sharon's death, when she leaves everything to their children. The taxes at this time would be estimated at \$430,000. As such, by taking advantage of the marital deduction, John successfully deferred the estate taxes until both he and Sharon have passed away. In fact, with proper tax planning, John and Sharon may completely eliminate their tax liability and transfer their entire estate to their children freely.

However, suppose that Sharon is not a U.S. citizen, but rather a French citizen. She obtained a Green Card but never bothered becoming a U.S. citizen. As a result, when John leaves his entire estate to her, only \$100,000 escapes the estate taxes. The remainder \$1,900,000 is subject to estate taxes in the amount of \$400,000. In other words, since Sharon is not a U.S. citizen, the government immediately taxes John's estate in fear that Sharon will liquidate the assets and move back to France. As a result, on a \$2,000,000 estate left to her by her husband, Sharon must pay \$400,000 in taxes within nine months of his death. Unless Sharon has the funds to pay the government readily available, she might be forced to sell assets in order to raise the funds needed. In other words, the estate taxes that can be postponed until both spouses pass away, and at times reduced and eliminated with estate planning, must be paid in full after the death of the United States citizen.

As such, in cases where the surviving spouse is not a United States citizen, the use

Money Matters

of a certain planning opportunity must be considered. More specifically, when assets are passed to a special trust, called a Qualified Domestic Trust (QDOT), the marital deduction is available without limit. That is, assets can be transferred during a person's lifetime, or immediately after death, as long as that person's Last Will & Testament has specific instructions for such a structure. To qualify, the QDOT must have at least one trustee who is a U.S. citizen. In addition, the trust must meet specific requirements, which are intended to assure that the trust assets will not escape the United States.

As long as the assets remain in the QDOT trust, no estate taxes will be imposed. In addition, any income generated by the trust assets will also escape estate taxes. Only when actual assets are distributed to the surviving spouse, will the estate be subject to estate taxes. However, distributions of assets on account of the spouse's hardship from principle escape estate taxes. Hardship is defined as an immediate and substantial financial need relating to the spouse's health, maintenance or support.

In conclusion, individuals who are married to non-citizens face a huge estate tax disadvantage. The marital deduction, which is used to defer estate taxes until both spouses die, is unavailable to non-citizens, including Green Card holders. Accordingly, without proper planning, the surviving spouse might be forced to liquidate the estate in order to raise the funds to pay the hefty taxes. As explained above, a Qualified Domestic Trust shelters the estate from estate taxes during the surviving spouse's life. It is a powerful estate tax planning tool, which should be of interest to anyone who is married to a non-U.S. citizen. By planning properly in advance, you will secure a smooth passage of hundreds of thousands of dollars to your spouse, without the government's intervention.

David Esagh Pour, who received his bachelor's degree in Economics from Columbia University and law degree from the University of Virginia School of Law, is the managing partner of David Pour & Associates, LLP.

Brainteasers

Submitted by: Farshad Namdar

Animals

Solution 104

Each horizontal and vertical line contains the jumbled letters of an animal. Find the twenty animals. Every letter in the grid is used once each only.

O	I	O	I	O	B	S	N	N	D
R	A	D	E	L	E	O	A	P	L
R	C	A	O	O	G	C	I	J	U
E	I	P	E	W	E	E	D	R	R
K	W	K	Y	Y	A	E	G	A	N
A	N	A	E	H	H	E	Y	G	E
K	T	I	D	E	Y	M	O	A	N
B	S	O	C	C	H	M	O	U	E
P	P	A	T	A	T	A	D	E	A
R	O	I	O	N	C	L	O	A	L

Pair-words

Solution 131

Pair a word from list A with a word from list B until you have ten pairs of words. Each word in list A can be paired with two words in list B, and each word in list B can be paired with two words in list A. There are two sets of answers.

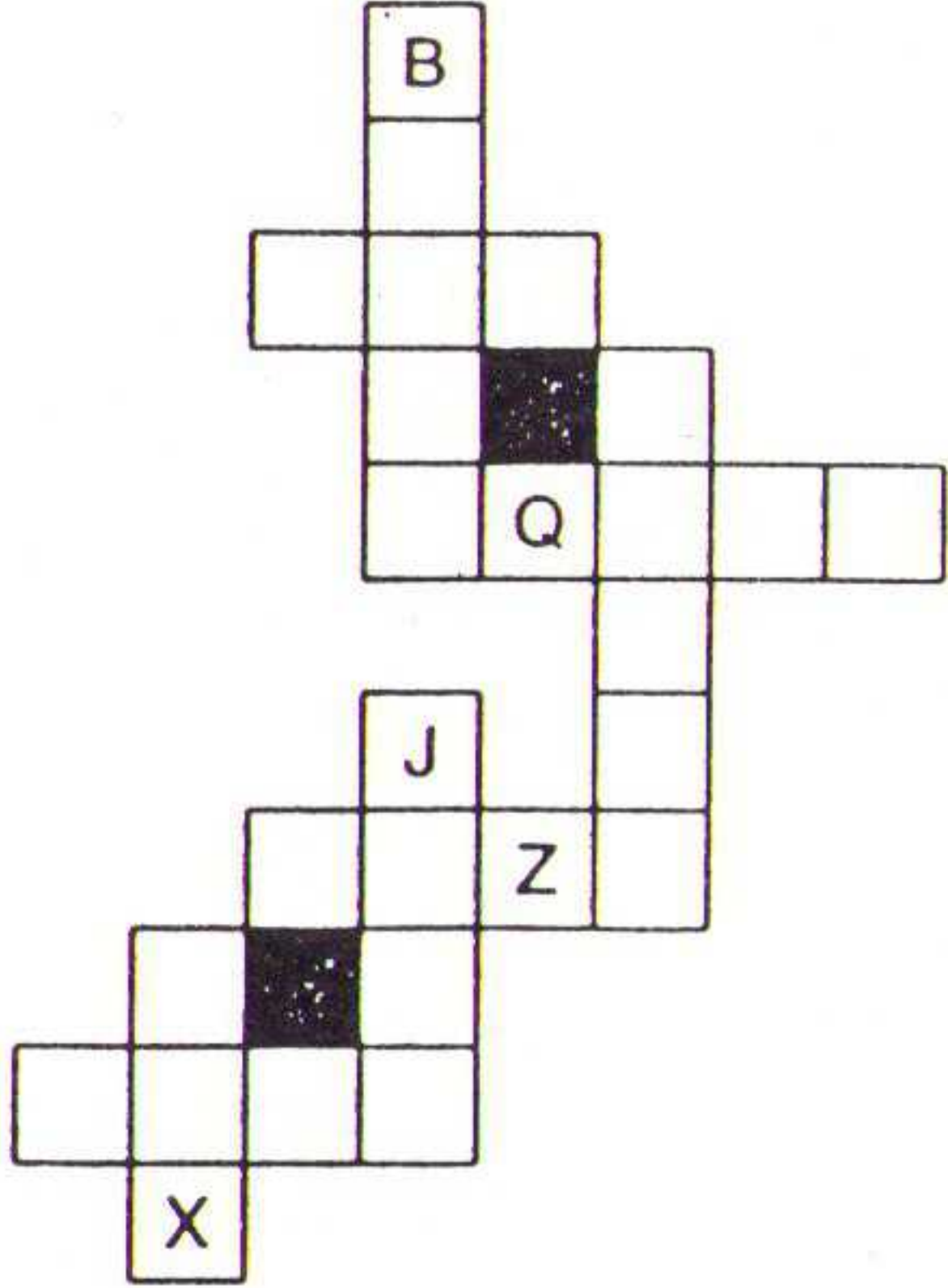
List A
Proof
Racquet
Sun
Race
Dice
Court
Russian
Moonshine
Cheetah
Detective

List B
Moon
Criminal
Alcohol
Tennis
Evidence
Ball
Spots
Speed
Roulette
Bear

Alphabet Crossword

Solution 9

Use all twenty-six letters of the alphabet to complete the crossword.

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z

Ten Trees

Solution 78

'Plant these ten saplings in a symmetrical pattern so that there are five rows of four trees each,' said the head gardener to his assistant.
'How do I do that?' asked the assistant.
'There are several ways,' replied the head gardener, 'but I'll let you figure them out for yourself.'
In how many different ways was it possible for the gardener's assistant to carry out the task which he had been set?

Problem in Chinese

Solution 109

Divide the square into four sections of identical shape and size. Each section must contain the same sixteen letters which can be arranged into a sixteen-letter word.

R	E	E	S	E	N	I	H
O	E	N	E	S	C	O	C
B	E	N	E	N	R	H	N
H	I	E	I	C	N	M	I
I	S	B	I	P	L	N	M
M	H	N	B	P	L	C	E
E	L	E	S	P	O	R	L
I	E	I	M	P	R	O	B

Plato

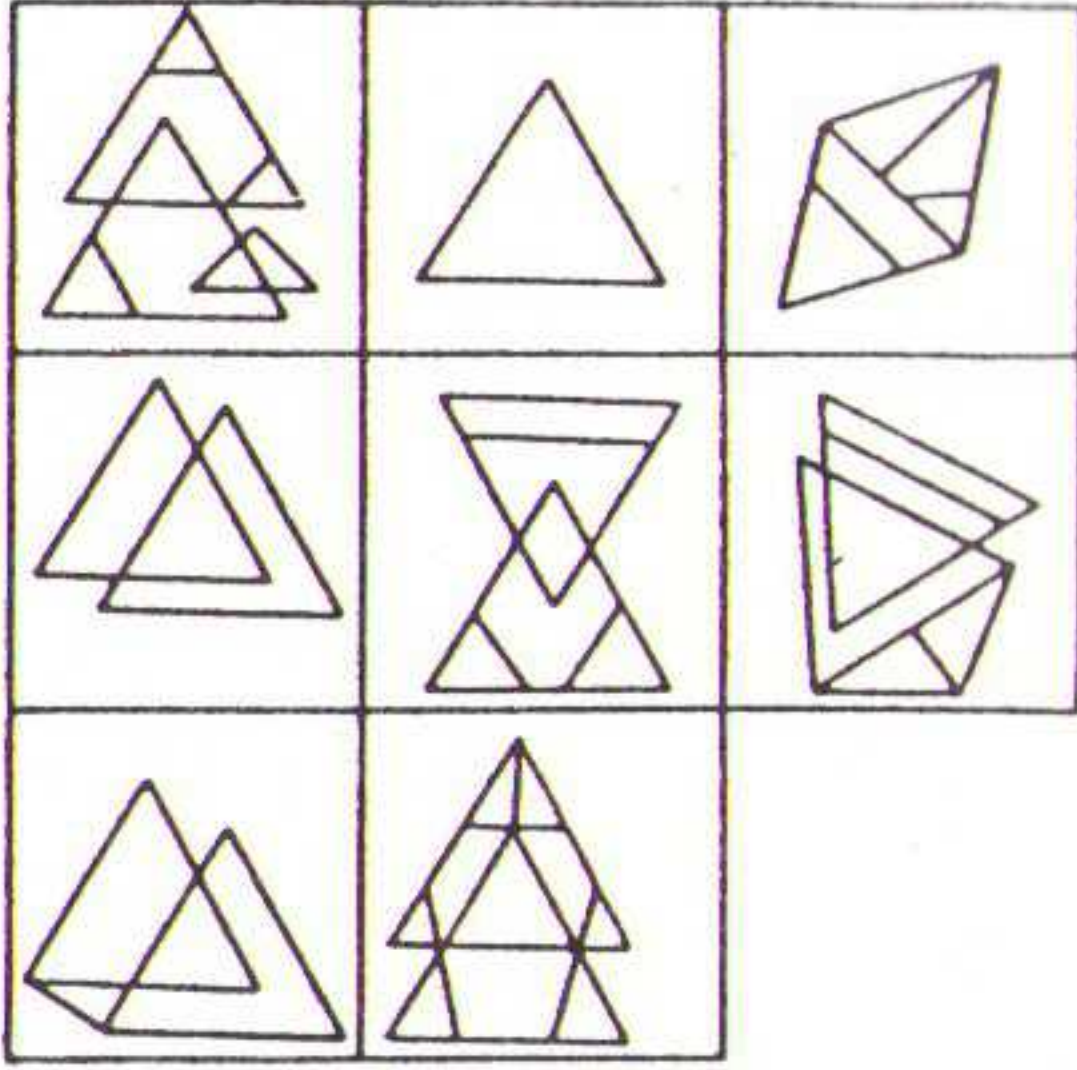
Solution 147

Plato, in the *Laws*, suggested that the ideal number of men for an ideal city would be ?, which contained the most consecutive subdivisions.
The number that he chose has sixty divisions, and can be divided for purposes of war and in peace for all purposes connected with contributions and distributions, by any number from 1 to 10.
What was the number?

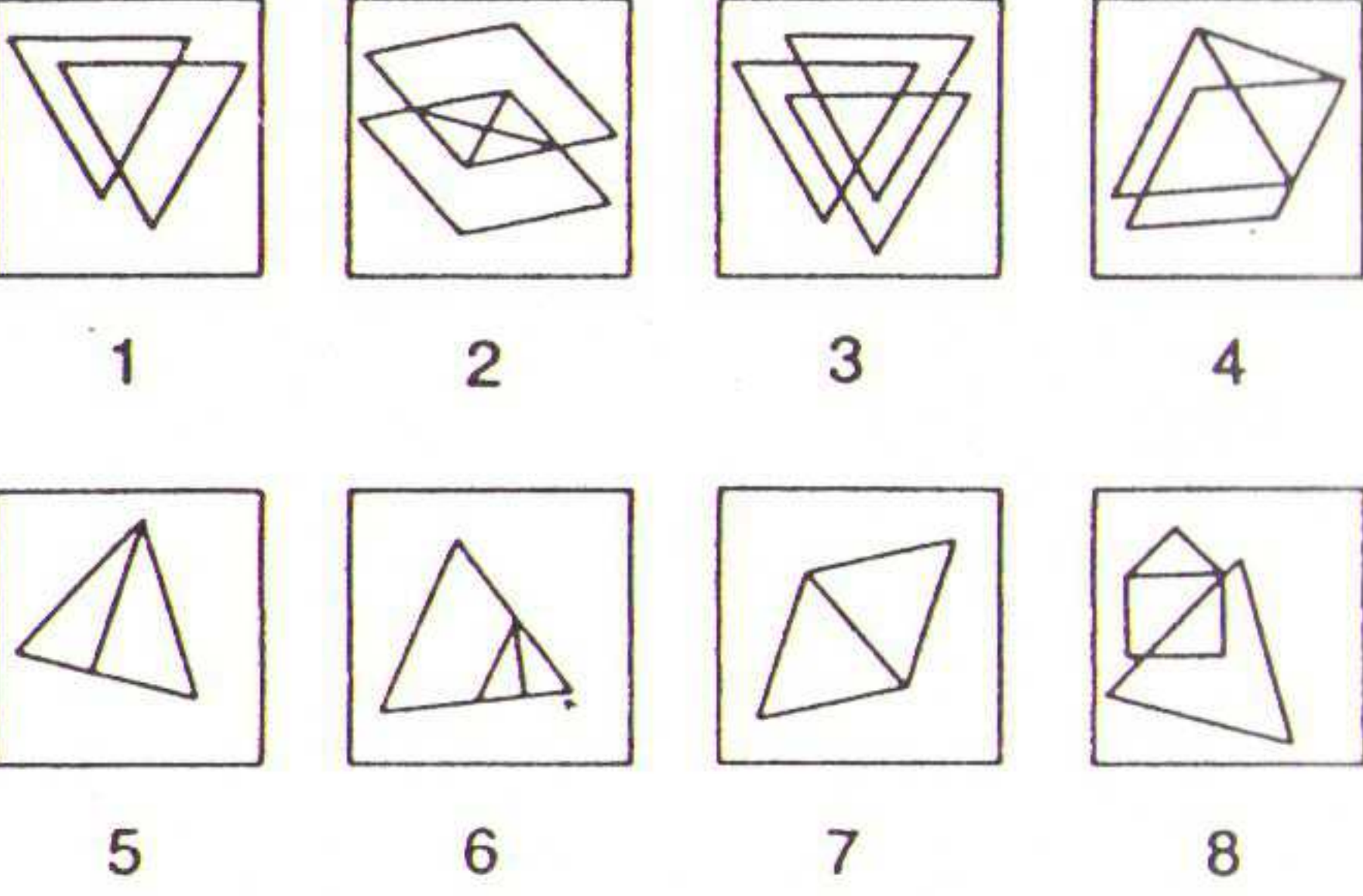
Triangles

Solution 31

What is the missing square?

Choose from:

Blank-out Crossword

Solution 4

This crossword has letters where the blanks should be. Fill in the blanks to make the crossword read correctly.

J	U	M	B	L	E	S	H	E	S	C	A	R
E	R	E	O	I	S	S	U	E	O	O	W	E
S	N	A	R	L	S	I	S	M	E	L	L	S
T	A	G	E	T	A	N	K	S	I	L	T	T
I	A	R	C	O	Y	E	S	A	T	A	M	E
S	T	E	A	M	E	W	S	P	A	R	E	D
E	O	M	S	A	C	A	H	A	M	A	T	A
E	M	P	T	Y	A	V	E	R	E	F	E	R
U	S	E	S	A	B	I	T	A	S	I	R	N
R	I	P	I	C	O	M	E	T	E	A	M	A
O	R	P	H	A	N	I	L	A	S	S	O	S
P	I	E	A	R	E	A	L	M	S	C	A	P
E	D	D	Y	I	D	I	S	P	O	O	K	S

From: The Mensa Puzzle Book 3
By Philip Carter & Ken Russell
Sphere Books Limited, UK

What to Eat? WHERE to Eat.

By: Allen Hakimian & Afshin Bassali
With Guest Critics: Maya Ebrahimi and Kami Kalaty

Location	Abigael's On Broadway 1407 Broadway (at 39 th Street) (212) 575-1407 www.abigaels.com
Food	Meat Restaurant Continental Cuisine Wine and Liquor Served
Hours	Lunch: Mon-Thur: 12 noon-3:00 p.m. Dinner: Mon-Thur: 5 p.m.-9:30 p.m. Saturday night: Call for hours Sunday: 4:00 p.m.-9:30 p.m. Reservations recommended Credit Cards Accepted
Supervision	Kof-K Supervision Pat Yisrael, Masgiach Tmidi

Our first "fine dining" experience for this column was very fine. Well, it was actually "extremely nice" as our waitress, Dina, from Kazakhstan would describe it. For our fourth column we were off to Abigael's On Broadway, which serves a continental cuisine ranging from Tex-Mex to Cajun, as well as French, and Italian food in its nine beautiful dining rooms.

Abigael's serves appetizers and salads starting from \$9 and up, entrees ranging from \$25-35 and desserts averaging \$7. Abigael's is also home of celebrity chef and co-owner, Jeffery Nathan who hosts a cooking show on Sundays at 4:00 p.m. on WLIW Channel 21.

At first we felt out of place in this beautifully decorated basement level dining area. As Allen suggested, was it "too classy" for us? The room was well lit and traditionally styled with Victorian touches, a draped ceiling, and dried flowers adorning the walls. Despite our noisy entrance and the rapid pace with which we devoured our garlic bread, served with a zesty margarine of sun dried tomatoes and garlic, we were not frowned upon by the Abigael's staff as they made us feel at home with their friendliness and good service.

Our bad manners reminded us of the Dippikill-Thanksgiving Camping Saga featured in the January 2001 issue of Megillah (which is the parent magazine and official home of this restaurant review column). Since we were all members of this outing, we were quite offended by the coverage the trip received. While we all unanimously agreed that the camping trip definitely did not portray our community favorably, we each had different views on the various letters published. Maya's view was that the letter printed from the Dippikill staff in Megillah had its points, but was over dramatized and was directed to the trip's organizers and

not necessarily to the participants. Kami thought that Megillah should have printed Herzel and Shahrouz's responses in a subsequent issue of Megillah, as would be the format in any other publication that prints letters from its readership. Allen concluded that there was a great deal of miscommunication between our group and the Dippikill staff, and in no way were we informed about these problems while we were there. Afshin liked the points made in the articles; however, he thinks that our "image" problem is not only related to organized youth programs but also in other instances where community adults are responsible. As long as we view ourselves as being different and above everyone else, these situations will recur, whether we are on outings, vacations, or gathered at restaurants. Whether it's on an individual or collective basis, it seems that it wouldn't hurt for us to constantly evaluate ourselves and make sure that we are being viewed favorably by those outside the community.

At Abigael's, Allen noticed an Indian gentleman constantly checking up on us, who he mistook for one of his diamond vendors from 47th Street (offering him TLB's and white natts in all sizes from one pointers and up). It was actually Jiji, Abigael's manager, who later gave us a brief history of the restaurant and the menu he had put together since he was recruited there from Tavern on the Green.

And indeed Jiji had done a great job training the staff and putting together a mouth-watering menu. To start, we went with the Bison Chili and Warm Fajita Salad. The former consisted of hickory smoked short ribs and brisket with onions, spices, and beans. The latter included char grilled tenderloin tossed with tomato salsa, avocado ("wasabee" as Maya called it), fried greens and toasted tortillas, dressed in cilantro vinaigrette. The

Categories	Rating	Comments
Food Quality	★★★★½	Steaks and chickens were well liked. Everything seemed to be meticulously prepared and seasoned.
Value	★★★	Could have used larger side orders with the entrees. Plates decorated stylishly. Pricey compared to other restaurants. But you are getting a "fine dining" experience.
Service & Friendliness	★★★★½	Impeccable and likeable service. Water refills, clean menus and staff responsiveness to "wasabee" incident noted.
Ambiance & Cleanliness	★★★★	Rather well lit. Decorated stylishly. Draped ceiling room was quite impressive.
Doreh Appeal	★★½	Can accommodate large groups. However, pretty pricey considering current "Bearish" Stock Market. Good for that once a year flamboyant doreh in the city.
Shadiness (for dating couples)	★★★★½	Midtown location problematic, but not your everyday dining place. Setting was quite intimate. Worse case scenario if spotted: take her to J2 or KD down the block.

Ratings	Farsi Description
★★★★★	hameh chi tamoom!
★★★★	fogholadeh nashodeh
★★★	motevaset
★★	baad neest
★	taarifi nadasht

appetizers were absolutely delectable with superb flavor and seasoning.

Allen even put the service at Abigael's to the test when he accidentally spilled the "wasabee" on the tablecloth. It was quickly cleaned up, and Terri, the hostess who was stationed next to our table, promptly brought a napkin to cover the mess as well. Terri also very impressively cleaned each page of the menus brought back to her by the wait staff, making sure the next diner had a crumb-free menu, which is something you don't see that often. In addition, Allen was also impressed by the way his cup of water was constantly replenished without any delay, so much so that it was filled at one point while he was still drinking.

Although we try to be as descriptive as possible in this column, we didn't have much luck with our waitress Dina's "extremely nice" description of every entrée dish we inquired into. Well we can't blame her, since it was her first week on the job. For the main course, Allen and Maya went with selections from the beef menu, while Kami and Afshin tried a chicken and fish dish respectively. And, they were all "extremely nice!"

Allen's Boneless Aged Rib Eye Steak was served with caramelized onions, rosemary oil, and balsamic syrup. His steak was both succulent and well prepared, as it was served on a bed of mashed potatoes. Maya, also tried a Rib Eye steak but she had the House Marinated variety, which was prepared over cherry wood and oak and served with steak fries. Kami tried one of the evening's specials, the Chicken Bellatine, consisting of a chicken breast stuffed with rice and vegetables with a Cajun apricot sauce. He had mixed feelings about the dish, as it reminded him of the "Lederman chickens" he always has at wedding banquets; however, Kami was able to clean his plate, befitting the name "Hoover" which he has earned himself for his food "vacuuming" skills. Afshin had the Asian Spiced Tuna, which was pan seared with a Teriyaki glaze and served with wok charred vegetables and pickled ginger. Afshin, who's not much of a "fish person" would have been happier with a Tuna steak, but did not have that option on the menu.

Dessert was splendid and the scene of Maya digging into two dessert dishes at the same time was quite entertaining. We were all "ooing" and "aahing" (and Kami's "mmming") as dish after dish was brought out for us to sample. Chef Nathan and Jiji knew better than to mess with this influential restaurant column and started bringing us a whole assortment of desserts "on the house." We had to fight over the deliciously rich Abigael's Molten Chocolate Cake (which Chef Nathan swore that a diner had once ordered four portions of all for himself), layered with chocolate ganache and finished with berry compote. The Warm Apple Cobbler, with raisins, almond crumb topping and whipped cream was also devoured instantaneously, before it even had the opportunity to cool off. We also had a tasting of the Berries Gratin, the Chocolate Pecan Torte, and the Abigael's Trilogy, with a cute chocolate flowerpot served on a triangular dish that was both pleasing to the eye and to the taste buds.

After all was said and done, the four of us had gone through three courses and cleaned out all our plates during our evening at Abigael's On Broadway. At the same time, we learned a valuable lesson from our evening, that Kami's "Hoovering" tendencies are quite contagious. I am sure all of our mom's will now be proud of us all. And by the way, Happy Mother's Day!

Literary Highlights

The Book of Jewish Values by: Rabbi Joseph Telushkin

By: Laleh Asher

What does your name mean? Whom are you named after? Describe some of the positive characteristics of the person you were named after. What is the relevance of this question? As I began distributing the physicians' questionnaire, this seemed to be the outstanding question about the questions themselves.

Names have meaning for us, both in our Persian culture, and in our Jewish heritage. All the hard to pronounce names are not only at times the source of childhood embarrassment, but they also lend insight into our origins and culture, and to the stories that relate the past. It's only by recounting these stories that we can link the forever elusive present both to its past and to its future.

Rabbi Joseph Telushkin, discusses the relevance of this topic in *The Book of Jewish Values*. The following is an excerpt from "Day 80, Tuesday For Whom Was I Named?"

"I often officiate at services in which a Jewish child is given a Hebrew name (according to traditional Jewish law, a girl is named at the first Torah reading following her birth, a boy at his circumcision). Since the large majority of children are named for someone, I always speak with the parents before the naming and ask them what it was about the deceased* that motivated them to name a child for him or her. Usually, one parent will start to describe the dead person in loving detail. I then ask what specific traits of the deceased they particularly hope their newborn child will have. Later, at the naming ceremony, I mention these characteristics.

"However, as children grow up, most parents don't tell them much about the person for whom they were named. Rabbi Jack Riemer noted that this is unfortunate, since "if we don't tell our children our stories and the stories of those from whom we come, no one else ever will. The stories will disappear and our kids will be deprived. I have learned this truth from the meetings that I have had with children in my synagogue who are going to be bar or bat mitzvah. One of the questions that I always ask them is, 'What is your Hebrew name?'... Then I ask them 'Who are you named for?' they have some vague ideas that it was for a great uncle so-and-so or for some great aunt such-and-such. And then I ask them: 'What was that person like? What qualities did that person have that were so important that your parents saw fit to name you for him or her?' And so their first homework assignment from me is to go home and interview their parents and anyone else they can find who knew that person, so that they can find out who he or she was, what he or she stood for and lived through, and what it means to be named for them."

*Among Ashkenazim (Jews of European origin), children are named for a deceased ancestor. Among many Sephardim (Jews whose ancestors come from Spain or the

Arab world), children are often named for people who are still living, particularly for grandparents, but not for parents."

If you've read this far, and you're still reading, I'll share the history of my name. It is said that when I was born, I had the reddest cheeks, like the tulips in our garden in Iran, so my parents decided to name me Laleh, which means tulip.... Otherwise, I might be known as Niloofar. The origin of my Hebrew name is less obvious. In the Torah, Rachel is one of the four mothers. But the story of Rachel, Rabbi Akiva's wife is especially of interest. Rabbi Akiva, one of the greatest sages of all time, was illiterate until the age of forty. Rachel recognized his potential and decided to marry him on the condition that he become a Torah scholar. She made this decision against all odds, knowing that her wealthy father would disown her if she went ahead with her plan. Akiva was overwhelmed, but Rachel's faith and inspiration made the impossible possible; he became the most illustrious Torah scholar of all time, and established an academy of twenty-four thousand disciples. In regards to whom I was named after, I had to ask. I found out that I was named after my maternal great grandmother, a very benevolent lady who was remembered by her generosity.

In *The Book of Jewish Values*, Rabbi Joseph Telushkin gives a day by day guide of practical Jewish insights and principles for living. He draws on the Torah among a variety of sources to offer a pragmatic approach to becoming a "kinder and deeper person." One idea is discussed per day, and of course, Shabbat is a day off to review what you've learned during the week. He also suggests using the topics of that week as the basis for Shabbat discussions.

Other topics of interest in this book are:

- What the fifth commandment demands of parents
- The first trait to look for in a spouse
- When confrontation is desirable
- When if ever it is permitted to lie
- Why refraining from gossiping is an important challenge
- When it is important to pass on a rumor
- The little indecencies that reveal character
- When it is good to be a fool

Rabbi Joseph Telushkin is a spiritual leader, scholar, and author of several books. "Another of his books, *Words That Hurt, Words That Heal*, was the motivating force behind Senators Joseph Lieberman and Connie Mack's 1996 Senate Resolution #151 to establish a 'National Speak No Evil Day' throughout the United States." He serves as a senior associate of CLAL, the National Jewish Center for Learning and Leadership, and also travels nationally to give lectures.

Under any circumstance, the questions on the questionnaire are actually well thought out. Try out this book, or just try out this question. For whom were you named?

Viewpoints

Recommended Daily Values A Moment Of Silence

Just tonight I was thinking about the past. I remembered this girl that I met in the hospital around four years ago, when I was sick. We became good friends, and I tried to keep in touch with her as much as I could. The first day we met, I remember I was sitting with my father in the waiting room of the clinic in the Long Island Jewish Center. A woman came up to us; this was the girl's mother. She started talking to my father, asking him what disease I had, and I remember her saying that her daughter had the same disease. Then she turned to me and said, "You know you look a lot like my daughter! Would you like to meet her?" Back then I was very shy. I didn't really say anything, but just nodded my head. The girl was very thin, and she looked as sick as I did. Our families became close, and at one point we saw each other often; I think I even remember going out with her to lunch once. Then my treatments started to decrease, so I was in the hospital less, and I was getting started with school and everything. I only remember seeing her rarely then. The last time I remember hearing about this girl was when her mother told my mom that she was getting sicker and sicker, and that she had to go to another hospital. One day I remember my mom asking one of the nurses in the hospital if they had heard anything about her. I do not remember the response.

Two years have passed by now. I realize that I haven't kept in touch with her, her mother hasn't called, and I just know nothing of her now! I went to ask my mom if she knew what had happened to her. The hesitation of my mother telling me, "Umm, Adeline... I think...." was clear that the girl had passed away. Or else I know we would have kept in touch, and we would probably be very good friends now! But that isn't the case, and we aren't friends, and this is a very shocking moment for me, just remembering all of this tonight! So I would like to have a

moment of silence especially for her, and for the people who have died of cancer.

I realize that this may have been a long letter and you might be saying, "Well I never knew this girl!" But this was bothering me very much and I only thought it would be right if I did this. This way I know that she knows that I care for her dearly, and I will always think of her and she will always be here in my heart!

Thank you everyone.

- Adeline Dil
January 26, 2001

% Recommended Daily Values	
Serving Size: 1 Day (24 hrs)	
Servings Per Day: Unlimited	
Contents	% Daily Value
Total Love	100%
Saturated Respect	100%
Pride	100%
Honesty	100%
Total Humor	100%
Laughing	100%
Smiling	100%
Silence	100%
Dancing	100%
Reading	100%
Unity	100%

The Power of Numbers

Man working alone is limited both in his capabilities and his accomplishments. But gather a group of people together, and those capabilities become infinite. Whether men unite to overthrow imperialistic tyranny from a foreign land, or women unite to combat the oppression of patriarchal inequities, or an entire people unite to found a long lost homeland, it is only through the power of numbers that these seeming impossibilities become a reality. And when a lost generation of slaves is miraculously freed, and given a book of laws to follow, the power of unity, and their sheer faith in this unknown power called G-d, enables them to found the greatest nation in the history of mankind. This power of a people, united as one, retains the ability to achieve the impossible to this very day.

Before the Revolutionary War of 1776, the thirteen colonies suffered from a great deal of conflict with one another. But when they realized a common enemy

If we are such a force when acting in unison, imagine what wonders we can achieve when united together.

oppressed them all, and that they all held the same goals, they merged and defeated the imperialistic Great Britain.

The Seneca Falls Convention of 1848 was the first organized women's movement. Until then, there were isolated moments of women speaking out, but it was only after this united demonstration that the women's suffrage movement truly began to gain momentum. It took nearly seventy years for women to gain the right to vote, but had it not been for the unity of the convention, it may have taken much longer.

The first Zionist Congress, held in Basel, Switzerland in 1897, was the first time in recent history that Jews from the world over, from all backgrounds, gathered to discuss the concept of a Jewish state. These people, together, were one of the major factors leading to the birth of the modern state of Israel. Although the State of Israel has been in existence for nearly fifty-three years, the Congress still meets annually to this day, to help improve the plight of Jews around the world.

Perhaps the most monumental moment in our history as a people was when we Jews received the Ten Commandments at the base of Mount Sinai. Not only did we become the first nation to receive a G-d

that we had never seen, but it was the first time in our history that we acquired a sense of unity, to say in one voice: *na-aseh*, we will do (Exodus 19:8). Our beliefs are rooted in this moment in time, when we first merged to form the nation of Israel.

To bring the power of unity closer to home, we, the Mashadi community, have also been blessed with this innate capability to unite. The recent shocking disappearance and heinous murder of one of our community members led dozens of people, with no direct connection with Mr. Majid Zaruvabeli, to fly to Texas to help find him and help bring closure to his disappearance. Dozens of others met in offices in New York to call whomever they thought could help influence the authorities in this situation. In a time of dire distress, we were capable of casting aside any religious, political, ideological, and monetary differences to help solve a greater need. We all have an inherent sense of what is truly important, and we know when to come together for the greater good.

We can try to learn a valuable lesson from what has happened. Mr. Zaruvabeli's untimely death has been a tragic loss, and will forever scar his family, friends, and the community at large. But a positive effect has emerged as well. For the first time in our recent migration to the United States, all 4,000 members of the Mashadi community joined together and made a difference. We had the capacity to assert pressure upon a myriad of public officials, including the FBI, State Senators, and even Israeli president Moshe Katzav, to aid us in our search for Mr. Zaruvabeli, and ultimately the finding of his murderer. We, a small minority, lost in a huge city, within an even larger country, helped influence the higher echelons of our society to solve a crime that would probably have faded into oblivion had it not been for our perseverance, will, and unity.

If we are able to overcome such odds and accomplish such an extraordinary feat when in the worst of situations, how much more could we achieve when times are not as bad, or the stakes are not as high? If we are such a force when acting in unison, imagine what wonders we can achieve when united together. The unified forces that worked in finding Mr. Zaruvabeli is evidence enough that we can indeed cast aside our differences, be it our philosophies, political views or our degree of religiosity. We've done it once. We can certainly do it again.

▪ Collette Karmily

To TV or not to TV

At 3:30 every weekday afternoon, a little mini-Natalie used to run around the house singing, "She-ra, Princess of Power!" She-ra was by far one of my most favorite cartoons as a child. But wait, I do recall being just as obsessed with He-man and Thunder Cats and a whole range of afternoon TV programs. Knowing the theme songs to these cartoons till this day might just mean that I watched a bit too much television when I was a kid.

There has been a wide range of studies and statistics done that take a look at how television promotes violence or how obesity in children is partially due to the many inactive hours spent in front of the tube. According to the "To Kill Your TV" web site, children between the ages of 2 and 17 watch approximately 22 to 25 hours of television per week. True, there are many problems that could arise from excess watching, but has anyone ever stopped to think that maybe without a TV, my child or even I might actually get something productive done?

When I first heard of the idea of living without a television, I thought it was absurd. How can someone not? But after having witnessed first hand the results of TV withdrawal, I thought about it again. First of all, the kids I babysat for stopped trying Power Ranger moves on me. Second, and most important, their newfound time was used either to do homework or to spend quality time with one another. They played soccer in the backyard, read books, or they would just hang out with each other. As a result, they are the best of friends. They don't need television to keep themselves occupied. They have something better; they have each other.

"By the time most Americans are 18 years old, they have spent more time in front of the television set than they have spent in school, and far more than they have spent talking with their teachers, their friends or even their parents," says Newton Minnow, former Chairman of the FCC. The time children spend watching television might otherwise be used to promote parent-child relationships. Today, the bond between the parent and child is decreasing at a fast rate. With all the problems that our community is facing these days, I want to stress how important it is to know what is going on with your child. Some of you might be thinking, well how does she know? She's not a parent. But I am a child, and I know how important this is. Who knows, maybe the time that would have been spent watching TV, might now be used to sit and hang out with your kids and get to know what's going on with them.

Many argue that if you don't have a television,

then how can you keep up with the news and what's going on in the world? Have any of you ever heard of the internet? With a click of a mouse, you can find out what's going on around the world. The internet has many negative aspects such as kids stumbling upon adult web sites. But with parental control and the restrictions that the internet offers, this is not a problem.

Another option is the radio. Does this phrase ring a bell? "10 to the hour, every hour on 1010 WINS." I myself hate the black ink that newspapers leave on my fingers, but if you don't have a problem with it, that's another way of finding out the Who's, What's, Where's When's, and Why's.

I will be totally honest with all of you. It's true. I do have a television in my home. One that at times causes me to leave school projects to the last minute, and at other times gives me a few laughs when I really need them. My point is that although it would be wonderful to remove the TV from your homes, it is difficult to part with it. Trust me, I know! So what's the conclusion to this article you ask? Well, how's this for a start: Set limits on the amount of television watched; restrict which shows your children see; and maybe set aside some quality time for you and your kids. As Porky Pig would say, "That's all folks!"

▪ Natalie Rahmani

Did You Know...

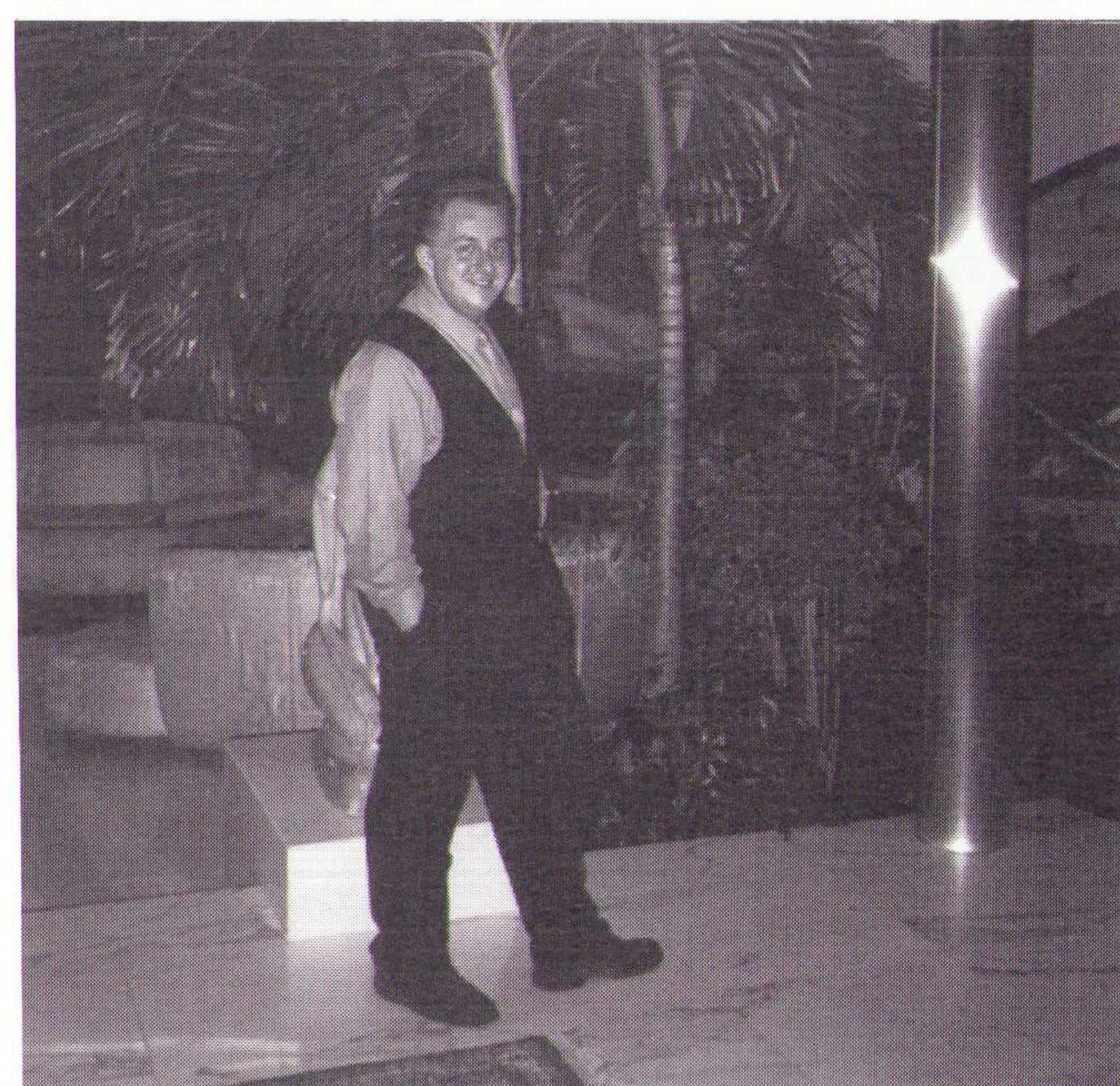
- By the time today's child reaches age 70, he or she will have spent approximately seven years watching TV.
- The typical American child will witness 8,000 murders and 100,000 acts of televised violence in his or her lifetime.
- Half of North America's murders and rapes can be attributed directly or indirectly to television viewing.
- Body metabolism and calorie burning are an average of 14.5% lower when watching TV than when simply lying in bed.
- In 1992, Fox's "Tom and Jerry Kids," and Nickelodeon's "Looney Tunes" averaged 88 and 80 acts of violence per hour, respectively.
- The primary danger of the television screen lies not so much in the behavior it produces, although there is danger there, as in the behavior it prevents: the talks, the games, the family festivities and arguments...

Source: To Kill Your TV web site

MY Weight Loss Experience

Before

After

I've often been asked by Megillah editors to write an article, not because I'm a great writer, but rather because it is required of MYC members. Why did I choose to write about my weight loss experience? Because it seems like it has become a community interest, and I do have the community to thank for your support and motivation.

There is not a time that I walk through the shul, weddings, or in the city, that I don't get ooohs and aaahs, shocked faces, and people walking up to me and telling me how proud they are of my accomplishment. I tell them right away that it's their responses that keep my motivation strong.

To date, as of March 20, 2001, I have lost 130 pounds. So far. Let me tell you, it is the greatest feeling in the world. I've lost twelve jacket sizes and eight pant sizes. I have literally thrown out eight garbage bags of old clothing that was humungous on me. At first, I didn't want to throw everything away, so I started altering my pants, but it came to a point that my rear pockets were touching each other and becoming one. Now, every time I try on new clothing, I have a big smile on my face.

I'm not going to tell you how I did it exactly, only because I don't want anyone considering serious weight loss to do it on their own without the proper supervision. I've been going to a certified nutritionist

and I go to regular check-ups. Also, the diet differs for each person, based on their body chemistry. I also take several vitamins and supplements to make up for any lost nutrients. In a nutshell, my diet is based on the popular philosophy of high protein and low carbohydrates. This basically means very little or no bread, potato, starch, rice, or sweets. It also includes lots of salads, vegetables, water, fruit, and exercise.

More important than what to eat, though, is the mentality. It involves learning to schedule your meals ahead of time and eating the right things before you become hungry. It also means learning that the pleasure of eating something unhealthy is so short lived, basically just a few seconds, versus a lifetime of good health and happiness. You also learn that the smallest intake of the wrong thing not only affects you right then and there, but for at least a few days afterwards. You feel more vulnerable, cranky, depressed, fatigued, and stressed. I don't want to sound like my nutritionist, but this is honestly the experience that I've had. I have seen it with my own eyes and I am conscious of it.

I've made my diet public knowledge since I started it. I've kept friends and family up to date with my progress. I feel once you announce something it becomes more serious and your commitment becomes stronger. Also, ever since I told a few friends that I

might be getting a car as a gift from my brother in law, Fatollah Hematian, as incentive for my 100 pound weight loss... forget about it. The question, "How many more pounds to go?" became a bigger question than "Who shot JR?" I definitely thank him for that motivation. For all those that are interested, I've gotten the O.K. for the car, I just have to go and find one.

How I feel now, is worth more than ten million dollars to me. I can not even begin to explain how good it feels when I see people's reactions to my weight loss. Especially those who haven't seen me in a while. There's a big look of shock on their faces, with their mouths wide open. A few people actually didn't recognize me! The best response yet was from my cousin Emilia, whom I hadn't seen in a while. I recently saw her at a wedding, and she was looking at me and crying and screaming from happiness for a good five minutes. Every time my family and friends see me, I see a big smile on their faces. My weight loss was a major source of happiness for my beloved sister Stella Nassimi. I can still feel the happiness in her face as she would constantly express how proud of me she was. Despite the fact that I'm going through a very difficult time, I'm committed to continue my progress.

My fellow community, I have to tell you that your responses, interest, and motivation have been a big influence in bringing me this far. A lot of people have warned me that losing the weight is only half the battle, and that keeping it off is the real hard part. This is another reason why I'm writing this article: to reinforce my commitment in keeping off the weight, by making it public knowledge.

I want to thank the community as a whole for your continued support and motivation.

I have a lot of people to thank for my weight loss, many close friends and family. I want to thank my mom who has really gone out of her way to prepare my meals for me. For the past year, she has truly committed her life to me in this endeavor. The people I need to thank the most are my sister Anita and her husband Effy. The many years of nagging and pressures from people to lose weight would always go in one ear and out the other. One day Anita called me and finally persuaded me to visit the nutritionist. I especially have to thank Adelle Puhn, my nutritionist.

Most of all, I want to thank the community as a whole for your continued support and motivation. By the way, I just recently found out that I have ribs and knuckles.

Allen Hakimian

Time Is Changing

The young are getting old.
The poor are finding gold.

The beautiful are becoming ugly.
The unpleasant are becoming lovely.

The loud are becoming humble.
The young are starting to stumble.

The New Year isn't new anymore.
The Olden Days were much of a bore.

It's this generation who will keep the flame of life burning.
It's during this generation that we see that time is changing.

▪ Nabila Levian

The Halls

I know this place,
Yet I am visiting a stranger.
I hold my notebook tightly in my hands.
The open doors lay ahead,
I look into the white, yet spiritually
Condensed halls.
Where are they hiding?
Have those rooms captured them?
The ill,
The needles,
The treatments that plan to cure but instead
Stiffen.
Perhaps I sit in the only sweet part,
Though the false feeling of love still surrounds
Me.
My body shivers from my wet hair.
The secretary sits there, just typing
What comes to mind:
I look at her,
She does not look back.
Perhaps one day
The world will make sense.

▪ Charlene Hakimi

The Medical Case of the Siamese Twins: Under the Jewish Halachic Law

In Judaism life is regarded as the most precious thing on earth. In Gemarah Yoma it says that one can be mechalel Shabbat, or transgress the Shabbat, to save someone's life, even if there is doubt that the person will live, or if it is determined that the person would only remain alive for a few minutes, because life is of the greatest importance. Also the pasuk from parshat Mishpatim that says, "If you injure someone, you must restore his health," teaches us that it is a mitzvah to heal someone. The Rambam (Maimonides) learns that just like it is a mitzvah to return a physical object that someone has lost, so too, if one loses his or her health surely you must restore it. Regardless of who the person is and severity of the injury, we must heal a person who is sick and no one person takes

Regardless of who the person is and severity of the injury we must heal a person who is sick and no one person takes precedence over another

precedence over another. With these concepts in mind I will present a medical case in this article and rationalize to you based on Jewish halacha (law) the correct measure that needs to be taken both medically and ethically.

As you flip through the television stations looking for your favorite TV shows, suddenly in shock you stop at the news channel as you witness the birth of twin babies. However, these aren't just your typical twin babies, these are Siamese twins. If you haven't seen Siamese twins before and don't know what I'm talking about, the typical case is when twin babies are born attached together with one heart sustaining both their lives. Usually in the case of the Siamese twins the prognosis is that if you don't do an operation, both will die, but if you do an operation one will die and one will live. In the Catholic religion the Catholic couple would say "no" to surgery, rather, "Let nature take its course."

In Judaism, in the case that if a pregnant mother doesn't do an abortion, she will die, the halacha is that you can perform the abortion to save the mother.

What halachic category is this under? Well in the Gemarah Sanhedrin there is a case or category called a "Rodef." For example if one person "Reuben" pursues another person "Shimon" to kill him, Reuben is called a "Rodef" or "Chaser," and anyone is permitted to stop Reuben even if it means killing him. In the case called "Rodef" (Chaser), you are allowed to take away the impediment to a life, which in this case was Reuben chasing Shimon to kill him. Now from here we learn that in the case of the pregnant mother who is in danger, the fetus is considered a "Rodef" of the mother, the fetus is the impediment to the mother's life, so it is permitted to perform the abortion and kill the unborn child. This halacha applies only if the child is in the womb of the mother, then you can abort, but if it is being born or has been born already you can't kill it because in Judaism one life does not take precedence over the other, regardless of whether you are young or old etc....

From the above halacha we may conclude that for the case of the Siamese twins if one of the babies was physiologically weaker than the other, for instance one of them, was missing a heart and was using the heart of his brother to live, then you could kill the weaker baby to save the healthy one. The weaker baby in this case is considered as the "Rodef" to his brother, and he is an impediment to his brother's life, as if he is chasing his brother to kill him, so it is permitted to kill one so that the second will live. However, it must be medically determined which one of them has the heart and which one is the threat and if they can both survive with one heart or not. By reading this article I hope that you can see just a little bit of the sensitivity that the Jewish laws and philosophy takes into account when it comes to life and a person's health.

Note: Normally abortion is a very deep and serious matter with a lot of ethical and halachic disputes as to when the abortion is permitted to be performed, if at all. Generally one is forbidden to have an abortion unless there are severe health issues or complications.

- Gidon Akler (Aghlar)

Leather Shoes On Yom Kippur

On Yom Kippur, in the Young Adults Minyan, men who were wearing leather shoes were told to take them off before making an Aliyah to the Torah. This being the first time I noticed such a demand in any of our synagogues, I started wondering about the origins of this minhag. I asked some of the people wearing sneakers whether they knew the reason behind it. I wasn't particularly surprised when I saw that each seemed to have a different explanation, but I was upset to find that many didn't actually know the reason, yet blindly followed the group of people who went along with this practice. At this point, one more question rose in my mind: How strong can our religious intentions be, if we don't know the reason behind our actions? I believe the Jewish faith is first and foremost about kavana, intention and purpose, and our rituals are mostly a means to remind us about our purpose in this world.

One of the most convincing reasons for not wearing leather shoes I heard, was that we should attempt to be humble on Yom Kippur. Since leather represented affluence and arrogance in the past, we should try to avoid it. This explanation encouraged me not to wear leather shoes for the first time this year.

While some people in our community seem to be happy by simply following what they are told without ever questioning, others, such as myself, would be happier to adhere to certain precepts provided with the detailed explanation. This different approach towards religion is one of the causes of the widening gap in our community between the more and the less observant people. By providing reasons behind our religious practices, I believe, we can attract more of the "less religious" part of our community toward the center and therefore achieve a more homogeneous and united community.

Many of the Jewish rituals and minhagim, excluding those given to us directly from the Torah and the Halachah, were brought about by the practices and customs of Jewish communities in the past, and represented their heritage and traditions. Different Jewish communities, according to their origins, have slightly different minhagim. While we should tolerate and respect all these small variations, we should be careful not to put any one community's practices above others. Some of our community's minhagim are the result of our having lived in a Muslim dominated

country in the past, and they represent our hardships and struggle in a period of persecution. We should be careful in discounting some of these rituals in favor of other more widely accepted minhagim among other Jewish communities. For instance, the late Yaakov Dilmanian, in his book about the history of our community, has written that our practice of eating rice on Passover started in Iran during the Allah Dadi period when our entire community was forced to convert to Islam. As a consequence, we could not use matzah in our homes during Passover, and since we did not want to eat bread, we ate rice.

I strongly believe, that the more prominent religious members of our community should not alienate other community members for lack of religious knowledge, disagreements on religious issues, or

In order to solve the problem of our fading unity, we need to find a religious leader. One with a good understanding of our community, history, and traditions.

simply for having a different level of observance.

In order to solve the problem of our fading unity, we need to find a religious leader. One with a good understanding of our community, history, and traditions. One that can reach all of our people by not simply dictating religious laws but explaining the reasons and merits behind them so that those less knowledgeable individuals can understand and identify with them. Having a leader would not only solve small problems, such as performing rituals, and bring harmony and unity to our community, but a leader would also start to address some of the more serious problems affecting our community such as drug use, sexual promiscuity, excessive drinking, gambling, among other issues.

Let's hope that next Yom Kippur, regardless of what we wear, we all remove the leather of arrogance from our souls and keep it that way for a few extra days.

- Herzel Hakimi

Name a current issue that needs to be addressed in our community and a suggestion on how to improve it.

I think that the drugs issue in our community has to be addressed in the manner of bringing in professional speakers from clinics who used to be addicts themselves. By doing this, they will stress to the youth from first hand experience, the effects that drugs can have on both your mental and physical well being.

▪ David Aminoff

A current issue that needs to be addressed in our community is apathy. While this is not the case with everyone, the general majority of our community members rely and wait for a few people to act and lead. As negativity breeds negativity, so does enthusiasm breed enthusiasm. Instead of complaining about something, out loud or to yourself, help improve that very thing. Give time, offer support, say something positive. What you give is what you get. Try it.

▪ Laleh Asher

I am going to jump on the anti-drug and alcohol bandwagon. It's tragic how some of our youth do not know where to draw the line. This problem can be resolved in my opinion when the parents start stepping in and cutting their children's expenses. Notoriously, anywhere there is drugs there is also money. The parents of our youth should monitor their children's expenses, and stop treating them like royalty if the children are going to act irresponsibly.

▪ Arun Bassalali

A current issue is the decline in marriages. I think a lot of the other problems the community is facing are linked to this one very important issue. If we focus on addressing this issue we would find that we would have to focus on issues of substance

abuse, financial pressures in the community, the excessive gossip and the damage it can cause, etc, etc.

▪ Seda Etesami

Drugs, alcohol, and sexual misconduct are very important issues and unfortunately, are violated. These issues have become easier to violate and therefore people have succumbed to their accessibility. Parents can help control this by becoming more aware of their children's actions. And that is all I can say about that.

▪ Odelia Hakimi

Too many people work in the jewelry salesman position which has become dangerous. The money is good though. Kind of like the farmers who came to the America and worked in coal mines during drought seasons. The money was great but they could get killed. There aren't too many miners anymore, nor any farmers. Time fixes most of these problems. Plus our sun will eventually burn out and the earth will freeze so all efforts to improve our community will go to waste.

▪ Payam Hakimi

One of the most serious issues that needs to be addressed in our community is lack of marriages. Myself being one of those at fault. If you look at previous years issues of Megillah, the page on engagement and wedding announcements used to be filled up. These days you hardly see any names there. You might ask, why? I think everyone has become too much of a friend to one another. I think everyone's expectations of the perfect spouse has become too high. The girls are looking for their prince charming to come and sweep them away with their white horse as they saying goes, and the guys are looking for the supermodel with every perfect attribute. The fact is that every year that goes by, it gets harder and our options become less. I think we should also be considering how much

time and commitment we can offer our children if we get married late and have children in the later years of life.

▪ Allen Hakimian

Drugs and Alcohol. You'll see.

▪ Justin Hakimian

One issue is how we can increase our sense of education. I believe that we can increase our sense of education by working together with our parents, the Higher Education Committee, and the students who have either pursued or are pursuing higher education.

▪ Michael Hakimian

Sex and drugs. Let's face it, people are doing drugs and having sexual relations. If we can't beat the problem, we should at least teach people in perfecting it, make us much better at it. Bring in porn stars and drug addicts as guest speakers to teach us how to become better at this art.

Omid Hakimian

Drugs and alcohol is an issue that should be addressed in our community. There are many ways to approach this issue, but the most effective way is for the parents to be more aware of what is going on in their children's lives, and being able to communicate with them.

▪ Bobby Hematian

A current issue that needs to be addressed is the drug problem plaguing the American culture and is beginning to spread into our community. One way to improve this problem is to educate parents of teenagers. Many parents are clueless of what is happening in their teenagers' lives.

▪ Kamran Kalaty

An issue that I believe needs to be addressed is something many people just don't seem to care about. I strongly believe that the issue of speaking badly about others,

especially your own close friends, is ridiculous. People need to talk about other things in life, not just complicate others' lives.

▪ Dina Malkah Kamali

Drugs and Alcohol. Many people say the older generation is a "lost cause" when it comes to issues like drugs and alcohol. But teenagers look up to the older people in our community, so they should be setting examples for the younger generation who are following in their footsteps. I think the best way to address this issue is by making adults, teenagers, and children aware of what is out there and the effects it has on people. We could have lectures and hold question and answer forums for those who are interested.

▪ Jamie Kamali

The lack of seats in Starbucks on an early Saturday evening.

▪ Amos Lavian

There seems to be a tendency to make up gossip out of nothing, talking about other people and lying about them by inventing different kinds of stories. Although innocent, this often makes these people look bad towards other members of the community and might affect their reputation for no reason whatsoever. This is a general consideration and I'm sure many people agree with this point of view. The solution to this problem is to think before opening your mouth.

▪ Steve Levy

A very important issue in our community right now is drug abuse. It is a very sensitive topic for all of us in the MYC as well as for our elders on the Central Board. The first step is for the parents to understand there is a problem and not to be so naïve. We can all work together and try to get rid of this plague in our community.

▪ Benny Livian

Drugs are more and more becoming a problem in our youth. In the last MYC term, we discussed many possible approaches to solving our growing drug problems. I for one aim always

at prevention. Cure the illness, not the symptom. And the real issue we need to address is a lack of communication and a lack of understanding between parents and their kids, in both directions. I am convinced that creating better relationships between generations will prevent many kids from turning toward drugs. I am very grateful to have parents who always trust me and talk openly with me, and it has made all the difference in the world.

▪ Tina Namdar

Mashadis in general must learn to adapt and keep up with a newly assimilated generation and develop a secular society.

▪ Jeremy Nikfarjam

Parents should not hesitate about opening up to their children. They must discuss "taboo" issues like sex, drugs, and alcohol and direct them. The moment a child doesn't have clarity, he will look for answers himself and will probably get lost. It is not worth the risk.

▪ Anita Nowbakht

To prevent things like teenage girls getting pregnant in our community, parents must give their kids the feeling they can talk with them about anything, and parents should also monitor carefully with whom their kids hang around.

▪ Robert Nowbakht

I know this sounds old, but DRUGS! First of all: Parents: Don't just give your children so much money. How do you think they pay for their habits? Don't just assume it's the other kids and not your children. Talk to them even if they don't know what drugs are! Tell them you care about them and their lives. I don't know what to say to the kids, I don't have a solution.

▪ Dana Rafinia

Substance abuse is a big problem and the only way to assist in improving it is to educate the elder and younger members of the community about it.

▪ Natalie Rahmani

Mashadis have left an impression on those out of their 'circle' that they are a very united community. From their voyages from Mashad to Tehran to Queens, Great Neck, and 47th Street, Mashadis have pulled through for each other. Whether it was for happy events or unfortunate ones. I hope and pray that we should continue to always stay united. Despite our differences, we need to respect each other and our decisions. The young and old, the religious and non, with the left-wing and right-wing. With each day, the younger generations are turning into Americans more than Mashadis. They need to be educated about what our ancestors sacrificed to keep their Jewish identity. This will give them a sense of pride, which they will hopefully continue to pass along to generations to come.

▪ Judy Sabzevari

The problem with substance abuse within our youth is perhaps the biggest issue that our community will need to deal with in the next few years. I think that we need to educate the parents in our community about the extent of this problem, and teach them how to deal with this aspect of American society, of which they seem to know little about.

▪ Farshid Jack Zar

Drugs. One word that comes to mind when I think of parents and this issue is: Denial. Most parents don't think their children would do such things because they're such "angels" and well-behaved children. Unfortunately the communication we have between most parents and youth is not at the level that it should be. With communication as the key, we can direct our morals and upbringing to the experiences we have and really distinguish between right and wrong. It's not as easy as it sounds, but with more forums, personal and group, speakers, and informative knowledge on this issue, we can improve this crisis that has taken over a part of the community.

▪ Tanaz Zaruwabeli

What do you think of the Mashadi image and what can be done to improve it?

I think that we are a very close knit community and in order to improve it, we should participate in service beyond the Mashadi community.

▪ David Aminoff

What can be done to improve the Mashadi image is to surface some of the hush-hush and taboo topics that we all know and talk about. I don't mean gossiping. But by bringing these issues out and into the open, maybe we can free ourselves from being bound in ignorance, and the idea that 'in ignorance there is bliss.' By recognizing, by admitting, and by knowing what the problems and issues are, we can actually work on some of our problems and ways to resolve them.

▪ Laleh Asher

I think most people think of Mashadis as stuck up and a little snobbish. When people look at us, they see our exterior image, which is the name brand clothes and cars. This makes them oblivious to the actual Mashadi, which is traditional, conservative, and receptive. To improve this, we have to show people not to only look on the outside, but also within.

▪ Cheryl Aziz

I think most "non-Mashadis" look at us with resentment. Although this is a bit harsh, it is not that outlandish. Growing up among Americans, I had to constantly educate my friends about the origins and struggles of our community for them to be more understanding. By this same token, we must educate ourselves, parents, and children about America, its value system, and its people to be able to live peacefully. Ignorance breeds hatred.

▪ Arun Bassalali

The Mashadi image is similar to the Syrian image and my opinion is that the Mashadi community should get new ideas for improvement from the Syrian communities of Brooklyn and New Jersey.

▪ Rolando Dilamani

I don't think the Mashadi image is quite what it used to be. We are too eager to make enemies than to make friends with our neighbors. If we would just be a little more considerate of the town around us, we would get more respect. You never know when you could bump into someone who could help you in the future.

▪ Seda Etessami

Mashadis don't have a positive image in the town of Great Neck due to the lack of respect to other people living in this town. Youth need to be taught that there are other people in this world besides us and if we want to be respected we have to respect others.

▪ Bianca Hakimi

Honesty is our birthright! Past generations were famous for being trustworthy, keeping close family ties, and obeying morals. Their lives were dedicated to leading their children in that direction as well. Whether we like it or not, we live in a new society today, with different moral standards. We must adjust to it, yet keep our previous traditions.

▪ Odelia Hakimi

Mashadi image varies based on the viewer. Mashadis seem to think very highly of themselves. Other Persian Jews think of us as arrogant since we do not intermarry with them. Americans think we are materialistic ... etc.

▪ Payam Hakimi

Depends on how you look at it. I don't think that people outside the community have a very high image of the Mashadi community; on the other

hand Mashadis have too high of an image of themselves. We can improve this image by keeping the community close together and at the same time being humble, respectable, and courteous to other communities.

▪ Allen Hakimian

Stop having consanguineous relationships. This is anonymous, right?

▪ Justin Hakimian

I believe that we can improve our image by telling the world about our community, and by participating in volunteer projects and joining committees within the local communities in which we live.

▪ Michael Hakimian

We are rude and arrogant people as a whole. That's why our neighbors hate us. We need to come back down to earth and learn our place in society.

▪ Omid Hakimian

There are those who love the Mashadi "image," and those who hate it. Personally, I think it's the greatest image to have. We are people who care for one another, people who will always put a hand out to help, no matter who you are. Not just because you are their friend or not, but because you have a stamp on your forehead that says that we are the Mashadi community.

▪ Bobby Hematian

The Mashadi image is good in the sense that we are a close-knit family and that we all care for each other, for the most part. It is a quality that is envied by other communities. On the downside, our community seems too close-knit that "outsiders" can't get in. This can be improved by throwing an MYC Jewish mixer party.

▪ Kamran Kalaty

I believe the Mashadi image is a beautiful one to live by. Living the

Jewish image is far greater. There's quite a lot to live by if you want to be seen as having a good, reputable, Mashadi-Jewish image. The most important thing to me is showing your true self.

▪ Dina Malkah Kamali

We have an image of being thoughtless and rude. We gather on the sidewalks in town and sometimes get so involved in our conversations that we unintentionally get in the way of the people who are trying to pass by. We can all, including myself, be more aware and put an effort into being a little more sincere to others in the Great Neck community.

▪ Jamie Kamali

I think it's great that the Mashadi community is known for its incredible ability to stay unified in the toughest times. I think the only thing that needs improvement is the community's level of making up rumors and spreading them in a matter of just a couple of minutes...I should be one to talk (I'm a chatterbox myself)!!!

▪ Nabila Levian

It might seem a paradox, but one of the nicest and most positive aspects of the Mashadi community in general, its sense of unity in good and bad occasions, which also inevitably makes us stand out in public, doesn't seem to be socially accepted by people of different races. Actually, I noticed there's some sort of racism towards the "Persians." Nothing can be done to improve the situation: it's just the way it is.

▪ Steve Levy

The Mashadi image is very important to our community. If we want to keep this high image of ourselves, we should try and be a bit more considerate of others, specifically when we're out in public places. For example, when we're standing around in front of Starbucks, we should try to be more courteous and step out of the way when someone's trying to get by.

▪ Benny Livian

I don't think too highly of the Mashadi "image" or our reputation within the Great Neck community. It has left us open for negative stereotyping by our neighbors, making us feel more defensive and protective of our close ties and culture. We pride ourselves on high morals and our valuable, rich culture; however, we can not see that a little respect for our non-Mashadi neighbors won't be the end of us. Learning from and accepting the non-Persian Great Neck community certainly will not erode our customs or morals; they will only win us a little respect in our Great Neck home.

▪ Michelle Nabavian

Since most answers will undoubtedly point out our weaknesses, I would like to mention some of the wonderful things about our community that non-Mashadis have pointed out to me personally. Friends in college would tell me that I'm very lucky to have a group where I can feel I belong, that provides me with a larger group identity. Others pointed out that it's wonderful to have all my family nearby, and that we're all so close to each other and see one another regularly. Some American families see each other only at the occasional family reunion, or unfortunately, at family funerals. More recently, many Jewish communities are looking at our youth as an example to follow. They are extremely impressed that we have such a huge number of youth at weekly Shabbat services, and even more impressed at the efforts of our youth committee. When outsiders point out these characteristics with such awe and admiration, I see that I for one take a lot for granted. As much as we focus on our problems, we shouldn't lose sight of all the great things we've got going for us as a community.

▪ Tina Namdar

Often we are described as secluded, self-obsessed, and very rude people. The only way to improve this shameful image would be to remember that we are not superior to non-Mashadis and hence encourage our interaction with the outside world.

We should communicate, make more friends and less enemies.

▪ Anita Nowbakht

I think that the Mashadi Community has a very good reputation and image in a wide-ranging view, and it is our generation's responsibility to guarantee this positive image in the future. However, people say about us that we are snobbish and self-centered, which are definitely two character traits we have to observe with criticality.

▪ Robert Nowbakht

Unfortunately our image is really bad in other people's eyes. They think we are cheap (they haven't seen how much we spend on our weddings). They think we are rude (they have never been in our homes as guests). They hate when we crowd "their" streets. We are rude, we do sometimes act cheap, we do act like we are better than them. We have to realize that other people do live in Great Neck too; even if we feel we are better, we don't have to be rude about it.

▪ Dana Rafinia

The Mashadi image to me equals a great sense of unity, but sometimes it's overwhelming. We should allow ourselves to be a bit more open minded to different walks of life.

▪ Natalie Rahmani

I think that too many of our neighbors don't think so highly of us. We often go out in very large numbers. For this reason, we stand out wherever we go. Thus, we need to make a conscious effort to treat the people around us with the respect that they deserve.

▪ Farshid Jack Zar

Since the Mashadi image has changed a lot since a few years ago, we need to think of different solutions as a community to improve it. I think with the help of other members of the MYC we can become a step closer to achieving what we want.

▪ Tanaz Zaruwabeli

PHYSICIANS' Questionnaire

Even in Iran our community included members who were doctors and those who pursued higher education. One of the reasons we chose to come to America was the freedom and opportunity to expand our horizons. Some understood the importance of higher education then, others are just learning it now, and hopefully the rest of us will realize it in the near future.

For this issue of Megillah's Viewpoints, which is dedicated to health and its many facets, we presented a questionnaire to our community's doctors. This includes well-established doctors who have been practicing for several years, prospective doctors who have recently finished their residencies, as well as those who have recently finished medical school. We hope that you find their stories interesting and enlightening.

The following are the questions, and their answers presented in alphabetical order, by last name. Our apologies if we missed any doctors. We welcome articles from any doctors who are interested in writing for future issues.

- 1- Name. What does your name mean? Who are you named after? Describe some of the positive characteristics of the person you were named after.
- 2- Specialty. What is your specialty?
- 3- Where do you practice?
- 4- What do you actually do as a doctor? What do you actually do when you go to work?
- 5- What is the most challenging position you've been in, or most challenging case you've had?
- 6- What advice you can offer someone interested in becoming a doctor, or specifically interested in your field?
- 7- What are some of the obstacles you have faced becoming a doctor?
- 8- What are some of the setbacks you've encountered as a Mashadi, Iranian, or Jew in your profession?
- 9- What is your favorite city, site, or experience in Israel? Describe it and say WHY.
- 10- Favorites: Farsi word & What does it mean?
Author & Book & Why?
Persian dish
CD/ what CD's are in your player
- 11- Ethics: Gene Therapy/ Euthanasia/ Abortion. Discuss one negative aspect of one of these.
- 12- Name a current issue in our community and a suggestion on how to improve it.
- 13- What do you think of the Mashadi image and what can be done to improve it?
- 14- In what way can we promote better mental, physical, emotional health among our community members?

PEDIATRICS Daniel Benilevi M.D.

1. My name, literally in Hebrew means "G-d is my Judge." I was named after my great grandfather, Mr. Albdolrahim Nabavian. He was known to be a world traveler, open-minded and very well read. He was also a great businessman.

2-4. I recently finished my medical studies at the Technion in Israel. I have not yet begun practicing, as I am in the application/interview process for a residency position in New York, somewhere close to my family and community. I plan on becoming a pediatrician, which requires three more years of training.

5. In medicine, you are confronted with a new challenge every day, as no two cases or disease presentations are the same. The drugs are the same, the books are the same, the technology is the same, but the people you deal with are different, and different people cope with the same disease differently as well. The fact that there is a personal, human element in the middle of all the cut and dry science is what, I believe, makes this profession so interesting. When dealing with children, as a pediatrician, especially the ones who are too young to talk, a doctor has to use special care and different senses to discover the problem. It's like being a detective. You have to look for clues and signs, and put the pieces together. Adults will come and tell you "Doctor, I feel a pain in my chest, or my stomach hurts," but little babies just cry, or don't feed properly, and it's your job to figure out what's hurting them, and find the underlying problem. That's the challenge of pediatrics.

6. I don't think I'm ready to give advice about being a doctor, but I can tell you how to survive through medical school. 1) You will not ace every class. If you fail a test, look at that subject as something for you to

improve on. Trust me, life goes on. 2) If you are a social person, you have to maintain a social life. The trick is to find the right balance where you don't sacrifice your education. Your #1 priority should be to become a good physician when you graduate, but you also want to be a happy person. Finally, 3) you need good friends and strong family support. It's very difficult to deal with the pressures alone, just like it is in any demanding job or profession. The rest depends on how much you like science, and if you don't mind having a kid "pee" on your favorite tie when you're checking his ears in your office.

7. When you're a student, you're at the bottom of the hierarchy. You get heat from the doctors, the nurses, even the patients. It's also frustrating not having the experience and skills to participate in exciting medical procedures when you first start. You have to watch and learn first.

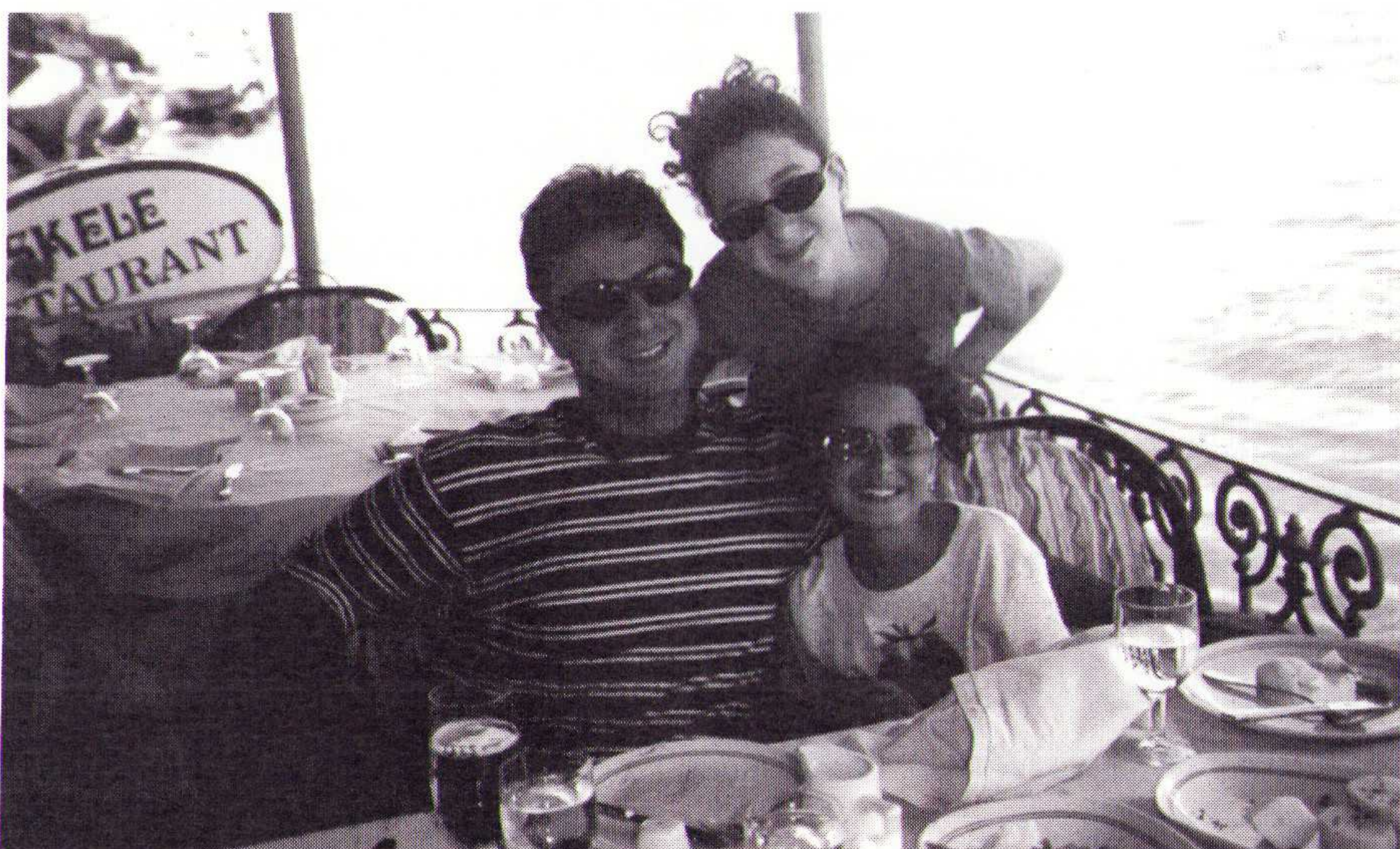
8. Since I studied in Israel, I didn't have any setbacks as a Jew. The fact that I come From a Persian background was surprisingly a huge advantage. Persians have a very practical perspective on life, and it reflects on their decision making and interpersonal skills. You often lack practicality in medicine, as some doctors get too caught up in laboratory values and scientific principles. They tend to forget that there are variables in life that no one can measure or control. I think Persians have a good grasp of that concept, and it makes us good clinicians. No setbacks as a Mashadi.

9. My favorite city in Israel is Carmel, in Haifa, where I lived during my studies. It's on a mountain that overlooks the Mediterranean Sea. I was 15 minutes away from the beach, so I'll leave it to your imagination, what I did with my free time. My favorite experience: eating a juicy shwarma at the corner falafel stand with my med-school buddies after a long day, and then watching the head of the department that taught us that morning come, pick up a sandwich, put extra spice on it, stand and eat with us on that same corner. In the

US, students and teachers eat at different tables in cafeterias, and hardly socialize. In Israel, it doesn't matter if you're a chief surgeon, a nurse, a student, a taxi driver, or even the janitor. You eat and drink, and live as one. Every Jew is his or her own person, and truly has certain G-d given inalienable rights. That's the beauty of Israel.

10. Favorites: Farsi word & What does it mean? "Motassefaneh" It means 'unfortunately.' I like it because it has many syllables and it sounds funny, too. Author & Book? Hmm... I don't read fiction. My favorite book as a kid was the Red Badge of Courage by Steinbeck. It was about a cocky little kid that believed a wound on his body from a battle is a sign of courage, but he then realized that the true sign of courage is not about fighting, but about making peace. Persian dish - DEFINITELY "Polo Choresht Fessenjoon." I look forward to weddings and Bar Mitzvahs because Lederman always makes it. I think that dish has an underground cult following. CD: Right now, I'm listening to MOBY "Play" DIDO "No Angel" and U2 "The Unforgettable Fire" from 1984.

11. Euthanasia: I believe that only G-d has the power to give and take away life. It's not our role as human beings or doctors to kill people for any reason.

12. I think one major issue that the youth of our community is dealing with is a clashing of three separate forces: Mashadi values we see and learn in our families, religious beliefs and philosophies we adopt from Ashkenazi Rabbis and Yeshivas, and an overwhelming American pop culture that's slowly corrupting the moral fiber of our youth. I think time we will eventually fix this latter problem, as we sort out our differences with American society and filter out the hazards. We must also appreciate and accept the co-existence of different religious philosophies, and be able to keep togetherness in our community. And finally, as we become more educated, we'll go back and rediscover the

priceless value of our Mashadi roots and traditions.

13. I think the Mashadi image is fine. We just have to be more considerate to 'non-Mashadis,' for lack of a better word, when we go as big groups on vacations or camping trips. We also need to promote the value of education, and take emphasis away from making a lot of money in a short period of time. Give our youth a chance. You'll be surprised.

14. Eat well, exercise, and try to get your spiritual uplifting from your family and from the Torah.

PEDIATRICS & GENERAL MEDICINE

David Carmili M.D.

1. I was not named after anyone in the family.
2. Pediatrics and General Medicine.
3. I practice in Ridgewood, Queens.
4. I spend most of the work-day in my private practice, treating patients with medical problems related to Pediatrics and General Medicine. The responsibilities continue after scheduled hours, as any physician is required to be available to patients, hospital personnel, and pharmacists at all times of the day.

5. Although I can't pinpoint a specific case, there have certainly been situations in my career that have been challenging. Particularly during my residency, I had encountered several situations that were emotionally distressing for my colleagues and me. There are setbacks in every profession, and certainly in medicine, one must be prepared to disregard personal emotions, no matter how severe the circumstance.

6. Hard work is not isolated to the medical profession alone. In order to succeed in anything, one must expend a great deal of hard work and time. Ultimately, the practice of medicine brings great satisfaction to an individual. It is necessary to mention, however, that the medical field here in the United States has undergone drastic changes in the past several years. Particularly, the increasing cost of medical health insurance has left more and more American families without medical coverage. Consequently, this has had a negative impact on private practice.

7-8. In 1967, at the age of 17, I moved to London from Tehran to finish high school. After completing

high school, I moved to Scotland to begin my medical studies at St. Andrews University. Life as a foreigner and a Jew were extremely difficult in Scotland. I missed my active social and family life in Iran. In 1974, during a visit to Tehran I met and was engaged to my wife Anna, who was visiting Tehran from Hamburg, Germany. We were both young students at the time, and the thought of completing my medical studies and starting a family seemed incompatible. With my wife's strong support, we moved to Manchester, England where I completed my clinical studies at Manchester University. Following graduation, my son Tony was born. Life in Manchester was quite lonely for my young family, and

we had always hoped to join our family in New York. In 1979, I was offered a position at a hospital here in the United States. The hospital had arranged for my green card, and so my family moved to Kew Gardens, reuniting with the community after nearly a decade. Shortly after, due to the tensions between Iran and America, I was denied a green card, and therefore was no longer permitted to work at the hospital. I had no choice but to leave the medical profession. My wife and I opened a modest business to support our family, who had just welcomed our newborn daughter, Natalie. Two years later, my wife urged me to pursue medicine once more. Married with two small children, I completed

my FLEX exams, and in 1987 I completed my residency in Pediatrics at Maimonides Hospital in Brooklyn.

I thank G-d for being fortunate enough to be blessed with such a strong and patient wife and my special children, Tony, Natalie, and Melanie whose patience and faith has allowed me to do what I love most.

9. Jerusalem, because of it's distinctive historical beauty.

10. A) Don't have one.

B) Living Each Week By: Rabbi Abraham J. Twerski, M.D. Author, Rabbi, and Psychiatrist, Dr. Twerski combines scientific, sociological, and psychological material to explain the weekly Torah readings. I'm sure this book will be enjoyed by anyone, regardless of his or her religious orientation.

C) Chelo Kabob
D) "Saghi"

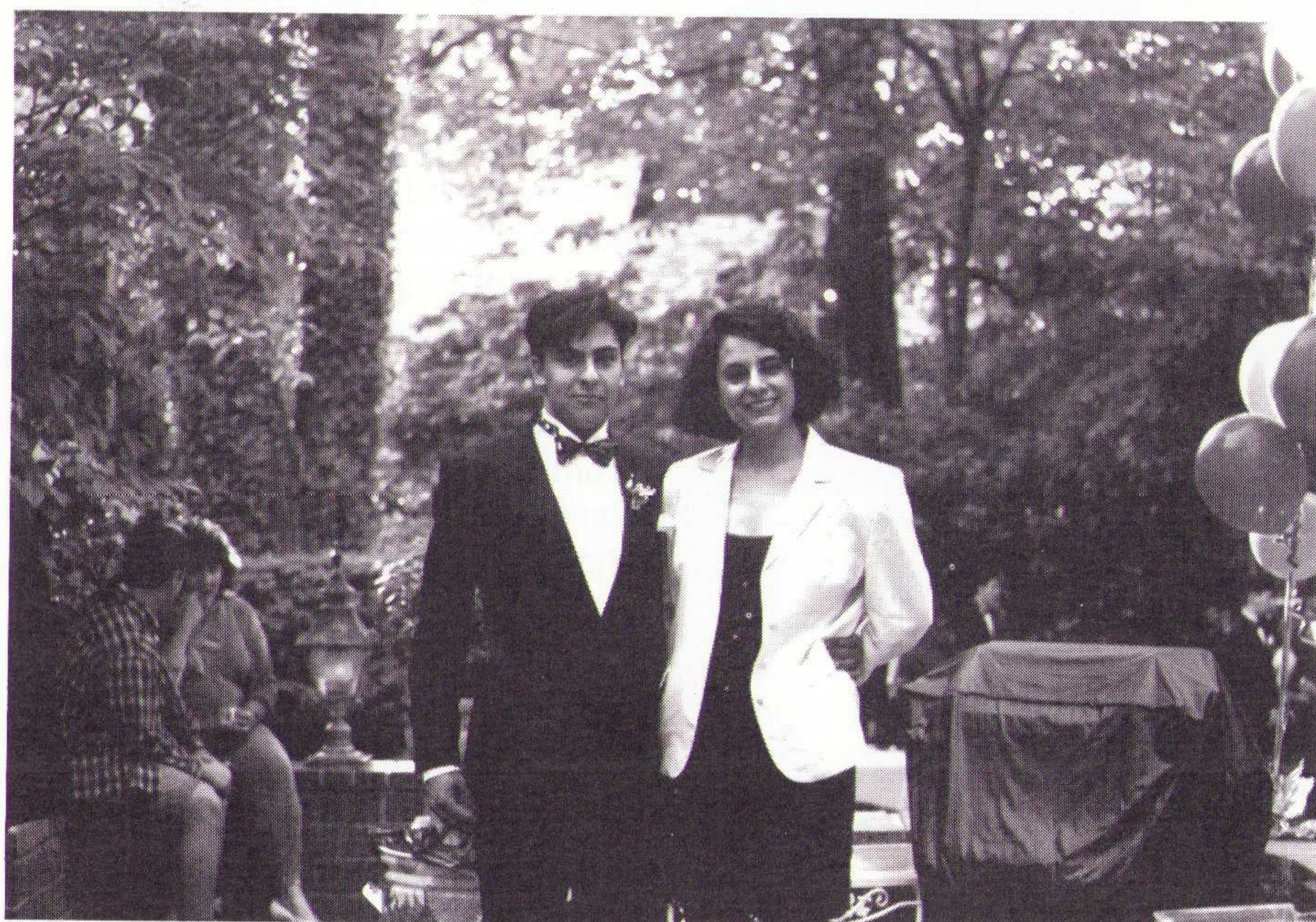
11. Abortion: When a criminal attacks a pregnant woman, and injures and kills her unborn child, most would agree that the criminal has claimed two victims. When discussing abortion, a clear distinction must first be made between abortion that is necessary to save the life of an individual, and one that serves as a solution to irresponsible behavior. The first sanctifies life; the second disregards the value of life. I have encountered women of all ages who have opted for abortion for reasons that are not medically related. If abortion were not an available choice, many of these cases would have been prevented.

12-13. Issues such as drug and alcohol abuse and disregard for ethical and spiritual principles are not particulars of our community. Our community is caught in a conflict between our traditional Mashadi Jewish culture and the American

culture at large. Jewish communities here in America have encountered these problems in various degrees, and there is no magic solution for these issues. There are limits to what committees such as the Central Board can do in this respect. It is ultimately the parents who have the greatest role and responsibility in this difficult matter. As a parent, I believe that strengthening of family life and love is crucial in eliminating many of these problems.

14. Life will always be full of challenges, whether mental, physical, emotional etc. Some things are changeable, while others are not. Our mood is a determining factor in our capacity to function optimally. The more positive our attitude, the more effective is our ability to modify some things, and the greater our ability to accept other things.

In respect to nutrition, I encourage everyone, especially young women, to refrain from fad diets. None of them promote long-term health. A proper balance of diet and exercise is the most beneficial and practical way for one to maintain his/her all around health.

INTERNAL MEDICINE

**Hajir
Dilmanian
M.D.**

1. My guess is that my parents were deeply enthused about the whole first born son ordeal when they named me after the "valiant" ancient Iranian warrior, Hajir.

2. Internal Medicine.

3. I went to Medical School at SUNY Downstate (Brooklyn) and I'll be doing my residency training at NYU in Manhattan.

4. I'll answer this question in some detail as it might help someone who is genuinely interested in Medicine. Mornings begin for me at seven o'clock, where I start by physically examining the approximate ten hospitalized patients that I am responsible for. I also review their charts and lab results for any new developments. At nine o'clock we meet with our senior physician for two

hours to discuss the complex and interesting cases that we are managing. At noon I usually attend a one hour lecture about a challenging medical problem. After that, I make endless phone calls to different specialists (ie. Radiologists, Surgeons) to discuss and schedule procedures (such as an MRI or an operation) for my patients. Once every four nights I'm on call at the hospital and have to admit patients from the emergency room.

5. I think that every physician feels tremendous pain when issues of death arise.

6. Well, in my own experience, I've encountered many occasions where I have had doubts about investing the tremendous amount of time and energy that is needed to pursue a

medical degree.

Once I actually began working directly with patients though, I felt a great deal of personal gratification. I think that the majority of my classmates would thoroughly support me in stating that the rewards of a medical career far outweigh any of its challenges.

7. When I started working on hospital floors, it took a great deal of work to learn how to orchestrate and then meet the demands of senior physicians, examiners, and patients.

8. I haven't.

9. I haven't been to Israel recently, but I'm hoping to make a trip.

10. I like that our ancestors didn't casually use the words "thank you" until the French forced the word merci into our vocabulary.

I was going to mention Kurt Vonnegut for his sarcastic wit, but in truth, I think I just like that his books are so quick to read.

Anything that's not boiled pasta.

I won't incriminate myself with the actual name of my favorite '80s band.

11. Guessing by the degree of successful inbreeding that has occurred amongst our ancestors, I think that our community is living

In Pursuit of Higher Education, Iran circa 1946

Standing from left to right: Late Dr. Mohamad Ali Hakimian, Dr. Esmail Rahmanan, Late Mr. Hadjamine Asher, Business Law, Dr. Amir Levian. Seated from left to right: Dr. Moussa Hakimi (Rajabzadeh), Mr. Mansour Rahmanan, Military College of Tehran, Late Mr. Abdolrahman Rahmanan, Electrical Engineering.

Photo Submitted by: Feloria Asher

proof that genetic human cloning could be a viable possibility for mankind after all.

12. The investment planning division of our community board should consider purchasing a waterfront resort in South Beach for the following three reasons. First marriage rates would increase once physical desire amongst community member soars with the help a shiny Floridian suntan. Second, socio-economic divide would temporarily vanish when the entire community lives together under one roof for a week or two each year. Finally, the resort could serve as a force against religious divide since most people behave piously no matter what their beliefs are during the Passover holiday season.

13. I've found the compassionate elements that I have learnt from my upbringings to be very helpful in my field of work.

14. Provide sufficient resources (i.e. health pamphlets printed in Farsi) for our parents and grandparents who aren't comfortable speaking English.

GENERAL DENTIST

Minoo Dilmanian D.M.D.

1. Minoo is an ancient Farsi name meaning good spirit. My Hebrew name is taken from my paternal grandmother.
2. I'm a General Dentist.
3. I have two practices, Great Neck and Bronx, NY.
4. I fix peoples teeth. This could be anything from pain control to cosmetic procedures.
5. The challenge is yet to come.

6. The advice I can offer is to spend some time in private offices or in the hospital to see if this is what you really like to do.

7. The Iranian revolution.

8. The foremost discouragement came from Mashadi women. As far as difficulties to become licensed in the US, being a foreigner and female makes the competition even more difficult than what it normally is.

9. Jerusalem is my favorite city. The atmosphere is very much like Mashad, where I was born.

10. No favorite words or CD.

11. Although I'm pro-choice I do not approve of abortion when it is mainly used as a birth control technique. There are many alternatives for birth control.

12. A current issue that can be improved is the general behavior in the Synagogue.

13. For outsiders, Mashadis are uncivil and uneducated. We need to change this image. The first step to solving any problem is to acknowledge it and try to find ways to improve it.

14. I think the key is education and general awareness.

FAMILY PRACTICE

Mahyar Eidgah M.D.

1. Eidgah is named after a neighborhood in Mashad. I was named after my grandfather (Jacob Moheban). He was very funny, family oriented, and loved kids. My Hebrew name is Yaakov.

2. I will be starting a residency in Family Practice. I will be able to treat pediatrics, adult, and geriatrics patients. Basically I'll be a general doctor for all ages.

3. I am rotating through different hospitals now. Some hospitals I've been to are, Long Island Jewish, Kings County Medical Center, and Peninsula Hospital. I hope to complete my residency either at South Nassau Communities Hospital or Stamford Hospital.

4. As a 4th year medical student, I'm assigned my own patients to take care of. I'm in charge of anything in the patient's day to day management. From blood draws, procedures, prescribing medications, or simply to sit down and comfort the patient.

5. I would have to say my most challenging case was when I was taking care of a 43 year old female who had been infected with AIDS from her husband who was cheating on her. She was a mother of three beautiful young children and unfortunately was at the near end of her life.

But she and her family were in denial and did not realize how sick she was. I took care of her for over a month, and got to know her and her family well. It was a very sad time; she passed away during her second month at the hospital.

6. First and foremost you have to be dedicated to becoming a doctor and be willing to work hard. There are times when you are at the hospital for over 24 hours straight, or studying for over 10 hours a day, and you are exhausted, but your love for the field of medicine must surpass everything else.

7. I lived in Dominica, an island in the Caribbean for the first two years of medical school, and it was a culture shock for me. It was an extremely poor nation, people lived in straw

huts, there were no restaurants or supermarkets, and it rained every day of the year. Many of my friends left the Island because it was hard living there, but I always wanted to be a doctor and was strong-willed so I survived!

8. I don't feel that I've faced any setbacks being a Mashadi Jew because most of the hospitals I've worked at are mostly Jewish and have welcomed me.

9. The Western Wall because it is sacred and full of history.

10. Farsi word: "Jigar" it means liver or ?????? Author/Book: who has time to do leisurely reading? I'm finishing medical school! Persian dish: pollo khoresh bademjoon, delicious! CD's: Sting, Dave Matthews, Gypsy Kings, Mozart, and Club music to name a few.

11. Euthanasia or mercy killing: I feel that doctors are in a difficult position. We are sworn to do no harm to the patient, but terminal patients sometimes want us to help them die. I personally would never help a patient commit suicide and feel that doctor's who do (i.e. Jack Kevorkian) should be in jail!

12. I feel that drug use among the young is a problem in the community. A way to improve it is by better

communication between parents and children and by educating the youth about the harmful effects of drugs.

13. The Mashadi image can be improved by opening up to "outsiders" and "non-mashadis" and accepting them as equals. As Mashadis we tend to only hang out among each other and this causes resentment by others.

14. Diet: less meat, more fruits and vegetables, exercise; only 30 minutes a day is enough!

EYE SURGERY

Navid Hakimian M.D.

1. First name means good news. I am not named after anyone.

2. I am an eye surgeon with subspecialty in retina surgery. I did my undergraduate study at NYU. I did Medical school in Boston at Tufts University. I did my training in eye surgery at Stony Brook\Nassua County Medical Center. I subspecialized in retina surgery at Parkland memorial hospital in Dallas, Texas.

3. I have offices in New Hyde Park (about 5 minutes from Great neck), Bronx, Brooklyn, Yonkers, Queens and New Jersey. I have two other partners. We are all ophthalmologists with specialty in retina.

4. I am the Chief of the retina service at Lincoln Hospital in Bronx and Brookdale hospital in Brooklyn. I see patients at each of these hospitals for one day a week. I see patients in my private offices for a total of two

days a week. I operate on patients for two half days a week. The majority of patients referred to me are from other eye surgeons. Large percentages of my patients are diabetic and require laser surgery or microsurgery to remove blood or scar tissue from the eyes. I also deal with severe trauma to eyes and with postoperative complications of other eye doctors.

5. I had the opportunity to deal with a patient who was shot in the face with a shotgun. Unfortunately, there was no way to fix her eyes. I was left with the task of explaining to the patient and the family the fact that nothing can be done for her.

As a physician, we have to deal with difficult situations all the time. We are not able to help everybody, but when we can help our patients, it gives us extreme pleasure.

6. Becoming a doctor is 90% hard work and 10% smarts. Any person who is willing to completely dedicate at least 12 years of his or her life can become a physician. As an ophthalmologist you have the chance to deal with patients both as an eye surgeon and as an eye doctor dealing with none surgical aspects of patient eyes. Eye surgery is a field that requires fine microsurgical skills and requires extreme eye hand coordination.

7. As someone who lived the first 16 years of my life in Iran, it was difficult to learn a new language at age 16, finish high school during my first 18 months in this country, and then finish college at NYU in 3 years before going to medical school in Boston. I was able to achieve all this with hard work and perseverance. 90% of becoming a physician is hard work.

8. As a person who has been born outside the USA it is always hard to get started. It takes time for other physicians to know you and entrust their patients to you. As physicians

and patients get to know you, slowly they learn to trust you. This process takes longer for people who are not from this country.

9. Last time I visited Israel, I was 5 years old. I am planning a visit this summer to Israel to teach surgical skills to a group of physicians. I am involved in teaching physicians from Israel who come to this country for extra training. After the physicians are done with their training I go back to Israel to supervise them during their early career as retina surgeons. I will keep you posted about my upcoming trip.

10. Favorites: Farsi word & What does it mean? "Chera", meaning why. I always used this word over and over when I saw something on TV or heard something explained to me as a child. I have an inquisitive mind. I always want to know the reason behind why things happen. Author & Book & Why? The Count Monte of Cristo by Alexander Dumas. This was one of the first long novels I read as a child in Persian. It is a long but very well written novel that I could not stop reading once I started reading it. Persian dish: Khorhest Ghormesabzi. CD's: Sting albums. They have interesting humane and political messages.

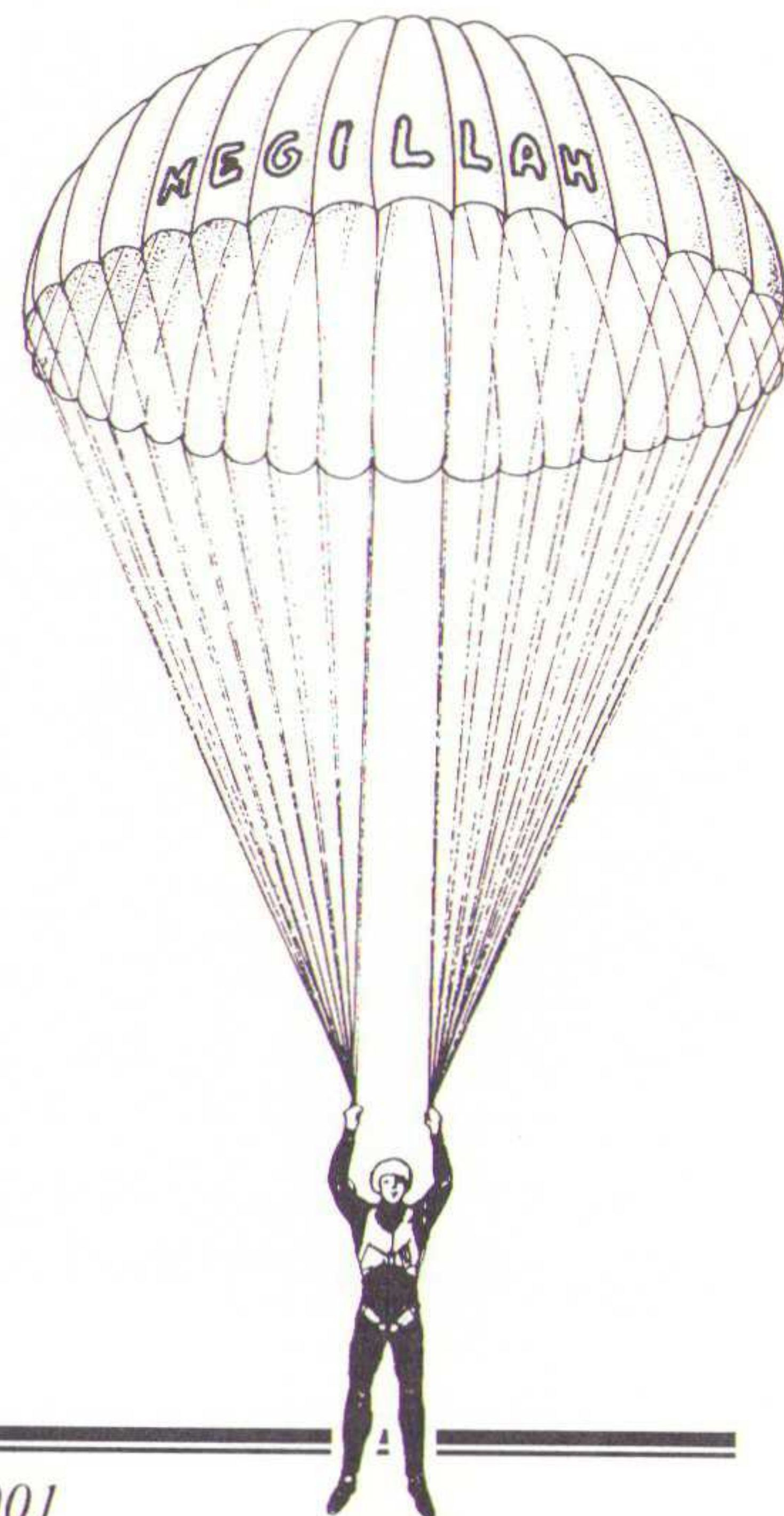
11. I do not feel qualified to discuss these topics. These topics should be left for society to argue and discuss. It is not the function of a physician to make ethical decision about such delicate issues. As far as my personal beliefs go, I feel gene therapy will open the doors to treating many conditions in the future that are not treatable now. However, extreme caution must be undertaken to avoid abuse of this technology in the future. As far as Euthanasia and abortion goes, I don't believe in them, and I don't have any dealing with them.

12. There is a decline in number of high school graduates who attend college. Although financially this may be advantageous to these graduates (for the time being), over the long run our community will fall behind other

Jewish communities. Jews in this country are among the most educated. This is not the case in our community. We should dedicate a significant part of our community and synagogue resources toward this task. For example, we can allow each person to donate part of his or her yearly donations to the synagogue, toward education (purely on a voluntary basis).

13. The community needs to be accepting of other communities living around us. We need to be respectful of other communities around us so that other communities can accept and respect us. We are not respectful of others when we are gathering on the street or parks and often are not considerate of others. With some consideration, we can be the envy of the residents of Great Neck. In turn, this will promote a spirit of cooperation which is needed to pursue community goals.

14. Strengthening the family values will promote better mental and emotional health among our community. In this country where there is easy access to drugs and corrupting media, this is not an easy task. It is the responsibility of our families and our community leaders to enforce our family values. It is the responsibility of our physicians to promote physical health on an individual basis.

UROLOGY

Omid Hakimian M.D.

1. Hope. No one that I know.

2. Urologist.

3. I am finishing my last year of residency at Maimonides Medical Center in Brooklyn. I will be starting my own practice in July in Brooklyn and the Long Island area.

4. I specialize in genitourinary diseases, which include problems with kidneys, bladder, and prostate. More specifically, my specialty involves treatment of men's infertility, impotency which includes dispensing Viagra and inserting penile prosthesis, incontinence, urinary tract infections, sexually transmitted diseases, kidney & bladder stone surgery, and surgery for cancers of kidney, bladder, and prostate.

My typical day starts at 6:30 in the morning. I round on the patients in the hospital along with the rest of the residents. On rounds we decide on

patients' management for that particular day, for example, blood test, radiological workup, discharge planning. At about 7:30 AM, I start operating. On a typical day, I get to operate on 3-6 patients. In between operating cases, I sometimes have to see patients in the emergency room, or urology clinic. By about 6-7 PM, we round on the patients again and finally get to leave the hospital.

5. As a surgical resident, I was involved with a depressed patient who attempted suicide by jumping in front of a train. She was brought in by EMS with her legs, and one arm amputated and track marks on her chest. The amputated segments were placed on ice in plastic bags. The most gruesome scene I have ever walked into in my life. After initial resuscitation, we took her to the operating room, working in three teams to save her life. One group was trying to stop the bleeding in her legs, the second group was opening the abdomen, and the third group was operating on the chest. Despite all our efforts, she died about forty minutes into the operation. Later on that same evening, three Hispanic males walked into the emergency room each with multiple gunshot injuries after a fight outside a club. As I walked into the emergency room,

I saw blood all over the place. I could see people running all over the place except for one of the junior residents who was overwhelmed and did not know what to do. After a quick triage of the patients, we ended up taking one of them to the operating room who had about six separate gunshot injuries, and lucky enough not to have any major organ injuries. We were able to save all three patients. Even though the night had started on a bad note, we were all thrilled with our later success.

6. Practice of medicine is a very rewarding profession. To know that you improved someone's condition or saved someone's life is the greatest honor one can ever attain.

However, it is a very demanding job both emotionally and physically. Inevitably, you are faced with serious decisions regarding one's life and death. It also involves a great sacrifice on your personal life, which includes anywhere between 12-16 years of education after your high school graduation, staying up late either studying or taking care of patients, not being able to hang out with your friends because you are on call or have an exam the next day. Regardless, I would not change it for anything else.

7. Obstacles?

1) The community's attitude toward higher education. People used to say to my dad, Dr. Jalal, "Don't send your kids to medical school. They'll be much better off going to the jewelry district." 2) The cost of higher education is astronomical in this country. Medical school tuition runs as much as \$200,000 for four years.

8. As a Jewish physician, I do not see any setbacks in New York City. About 30% of physicians in NYC are Jewish. As a Mashadi, I have always been criticized by my Tehrani colleagues. They accuse our community of being selfish and uneducated. Our community mainly

consists of merchants. However, if you look at other Iranian or Jewish communities they have a better mix of doctors, lawyers, engineers, and merchants.

9. Unfortunately, I have not been to Israel since I was two years old. In general, I encourage traveling as a way of expanding your knowledge of other customs and cultures.

10. Favorites: Farsi word and what does it mean? Khoshkelleh, which means beautiful. Persian dish? Khorosht Fesanjani.

11. Gene therapy: Gene therapy as a way of treating various diseases is a very promising field. However, I think human beings are surpassing their boundaries. I am dead against human cloning. Certain things should be left the way they are meant to be. Euthanasia: Currently physicians are capable of keeping terminal patients alive indefinitely. However in doing so, sometimes we forget the patients rights and wishes and the cost transmitted down to later generations. Personally, when it comes my time, I prefer a quick way out, instead of being connected to many tubes and machines. It is demeaning to the patient and it lengthens the family's grieving period. Abortion: No comments

12. Substance abuse and sexual freedom among younger generation. These are problems that should be dealt with at a family level. Parents should spend more time with their children, especially adolescents and teenagers. When was the last time you spent time with your teenage child? Instead of worrying about attending a doreh on Saturday evening, spend some time with your children. Parents should not shy away from discussing certain issues that are considered taboo in our community. Let's face it, we are not in Iran any more. Instead of trying to deny the existence of problems in our community, accept the problem and deal with it. For instance we are all aware of the recent surge of sexual freedom among our children. Instead

of avoiding the issue, discuss such things as safe sex to avoid terrible consequences, i.e. sexually transmitted diseases and teenage pregnancy.

13. As a community, Mashadi people hold an excellent image. Our community, despite some minor differences, stick together very well. Our children tend to do very well in school, our divorce rate is among the lowest in the country, and in general, we are among the higher income groups in the USA. This is something we should all be very proud of. However, I believe the community should become more active in the political scene. We have enough people living in the Great Neck area to have a major impact on our district representatives.

14. Mental health is part of a person's overall state of mind. It can be improved by such things as a healthy marriage, job satisfaction, and reasonable religious beliefs. Physical health can be insured with exercise, and annual visit to your family physician. Fortunately in this country, we have the best of physicians and technology available. We should take advantage of this gift. Women should have an annual mammogram to screen for breast cancer, and men should undergo annual screening for prostate cancer with rectal examination and blood testing.

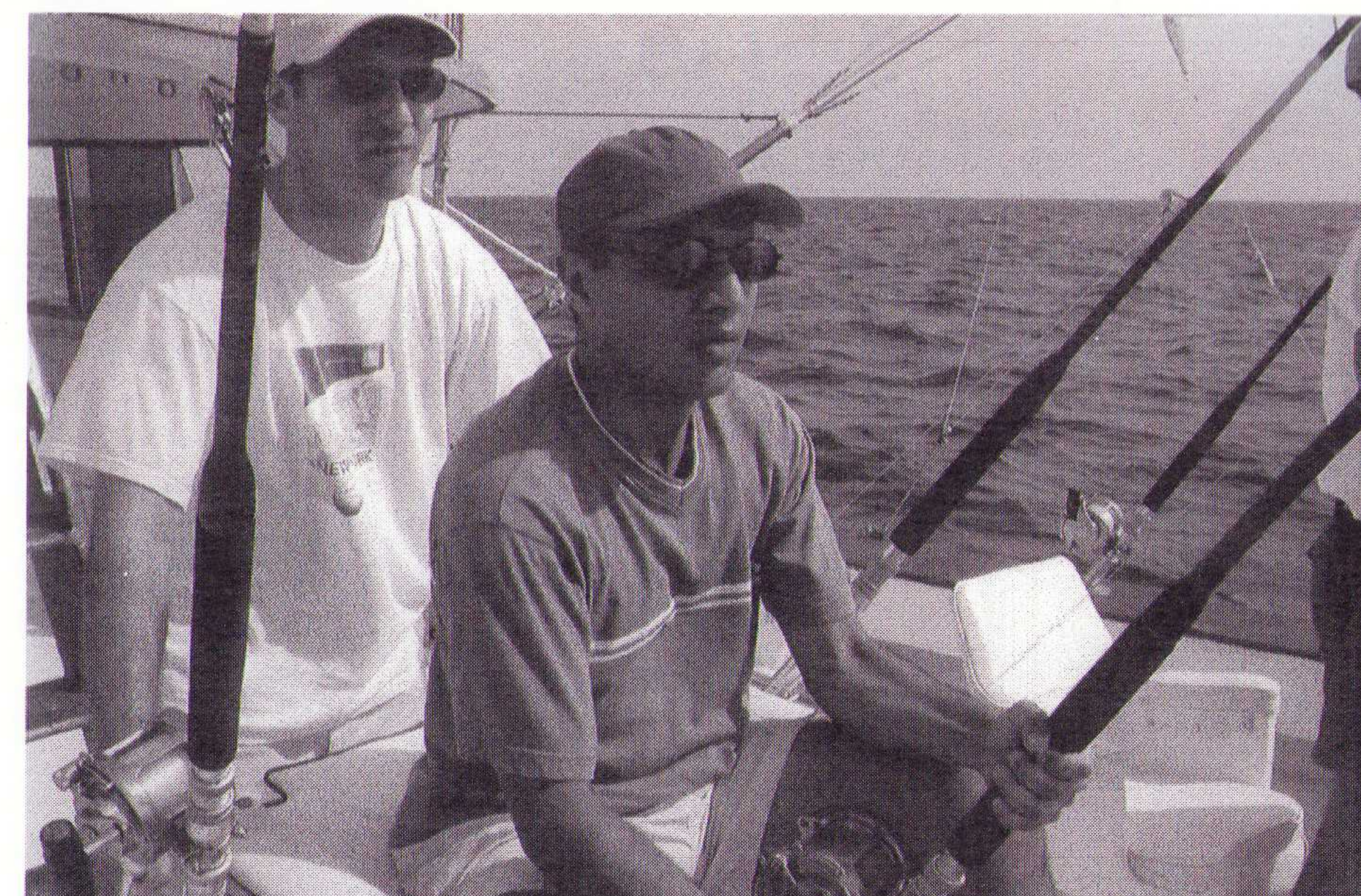
EAR, NOSE, THROAT.

**Isaac
Namdar
M.D.**

1. I was named after my maternal grandfather, Haji Es'hagh Fahimian. I never got a chance to meet him, as he passed away long before I was born. He had been one of the prominent figures in Persian Jewry during his time. Of note, he was the first person to bring the cinema to Iran.

2. My specialty is officially called Otolaryngology, Head & Neck Surgery. In the olden days it used to be referred to as Ear, Nose & Throat. However, as medicine involved into an academic field, the name change reflected a change from the vernacular to the professional.

3. I am in the first year of practice as a private doctor in Manhattan. I see patients in two different offices, and have privileges at four hospitals and one nursing home.

4. Although Otolaryngology is a surgical field, we do spend a lot of time in the office with outpatient care. In fact, this perfect combination is what drew me to this field. In addition, I get called to evaluate patients in consultation in the emergency room or the inpatient wards. I also spend quite a bit of time teaching the residents as they complete their training.

5. As an Otolaryngologist, our unique responsibility in the medical field is maintaining the airway. There have been countless times where a patient with an infection or large tumor nearly met their demise by obstructing their breathing pipe, and only by a surgical action I took, their life was saved.

6. Otolaryngology is currently one of the most competitive fields of medicine. Only 60% of applicants from American medical schools secure a position in a training program; foreign medical graduates face a success rate of only 25%. I would encourage applicants interested in my field to be focused and not be intimidated by the numbers.

7. As all doctors, I too had to face a great deal of academic challenge. Then there were the numerous nights of being on call in the hospital. There is also the tragedy of facing disease and death on a daily basis.

But perhaps the most unique challenge I had to face was those of being a first generation immigrant, trying to balance family, tradition, and science.

8. There has been the occasional patient who may be prejudiced to anyone with a foreign name or accent. However, living and training in New York, that has not been a real big problem for me. There is also the occasional patient who has been prejudiced to my young age and the implied lack of experience. However, I have been usually successful in winning them over once I was given the opportunity to interact with them and prove my merits.

9. I spent four years of my youth in Israel before my family and I came to New York. Then and now, visiting Jerusalem is just a breathtaking experience. You somehow get a feeling that you have reached a better place once you enter the town limits. Somehow the air is cleaner and the people are nicer. And something in my heritage and subconscious just automatically tells me that this land is mine.

10. Favorite Farsi word: Shahre-e farang (describes our experiences here in NY). Author/Book: Toni

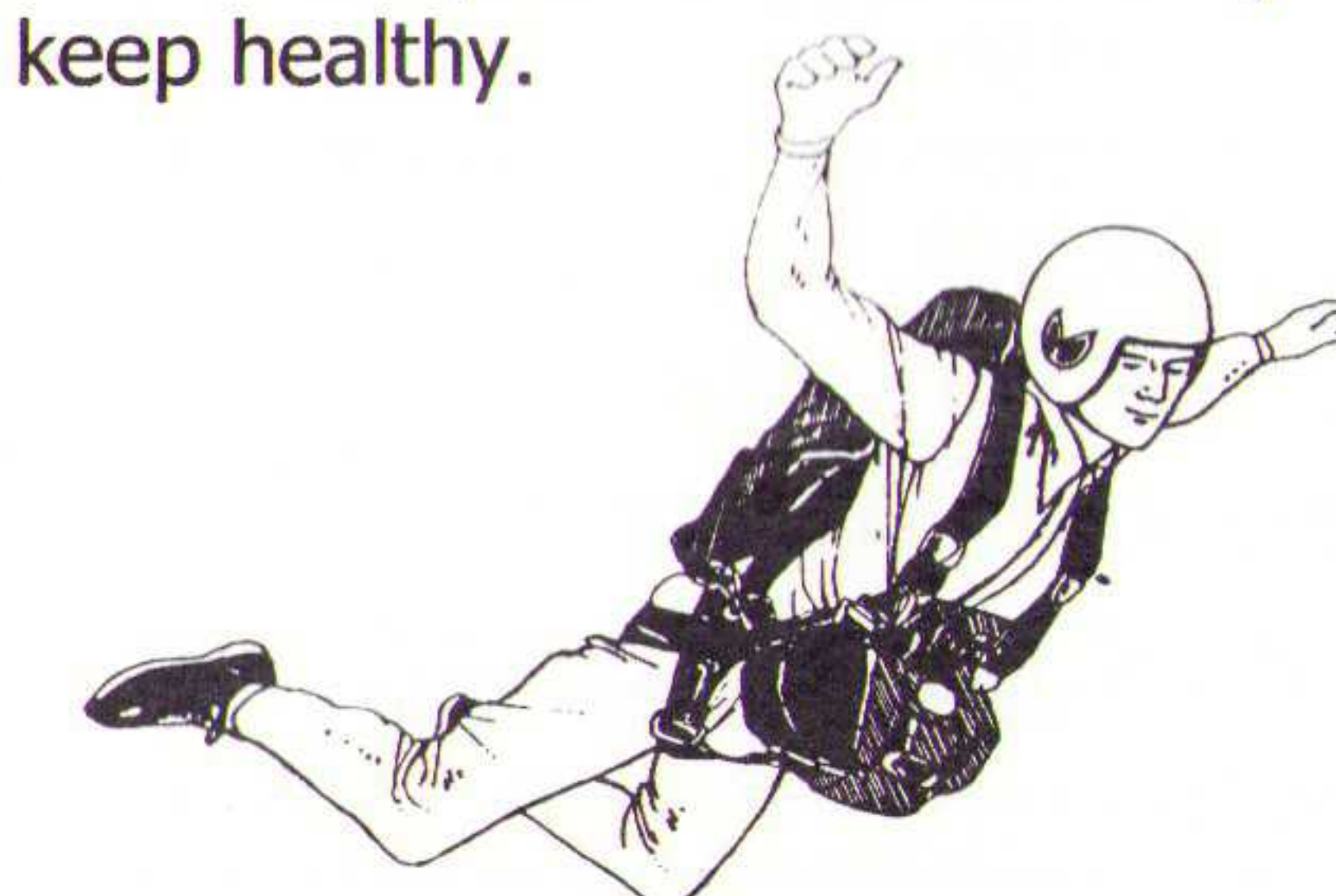
Morrison – Sula. Persian dish: toss up between good ole' ghormeh sabzi and asheh reshteh. CD: Beatles (I have a wide range of music, though)

11. Euthanasia: As part of the oath I took to become a doctor, I have undertaken the task of eradicating disease and healing my patients. I sympathize with the fact that some patients may have terminal diseases, and it is only a matter of time before they will meet their final destiny. However, I believe that only G-d can determine when someone's time has come. My calling is to make my patients comfortable until that time, not to interfere with fate.

12. There has been a lot of talk recently regarding our youth and the way they have acted in public during trips or other social events. I think a key factor in the lives of our youth is the role models they have to follow. I believe that parents are the most important role models for an adolescent. By demonstrating to our children the values and rewards of community life, and spending more time with them one on one, being part of their lives and hobbies, we can encourage them to practice good citizenship.

13. I guess the Mashadi image amongst other Iranian Jews is of an introverted society. It is true that we have been able to maintain our identity and traditions by being cohesive. However, perhaps we can apply all that we know about community life to other societies, embracing them rather than shunning them away.

14. The best form of health is preventive medicine. Specifically, eating right, exercising, and regular check-ups with a general practitioner are the simplest and easiest way to keep healthy.

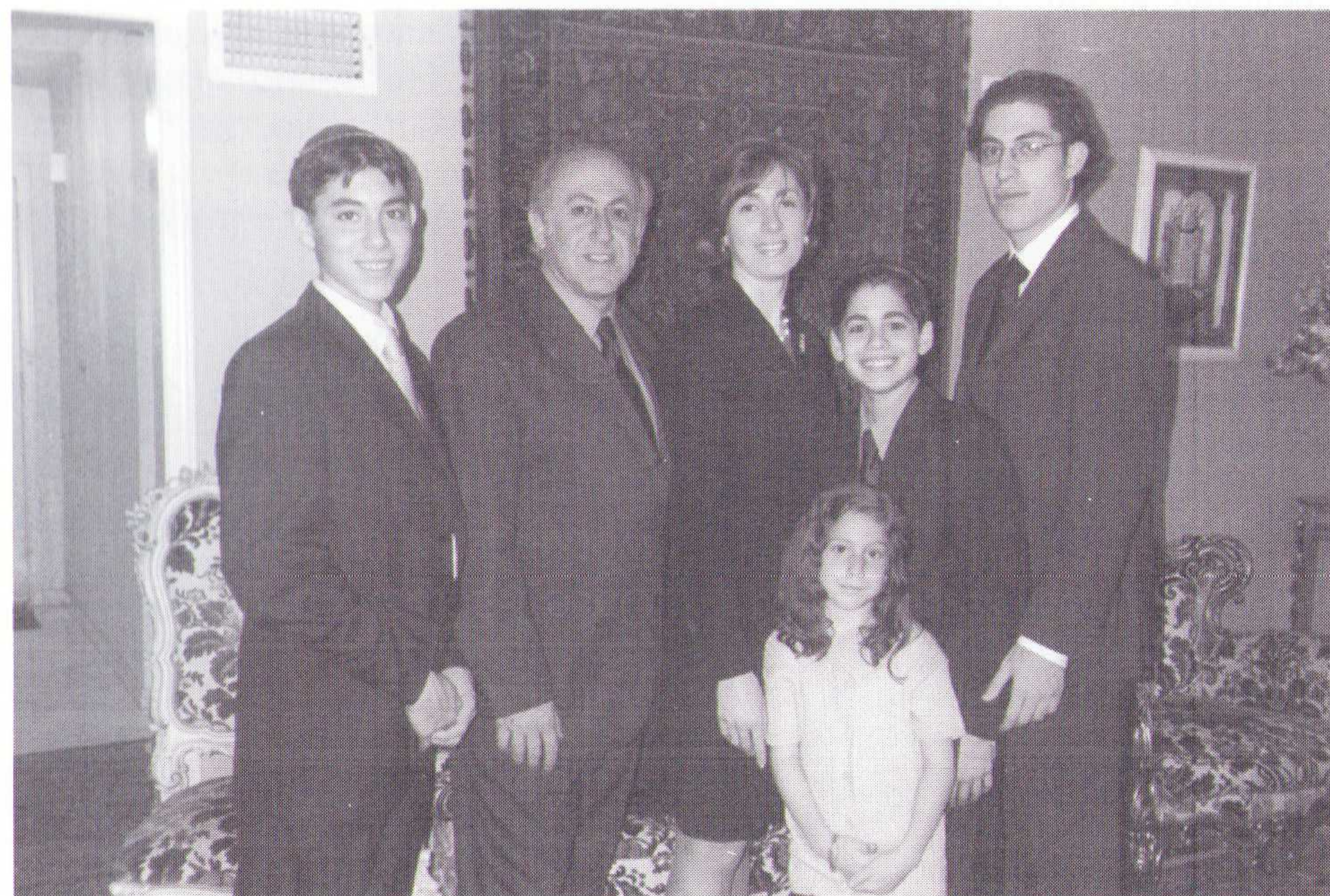
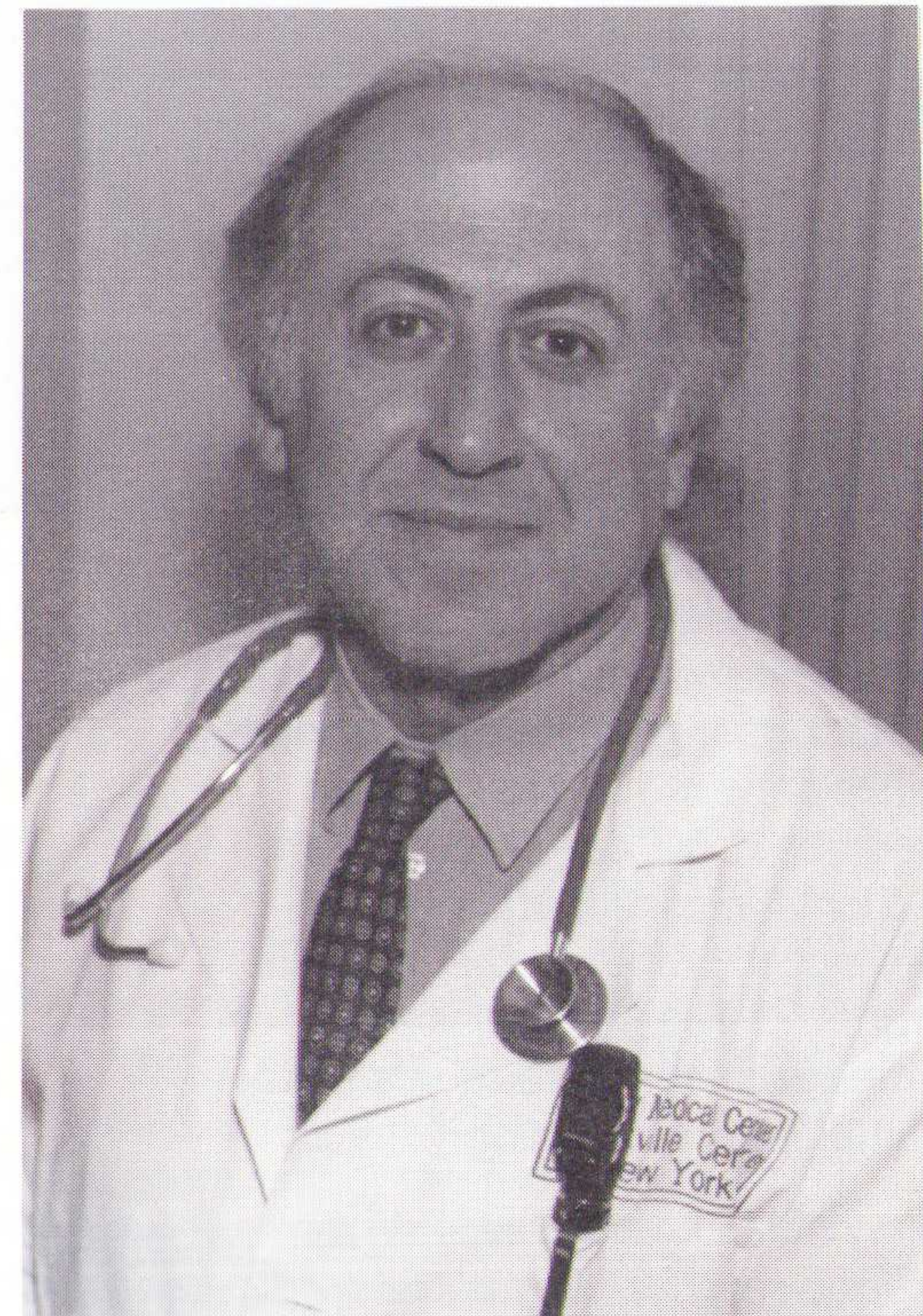

INTERNAL MEDICINE

Roland Nassim M.D.

1. I was named after a French professor who had visited Iran the same year I was born.... "Professor Roland."
2. Internal Medicine
3. I practice in two private offices: one in Flushing one in Great Neck. I am also affiliated with North Shore Hospital and the New York Hospital of Queens and see patients in a nursing home.
4. Since I am a solo practitioner, I am on call 24 hours a day, 7 days a week, and 365 days a year (excluding Yom Kippur). I wake up at six in the morning to go to the hospital and see my patients. I then go to the office where I see about 40 patients a day, and answer 50-60 phone calls, not including the ones that call my house. You can find me at Weddings, Bar Mitzvahs and Kanisa for free consultations as well.
5. The most challenging position was during my internship when I was the only doctor of a Venezuelan village for two months.
6. Be persistent and love what you do.
7. My last year in medical school I got married and had my first child the following year. Although it was tough supporting a family without much of an income, my love for becoming a doctor and my wife's support helped me reach my goal!!!
8. It has not been a setback, rather an advantage to have a great community as a source of inspiration and support.

9. Jerusalem, especially at night...it's beautiful
10. I only speak Persian I don't read or write Persian. My favorite book is Edipou King. Persian dish is Ghobelee of course with raisins. Last but not least: Type II diabetics management (it's a medical tape) or 93.1 AMMOR
11. I have pledged to do no harm in my medical profession and not to go against G-d's will.
12. I am very concerned about our younger generation, and feel that our community has to spend more time directing them on the right path.
13. I lived in Venezuela for about 20 years and didn't know the value of our community until I moved to New York and lived among the Mashadi community. I am very proud of our community's togetherness, brotherhood, and sense of family. However we must learn to be more respectful of our neighbors and willing to interact with other Jewish communities.
14. "Do unto others as you want done to yourself," and know your own limits.

Anonymous Or Not!

One of the important functions of Megillah is to allow an open expression and exchange of opinions regarding community related issues. We often receive anonymous letters that we would certainly wish to be able to print. Unfortunately, we are unable to.

Megillah, just like any other publication that abides by professional journalistic principles, does not accept submissions or letters received anonymously. In order to maintain integrity, we must be able to verify and demonstrate the authenticity of a submission.

We understand that under life threatening circumstances the author might want to withhold his or her name. Occasionally, we can accommodate this request. Our policy dictates that at least one of our editors must be able to authenticate any letter or article that we publish. Even so, we insist that our writers stand behind their opinions, as this adds strength to any argument.

We will not weaken the magazine's content by encouraging articles whose authors hide behind their anonymity.

- Editorial Staff

Guidelines for Articles

- We will consider articles, opinion pieces, short stories, poems, and community news.
- We promise lots of readers.
- Write anything you feel passionate about.
- You do not need to be an experienced writer.
- Keep your article between 500 and 800 words if possible.
- Try to submit a relevant photo or two with your piece.
- Submissions may be edited as necessary.
- Include your complete name, telephone #, email address.
- Attach your article as a word document and email to megillah5761@hotmail.com or mycny@aol.com
- Otherwise, include article in an email, or, fax or snail mail accepted.

NEXT ISSUE!

PHOTO COLLAGE:

Salute to Israel's Independence
Submit photos to MYC c/o Megillah

QUESTIONNAIRES:

Hear from the Boards:

Contact us if you're on any of the community's many many boards and would like to do the questionnaire
Megillah Meeting: Join us on May 13!
Deadline for articles: June 1.

Upcoming Issue: Now & Then

The upcoming issue of Megillah's Viewpoints is dedicated to taking a look at our community's past, present, and maybe even its future. Our recent historic flight from Iran in 1979, and our emigration to the United States has offered us the greatest opportunities. How have we exploited the freedom and opportunities offered to us?

Why did we leave Iran?

What was **life like** under the Shahs' regime? What were the **circumstances** that led to your family's flight? How did the **revolution** change your life? Imagine what **your life would be like** if you **were still living in Iran**.

What were some of the **problems or issues** we faced in Iran? What are some of the **current** problems and issues we face? How do we **prevent** problems from occurring?

Assimilation: Is assimilation good or bad?

How do we **integrate** our seemingly incongruent influences: Mashadi **morals and values**, handed down from the older generation, **religious influences**, and **American culture** itself?

What are some of the **positive things we have accomplished** throughout our history and especially over the past 20 years?

What are your **expectations and demands** from the community and its members?

Where do you want to **see the community** 5 years from now, 10 years from now, 20 years from now?

How do we get there?

We invite all members of the community, of all ages to contribute to Megillah. fax MYC: 516.829.2822
megillah5761@hotmail.com

What's your Viewpoint?

WANTED: MEGILLAH COLUMNIST

Megillah is currently looking for two columnists. Contact us for more information and to find out if you meet the criteria. Commitment required.

Come with ideas and suggestions to our next meeting. We are also looking for assistants to help solicit, collect, correct, and edit articles, take pictures, and do layout.

megillah5761@hotmail.com

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of \$50 or more will be recognized for one year in Megillah.

Megillah

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

\$500 and above

Mr. & Mrs. Mousa Etesami
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni

\$260 and above

Mr. Mousa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. & Mrs. Hadji Nemati
Mr. & Mrs. Mansour Zar

\$100 and above

Mrs. Floria Asher & Family
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilivi
Mr. & Mrs. Eliahou Broukhim
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. Eric & Mrs. Farah Dilmanian (Hamburg)
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Manoucher Edalati
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons
Mr. & Mrs. Rambod Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfollahzadeh)
Mr. & Mrs. Daniel Ilan
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mrs. Aghajan Nassimi & Family (Hamburg)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Noorollah Rajabzadeh

\$50 and above

Mr. & Mrs. Noorollah Aminia
Mrs. Morvarid Bassal & Family
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. Benyamin Ben David (Israel)
Mr. & Mrs. David Bichupan
Mr. & Mrs. Aghakhon Davoodzadeh
Mr. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. David Dilmanian
Mr. & Mrs. Daniel Ebrahimi
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gordjian
Mr. Aaron Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian
Mr. & Mrs. Bijan & Shkoufeh Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. Mrs. Shahrar Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Mousa Kashimallak
Dr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. Steve Levy
Mr. & Mrs. Sadeq Livi
Mr. & Mrs. Amin Mayer Afarin
Mrs. Nazi Nabavian & Son
Mrs. Khanomjhan Namdar
Mr. Mehdi Tavazo & Family
Mr. & Mrs. Jalal Zar

زیر ۵۰ دلار

خانم و آقای یزاک عمرانی
آقای شهرام دل افراز
دکتر فرخ دیلمانیان
خانم و آقای جلیل دیلمانیان
خانم و آقای فرخ عبرانی
خانم و آقای اسماعیل حکیمیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان
خانم و آقای امان اله نسیمی
آقای شموئیل استاد

Under \$50

Mr. & Mrs. Isaac Amrami
Mr. Shahram Delafraz
Dr. Farrokh Dilmanian
Mr. & Mrs. Jalil Dilmanian
Mr. & Mrs. Farrokh Ebrani
Mr. & Mrs. Esmail Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian
Mr. & Mrs. Amanollah Nassimi
Mr. Shamouei Ostad

۵۰ دلار و به بالا

خانم و آقای نوراله امین نیا
خانم مرزاید بصل و فانیل
خانم سارا بصلتی
آقای آرام بخشی
خانم و آقای پورف بنی لیوی (کریم)
آقای بنیامین بن داوید (ایسرائل)
خانم و آقای دیوید بی چوپان
خانم و آقای آقاخان داودزاده
آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای دیوید دیلمانیان
خانم و آقای دانیل ابراهیمی
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
آقای اهورن حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای آقاخان حکیمیان
خانم و آقای بیژن و شکوفه حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پوریز حکیمیان (موتقی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای شموئل هوشمند
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملای
خانم و آقای دکتر سلیمان خانی
آقای استیو لیوی
خانم و آقای صادق لیوی
خانم و آقای امین ملایم آفرین
خانم نازی نبیان و فانیل
خانم خان جان نامدار
آقای مهدی تواضع و فانیل
خانم و آقای جلال زر

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای پوریز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم و آقای فتح اله منتیان
خانم و آقای آقاخان نسیمی
خانم و آقای پوریز درونی
۲۶۰ دلار و به بالا
آقای موسی بنی لیوی و فانیل
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم یاقا حکیمیان (موتقی زاده) و فانیل
خانم راحل کمالی و فانیل
خانم و آقای امین آقا خوریدیان
خانم و آقای حاجی نعمتی
خانم و آقای منصور زر
۱۰۰ دلار و به بالا
خانم فلوریا آشر و خانواده
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
خانم و آقای الیاهو بروخیم
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم فریح و آقای اریک دیلمانیان (هامبورگ)
خانم و آقای فریدون دیلمانیان
خانم و آقای منوچهر عدالتی
خانم و آقای چنگیز حکیمی و فانیل
خانم و آقای رامید حکیمیان (محمد علی زاده)
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای فریح اله کاشی ملای
خانم و آقای فریدون کاشی ملای
خانم و آقای پورف لاریان (لندن)
خانم و آقای سلم مراد
خانم آقاخان نسیمی و خانواده (هامبورگ)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا
خانم و آقای نوراله رجب زاده

یار جفاکار

دلبری عشوه دهی سرکش و عیارش ده
غم عشقش ده و عشقش ده و بسیارش ده
با طیبی دغلی پیشه سر و کارش ده
یک سقای حجری سینه بیکبارش ده
پس قلاووز کش بیهده رفتارش ده
مدتی گردش این گنبد دوارش ده
زو بتر سنگدل و دل بیزارش ده
ببر اقرار ازو و دم انکارش ده
ور کنی مست بدین حد ره هموارش ده
مولوی

ای خداوند یکی یار جفا کارش ده
تا بداند که شب ما بچه سان می گذرد
چند روزی جهت تجربه بیماراش کن
ببرش سوی بیابان و کن او را تشنه
گمراهش کن که ره راست نداند سوی شهر
عالم از سرکشی آن مه سرگشته شدند
کو صیادی که همی کرد دل ما را یاد
منگر یار شدست آنکه مرا مار نمود
بس کن ای ساقی و کس را چورهی مست مکن

استغنا

با دهان خشک مردن بر لب دریا خوش است
آب دریا در مذاق ماهی دریا خوش است
چهره امروز در آیینۀ فردا خوش است
آن که پندارد که حال مردم دنیا خوش است
عشرت امروز بی اندیشه فردا خوش است
بی تأمل آستین افشاندن از دنیا خوش است
صائب تبریزی

با کمال احتیاج، از خلق استغنا خوش است
نیست پروا تلخکامان را ز تلخیهای عشق
هر چه رفت از عمر، یاد آن به نیکی می کنند
برق را در خرمن مردم تماشا کرده است
فکر شنبه تلخ دارد جمعه اطفال را
هیچ کاری بی تأمل گر چه صائب خوب نیست

ناز طبیبان

تنت به ناز طبیبان نیازمند مباد
سلامت همه آفاق در سلامت تست
درین چمن چو درآید خزان یغمایی
هر آنکه ماه جمالت بچشم بد بیند
در آن بساط که حسن تو جلوه آغازد
جمال صورت و معنی ز یمن صحت تست

وجود نازکت آزرده گزند مباد
بهیچ عارضه شخص تو دردمند مباد
رهش بسرو سهی قامت بلند مباد
بجز بر آتش غم چشم او سپند مباد
مجال طعنه بدبین و بدپسند مباد
که ظاهرت درم و باطنت نژد مباد

شفا ز گفته شکرشان حافظ جوی
که حاجتت بعلاج گلاب و قند مباد

حافظ

درد عشق

ملک درویشی ز هستی خوشترست
عارفان گویند مستی خوشترست
نیستی و حق پرستی خوشترست
هم سبکباری و چستی خوشترست
می نماند، تنگدستی خوشترست
سعدی

درد عشق از تندرستی خوشترست
عقل بهتر می نهد از کاینات
خودپرستی خیزد از دنیا و جاه
چون گرانباران بسختی میروند
سعدیا چون دولت و فرماندهی

ول مهمترین آنها قیام استقلال طلبانه اهالی چینیا در قفقاز شمالی بود که علیه دولت برخاستند و دخالت ارتش روسیه هم به آسانی کار را خاتمه نداد. مدت مدیدی چین ها با ارتش روسیه جنگیدند و با رشادت زیاد تلفاتی هم به روسیه وارد آوردند. اواخر ۱۹۹۴ نمایندگان شان برای مذاکره صلح حاضر شدند و مذاکرات منجر به آتش بس گردید ولی آنها بعد از چندی مبارزه را از سر گرفتند.

درگذشت ربای شنیرسون (۱۹۹۴)

۱۲ جون ۱۹۹۴ - ربای مناحم مندل شنیرسون در بیت اسرائیل مدیکال سنتر نیویورک در سن ۹۲ سالگی درگذشت. وی پسال ۱۹۵۰ جانشین پدر زن خود یعنی ششمین ربای لوباوچ ها، ربای ژوزف اسحق شنیرسون شده بود و در دوره رهبری او بود که گروه حسیدیم لوباوچ به شکل یکی از مؤثرترین فرقه های مذهب یهود درآمدند و هم اکنون در دنیا دارای سصد هزار عضو میباشند.

ربای مناحم مندل شنیرسون در آپریل ۱۹۰۲ در شهر نیکلایوف در اوکراین روسیه متولد شد و بنام جد خود که سومین راو اعظم لوباوچ بوده نامیده شد. مناحم در سنین جوانی چنان هوش سرشار و شگفت انگیزی از خود نشان داد که او را از مدرسه فرا خوانده به معلم خصوصی سپردند. در سال ۱۹۲۹ او با دختر عمه خود بنام شایا موسیا شنیرسون ازدواج کرد. علوم هندسه و حکمت و مذهبی را در دانشگاه های برلین و سوربون پاریس فرا گرفت.

نهضت لوباوچ ابتدا در اواخر قرن هجدهم در روسیه شروع شد و بعد به لهستان انتقال یافت. در جریان جنگ دوم و دوران هولوکاست

هزاران نفر از حسیدیم لوباوچ ضمن سایر یهودیان به اردوگاه های مرگ هیتلری روانه شدند. ربای شنیرسون خود از نجات یافتگان جلادان هیتلری بوده است که موفق شد بعد از مخفی شدن باتفاق همسرش روانه امریکا شود. در امریکا نفوذ ربای بتدریج چنان بالا گرفت که برخی از پیروانش او را ماشیح موعود میدانستند. اما خود ربای این اعتقاد را تأیید نمیکرد و از صحبت در این باره اجتناب می ورزید. برخی پیروان حتی بعد از فوت او میگفتند که ماشیح ما نمرده است حتی ربی شموییل اسپریتز رهبر لوباوچ جوانان در مراسم تشییع جنازه اظهار داشت: ما به بازگشت ربای ایمان کامل داریم و هر لحظه این انتظار ممکن است برآورده شود.

انفجار بمب در آرژانتین (۱۹۹۴)

جولای ۱۹۹۴ یک کامیون حامل بمب در مقابل مرکز فرهنگی یهودیان آرژانتین در بوئنوس آیرس منفجر شد و ۸۶ نفر کشته و ۲۰۰ نفر زخمی بجای گذاشت. اولیای امور برای پیدا کردن عامل انفجار مشغول اقدام شدند و دولت آرژانتین بعداً اعلام کرد که تروریست های ایرانی عامل انفجار بوده اند و بدنبال این اعلام روابط دیپلماتیک بین ایران و آرژانتین قطع گردید. دولت آرژانتین در اعلامیه خود متذکر گردید که انفجار بمب در مارچ ۱۹۹۲ در سفارت اسرائیل هم از عملیات تروریست های ایرانی بوده است و مواد منفجره از طریق سفارت ایران در آرژانتین برای تروریست ها میرسد. کلیه این اتهامات از طرف دولت ایران رد گردید.

بمب در اتوبوس اسرائیلی (۱۹۹۴)

یک فلسطینی که از طرف گروه حماس شستشوی مغزی یافته بود بمبی را به خود بسته داخل اتوبوس خط ۵ تل آویو شد و بمب را منفجر کرد. خودش و ۲۳ نفر مسافر کشته شدند و حدود ۳۰ نفر هم زخمی گردیدند.

ساختمان تونل دریای مانس (۱۹۹۴)

بعد از سالها تلاش بالاخره تونل زیرزمینی بین فرانسه و انگلستان که از زیر دریای مانس عبور میکند در سال ۱۹۹۴ افتتاح شد و رسماً شروع بکار نمود. این تونل دارای ۳ خط عبور میباشد ۱- برای قطارهای سریع السیر ۲- برای اتومبیل ها و اتوبوس ها ۳- برای وسائط نقلیه باربری. ورود به تونل در فرانسه نزدیک به شهر کاله و در انگلستان نزدیک به فولکستون میباشد. طول تونل حدود پنجاه کیلومتر است که ۳۷ کیلومتر آن زیر آب میباشد. خطوط مزبور بشکل لوله های قطور زیر آبی به قطر ۲۵ فوت میباشند و در ۱۳۰ فوتی زیر آب قرار دارند. از اواسط قرن هجدهم نقشه و برنامه این تونل ها در مخیله زمامداران دو کشور قرار داشت و بالاخره در سال ۱۹۸۷ قراردادها منعقد و تراکتورها شروع بکار نمودند.

بی مناسبت نیست که در اینجا از ساختمان ۳ تونل بزرگ در ژاپن بعد از جنگ دوم نام ببریم. نام آنها Dai Shimozo و Rokko و Seikan، بترتیب بطول ۱۷ کیلومتر و ۲۳ کیلومتر و ۵۴ کیلومتر میباشند. تونل آخری وقتی در ۱۹۸۸ پایان یافت گفته شد که

طولانی ترین تونل کره ارض میباشد. «سیکان» یک ایستگاه قطار زیرآبی نیز دارد که در نوع خود بزرگترین میباشد زیرا ۴۰۰ فوت طول ساختمان این ایستگاه است.

قرارداد FTAA (۱۹۹۴)

بدنبال قرارداد NAFTA که در سال ۱۹۹۲ بین امریکا، کانادا و مکزیک منعقد شد و تعرفه گمرکی بین ۳ کشور را برداشتند، ۳۴ کشور امریکائی (به استثنای کوبا) در کنفرانس خود در میامی موافقت نامه ای را بین خود امضاء نمودند که لغو تعرفه های گمرکی بین آنها تا سال ۲۰۰۵ عملی گردد. قرارداد بنام FTAA Free Trade Area of the Americas نامیده شد که بزرگترین سازمان تجارتی دنیا خواهد شد و بطوریکه برآورد شده معاملات تجارتی بین این ۳۴ کشور سالیانه حدود ۱۳ تریلیون دلار خواهد بود. هم اکنون بعضی از این ۳۴ کشور بین خود قرارداد عدم تعرفه گمرکی دارند.

خودکشی افراد کالت (۱۹۹۴)

پلیس سویس در یک دهکده سویسی اجساد ۵۳ نفر اعضاء یک کالت مذهبی را پیدا کرد و قرائن نشان داد که آنها اعضاء یک گروه خورشید پرست بوده اند. با کمال تعجب در همان هفته اعضاء همان فرقه در کانادا هم خودکشی کردند. در ساختمان گروه در سویس نوشته ای بدست آمد که رئیس فرقه نوشته بود انفجار کره زمین نزدیک است و بشر با فساد اخلاقی خود موجبات این انفجار را فراهم آورده است.

DR. ALBERT YOUSSEFI

دکتر آلبرت یوسفی

Chiropractor

- ← درمان سردردهای مزمن
- ← میگرن
- ← شانه درد، گردن درد
- ← کمردرد، زانو درد
- ← ناراحتی های دیسک و سیاتیک
- ← آرتروز
- ← کوفتگی ماهیچه ها
- ← کجی ستون فقرات
- ← درد مچ دست
- ← بی حسی دستها و پاها

طب سوزنی و توانبخشی

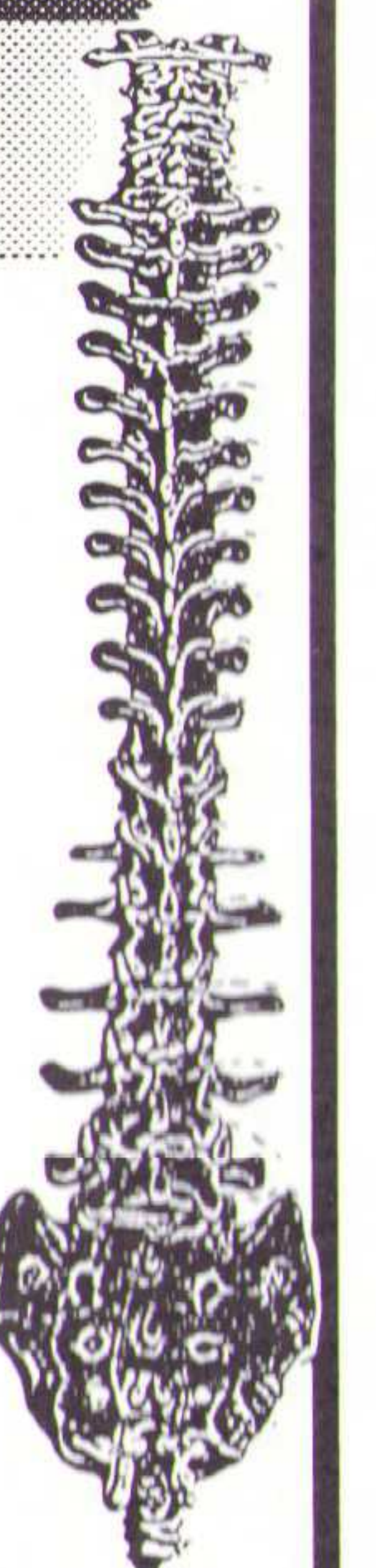
مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Queens

99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck

230 Middle Neck Rd. Suite #1
Great Neck, NY 11021
(516) 466-2585

Law Offices of
AARON C. AMBALU

دفتر وکالت
اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

(212) 997-2445

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در اسرائیل

- Jewelry & Gemstones Insurance Claims
- Real Estate Transactions & Closings
- Purchase & Sale of Business
- Commercial Leases
- Contracts
- Corporations
- Commercial Transactions
- Bodily Injury Claims
- Property Damage Claims

- ← ادعا خسارت از شرکتهای بیمه جواهرات
- ← معاملات املاک و کلوزینگ
- ← خرید و فروش مشاغل
- ← اجاره نامه های تجاری
- ← قراردادها
- ← شرکتهای سهامی
- ← معاملات تجاری
- ← دعاوی مربوط به صدمات بدنی
- ← دعاوی مربوط به خسارات املاک

New Location at Queens

For convenience of our Nassau and Queens clients, we are pleased to announce the recent opening of our Queens office at 71-18 Main Street, 2nd Floor, Kew Gardens Hills

پانورامای قرن

تهیه از: یعقوب مردخانی

انتخابات افریقای جنوبی (۱۹۹۴)

در انتخابات افریقای جنوبی از ۲۶ تا ۲۹ اپریل که در کلیه شهرهای آن کشور برگزار شد حزب A.N.C. (African National Congress) که ریاست آن با نلسون ماندلا سیاهپوست بود با ۶۳ درصد آراء برنده شد و حزب دیگر که ریاست آن با دوکلارک رئیس جمهور سفیدپوست بود در اقلیت قرار گرفت. بدین ترتیب در تاریخ دهم می ۱۹۹۴ نلسون ماندلا بعنوان دهمین رئیس جمهور افریقای جنوبی سوگند یاد کرد و مراسم آن در شهر پرتوریا با حضور شخصیت هائی از یکصد کشور دنیا برگزار گردید. ماندلا شخصی بود که چندین سال در زندان دولت قبلی بسر برده بود. او در نطق خود گفت که بعد از این دولت افریقای جنوبی در اختیار اقلیت سفیدپوست قرار نخواهد گرفت. وی همچنین وعده نوسازی، برابری زن و مرد، آزادی مطبوعات و دموکراسی کامل را عرضه داشت. ضمناً دوکلارک رئیس جمهور سابق سمت معاونت ماندلا را پیدا کرد.

صلح در ایرلند شمالی (۱۹۹۴)

بعد از دو قرن جنجال و بعد از مدتی عملیات تروریسم در ایرلند بالاخره گروه IRA یعنی Irish Republican Army در آگوست ۹۴ موافقت کرد که برای صلح مذاکره کند. بدین ترتیب مذاکرات صلح شروع شد و به نتیجه رسید و در سال ۱۹۹۵ آتش بس کامل بین ایرلند شمالی و انگلستان برقرار گردید.

صلح اسرائیل و اردن (۱۹۹۴)

بعد از مدتی مذاکرات بین رهبران اسرائیل و ملک حسین پادشاه اردن بالاخره قرارداد صلح و دوستی دو کشور در کاخ سفید واشنگتن در حضور کلینتون رئیس جمهور به امضاء رسید. امضاء کنندگان از طرف اسرائیل اسحق رابین نخست وزیر و از طرف اردن ملک حسین بودند. در مراسم امضاء قرارداد ۴۵۰۰ نفر در کاخ سفید اجتماع کرده بودند و مأموران امنیتی بسیار سنگین کاخ را محافظت میکردند. قرارداد صلح شامل موافقت های مختلف در مسائل زمینی و آبی و همچنین برقراری روابط دیپلماتیک بود و دو کشور در کلیه موارد تشریک مساعی خواهند داشت. ملک حسین و اسحق رابین در سخنان خود امتیازاتی را که صلح برای دو کشور به بار خواهد آورد تأیید نمودند. بدنبال امضاء قرارداد صلح بسیاری از ممالک عربی و افریقائی با اسرائیل روابط دیپلماتیک برقرار نمودند و کشورهائی که بایکوت بازگانی علیه اسرائیل داشتند بایکوت را موقوف نمودند. کشور مصر بعد از قرارداد صلح ۱۹۷۹ بایکوت را برداشته بود.

دخالت شورای امنیت (۱۹۹۴)

در سال ۱۹۹۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد در دو کشور هائیتی و رواندا دخالت نظامی نمود. در هائیتی ارتش امریکا بدستور شورای امنیت دخالت نموده، شورشیان را در هم کوبیده، جان برتراند ارستید

رئیس جمهور به کشور مراجعت کرد و زمام امور را در دست گرفت. هائیتی نیمی از جزیره ای است در دریای کارائیب که به دو کشور هائیتی و دومینیک تقسیم شده است. رواندا یک کشور افریقائی است که گرفتار جنگ داخلی شد و صدها هزار نفر از طرفین کشته شدند و بالاخره بدستور شورای امنیت ارتش فرانسه دخالت نموده صلح را در آن کشور برقرار نمود.

کومت های آسمانی (۱۹۹۴)

مقامات سازمان هوائی امریکا اعلام داشتند که تعداد کثیری از سنگهای آسمانی که نام آنها را شواکرلوی گذاردند به کره ژوپیتر سقوط نموده منفجر شده اند. بعضی از آنها بسیار بزرگ مثلاً به بزرگی جزیره قبرس بوده اند. دقیق ترین و بهترین فیلم هائی که از سقوط آنها گرفته شد یکی بوسیله تلسکوپ عظیم امریکائی ها مستقر بر روی کوه مانواکی در هاوائی و دیگری بوسیله دستگاه رادیو تلویزیون اسرائیل بوده است. فیلم ها نشان دهنده انفجاراتی بس عظیم در کره ژوپیتر بوده است. در این جریان مسئله بسیار مهم آنکه دانشمندان کره زمین روز و ساعت سقوط کامت ها را از قبل تعیین کرده بودند.

قرارداد تکمیلی اسرائیل و P.L.O. (۱۹۹۴)

۴ می - ضمن یک ملاقات در قاهره اسحق رابین نخست وزیر اسرائیل و یاسر عرفات رهبر P.L.O. قرارداد جدیدی برای عملی ساختن قرارداد ۱۹۹۳ واشنگتن منعقد نمودند. این قرارداد حدود خودمختاری فلسطینی ها را در سرزمین هائی که طبق قرارداد واشنگتن به آنها واگذار میشود تعیین کرد. به هر حال برای دولت اسرائیل این حق محفوظ مانده است که در صورت مشاهده موارد لازم برای دخالت و حفظ امنیت، ارتش خود را به قسمت های خودمختار اعزام نماید. این قرارداد همچنین تعیین میکند که سرزمین های مورد بحث که طبق قرارداد واشنگتن به حکومت خودمختار تحویل میشود در چند نوبت و در چه تاریخ ها باید عملی گردد.

محاکمه پر سر و صدا در نیویورک (۱۹۹۴)

اوجی سیمپسون قهرمان فوتبال و یک شخصیت معروف سینمائی متهم به قتل همسر سابقش نیکول براون سیمپسون و مردی که در شب ۱۲ جون در خانه اش بوده است بنام رونالد گلدمن گردید. پلیس او را در حالیکه فراری بود دستگیر کرد و به دادگاه تسلیم نمود. او در دادگاه ادعای قتل را تکذیب کرد و وکلای بسیار مبرز برای دفاع از خود انتخاب نمود. باید اضافه کنیم که بالاخره بعد از یک سال محاکمه پر سر و صدا که سوژه تمام تلویزیون های امریکا بود بالاخره دادگاه اوجی سیمپسون را از اتهام قتل تبرئه و آزاد نمود.

جنگ در قفقاز شمالی (۱۹۹۴)

در کشورهای عضو اتحادیه روسیه بعضی اقدامات علیه حکومت های محلی صورت گرفت که با دخالت ارتش روسیه دفع شد

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار
دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبایی و ردیف کردن دندان
- با تکنیک پرسن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته
- و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استریزه بودن کامل

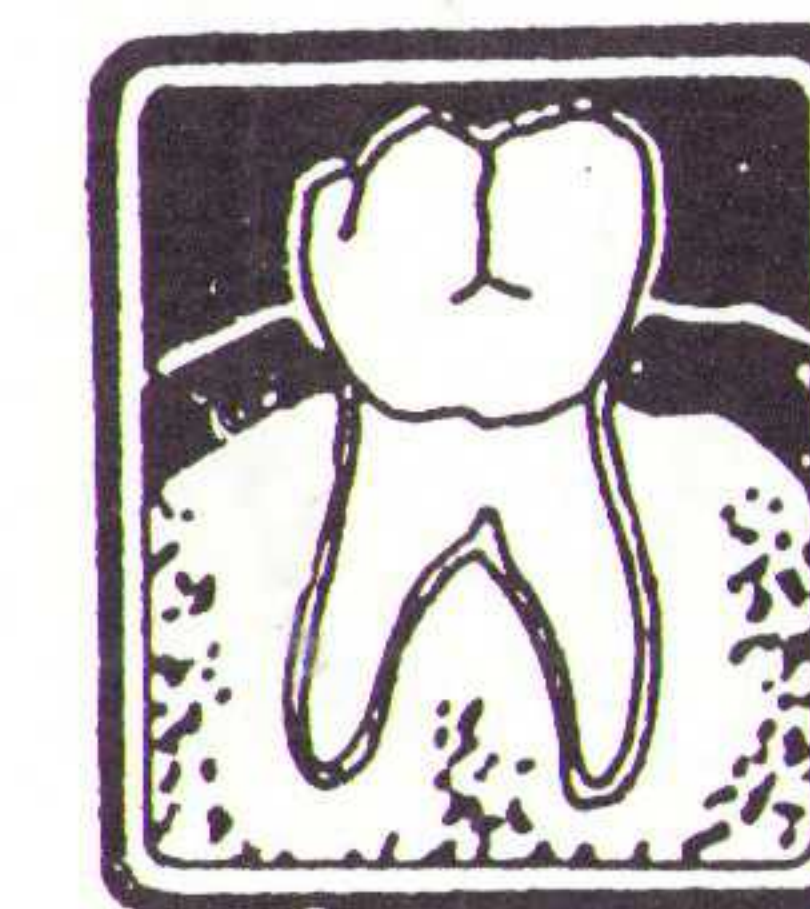
کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

منهتن

342 Madison Ave., Suite 1911
(between 43rd & 44th St.)
New York, N.Y. 10173
(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

عشق های «عیدگاه»

از: فلوریا آشر

سر بر دامن مادر بزرگ گذاشتم و گفتم چقدر دلم میخواد که از گذشته ها و مشهد و عشقهای عیدگاه برایم بگویند. از عشق به پدر بزرگ. آیا در زمان شما هم عشق وجود داشت؟

مادر بزرگ گفت آری ما هم دل داشتیم و هم دلبر. عشق و عاشقی در زمان ما تارهای دلمان را بلرزه درمیآورد. عشق در زمان ما عشق بود و هر روز با اشک دیده درخت عشقمان را آبیاری میکردیم.

چه روزها بود که سر بر بالین پدر بزرگ میگذاشتم و روزیمان نان بود و عشق. بیاد می آورم ساعتی را که سر چرخ خیاطی می نشستیم و مشغول کوچک و بزرگ کردن لباس بودم تا با درآمد ناچیزی که پدر بزرگ داشت زندگی مان بگردد.

بیاد میآورم روزها و ساعتی را که نظاره گر پنجره مغازه ها بودم و با حسرت به آنها نگاه میکردم. بیاد میآورم روزهایی را که از اندک پول خرجی که میگرفتم مقداری کنار میگذاشتم تا اندک اندک ذره ای شود برای انجام خواسته های دلم. زن و شوهر با نشیب و فراز زندگی می ساختیم و سر بر شانه هم میگذاشتم و چاره می یافتیم.

دعوا نمک زندگی است. اما زبانم لال بدور و بر هر چه نگاه میکردی در عیدگاه و جنت و مشهدی خانه که به تهران کوچ کرده بودند کسی پیدا نمیشد که خدای ناکرده به خانه پدر و مادر برگردد.

هیچوقت نمیشد که پدر بزرگ کلید را در قفل در بچرخاند و با من منتظر و چشم بدر دوخته مواجه نشود. اگر چنین بود سراسیمه بدنالم از این اطاق به آن اطاق میگشتم.

آری دلم نیامد که با مادر بزرگ از عشقها و زندگی های حالا صحبت کنم و رویاهای خوش گذشته اش را در هم بشکنم. با خودم فکر میکردم که به موازاتی که قدم به این گالوت طلائی و مدرن گذاشتم و سرعت مشغول پیش روی هستم، رسم ها و سنت ها دیگر برایمان قید و بندهای دست و پاگیر جلوه میکنند. زمزمه مادر بزرگ ها که در گوشها میگفتند با پیراهن عروسی بخانه بخت بروی و با کفن از خانه اش بیرون بیایی به فراموشی سپرده شده. حرمتها و احترامها بین زن و شوهر بزرگ پا گذاشته شده. بی حرمتی به مرد خانه که در گذشته چراغ خانه بود و سایه سر گفته میشد و همیشه برای این چراغ که هرگز خاموش نشود دعا میخواندیم بخاطر کمتر دلار درآوردن مرد و بیشتر دلار درآوردن زن زیر پا لگدمال شده. دیگر عفت کلام و حجب و حیا جای خود را به بی پروائی داده. دیگر صداقت و ایمان جای خود را به شکها و دودلی ها داده. دیگر به آنچه داریم قانع نیستیم.

اما باید بدانیم که هر کس در این راه قدمی بردارد و گذشتی در بهبود روابط زناشویی بنماید جای پائی است برای دیگران.

مخترعین و مکتشفین یهودی

تهیه از: شایان

ساموئل مورس - ۱۸۷۲-۱۷۹۲

ساموئل مورس در زندگی اش دو خصیصه بزرگ داشت: در نقاشی بحد کمال پیش رفت و آنچه او را در جهان معروف ساخت برقراری علائم مورس برای مخابره تلگراف بود.

ساموئل مورس در سال ۱۷۹۱ در شهر چارلستون ایالت ماساچوست بدنیا آمد. او تا سال ۱۸۱۰ در دانشگاه «ییل» به تحصیل پرداخت و سپس برای ادامه تحصیلات به لندن رفت و در سال ۱۸۱۵ به زادگاه خود مراجعت نمود. در این موقع فن نقاشی را دنبال کرد تا آنجا که در «نشنال آکادمی آف دیزاین» سمت استادی یافت و سپس تا سال ۱۸۴۵ مدیریت آنجا را بعهده گرفت. بعد از یک مسافرت به اروپا در رشته الکتریک هم علاقمند شد و بسال ۱۸۳۵ یک برنامه انتقال صدا را به دوستان خود ارائه داد و بالاخره بسال ۱۸۳۵ با ساختن دو دستگاه فرستنده و گیرنده علائم مورس را مخابره نمود و این اولین اقدام در راه ایجاد تلگراف بین المللی بود. او موفق شد که برنامه خود را به مجلسین امریکا بقبولاند و دولت امریکا مخارج سیم کشی بین دو شهر واشنگتن و بالتیمور را بعهده گرفت و رابطه تلگرافی بین این دو شهر برقرار گردید و اولین پیام به این مضمون بسال ۱۸۴۴ مخابره شد:

G-D HAS MADE. سپس دانشمندان بفکر توسعه برنامه مورس افتادند و ارتباط تلگرافی بین شهرهای امریکا را برقرار ساختند و بالاخره بسال ۱۸۷۰ موفق شدند با بکار گزاردن یک کابل عظیم و طولانی در اقیانوس اطلس ارتباط تلگرافی بین امریکا و اروپا را برقرار سازند و اولین پیام را رئیس جمهور امریکا «اولیس اس گرانت» به پادشاه انگلستان مخابره نمود.

بعد از آن بشریت شاهد پیشرفت های عظیم در این ارتباط بوده است - یعنی قدم دوم مخابره تلگراف از طریق بی سیم - و سپس مخابره تلکس که مستقیم بین دو کمپانی صورت میگرفت و مثل ماشین تحریر تایپ میشد و بعد از آنهم در دوران ما آخرین پدیده های صنعت مخابره یعنی صنعت فکس که شما میتوانید چند صفحه نوشته خود را عیناً به آن سوی دنیا در چند ثانیه بفرستید.

در این اثنا بعد از جنگ جهانی دوم، صنعت تلویزیون هم به پدیده مخابره افزوده گردید و دستگاه های تلفن، انتقال تصویر را هم میسر کردند.

آخرین مرحله این تحولات شبکه اطلاعات سرتاسری اینترنت میباشد که خوانندگان عزیز کم و بیش از آن با خبر هستند و اینکه در آینده شاهد چه معجزاتی خواهیم بود، باید صبر کرد و دید.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان ROBERT BICHOU PAN, P.C. Attorney at Law

- Closings • Collections • Commercial • Contracts • Leases • Evictions
- Corporate • Wills and Trusts • Bankruptcy • Negligence • Family
- کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
- دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

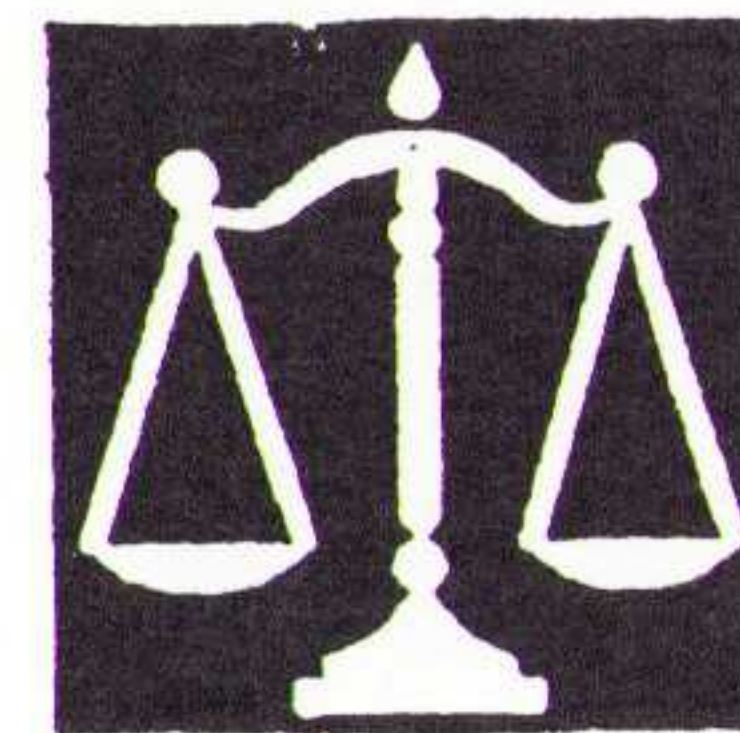
Great Neck

241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

مشاوره اولیه رایگان Free Initial Consultation

وجیهه لیوینییم (عبداله زاده)
Vaghih Liviem (Abdolazadeh)
Cel: 516-610-7181
516-487-2622

MORTGAGES

Residential, Commercial, Construction

وام مسکونی، تجارتي، ساختمان سازی

Lowest Mortgage Rate - 1 to 4 Family,
Condo, Co-ops - No Income - No Credit

وعده ارزان ترین آسان است،
بشمار رساندن آن امری است که
ما را از دیگران متمایز میکند.

❖ بهترین و ارزانترین بهره برای خانه یک الی چهار فامیلی

کاندو، کوآپ، ساختمان سازی و غیره

❖ بدون نشان دادن درآمد و کردیت

Great Neck

516-482-5855

705 Middle Neck Road #201

Queens

718-326-1113

بهرورز بنیامین پور
Bruce Benjamin, MBA
۱۶ سال سابقه در امر
وام، سرمایه گذاری و بیمه

Manhattan

212-768-9337

Registered Mortgage Broker, NYS Banking Department

پرزیدنت بوش در چند ماه اول حکومت خود با اولین بحران اقتصادی زمامداری خود مواجه شده است. در حالیکه در دوران مبارزات انتخاباتی بین بوش و گور هر دو اقتصاد خیلی قوی را در کوتاه مدت پیش بینی میکردند اکنون بوش با بازار سهامی مواجه شده است که بیش از ۴ تریلیون دلار از ارزش خود را در عرض چند ماه از دست داده است و در اواسط ماه مارچ ضریب مهم Dow Jones در حدود ۹۷۰۰ و ضریب سهام تکنولوژی (NASDAQ) در حدود ۱۸۰۰ نوسان داشتند.

بانک مرکزی بمنظور مقابله با این نمودار رکود اقتصادی در جلسه ۲۰ مارچ خود بهره‌های دولتی خود را بمیزان نیم درصد تقلیل داده و به ۵ درصد رسانید. البته بانک مرکزی یا Federal Reserve Board کاملاً مستقل است و پرزیدنت یا دولت هیچگونه کنترل در اعمال و تصمیمات آن ندارند و بنابراین پرزیدنت بوش و کابینه او میتوانند از طریق سه عامل دیگر که در کنترل دارند سعی کنند با رکود اقتصادی مبارزه کرده و بازار کشور را رونق دهند.

این سه عامل بترتیب عبارتند از تقلیل میزان مالیات‌های بر درآمد – تقلیل مخارج و بودجه کشوری و کاهش برابری ارزی دلار در مقابل ارزهای خارجی.

در اولین مرحله، پرزیدنت بوش طبق اعلام برنامه‌های اقتصادی خود هنگام مبارزات انتخاباتی لایحه تقلیل مالیات‌های بر درآمد را برای تصویب تقدیم کنگره و سنای امریکا کرده است. طبق این لایحه پیشنهادی، مبلغ کل مالیات‌های بر درآمد کشور در طی ده سال بمیزان ۱٫۶ تریلیون دلار کاهش خواهد یافت. علاوه بر این مقدار، این لایحه شامل اقلام دیگر از قبیل حذف مالیات بر ارث و تقلیل مالیات در مورد فروش اقلام سرمایه‌ای از قبیل املاک و مستغلات و سهام شرکتها خواهد بود که در صورت تصویب کنگره و سنا مقدار تقلیل و حذف کل مالیات‌ها را به حدود ۴ تریلیون دلار در عرض ۱۰ سال خواهد رساند. میزان لایحه حذف و تقلیل مالیات‌های بر درآمد، در مقایسه با دولت‌های پیشین امریکا هنگام بحران‌های اقتصادی ناچیز است. بطور مثال در دولت‌های پرزیدنت کندی و ریگان این میزان در حدود سالی ۱٫۱ درصد کل G.N.P. یا تولید ناخالص ملی بوده است در صورتیکه لایحه پرزیدنت بوش معادل ۱٫۲ درصد تولید خالص ملی در عرض ۱۰ سال میباشد یا حدود ۱۱ درصد معدل دولت‌های کندی و ریگان. البته کل مبلغ تقلیل مالیات‌ها خیلی بیشتر است چون تولید ناخالص ملی در میزان چند برابر دولت‌های کندی و ریگان میباشد.

بهر حال آنچه مسلم است اینست که طبق تئوری‌های مختلف

اقتصادی بطور ساده و ابتدائی آن مقدار که از مالیات کاسته شود در جیب اهالی کشور میماند و مردم در اکثر موارد آن مقدار را خرج کرده و اقتصاد کشور و بازار را رونق میدهند. البته این مقدار بحدی است که باعث ایجاد تورم نگردد. برنامه دوم احتمالی دولت پرزیدنت بوش، سعی در تقلیل ارزش برابری دلار در مقابل ارزهای خارجی میباشد. در حال حاضر میزان بالای برابری به زیان اقتصاد کشور است چون صادرات کشور بهمان نسبت تقلیل می‌یابد و این باعث ضعف تولیدات کارخانجات میگردد. معمولاً در این مواقع دولت با ازدیاد عرضه دلار در بازارهای اروپائی و آسیائی و بانک‌های بین‌المللی باعث تنزل دلار در کوتاه مدت میگردد.

برنامه سوم احتمالی دولت بوش ایجاد رونق بازار و تقویت اقتصاد کشور و کاهش مخارجات دولت میباشد. کاهش این مخارجات دولتی بطور اتوماتیک باعث تنزل مقدار زیادی از مالیات‌های دولت میگردد که آن در دراز مدت باعث ازدیاد پول در بازار از طریق مخارجات شخصی میگردد. یکی از اصول ابتدائی تئوری‌های اقتصادی اینست که رونق بازار اقتصادی هر کشور نسبت مستقیم با قوه خرید اهالی آن کشور دارد.

در ضمن بانک مرکزی پس از تصمیم تاریخ ۲۰ مارچ خود در مورد تنزل بهره‌های دولتی اعلام کرد که اوضاع و احوال بازار و اقتصادی را بدقت زیر نظر دارد و اگر در کوتاه مدت ضعف این بازار ادامه پیدا کند این بهره‌ها را احتمالاً باز هم تقلیل خواهد داد. از اوائل ژانویه تا حال بانک مرکزی تا کنون جمعاً یک و نیم درصد میزان بهره را تقلیل داده است که تقریباً برابر با میزان ازدیاد این بهره‌ها در ۶ فرصت مختلف در سالهای ۲۰۰۰ – ۱۹۹۹ بمنظور مقابله با تورم بوده است.

اگر ضعف بازار و اقتصاد کشور ادامه پیدا کند تقلیل این بهره‌ها از طرف بانک مرکزی مسلم است و این تقلیل‌ها طبق تئوری‌های مختلف اقتصادی باعث تقلیل بهره‌های مورگج‌ها و انواع و اقسام بهره‌های بانکی برای کارت‌های اعتباری و وام‌های شخصی و تجارتي خواهد گردید. این برنامه نیز باعث ازدیاد پول در جیب اهالی کشور و خزانه‌های شرکت‌ها و کارخانجات خواهد گردید و به ازدیاد قوه خرید منجر شده و اقتصاد و بازار را رونق خواهد داد.

الکترو لایت تهران

تعمیرات کلیه لوازم برقی

توسط متخصصین فنی

- سیم کشی ساختمان • نصب کولر و چراغهای سقفی
- نصب تلفن‌های داخلی
- نصب تایمر برای شبات

Cel.: (516) 312-9355

Tel: (718) 897-4694 pager: (917) 768-2476

برنامه ریزی ماترک:

داشتن «گرین کارت» باعث ضرر است!

در نظر بسیاری از مهاجرین داشتن پاسپورت دائمی امریکائی دروازه «سرزمین پرفرصت» را بروی آنها باز میکند. ولی بواسطه سختگیری‌های فراوان اداره مهاجرت، خیلی‌ها از اقدام برای تبعه شدن صرفنظر میکنند. کما اینکه خیلی‌ها نیز تصور میکنند که داشتن «گرین کارت» مزایایش بیشتر از داشتن «سیتی زن شپ» است.

تابع شدن امریکا ایجاب میکند که فرد مقداری سئوالات مربوط به تاریخ امریکا را یاد بگیرد و امتحان بدهد. علاوه بر این کسی که تابعه امریکا میشود مقداری وظایف مدنی خواهد داشت. مثلاً شرکت کردن در هیئت ژوری دادگاه. از این لحاظ خیلی از مهاجرین فقط به گرفتن گرین کارت اکتفا میکنند.

ولی قوانین مالیات روی ماترک برای تابعین امریکا شامل حال آنهایی که گرین کارت دارند نمیشود. همانطور که اطلاع دارید هر کسی که صاحب ملک و سرمایه در امریکا است بعد از درگذشتش روی این سرمایه‌ها باید مالیات بر ماترک بدهد که از ۳۳ درصد شروع میشود و به ۵۵ درصد میرسد. این مالیات مربوط به همه سرمایه منجمله بیمه عمر است. همانطور که در مقاله‌های گذشته توضیح داده شد انتقال سرمایه به همسر از مالیات معاف است. مطابق قوانین امریکا از لحاظ مالیاتی یک زوج بعنوان یک واحد شناخته میشوند، این مزایا بعنوان (Marital Deduction) در تعیین برنامه ریزی مالیات ماترک اهمیت زیادی دارند. در حقیقت اگر در وصیت نامه نهائی ثبت شود که بعد از فوت یک نفر، سرمایه‌ها به همسرش منتقل میشود، تا مادامی که این همسر در حیات هست مالیات بر ماترک نخواهد پرداخت تا وقتی که فوت کند؛ آنوقت به سرمایه‌ای که به فرزندان میرسد مالیات تعلق خواهد گرفت.

متأسفانه این قانون فقط برای تابعین امریکاست. اگر همسری که در حیات است تابعه امریکا نباشد، فقط مبلغ صد هزار دلار از این سرمایه معافی مالیاتی خواهد داشت. این قانون از این لحاظ تصویب شده که دولت میترسد که بیوه ثروت شوهر یا زنش را دریافت کند و از امریکا خارج شود و دولت در اینصورت هیچ امکانی برای دریافت مالیات ندارد و حتی از موقع فوت این همسر در خارج امریکا با خبر نخواهد شد.

حالا تصور کنیم که یک زوج بنام «ژان» و همسرش «شارون» ۳ فرزند دارند و همه سرمایه شان دو میلیون دلار است. فرض کنیم که ژان و شارون در وصیت نامه نهائی خود ثبت کرده باشند که هر کدام بعد از فوت، همه سرمایه را برای همسر خواهند گذاشت. هر دویشان تابعه امریکا هستند. وقتی ژان فوت میکند همه سرمایه اش منتقل به شارون میشود بدون آنکه مالیاتی بپردازد. وقتی شارون فوت کند، مالیات ماترک که توسط فرزندان پرداخت خواهد شد در حدود ۴۳۰ هزار دلار خواهد بود.

حالا تصور کنیم که شارون فرانسوی است و تابع امریکا نیست؛ درست

از «دیوید اسحق پور»

فارغ التحصیل دانشگاه کلمبیا در رشته اقتصاد

فارغ التحصیل رشته حقوق دانشگاه ویرجینیا

است که «گرین کارت» دارد ولی هیچوقت در فکر تبعه شدن نبوده است. بالتجربه وقتی ژان همه سرمایه را برای او باقی میگذارد، فقط صد هزار دلار آن از مالیات معاف است. بقیه ثروت یعنی ۱٫۹۰۰٫۰۰۰ دلار شامل مالیات خواهد شد که تقریباً ۴۰۰ هزار دلار خواهد بود. مأمورین مالیات میترسند که شارون سرمایه اش را به فرانسه منتقل کند و امریکا را ترک گوید. از این لحاظ در عرض ۹ ماه بعد از فوت ژان، شارون باید مبلغ ۴۰۰ هزار دلار بدولت بپردازد. اگر وجه کافی در دست نداشته باشد باید املاک را با عجله بفروشد. بدین صورت اگر فقط یک نفر از زن و شوهر امریکائی است تعویق انداختن مالیات ماترک میسر نیست. در این نوع مواقع چون همسری که در قید حیات است امریکائی نیست باید از نوع برنامه ریزی دیگری استفاده کند، یعنی سرمایه را منتقل به یک تراست مخصوص کند باسم (Qualified Domestic Trust (Qdot بدین نحو میتواند از (Marital Deduction استفاده کند.

معنی این تراست اینست که در موقع حیات یا بلافاصله بعد از فوت باید سرمایه را منتقل به این تراست کرد. البته بدین شرط که در وصیت نامه نهائی این انتقال ثبت شده باشد. برای اینکه تراست قانونی باشد باید یکی از شرکت‌کنان این تراست تابعه امریکا باشد. همچنان در وصیتنامه ثبت شود که سرمایه از امریکا خارج نخواهد شد. تا مادامی که این سرمایه در QDOT میماند به آن مالیات تعلق نمیگیرد و درآمدی که از تراست بوجود خواهد آمد از مالیات معاف است تا اینکه سرمایه به همسری که در قید حیات است منتقل شود آنگاه باید مالیات داد.

اگر همسری که زنده است (و تبعه امریکا نیست) بواسطه مسائل سلامتی برای مخارج روزمره در مضیقه باشد، میتواند از سرمایه اولیه مبلغی برداشت کرد بدون آنکه روی این مبلغ مالیات بدهد.

در نتیجه: اشخاصی که با غیر امریکائی ازدواج میکنند در مورد ماترک با زیان‌های بزرگی مواجه خواهند شد. کاهش مالیاتی زناشویی، که مالیات ماترک را تا بعد از فوت زوج عقب میاندازد، فقط شامل آنهایی است که امریکائی هستند، دیگران حتی اگر گرین کارت هم داشته باشند این قانون شامل حال آنها نمیشود. طبق این قوانین بدون هیچ برنامه ریزی، همسری که در قید حیات است مجبور خواهد شد که املاکش را بفروشد تا بدهی مالیاتی‌اش را بدهد.

همانطور که شرح داده شد، برنامه QDOT مثل پناهگاهی است که تا مادامی که همسر در قید حیات است مالیات ماترک نخواهد پرداخت. این برنامه وسیله مهم و مفیدی برای برنامه ریزی صحیح ماترک میباشد؛ مخصوصاً برای آنهایی که تبعه امریکا نیستند.

با برنامه ریزی قبلی، شما میتوانید صدها هزار دلار را به آسانی به همسران منتقل کنید بدون اینکه دولت هیچگونه مداخله‌ای بکند.

پزشکی

کیست یا غده های تخمدانی

از: دکتر فراهانی

بوجود آمدن کیست های ساده در تخمدان مکرر اتفاق می افتد. علتش اینست که در تخمدان مرتب هر ماهه تخمکی از داخل تخمدان بسطح میآید و تخمک گذاری انجام میشود. گاهی این تخمک ها به رشد کافی نمیرسند که تخمک گذاری کامل انجام شود و بصورت یک کیست کوچک در سطح تخمدان تشکیل شده که بعداً از بین میرود. بنابراین سطح تخمدان همیشه ممکن است یک یا چند تا از این کیست های کوچک یک تا دو سانتیمتری داشته باشد که به اسم کیست ساده معروف است. این کیست ها اکثراً علامت و دردی ندارند. گاهی ممکن است باعث نامرتبی قاعدگی شوند و درد زیر شکم و احساس سنگینی داخل لگن را بوجود آورند. اگر بندرت اندازه کیست بزرگ شده باشد که گاهی ممکن است به ۵ تا ۱۰ سانتیمتر برسد با امتحان زنانگی یا سونوگرام تشخیص داده میشوند. این کیست ها معمولاً خوش خیم هستند که معمولاً با سونوگرام خیلی آسان تشخیص داده میشوند. البته یک آزمایش مخصوص امتحان خون هم هست که در این تشخیص کمک میکند. معمولاً این کیست ها بعمل جراحی فوری احتیاجی ندارند. برای اینکه خیلی از اینها بخودی خود در ظرف دو سه ماه از بین میروند که با سونوگرامهای ماهیانه میشود آنها را تحت نظر داشت. فقط این خطر را دارند که بندرت تخمدان و کیست پیچ میخورند که باعث درد شدید میشود و بطور اورژانس باید عمل شود که در این صورت اکثراً تخمدان و کیست هر دو باید برداشته شوند. این کیست های ساده گاهی حتی در دختر بچه های کوچک که هنوز به سن قاعدگی نرسیده اند نیز دیده میشود که باعث درد زیر شکم میشود و تشخیص آن با سونوگرام است و گاهی تشخیص موقعی داده میشود که

کیست پیچ خورده و توأم با درد شدید است که احتیاج به عمل جراحی فوری دارد. بنابراین در دختر بچه هایی که از درد زیر شکم شکایت میکنند بهترین وسیله تشخیص، سونوگرام است که بلافاصله باید انجام شود و تشخیص زود ممکن است کمک کند که قبل از پیچ خوردگی کیست آنرا عمل کرده و بدینوسیله تخمدان صدمه زیادی نخواهد خورد. خوشبختانه در خانمهای جوان اکثراً کیست ها یا حتی غده های تو پر تخمدان خوش خیم هستند که اکثراً با عمل جراحی میشود کیست یا غده را برداشت بدون اینکه تخمدان برداشته شود. اکثر اوقات این عمل با لاپراسکوپ انجام میشود که احتیاج نیست که شکم را باز کرد؛ یعنی بوسیله دو یا سه سوراخ کوچک کمتر از یک سانتیمتر در شکم میتوانند با موفقیت کیست را بردارند و بیمار بلافاصله همان روز یا روز بعد از بیمارستان مرخص میشود. سرطان های تخمدان گاهی بصورت کیست و گاهی بصورت غده در تخمدان ظاهر میشود. متأسفانه سرطانهای تخمدان در اوائل که کوچک است هیچ علامتی ندارد و دردی ایجاد نمیکند مگر اندازه اش خیلی بزرگ شده باشد که باعث دردهای زیر شکم بشود یا اندازه شکم بزرگ شود. سرطانهای تخمدان بیشتر در سنهای بالاتر دیده میشود و شانس اینکه یک خانم در طول عمرش مبتلا به سرطان تخمدان شود از هر ۷۰ نفر یک نفر است؛ که این به نسبت خیلی کمتر از سرطانهای پستان است. شانس سرطان پستان یک نفر از هر ۹ تا ۱۰ نفر است ولی در مورد سرطان های پستان خوشبختانه ماموگرام سالیانه خیلی خیلی مفید است که میتواند سرطان را خیلی زود در مراحل اولیه تشخیص بدهد و درمان آن در موارد تشخیص های زودرس مؤثر و موفقیت آمیز است. متأسفانه در مورد سرطانهای تخمدان وسیله مؤثری برای تشخیص بموقع و زودرس وجود ندارد. وسائلی که برای تشخیص سرطانهای

تخمدان بکار میرود سونوگرام و آزمایش خون "CA125" است که این در حقیقت اندازه گیری پروتئین مخصوصی است که توسط سلولهای سرطانی ساخته میشود ولی این تست در بعضی سرطانهای دیگر و خیلی از موارد غیر سرطانی هم مثبت نشان داده میشود. بنابراین هیچکدام از این تست ها زیاد در تشخیص زودرس سرطان تخمدان مؤثر نبوده اند. این تست ها بیشتر کمک میکنند که بتوان حدس زد یک کیست تخمدان بیشتر شانس خوش خیمی یا بدخیمی دارد. معذک تشخیص زودتر سرطان های تخمدان هم مثل هر سرطان دیگری خیلی بهتر است. بنابراین چک آپ سالیانه در این مورد خیلی لازم است. البته کسانی که در خطر زیاد برای سرطانهای تخمدان هستند، تکرار مرتب این تست ها ممکن است کمکی در تشخیص زودتر داشته باشند. منظور از خطر زیاد کسانی که در فامیل نزدیک یا افراد خانواده یک یا دو نفر سرطان تخمدان داشته باشند یا از نظر ژنتیکی مورد خطر باشند. در میان اشکنازیم در بعضی خانواده های با خطر زیاد سرطان پستان اگر تست ژنتیک "BRCA1" مثبت باشد شانس خیلی زیاد دارند که مبتلا به سرطان پستان و تخمدان گردند. بنابراین خیلی مهم است کسانی که در خانواده ها یشان سرطان پستان زیاد است، این تست ژنتیک را انجام دهند. اکثر بیمارستانهای بزرگ این کار را انجام میدهند. سرطان های تخمدان انواع و اقسام مختلف دارد؛ بسته به اینکه در کدام قسمت تخمدان شروع شده باشد. تا بحال بیش از ۳۰ نوع کیست و تومورهای تخمدان تشخیص داده شده اند که اکثراً خاصیت هورمونی ندارند، بنابراین اثری روی قاعدگی ندارند و متأسفانه در اوائل که

کوچک هستند ایجاد درد و ناراحتی هم نمیکند. گاهی بندرت تومور اثر هورمونی دارد و باعث نامرتبی قاعدگی میشود که البته در این مورد بیشتر باید باعث توجه شود. در خانمهایی که در سن یائسگی هستند با هورمون پائین، یکباره علائم مثل قاعدگی و خونریزی شروع میشود که بلافاصله باید بررسی شود. گر چه اکثر اوقات اینگونه موارد به ناراحتی های رحم یا تغییرات هورمونی که ارتباط با غده تخمدانی ندارد مربوط است.

بنابراین برای خانمهای سالم که هیچ ناراحتی ندارند و خطر خانوادگی سرطان تخمدان و پستان ندارند، چک آپ سالیانه لازم و کافی است ولی خانمهایی که در گروه ریسک بالا هستند یا درد و ناراحتی زیر شکم دارند یا وزن زیاد دارند که امتحان زنانگی را مشکل میکند، دکترشان تست سونوگرام یا تستهای دیگری را ممکن است دستور بدهد. البته در چک آپ سالیانه دهانه رحم هم که شانس زیاد سرطانی شدن دارد چک میشود و خوشبختانه سرطان این قسمت را میشود خیلی زود تشخیص داد.

معمولاً با انجام «پاپ تست» (PAP) در مرحله قبل از سرطان واقعی تشخیص ناراحتی داده میشود که به آسانی تقریباً صد در صد معالجه میگردد. قبل از کشف پاپ تست، هزارها نفر هر ساله جانشان را با این سرطان خطرناک از دست میدادند. امروز بندرت نوع پیشرفته این سرطان دیده میشود آنهم بیشتر در نقاطی است که دسترسی به مراکز پزشکی مشکل است و پاپ تست سالیانه انجام نمیشود.

Dr. Minoo Dilmanian

**Family Dentistry
Orthodontics**

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

**19 Laurel Drive
Great Neck, NY 11021**

HOUSE CALLS

URGENT CARE • HOUSEBOUND
EMERGENCIES

DR. GARRY H. STARK FAMILY PHYSICIAN
Board Certified - Great Neck Resident

Quality Medical Care With A Bedside Manner At Your Door

Call 516-498-9898

Payment due at time of service. **24 Hours, 7 Days a Week**

2035 Lakeville Road, New Hyde Park 11040

دکتر استارک، پزشک خانواده

بیماران را در منزل ویزیت می نماید.

دکتر شهره حبرونی

Shohre Hebroni, M.D. - Pediatrics

متخصص بیماریهای نوزادان، کودکان و نوجوانان

اکثر بیمه های درمانی پذیرفته میشود.

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

1575 Hillside Ave. Suite 202

New Hyde Park, NY 11040

(516) 616-0456

یادی از شادروان داش کریم

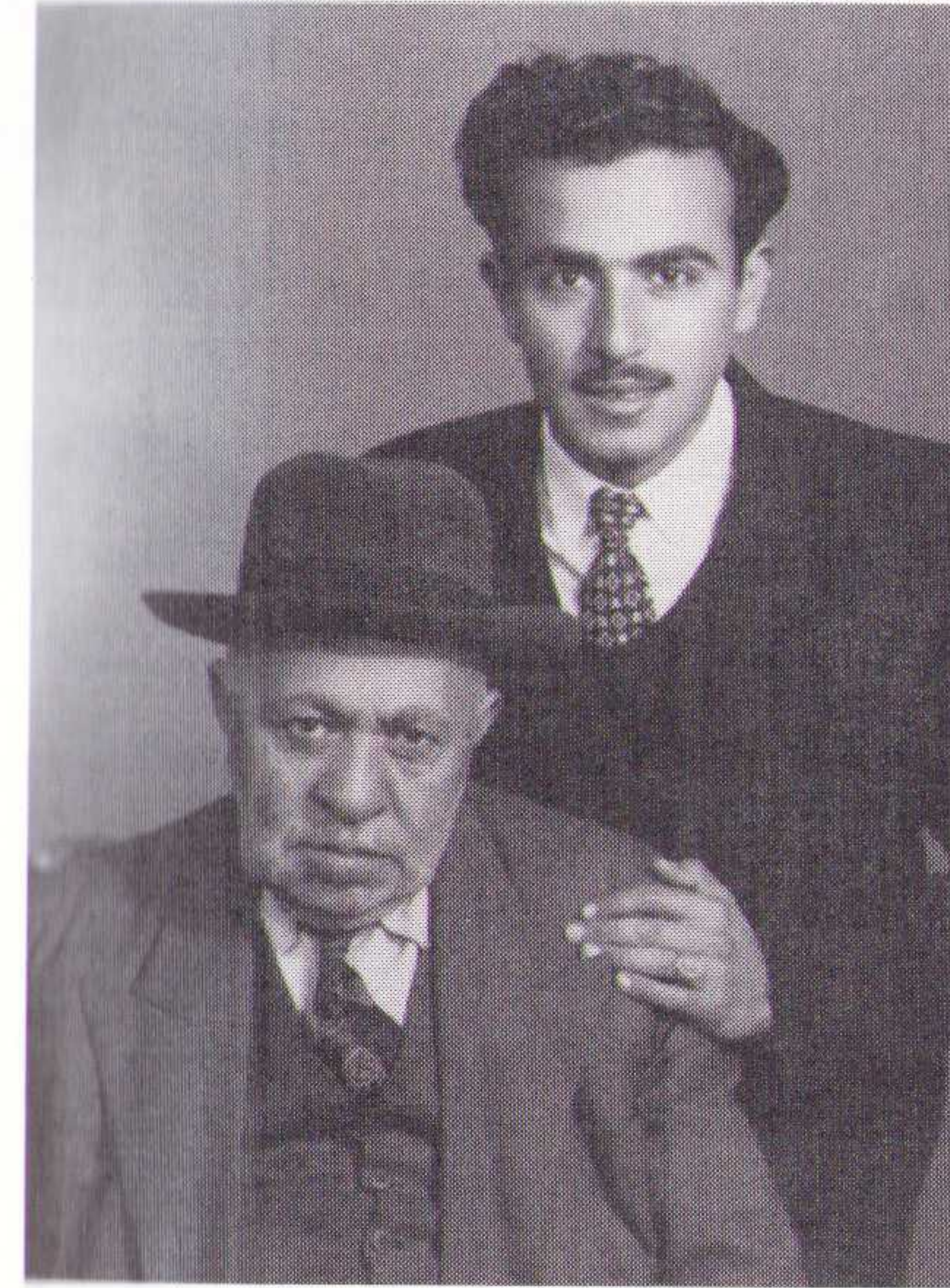
مگیلا: داش کریم لقبی است که جامعه مشهد از روی دوستی و علاقه به مرحوم آقا عبدالکریم اسحق اف داده بود؛ یعنی بخاطر خدمات صادقانه و صمیمانه ای که برای جامعه انجام میداده است همه افراد جامعه او را مثل برادر بزرگ خود میدانستند (داش مخفف «داداش» بمعنی برادر است). شرح زندگی و خدمات داش کریم در کتابچه ای که در سال ۱۹۸۵ بمناسبت نمایشگاه «میراث ما» در نیویورک انتشار یافت درج شده است. مگیلا چندی قبل از نوه مرحوم داش کریم، آقای گبریتل قلندر تقاضا کرد شمه ای از خاطرات خود را در باره آن شادروان برای درج در مگیلا بنویسند. چند خط زیر را برای مقدمه از کتابچه «میراث ما» اضافه میکنیم.

شادروان داش کریم در سال ۱۸۸۴ بدنیا آمدند و در سال ۱۹۵۷ فوت کردند. یار با وفا و جدا نشدنی شادروان ملا فرج الله علیشاه اف و ملا عبدا لله نسیمی بودند. ایشان گره گشای مسائل همه بودند و بنابراین مردم اغلب برای گرفتاریهای شخصی و مخصوصا" اداری به ایشان مراجعه میکردند. شادترین عکس ایشان را در میان جوانان تلمود تورا می بینیم و غمناک ترین آنها را در میان مستمندان زمان جنگ دوم جهانی بخوبی میتوان مشاهده کرد.

اینک یادداشت ها و خاطرات آقای گبریتل قلندر نوه شادروان داش کریم:

سرگذشت پدر بزرگم شادروان آقا عبدالکریم اسحق اف معروف به داش کریم را تا آنجا که بخاطر دارم برای یادآوری زحماتی که آن مرحوم برای جماعت مشهدی و بخارائی و برای فراریان جنگ جهانی دوم در زمانه خود کشیدند نقل میکنم. هنگامیکه دو ساله بودم مرحوم پدرم فوت کردند و من از سن کودکی با مرحوم مادرم (دختر داش کریم) و خواهرم در منزل ایشان بزرگ شدم و من تحت نظارت ایشان زندگی کودکی خود را گذراندم. شادروان داش کریم بین ما و فرزندان خود هیچ فرقی نمیگذاشت. بخاطر دارم در سن ۵ یا ۶ سالگی من بود که فراریان یهودی جنگ دوم جهانی از کشورهای تحت اشغال آلمان نازی مانند لهستان بکمک سوخنوت بطور قاچاق بمشهد می آمدند. بیشتر آنها کودکان و زنهای جوان و کم سن بودند. آن مرحوم با همراهی و کمک چند نفر از اعضای جماعت آن زمان به همه این فراریان جا و مکان موقتی میدادند باین طریق که آنها را در منازل مشهدی ها، به هر فامیل به فراخور امکانات آنها تقسیم میکردند و تا مقدورشان بود به آنها لباس و خوراک و وسائل لازم میدادند. بخاطر دارم که در منزل آن مرحوم در آن زمان همیشه در حدود ۲۰ تا ۲۵ نفر از این فراریها اقامت میکردند تا آن مرحوم وسیله، مسافرت ایشان را به ایسرائل فراهم میکرد. همچنین عده زیادی از یهودیان بخارا که از آنجا فراری بودند از راه افغانستان مرتب بطور قاچاق وارد مشهد میشدند. آن مرحوم برای اینها هم بطریقی که گفتم جا و مکان موقت تهیه میکرد تا وسیله، مسافرتشان به ایسرائل فراهم گردد. خود من در طول مدت ۷ سالی که در اوایل استقلال در ایسرائل زندگی میکردم خیلی ازاین فامیلها را ملاقات کردم. همه ایشان بارها خوبیهای مرحوم پدر بزرگم را یادآوری میکردند و

از «گبریتل قلندر»

گبریتل قلندر با پدر بزرگ شادوان داش کریم

برای فقرای در هر فصل سال هر چه لازم بود از محل موادی که قبلا" فراهم کرده بودند سر هم میکردیم؛ از قبیل سیب زمینی، پیاز، برنج، میوه، ذغال، لباس و پول هفتگی. آن مرحوم هر هفته آنها را بین این خانواده ها تقسیم میکرد. همچنین برای گوشت و حمام به آنها کوپن میدادند تا بتوانند از قصابی گوشت بگیرند و به حمام بروند. به بعضی از فامیل ها پنهانی از ما و سایرین کمک و همراهی میکردند.

ضمنا" بخاطر دارم که در زمان جنگ جهانی دوم، وقتی که روسها مشهد را اشغال کرده بودند، بابایم نگران سربازان یهودی روسی بودند چون ایشان باغ بزرگی را که در مالکیت خودشان بود به روسها اجاره داده بودند، از این طریق با فرمانده ایشان آشنایی داشتند. یادم میآید که در چندین سالی که روسها در مشهد مانده بودند مرحوم بابایم هر سال قبل از موعد نisan از فرمانده های روس اجازه میخواستند که به سربازان یهودی اجازه دهند برای مراسم سدر دو شب اول موعد نisan به منزل ما بیایند. تعداد این سربازها معمولاً ۵ تا ۷ نفر بود.

بخاطر دارم که ایشان در مشهد با اغلب رؤسای کلانتری و شهرداری و ادارات دولتی و همچنین با «بزن بهادر»های محل دوست بودند و در موقع لزوم از این دوستی ها برای کمک به جامعه استفاده میکردند. مثلاً اگر بین یک کلیمی و یک مسلمان دعوائی پیش می آمد ایشان به کلانتری میرفتند و چون با افسران کلانتری آشنا بودند برای کلیمی شفاعت میکردند و او آزاد میشد. بخاطر دارم یک روز قرار بود با ایشان به بانک سپه برویم تا یک سفته را که آن روز آخرین سررسید پرداختش بود بپردازیم. در این اثنا یکی از مشهدی ها با عجله نزد مرحوم داش کریم آمد و به او گفت که بین یک مرد یهودی و یک مرد مسلمان دعوا و کتک کاری سختی شده است و آنها را به کلانتری برده اند. مرحوم بابایم بمن گفت: من میروم کلانتری تا کاری برای آزادی مرد یهودی بکنم و تو برو بانک و به رئیس بانک بگو سفته را امروز نگهدارد. من آنرا فردا میپردازم. منظور من از یادآوری این واقعه، آوردن نمونه ایست از مواردی که در آنها او کمک و همراهی

مردم را بکار و کسب خود ترجیح میداد. گاهی هم که بین مسلمانان دعوا میشد پیش آن مرحوم می آمدند تا او بینشان واسطه شود. همچنین بخاطر دارم که بابایم در اداره شناسنامه و آمار مشهد با یک نفر از اشخاص متنفذ آشنا بود و از طریق او برای فراریهای ذکر شده در بالا و خیلی از هراتی ها و لبنانی ها شناسنامه میگرفت تا بتوانند با آن از مرز خارج شوند. البته برای هر شناسنامه ۵ تا ۱۰ تومان آن زمان پول میداد. باز بخاطر میآورم که با اغلب پلیس ها و بزن بهادرهای محل و شیخ های مشهد آشنا بود و همیشه در مواقع لزوم به ایشان کمک میکرد. مثلاً در مسجدها به شیخ ها در موقع روضه خوانی چای و قند و پول میداد و به پلیس ها و رؤسای کلانتری و بزن بهادرهای محل، عرق و مشروب و پول میداد تا ایشان را در موقع لزوم با خود داشته باشد. مثلاً در موقع شلوغی پسخ ۱۹۴۶ که گروهی از مسلمانان به خانه های یهودیان حمله کردند و چندین یهودی را زخمی و مجروح نمودند، آن مرحوم مرتباً با پلیس ها و رؤسای کلانتری و شیخ ها تماس داشت و مرتب چند پلیس و بزن بهادر نزدیک منزل ما و محله کلیمی ها کشیک میدادند و هر وقت داش کریم مجبور بود از منزل بیرون برود او را همراهی میکردند که کسی اذیتشان نکند. بالاخره پس از چندین روز شلوغی که در طی آن تمام کلیمی ها در منزل هایشان مانده بودند بابایم با کمک چند تن از بزرگترهای جماعت مبلغی پول به مجتهد بزرگ مشهد دادند تا توانستند جلوی شلوغی مشهد را بگیرند.

پس از شلوغی پسخ بود که مشهدیها خیلی از ماندن در مشهد دلسرد شدند و شروع به مهاجرت به تهران و ایسرائل کردند. عده ای هم عازم اروپا شدند. داش کریم در حدود ۴۳ سال پیش، وقتی من از

ایسرائل برگشته بودم درگذشت و در مشهد بخاک سپرده شد. در حدود ۱۵ سال بعد از آن پسر آن مرحوم آقای باباجان اسحق اف که دائی من میباشند با اجازه مخصوص از شهردار مشهد که خیلی با مرحوم بابایم دوست بود استخوان های آن مرحوم را برای دفن در یروشالیم از مشهد به اسرائیل بردند. در روز دفن در یروشالیم تعدادی نزدیک به دو هزار نفر در مراسم شرکت کردند. اغلب این افراد بخارائی ها و اشخاص دیگری بودند که توسط پدر بزرگم از طریق مشهد راهی ایسرائل شده بودند.

بخاطر دارم که در حدود ۱۲ - ۱۰ سال پیش که با خانواده برای دیدن به ایسرائل رفته بودم، در یروشالیم سوار تاکسی شدم که به کتل همعراوی برویم. چون بین خودمان فارسی صحبت میکردیم راننده سؤال کرد که از کجا و از چه فامیلی می باشیم. من خودم را معرفی کردم که نوه مرحوم داش کریم میباشم. آن وقت او گفت که ایشان را میشناسد و شروع کرد به تعریف و توصیف که خانواده پدرش و چندین خانواده دیگر از آشنایانش که بخارائی میباشند یک وقت بطور فراری از روسیه و افغانستان به مشهد پناه آورده بودند و داش کریم با چه مشکلات و سختی هائی کار آنها را درست کرد و جا و مکان موقت به آنها داد تا وسیله مهاجرت ایشان را به ایسرائل فراهم کرد. خیلی خدا بیامری میداد. منظور من از ذکر این پیش آمده ها که چندین بار برای من اتفاق افتاده است اینست که از انسان در زندگی فقط چیزی که باقی میماند نام نیک است. حال که سالها از فوت مرحوم داش کریم میگذرد هنوز هم در همه جا، اینجا و ایسرائل و ایتالیا، وقتی من با افرادی روبرو میشوم که آن مرحوم را میشناختند همه تعریف از خوبیها و خدماتی ایشان به جامعه میکنند. روح آن مرحوم شاد باشد.

ردیف بالا ایستاده از راست به چپ: مرحوم شکراله علیشاه اف، مرحوم نوراله ملاء، ناشناس، مرحوم داود نوبخت، مرحوم الیاس نصرالهیان (لیوی)، ناشناس، مرحوم ملاحی زرکاف، مرحوم فیض اله ذبیحی، بالای سرش ناشناس، مرحوم عبدالرحمن روبنی، مرحوم ابراهیم ملاء، مرحوم رمضان عزیزاله اف، مرحوم باباجان لیوی، ۲ نفر ناشناس، مرحوم یوسف روبنی، ناشناس، مرحوم لطف اله عنایتیان (تابلو نویس)

ردیف دوم نشسته از راست به چپ: مرحوم رحمت اله ارباب زاده، مرحوم نوراله زر، مرحوم عبدالکریم یوسف زاده، مرحوم نوراله دردرس، مرحوم یوسف یوسف زاده، مرحوم داشکریم اسحق اف، بچه ناشناس، مرحوم ملا فرج، مرحوم موسی نصرالهیان، خسرو ملاء، یوسف زاده

ردیف سوم نشسته از راست به چپ: مرحوم عزت زر، پرویز ملاء، ملوک ملاء، ایلوش پسر ملاحی زرکاف، مرحوم اسمعیل مونگی

دنیا و چهره حقیقی عرفات

از یعقوب اسمعیلی

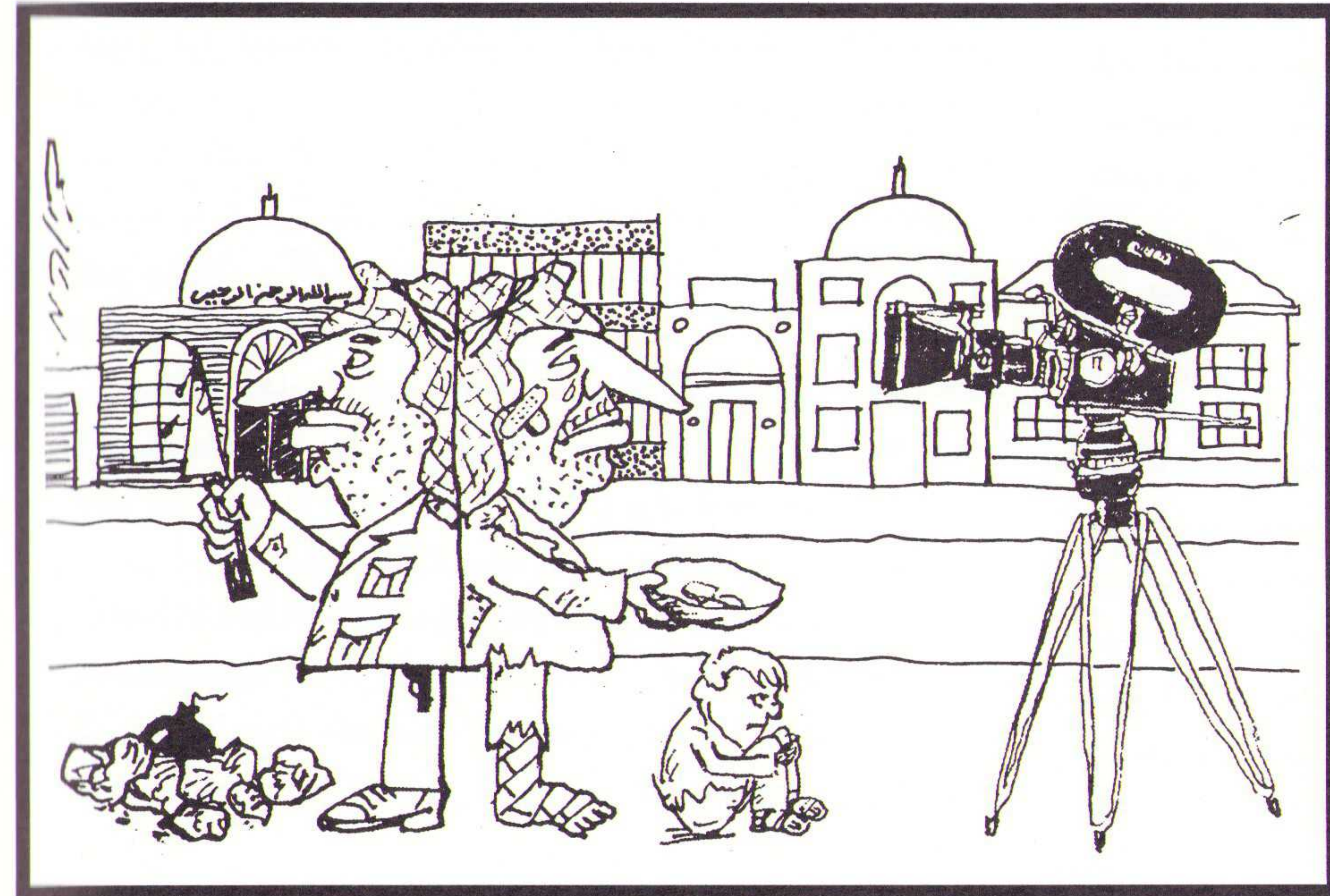
مدتهاست یاسر عرفات دنیای غرب را با تزویر و ریا و دورویی اغفال کرده است و متأسفانه سران قبلی دولت اسرائیل هم ندانسته در این دام گرفتار بوده اند. اهود باراک نخست وزیر سابق اسرائیل به تصور اینکه با مسترد کردن اراضی بیشتر میتواند صلحی پایدار با فلسطینی ها داشته باشد، بیشترین گذشت های ممکن را به عرفات نمود ولی نتیجه آن بر همه روشن است. همزمان دستگاه های اطلاعاتی اسرائیل تصویر حقیقی عرفات را به سران اسرائیل گوشزد کرده و اخطار میکردند که عرفات در ظاهر خود را طرفدار صلح معرفی نموده ولی در باطن با سران کشورهای تندرو عربی و اسلامی مثل صدام حسین، خامنه ای، اسد، و سازمان های تروریستی مانند حزب اله لاس می زند و با مشورت آنها نقشه کشتن شهروندان اسرائیلی را می کشد و خواب تصرف یروشالیم، حیفا و یافا را می بیند و تلافی نکردن ارتش اسرائیل به انتفاضه را ضعف اسرائیل تلقی کرده و با تشویق حزب الله و کشورهای عربی، این طرز فکر برای آنها بوجود آمده است که اسرائیل را میتوان با آدم کشی و هرج و مرج بستوه آورد، و همانطوریکه از لبنان بیرون رفتند از مناطق یهودا و شومرون نیز بیرون خواهند رفت.

در این اوضاع و احوال، آقای عرفات مرتباً به کشورهای مختلف مسافرت نموده و با تردستی و مهارت، مردم فلسطین را مظلوم جلوه داده و اسرائیل را غاصب و ظالم. هر زمان در مقابل خبرنگاران و یا رادیو تلویزیون های خارجی قرار میگیرد به زبان انگلیسی خود را شیفته صلح نشان داده ولی در مقابل رادیو و تلویزیون های عربی، مخصوصاً در مساجد، دم از کشتار یهودیان و قتل و

غارت آنها می زند و ملت یهود را خون آشام و غیر قابل معاشرت و همزیستی معرفی میکند و ملت عرب را علیه اسرائیل می شوراند. ولی خوشبختانه سرویس های مخفی اسرائیل چهره حقیقی عرفات را با مدارک زنده به جهانیان شناساندند و معلوم گردید که عرفات بهیچ عنوان قصد صلح نداشته و بهیچ وجه قراردادهای امضاء شده را بمورد اجراء نگذاشته بلکه دست تروریست ها را باز گذاشته که هر عملی که دلخواهشان است انجام دهند. باز بدستور او پلیس فلسطینی به شهروندان اسرائیلی تیراندازی کرده و طبق آمار، چهل درصد از تلفات جانی وارده از طرف گارد شخصی عرفات بوده است.

با انتخاب شدن شارون به نخست وزیری، وی صراحتاً "اعلام نمود تا زمانیکه فلسطینی ها دست از اغتشاش برندارند حاضر به مذاکره با آنها نخواهد بود و همزمان مشاوران و سفرای اسرائیل حمله دیپلماسی شدیدی را برای رسوا کردن عرفات شروع

بحث سیاسی

کرده اند و آقای اریئل شارون نخست وزیر اسرائیل در سفر اخیر خود به امریکا با ارائه مدارک کافی نشان داده تا چه اندازه عرفات غیر قابل اعتماد است.

خوشبختانه دولت جدید امریکا بخصوص پرزیدنت بوش و وزیر خارجه او آقای کولین پاول، کاملاً با نظرات مقامات اسرائیلی موافقتند و ژنرال پاول به دفعات یادآور شده که ما تصور میکردیم که عرفات بعد از دریافت بیشتر سرزمین ها مانند یک دیپلمات رفتار کند ولی متأسفانه متوجه شدیم نامبرده تروریست باقی مانده است.

روزنامه اسرائیلی یدیعوت اخرونوت در تأیید این مطالب کاریکاتوری منتشر کرد که نشان دهنده چهره حقیقی عرفات میباشد.

توبه شغال

از: بهروز دیلمانیان

این بار هر چه دست بقلم بردم، بجای هر موضوع دیگر، اسم آقای عرفات، مثل شتر عصارى در ذهن بنده چرخ میزد و مرا بحال خود نگذاشت. گفتم چند خطی تعریف و تمجید برای ایشان بنویسم که اگر احیاناً کسی، آشنائی، این مقاله را برای ایشان ترجمه کرد، خاطرشان شاد شود و با ما یهودی ها بهتر از این تا کند که تا بحال کرده است. در همین فکر بودم که بیاد حکایت میرزا محمد خان سپهسالار افتادم. نمیدانم میرزا محمد خان حاکم کدام ولایت بوده است. فقط میدانم منزل و بارگاهی داشته و در اعیاد و ایام مهم، گروهی اهالی سرشناس و رعایا بدست بوس او میرفته اند. محمد خان خودش آدمی بی سواد، ظالم، سنگدل، بدطینت و خودپسند بوده و علاوه بر این خطش هم بقدری کج و کوله و بی قواره بوده که اگر در آفتاب میگذاشتند براه می افتاده که هیچ، پشتک و وارو هم می زده است.

محمد خان یکی از شعرای درگاه را مأمور میکند در مدح او قصیده ای بسازد و در مراسم پذیرائی عید آنسال در حضور جمع بخواند تا خاطر محمد خان خرسند شود.

شاعر بیچاره، پریشان و سرگردان، یکی توی سر خودش میزند و یکی توی سر قلم و کاغذ که چه بنویسد و از چه چیز تعریف کند تا اینکه بالاخره عید شد و محمد خان در حضور مردم از شاعر پرسید بمناسبت عید چیزی سروده ای؟ شاعر گفت بله قربان. قصیده ای در مدح سرکار سروده ام، رخصت دهید، معروض بدارم.

گفت از کدام یک از فضایل ما تمجید کرده ای؟ شاعر جواب داد: اتفاقاً" قربان کار بسیار مشکلی بود تا اینکه چند شب پیش پدر مرحومم بخوابم آمد. پرسیدم از کدام یک از خصایل محمد خان تمجید کنم؟ آن بزرگوار سخت در فکر فرو رفت و پس از مدتها تفکر، سر برآورد و گفت: «باز هم خطش».

آقای عرفات هم ما را بیاد میرزا محمد می اندازد. موقع مدیحه سرائی، آدم انگشت به دهان می ماند که از چه چیزش تعریف کند. از قلب رئوفش، از قدرت رهبری و نبوغ مدیریتش؟ از زبان شیرین و نطق گیرایش؟ از حکمت مذاکراتش؟ از تاکتیک نظامی اش؟ از آتیه نگری و درک موقعیت هایش؟ یا از عطش بی پایانش برای سازندگی؟ اگر این گفته درست باشد که «هر قوم شایستهء همان رهبری است که دارد» وای به شایستگی مردم فلسطین! چه تیره بخت است ملتی که افتخار رهبرش «خشم» است و هدفش «انتقام» و تاکتیکش «خونریزی». چه نگون بخت است ملتی که رهبرش نه دروغ مصلحت آمیز و نه راست فتنه انگیز بر زبان دارد، بلکه فقط دروغ زهرآهکین و فتنه انگیز می داند. مردم جهان تماشا کنند و ببینند چگونه مردی خون دوست و دشمن را ضامن بقای خود قرار داده است و تنها سنگر دفاعی او اجساد مردگان است.

چنین رهبرانی هستند که اسرائیل را نهال غیر میخوانند زیرا ارزشهای بیگانه را به منطقه آورده است. شک نیست که راست میگویند. اسرائیل بیابانها را شکوفا کرده است. بهداشت و بهزیستی را

در منطقه پراکنده است. مدارس، دانشگاه ها و بیمارستانها احداث کرده است. شرف انسان، شرف سرباز و حرمت اسلحه را سرلوحه کار خود قرار داده است. برای جان انسان ارزش قائل است. اگر همه اینها ارزشهای بیگانه نیست پس چیست؟! در فرهنگ یهود این جمله ضبط و بلکه حک شده است که وقتی کسی عزیزی را از دست میداد برای تسلاى خاطر خود، به سرزمین موعود سفر میکرد و اعلام میکرد «با ساختن اسرائیل تسلا خواهیم یافت». بسیاری رهبران عرب، تنها تسلائی که به ملت خود عرضه کردند چیزی جز خونریزی بیشتر نبود.

تراژدی بزرگ ملت ها، طی قرون متمادی، همین بوده و هست که یک سرکرده، رهبر، پیشوا و یک کسی موفق میشود احساسات معقول، پاک و حتی مقدس مردمی و ملتی را چنان به سلیقه خود تحریف کند و در چنان مسیر قهقرائی و مخرب بکار گیرد که ملتی و قومی را به خودکشی ملی و نابودی بکشاند، نمونه بارز «از ماست که بر ماست». یک ملت بجائی میرسد که ریشه زندگانش از پوست و خون اجساد تغذیه میکند. ملت دیگر چنان زندگی میکند که روح مرده را زندگی دوباره می بخشد. فرق اینها با ما همین است.

ما خصوصیات اخلاقی آقای عرفات را خوب می شناختیم تا اینکه روزی پای تلویزیون آمد و صحبت از صلح و آشتی بمیان آورد و ما را پاک گنج کرد. هیچوقت اتفاق افتاده است که چشمتان یک چیز ببیند و گوشتان چیز دیگر بشنود؟ خلاصه بگویم خوب که نگاه کردیم یک شباهت هائی میان ایشان و آن جوان عرقخور قصه ابوالقاسم حالت پیدا کردیم.

جوان عرقخور پاسی از نیمه شب گذشته، مست و لایعقل به خانه میرود. مادر پیرش شمع را برای او روشن گذاشته بود که در آن حال مستی زمین نخورد. جوانک لباسش را در میآورد و نزدیک شمع میرود که آنرا پف کند. طبیعی است که با آنهمه نجسی که خورده بوده نفسش مثل لوله پریموس، بخارات آتش زا داشت. خلاصه فوت کردن همان و گر گرفتن سر و صورت جوانک همان.

فردا صبح مادرش از راه نصیحت به جوانک گفت: پسر جان، این شعله ای که به ریش و سبیلت گرفت نمونه کوچکی از آتش جهنم بود. هشداری بود که حواست را جمع کنی و از الواتی و گمراهی درآئی؛ باید آب توبه بر سر بریزی.

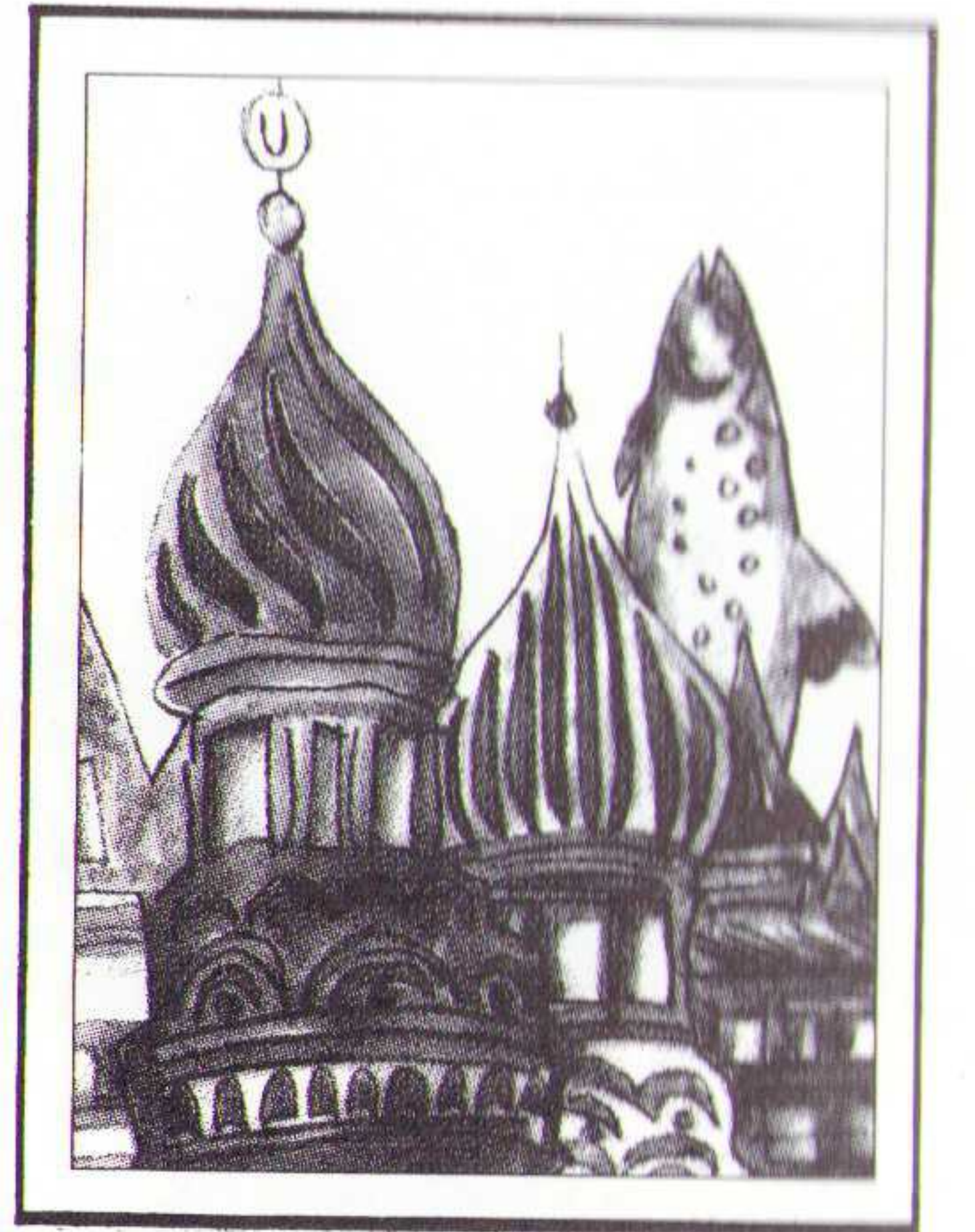
جوان که حسابی از این نمونه آتش جهنم ترسیده بود تصمیم گرفت توبه کند و به راه راست برگردد. چند ساعت بعد نزد شیخ مسجد نشسته بود و باین زبان توبه میکرد که دیگر هرگز بعد از عرق خوری به شعله آتش نزدیک نشود!

ژست های صلح جویانه آقای عرفات هم موقعی بود که «تعادل روحی» خودش را قدری از دست داده بود. تب گذرائی بود. خیلی زود براه خونریزی و آتش افروزی باز گشت. تصمیمی بود سطحی. توبه ای بود دروغین. پرده ای بود شفاف. حنائی بود که از اول هم رنگی نداشت.

عرفات به جوهر خود باز گشت. آیا مردم فلسطین هم هنوز بدنبال او خواهند رفت؟!

از گوشه و کنار

آشپزخانه ایوان مخوف

در ماه ژانویه گذشته
 پرزیدنت مشه کتساو رئیس
 جمهور ایسرائل بدعوت
 پرزیدنت پوتین رئیس
 جمهور روسیه عازم مسکو
 گردید. او از طرف مقامات
 روسی مورد استقبال رسمی
 قرار گرفت و به افتخارش
 یک ضیافت شام در کاخ
 کرملین برگزار گردید. قبل
 از ورود پرزیدنت کتساو به
 مسکو، رهبران یهودیان این
 شهر به مقامات دولتی پیشنهاد کردند که شام این مهمانی در یکی از
 رستوران های کاشر تهیه گردیده بکاخ کرملین آورده شود. ولی پرزیدنت
 پوتین با این امر مخالفت نمود و گفت غذای این شب بایستی همانند
 سایر ضیافت های رسمی کاخ کرملین در آشپزخانه کرملین طبخ شود.
 پرزیدنت پوتین که خود شخصا مشوق فعالیت های مذهبی و فرهنگی
 یهودیان روسیه میباشد دستور داد که قبل از هر چیز آشپزخانه کرملین
 را بصورت کاشر در بیاورند. طبق این دستور مسئولین مربوطه دست
 بکار شدند و ابتدا دیوارها و کف آشپزخانه را که از سرامیک ساخته
 شده با مشعل های مخصوص تمیز کرده جلا دادند. سپس تمام دیگها و
 ظروف را کنار گذاشته لوازم تازه بجای آنها خریداری نمودند. از طرفی
 نقره جات و کارد و چنگالهای قیمتی کاخ کرملین را تمیز کرده و در
 آب جوشاندند. خلاصه همه چیز را بصورت کاملاً کاشر درآوردند. پس
 از آن آشپزها شروع به تهیه غذای کاشر برای این مهمانی نمودند.
 گفتنی است که آشپزخانه کاخ کرملین در زمان «ایوان مخوف» که یکی
 از تزارهای ظالم و جبار روسیه بوده ساخته شده است.

بنا بر گزارش «نیویورک تایمز» سرپرست کثروت (מלצר) و
 همچنین ذبح کننده (שוחט) گوساله و بوقلمون های این مهمانی، یک
 ربای اهل شهر مسکو بنام «ییتسحاك كوگان» میباشد.
 بد نیست بدانیم که ۵۱ سال پیش، پدر بزرگ ربای کوغان بجرم
 پختن و تهیه مصای کاشر برای موعد پسخ توسط پلیس روسیه شوروی
 کمونیستی (K.G.B.) بازداشت گردیده بود.

سلطان هالیوود شوالیه میشود

از دیرباز در کشور انگلستان معمول بوده و هنوز هم هست که همه
 ساله از کسانی که اقدامات و خدمات ارزنده ای بنفع این کشور انجام
 داده باشند تقدیر بعمل میآید و به آنها لقب «شوالیه» (Knight) داده
 میشود و چنانچه این شخص تبعه انگلیس باشد به او لقب «Sir» اعطاء
 میگردد.

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

امسال در ماه ژانویه، استیون اسپیلبرگ فیلمساز معروف یهودی به
 گرفتن لقب شوالیه از طرف ملکه انگلیس نائل گردید. اسپیلبرگ ۵۳
 ساله، خالق شاهکارهای سینمایی از قبیل «لیست شیندلر»، «ای.تی.»
 (E.T.) و چندین اثر بارزش دیگر در حال حاضر بزرگترین تهیه کننده
 فیلم های سینمایی در سراسر جهان بحساب میآید. او بخاطر کمک های
 خارق العاده اش به هنرهای نمایشی و صنعت سینمای انگلستان در طی
 ۲۵ سال اخیر، موفق به اخذ عنوان شوالیه شده است.
 در گذشته چند امریکائی دیگر نیز از ملکه انگلیس لقب شوالیه
 گرفته اند که عبارتند از: پرزیدنت جرج بوش (پدر)، پرزیدنت رونالد
 ریگان، باب هوپ کمترین معروف، ژنرال شوارتسکف فاتح جنگ خلیج
 فارس، ژنرال کولین پاول وزیر خارجه فعلی امریکا و «آندره پره وین»
 رهبر ارکستر.

در ماه ژانویه امسال، علاوه بر اسپیلبرگ یک یهودی دیگر نیز
 عنوان شوالیه ملکه انگلیس را بدست آورده است. این شخص ربای
 «نحمان سوداک» (Nachman Sudak) نام دارد. ربای سوداک که
 وابسته به بنیاد خباد لوباوایچ میباشد بخاطر کمک های ارزنده ای که
 بکودکان نموده است به این افتخار دست یافته است.

همت عالی

در بین قوم یهود از قدیم الایام، صدقه دادن، کاود کردن و
 جمع آوری اعانه مرسوم بوده است و تا به امروز ادامه دارد. طبق آماری
 که سال گذشته در مورد ۴۰۰ مؤسسه خیریه امریکائی منتشر شد نام
 چند مؤسسه یهودی نیز بچشم میخورد که مبالغ هنگفتی اعانه
 جمع آوری کرده اند. این آمار نشان دهنده آن است که یهودیان
 امریکائی نسبت به درصد جمعیت شان بیشترین رقم اعانه را جمع آوری
 کرده اند. سازمان U.J.C. که بزرگترین مؤسسه خیریه یهودی میباشد در
 این لیست مقام هفتم را بدست آورد و در بین سازمانهای خیریه یهودی
 مقام اول را. فهرست مراکز خیریه یهودی به ترتیب مبلغ جمع آوری
 شده از این قرار میباشد:

۱. سازمان U.J.C. ۵۲۴,۳ میلیون دلار
۲. فدراسیون U.J.A. در نیویورک ۱۵۶,۹ میلیون دلار
۳. صندوق محلی نیویورک وابسته به U.J.A. ۱۴۵,۷ میلیون دلار
۴. فدراسیون شیکاگو ۹۷,۳ میلیون دلار
۵. فدراسیون دیترویت ۷۷,۱ میلیون دلار
۶. سازمان زنان هداسا ۶۷ میلیون دلار
۷. فدراسیون سانفرانسیسکو ۶۵ میلیون دلار
۸. فدراسیون فیلادلفیا ۶۲ میلیون دلار
۹. فدراسیون بالتیمور ۵۲ میلیون دلار
۱۰. فدراسیون لوس آنجلس ۵۰ میلیون دلار

(این آمار از نشریه جویش ویک نقل شده است.)

گزارش امیدبخش

اخیراً مشاهده میشود که وسائل ارتباط جمعی امریکا در مورد
 رویدادهای خاورمیانه اغلب مطالبی را بازگو میکنند که بیشتر یک طرفه
 و به پشتیبانی از اعراب میباشد. بخصوص در این چند ماهه که
 فلسطینی ها شورش کرده و دست به ترور و آدم کشی زده اند
 رسانه های خبری امریکا آنطور که باید حقایق را در معرض افکار
 عمومی قرار نمیدهند. در بیشتر این گزارشها ایسرائل را ظالم و مقصر و
 فلسطینی ها را بی تقصیر و مظلوم جلوه میدهند. و این همه بخاطر این
 است که کشورهای عربی با پولهای کلانی که از راه درآمد نفت بدست
 میآورند به آسانی میتوانند نشریات و رادیو تلویزیون های امریکائی را به
 طمع بیندازند و آنها را وادار کنند که بخاطر پول حقایق را تحریف
 کنند و وارونه جلوه دهند.

اینک در جامعه یهودیان امریکا این نگرانی بوجود آمده که مبادا
 مردم امریکا که تا بحال بزرگترین پشتیبان کشور ایسرائل بوده اند تحت
 تأثیر این تبلیغات قرار گرفته از ایسرائل روی گردان شوند.

در آستانه سال ۲۰۰۱ یک مؤسسه آمارگیری امریکائی بنام
 "Penn and Schoen" اقدام به نظرخواهی گسترده ای در سطح ایالات
 متحده امریکا نموده و عقیده مردم را در باره روابط ایسرائل با
 فلسطینی ها جويا شده است. این نظرخواهی نشان داده است که بیش
 از دو سوم مردم امریکا، یعنی تقریباً ۷۰ درصد در جریان کشمکش های

اخیر، ایسرائل را ذیحق میدانند که برای حفظ موجودیت خود با این
 شورش ها مبارزه کند در حالیکه فقط ۱۸ درصد عقیده دارند که حق با
 فلسطینی ها میباشد.

آمار ذکر شده نشان دهنده این واقعیت است که تبلیغات نادرستی
 که توسط بعضی از رسانه های خبری خودفروخته، عنوان میشود
 نمیتواند همه ملت امریکا را گول بزند. اکثریت مردم امریکا آنقدرها
 باهوش و آگاه هستند که از خلال این اخبار تحریف شده دریابند که
 فلسطینی ها بر عکس ادعاهائی که میکنند طالب صلح نیستند و
 نمیخواهند در سرزمین های خود در کنار ایسرائل با آرامش زندگی
 کنند؛ بلکه آنها خواهان نابودی ایسرائل و محو نام این کشور از نقشه
 جغرافیا میباشد.

در این مورد سردبیر نشریه جویش ویک این نظریه را اضافه
 میکند:

ملت امریکا که اکثراً عیسوی مذهب میباشد و میدانند که پیامبر
 آنها و مذهب آنها از سرزمین یهود برخاسته است ترجیح میدهند که
 این سرزمین بدست یهودیان اداره شود تا بدست اعراب مسلمان. از
 طرفی مصیبت هائی که یهودیان اروپا در دوره هالوکاست با آن روبرو
 بوده اند مردم امریکا را متوجه این واقعیت تاریخی نموده است که ملت
 زجر کشیده یهود حق دارند در سرزمین آبااجدادی خود ساکن شده و
 در میهن خود با آزادی زندگی نمایند.

جرج نیسان George Nissan

Registered representative with AXA ADVISORS
 in the service of our community for 13 years

Member "Million Dollar Round Table" and AXA Advisors "Hall
 of Fame and National Leaders Corps."

Life Insurance, Health Insurance*,
 Disability Insurance*, Long Term Care *

Sample Rates: Monthly premium for \$100,000.00*life insurance policy

Male, age 30, Preferred, Non-Tobacco User from \$13.00 per month
 Female, age 30, Preferred, Non-Tobacco user from \$11.00 per month

For more information or to arrange for an interview please call: 516-358-3948

*Underwritten and Issued by a third party insurer and available through AXA Network, LLC an insurance brokerage affiliate. **In New York Equitable
 TERM III ® can be renewed every year until age 79. ** These are monthly premium rates for male/female non-tobacco user with a preferred underwriting.
 Actual cost may be higher and will vary depending on face amount, age, sex, health, tobacco usage, and premium mode. All rates quoted as of
 3/20/01. Policy Form 133-54.

The above named registered representative offers securities through AXA Advisors, LLC (212-314-4600), member NASD. And is an agent of the Equitable
 Life Assurance Society of the United States (NY, NY 10104). Registered representatives also offer variable and traditional life insurance and annuity
 products of Equitable, and of over 100 other companies, through AXA Network, LLC. An insurance-brokerage affiliate.
 AGE_20812 (EX 4/03)

حمله اخیر اسرائیل و اظهار نظر سران اسرائیل

مقامات سیاسی اسرائیل از جمله وزیر امور خارجه آقای شیمعون پرس، حملات اخیر ارتش اسرائیل به مراکز نظامی و انبارهای اسلحه فلسطینی را یک هشدار اعلام نمود و بقیه مقامات دولتی اسرائیل هم از او پشتیبانی کرده و تأکید کردند عملیات ارتش اسرائیل بسیار بجا بوده و در صورتیکه فلسطینی ها در ادامه ترور پافشاری کنند، حملات ارتش با شدت بیشتری ادامه خواهد داشت. همین مقامات افزودند که اسرائیل و فلسطینی ها راهی جز بازگشت به میز مذاکرات صلح ندارند. آقای پرس در ادامه اظهار داشت: جنایاتی که فلسطینی ها در این مدت علیه مردم اسرائیل مرتکب شدند بسیار وحشتناک بوده و کار بجائی رسیده است که آنها از کشتن نوزاد ده ماهه و قتل کودکان دبستانی که منتظر اتوبوس برای رفتن به مدرسه بودند تردیدی بخود راه نداده و آنرا افتخاری برای خود محسوب کردند. اسرائیل در تمام این مدت از خود بردباری زیادی نشان داده ولی فلسطینی ها این بردباری را حمل بر ضعف اسرائیل تلقی کردند. آنها باید بدانند که دیگر اسرائیل بیش از این بردباری نشان نخواهد داد. آقای پرس گفت: ما هنوز عرفات را شریک راه صلح میدانیم و اکنون علیرغم همه رویدادهای دلخراش میخواهیم در راه صلح کوشا باشیم. این در صورتی است که او از اشتباه بیرون آمده و آماده مذاکرات صلح باشد.

کنفرانس سران اعراب با شکست مواجه گردید

اجتماع سران عرب در عمان پایان رسید. سران کشورهای عرب هر کدام برای منافع شخصی خود کوشش کردند ولی همانطوریکه پیش بینی میشد، نتیجه ای حاصل نگردید و میتوان به جرأت اعلام نمود که این کنفرانس با شکست کامل مواجه گردید.

آن دسته از اعراب به تصور اینکه می توانند اختلافات فی مابین را حل کرده و بصورت متحد به یک قدرت بین المللی درآیند و بخصوص در مقابل اسرائیل صف آرائی کنند، نتیجه نگرفته و شک و تردید و دشمنی نسبت به یکدیگر بر اتحاد غلبه کرد.

وزیر امور خارجه عربستان سعودی با پشتیبانی امارات خلیج فارس و بقیه کشورهای میانه رو عربی علیه صدام حسین و تا حدی سوریه جبهه گیری کرد و مسئله فلسطین در درجه دوم و سوم اهمیت قرار گرفت. عرفات که در واقع بازنده اصلی این ماجرا بود در تمام مدت کنفرانس با تشدید ترور به شهروندان اسرائیل سعی نمود اسرائیل را وادار به عکس العمل شدید نماید تا او بتواند با مظلوم جلوه دادن فلسطینی ها کمک مالی فراوانی از دنیای عرب دریافت دارد ولی با درایت و هوشیاری اسرائیل که از هر عکس العمل نظامی در زمان

کنفرانس خودداری نمود، عرفات به نتیجه دلخواهش نرسید.

تنها موضوعی که تمام سران عرب با آن به توافق رسیدند انتخاب عمرو موسی وزیر امور خارجه پیشین مصر به دبیری اتحادیه عرب بود. در پایان، سران عرب بدون گرفتن کوچکترین نتیجه ای به کشورهای خود برگشتند که همچنان تمام مشکلات بر جای خود باقی است و تهدیدهای صدام حسین علیه کشورهای میانه رو عرب مانند عربستان سعودی، اردن و امارات خلیج فارس بخصوص کویت همچنان ادامه دارد.

۴۸٪ از فلسطینی ها خواهان کشور فلسطین

بدون رابطه با اسرائیل

طبق آماریکه اخیراً توسط اداره آمار فلسطین انتشار یافته، نتایج ذیل بدست آمده است:

۶۶٪ از مردم فلسطین معتقدند چنانچه رهبران فلسطینی مردم را تشویق به آرامش کنند نتیجه مثبت گرفته چون فلسطینی ها خواهان صلح هستند و با حفظ آرامش امکان برقراری صلح بوجود خواهد آمد. ۷۱٪ از مردم فلسطین معتقدند که برای برگشت آوارگان به اسرائیل باید پافشاری کرده و گذشتی نسبت به این موضوع نکنند. فقط ۱۵٪ موافقتد که برای دسترسی به صلح می بایست رهبران فلسطینی از ادعای برگشت آوارگان صرف نظر کرده و فقط به دریافت غرامت اکتفا کنند.

۷۴٪ مخالف باقی ماندن شهرک های یهودی نشین در اراضی یهودا و شمرون و غزه هستند و با معاوضه بعضی از مناطق بمنظور ایجاد امنیت مخالفند.

فقط ۱۶٪ موافقتد که برای رسیدن به صلح باید تغییراتی در مرزهای احتمالی داده شود.

۳۶٪ قبول دارند در سال ۱۹۴۸ هشتصد هزار نفر یهودی از کشورهای عربی بیرن رانده شده و به کشور نوپای اسرائیل پناهنده شدند. ولی ۳۴٪ عقیده دارند که در تعداد آوارگان مبالغه شده است.

Menora Electric

منورا الکتریک

سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد

تعمیر و سرویس تلویزیون، VCR، جارو برقی و کولر

• سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها

• تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر

• نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات

Tel: (516) 621-0907

Cel. (516) 426-5631

اریئل شارون نخست وزیر اسرائیل

از: بهناز دیلمانیان

در روز سه شنبه ۶ فوریه ۲۰۰۱، اریئل شارون بعنوان یازدهمین نخست وزیر اسرائیل برگزیده شد و موفق گردید بزرگترین دولت ائتلافی را در تاریخ کشور اسرائیل تشکیل دهد.

اریئل شارون که ۷۳ سال دارد در سال ۱۹۲۸ در کفار مالال، یک روستای نزدیک تل آویو دنیا آمد. والدین او که روسی بودند با نام خانوادگی «شنایدرمن» پس از جنگ جهانی اول به اسرائیل مهاجرت کرده بودند. اریئل شارون از دوران نوجوانی در سن ۱۴ سالگی به ارتش دفاعی پیوست و در سال ۱۹۴۸ هنگام جنگ استقلال اسرائیل در جبهه «لاترون» (در فاصله ۳۰ کیلومتری شمال اورشلیم) جنگید که در آن بسیاری از یاران او کشته شدند و خود او نیز زخمی شد. در سال ۱۹۵۳ فرماندهی «واحد ۱۰۱» را بعهده داشت که عملیات تلافی جویانه علیه تروریستهای عرب انجام میداد؛ وی خود بنیانگذار این واحد بود.

ترقی اریئل جوان در ارتش دفاعی اسرائیل بسیار سریع صورت گرفت و وی زمانی که تنها ۲۹ سال داشت به درجه سرهنگی رسید. در سال ۱۹۵۶ در جنگ سینا فرماندهی تیپ چترباز را بعهده داشت و گردنه استراتژیکی مهم «میتلا» را تسخیر نمود. در سال ۱۹۶۴ به فرماندهی سپاه شمال منصوب گردید. او در جنگ شش روزه ۱۹۶۷ نیز فرماندهی لشکر زرهی را بعهده داشت و پس از جنگ فرمانده سپاه جنوب اسرائیل گردید و بدست زنده یاد اسحق رابین به درجه ژنرال نائل شد.

در سال ۱۹۷۳ چون به ریاست ستاد کل ارتش نرسید کناره گیری کرد و بلافاصله به صحنه سیاست روی آورد و حزب لیکود را به اتفاق چند سیاستمدار دیگر (از طریق اتحاد چند حزب) پایه گذاشت. شارون در

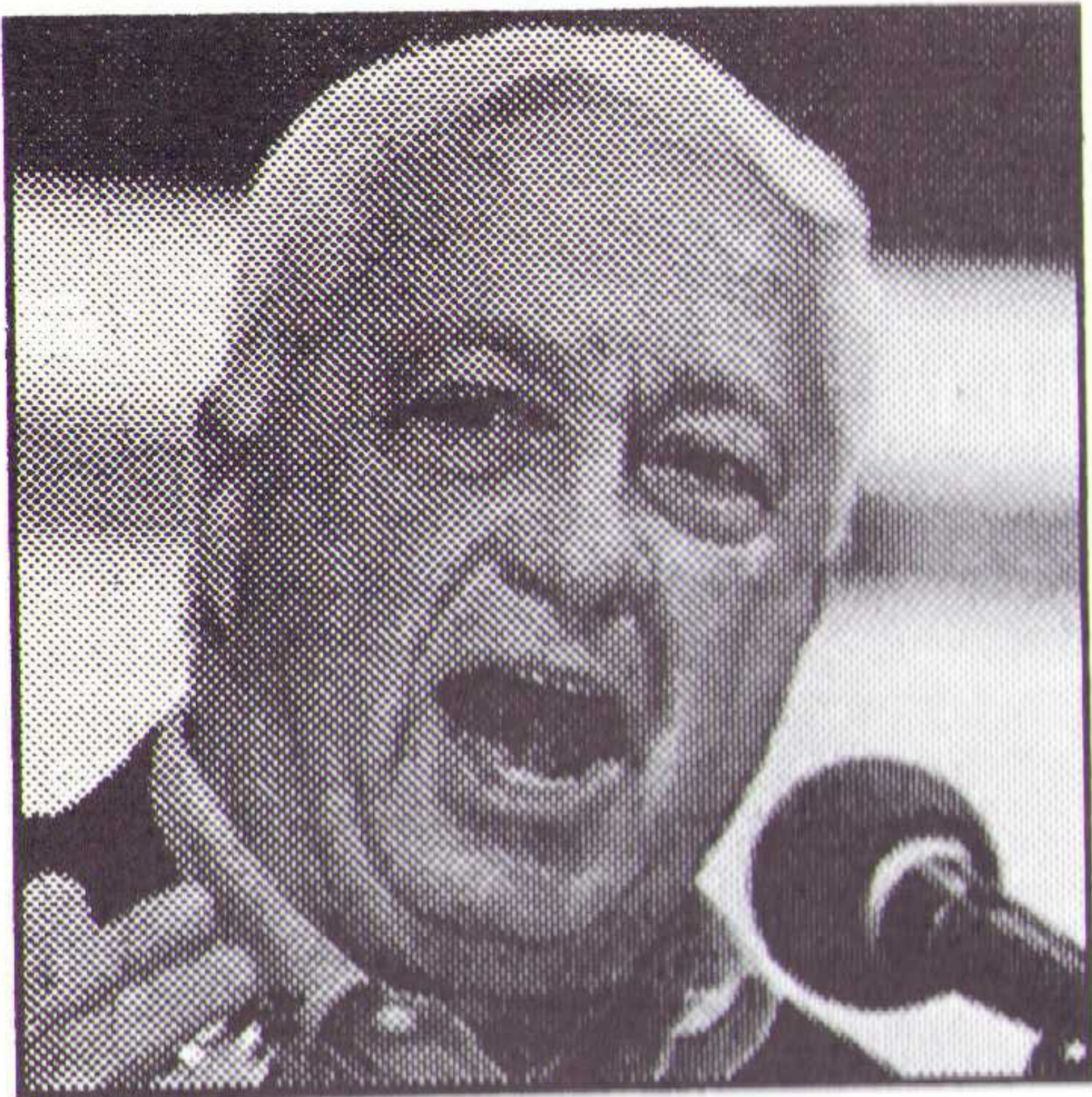
جنگ یوم کپور ۱۹۷۳ دوباره به ارتش پیوست و فرمانده نیروی زرهی گردید و با عبور از کانال سوئز و محاصره ارتش مصر، سرنوشت جنگ را تغییر داد.

پس از این جنگ او دوباره به عالم سیاست بازگشت و مدتی مشاورت نخست وزیر فقید «اسحق رابین» را عهده دار شد، وی پیشنهاد نمود که اسرائیل با فلسطینیان جهت ایجاد حکومت فلسطین در اردن وارد مذاکره شود. سپس در سال ۱۹۷۷ خود حزبی تشکیل داد و به دولت زنده نام منحم بگین پیوست و به وزارت کشاورزی منصوب شد.

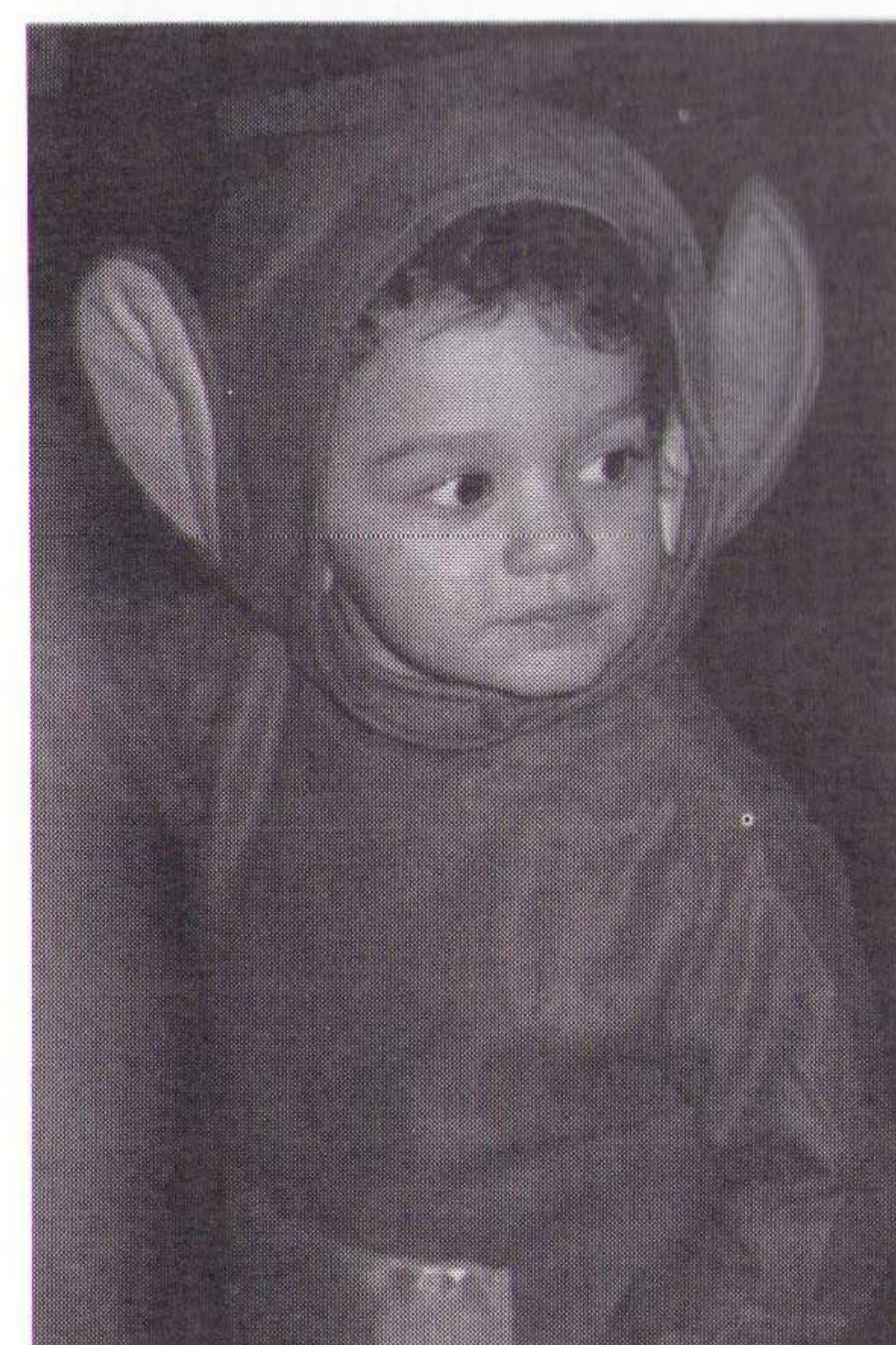
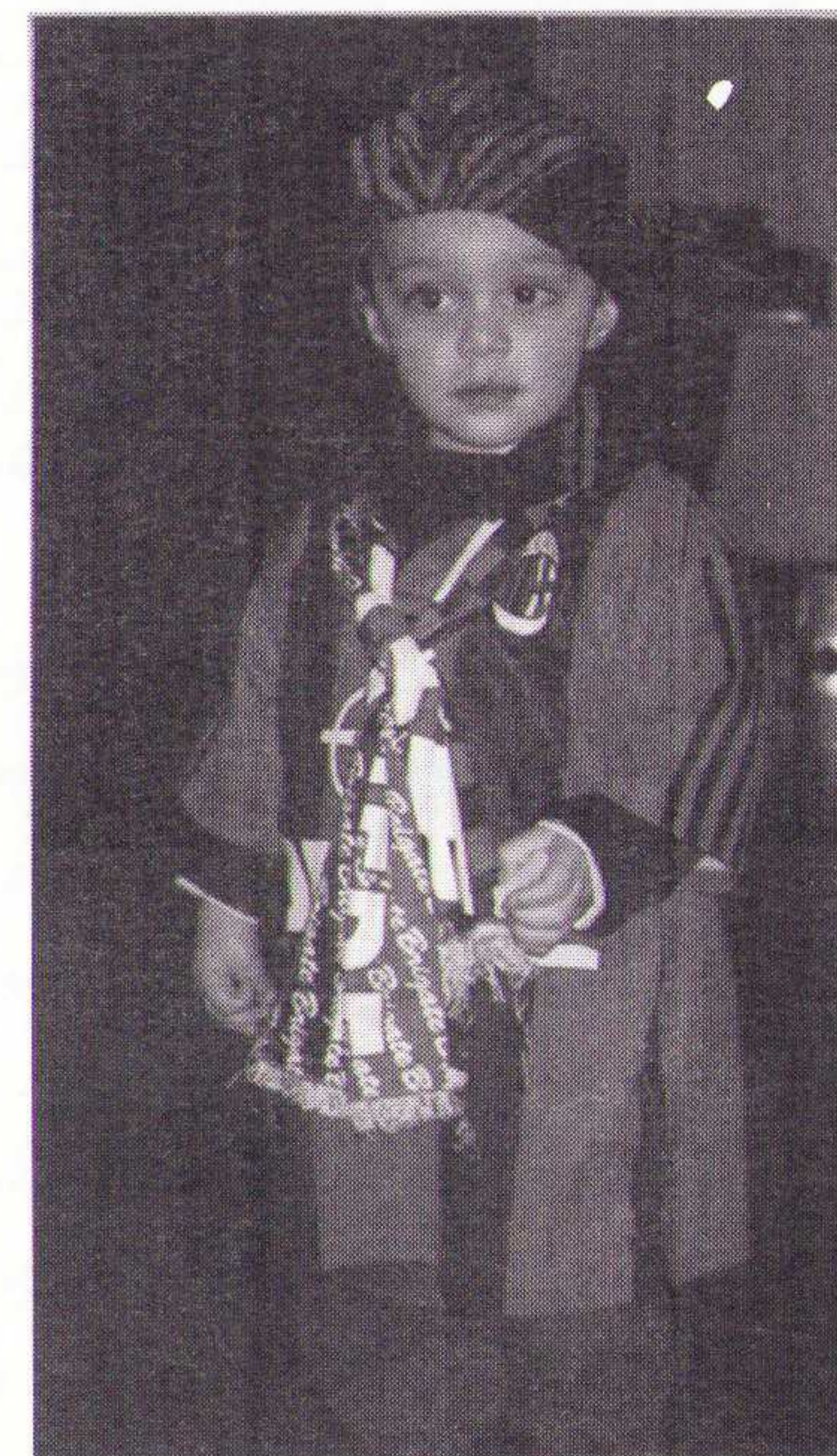
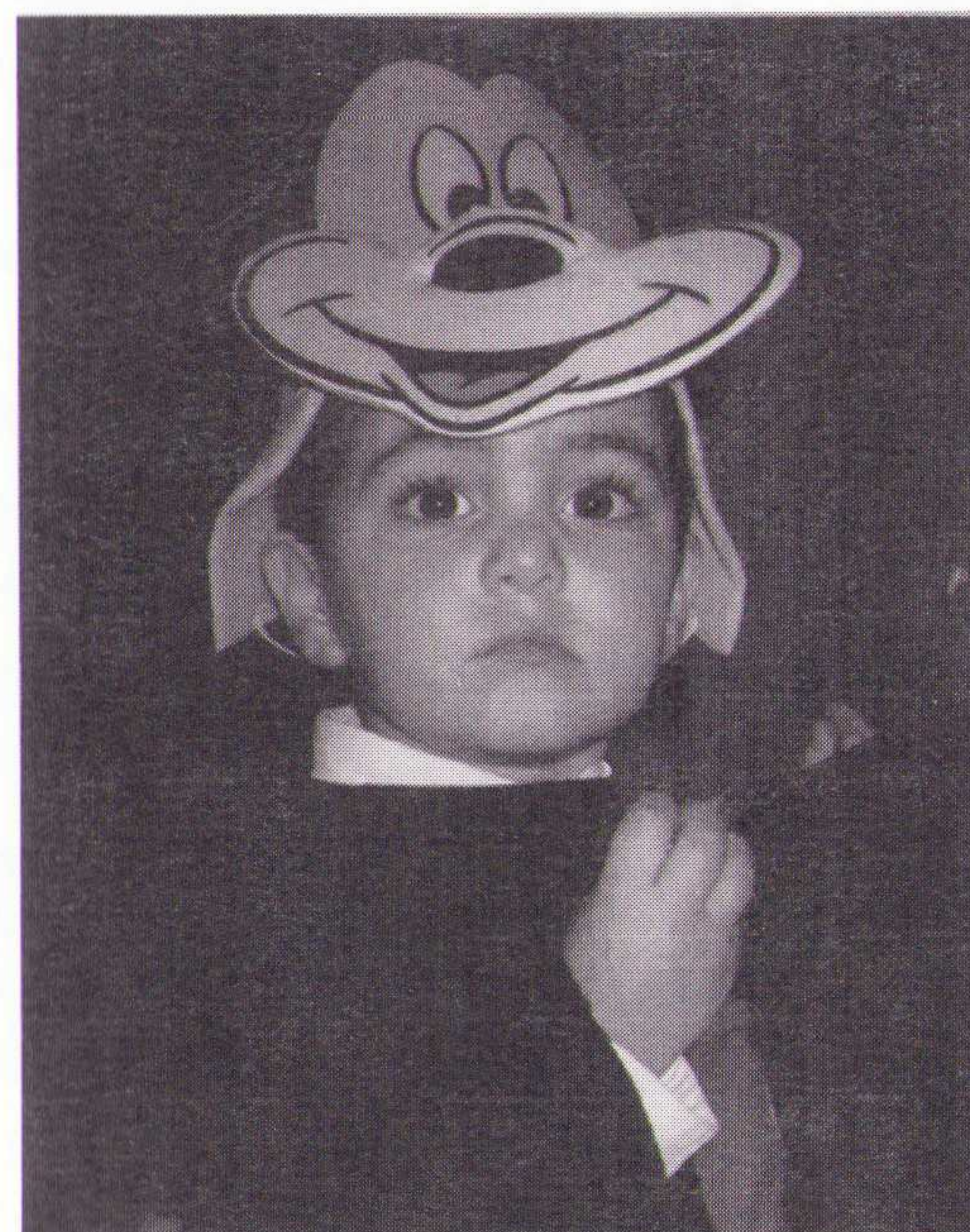
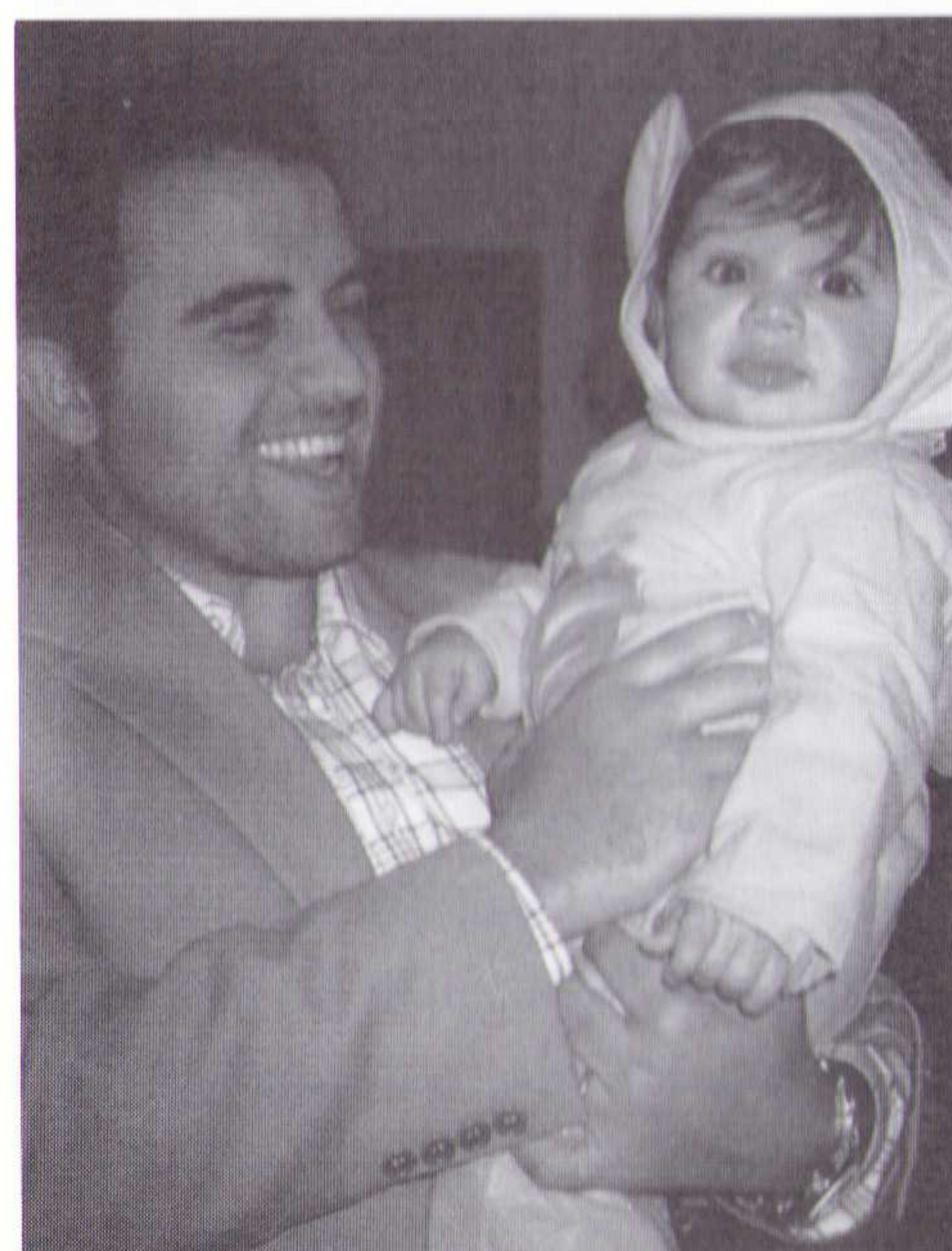
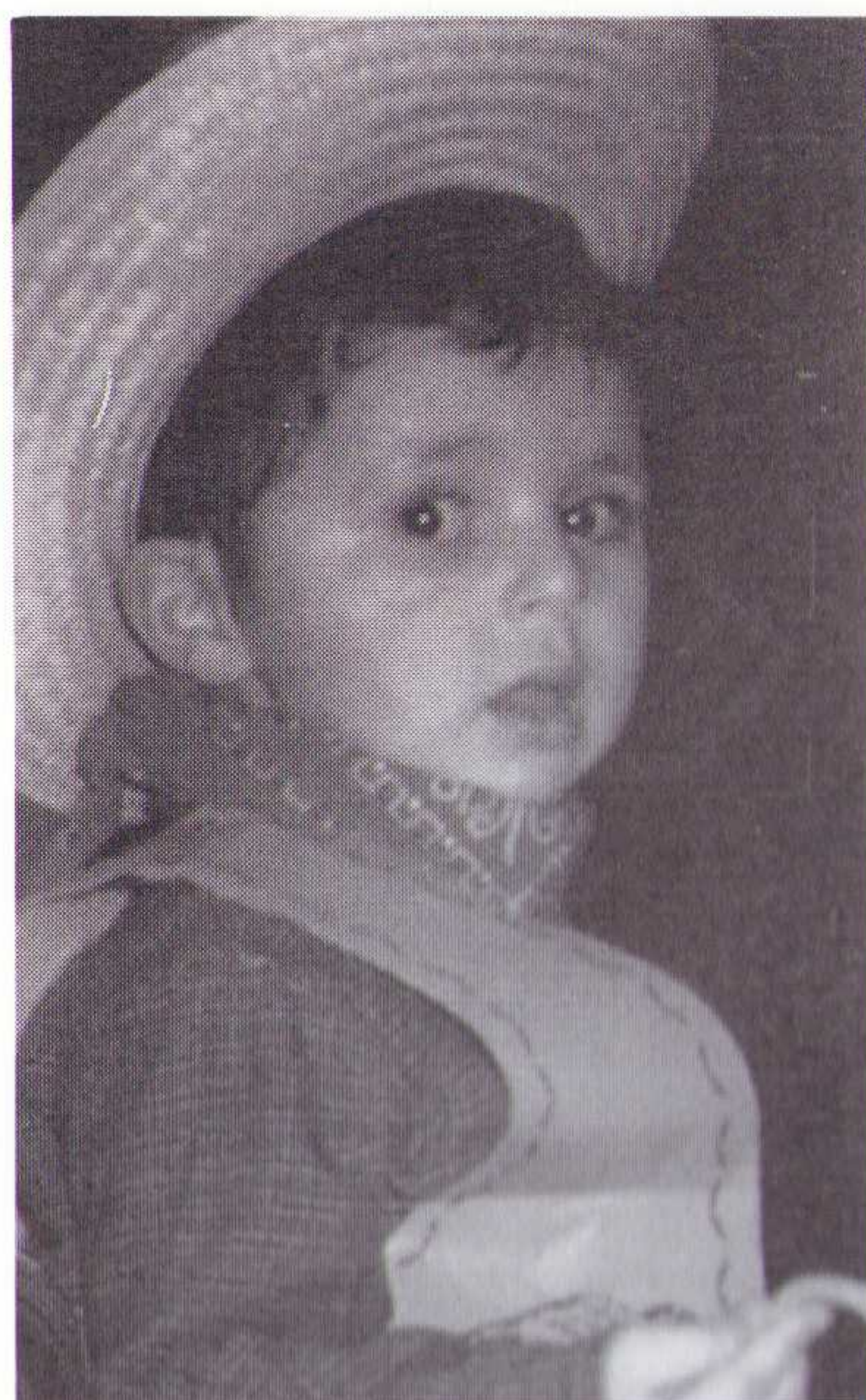
در سال ۱۹۸۱ بعنوان وزیر دفاع در کابینه منحم بگین برگزیده شد و در سال ۱۹۸۲ تحت فرماندهی او اسرائیل به لبنان حمله کرد و باعث نابودی پایه های تروریستی فلسطینی ها در لبنان گردید. در سال ۱۹۸۴ پس از آنکه کمیسیون دولتی او را مسئول غیر مستقیم قتل عام فلسطینی ها بدست فالانژهای مسیحی در کمپ های صبرا و شطیلا در جنوب لبنان دانست، وی از وزارت دفاع استعفاء داد ولی بصورت مشاور در کابینه باقی ماند.

در دولتهای بعدی نیز پست وزارت یافت و با آقایان اسحق شامیر و بنیامین نتیناهو همکاری کرد. در سال ۱۹۹۹ پس از شکست آقای نتیناهو در انتخابات نخست وزیری و کناره گیری وی از رهبری حزب لیکود به ریاست لیکود برگزیده شد و همین پست بود که راه را برای نخست وزیری او هموار کرد و در تاریخ ۶ فوریه ۲۰۰۱ با اکثریت ۶۰ درصد آراء به نخست وزیری برگزیده شد.

اریئل شارون فارغ التحصیل رشته تاریخ و شرق شناسی از دانشگاه عبری اورشلیم است. وی دارای دو پسر میباشد.

آقای اریئل شارون در سخنرانی مشروح و نسبتاً طولانی بهنگام معرفی اعضای دولت خویش، بر صلح با فلسطینی ها و اعراب تأکید دوباره گذاشت و گفت: «اهداف مهم من در دولت جدید، پایه گذاری امنیت اسرائیل و تأمین امنیت برای همه شهروندان، مبارزه جدی با خشونت گرائی و ترور و تلاش برای تأمین ثبات میباشد. من از اینجا به همسایگان فلسطینی روی میآورم و میگویم درگیری مداوم بین ما باعث رنج فراوان برای هر دو طرف و هر دو قوم گردیده است. وضع باید از این پس تغییر کند زیرا ما و شما باید در کنار هم بزندگی بپردازیم. اگر ما دو طرف اراده کنیم، میتوانیم به روند خونریزی علیه یکدیگر پایان بخشیم». وی افزود: «ما دست خود را برای صلح به سوی فلسطینی ها دراز میکنیم. یهودیت طالب صلح است. بدیهی است که ما واقفیم که لازمه صلح آنست که هر دو طرف به گذشتههای دردناک تن در دهیم». آقای شارون گله کرد که علیرغم تلاشهای دولتهای اسرائیل طی سالیان اخیر، فلسطینی ها برای صلح با این کشور هنوز آمادگی از خود نشان نداده اند و گفت: «ما از فلسطینی ها میخواهیم به شورش و خشونت علیه اسرائیل پایان دهند و حکومت خودگردانی به تعهداتش پیرامون مبارزه جدی با تروریسم براستی عمل کند».

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

اریئل، دختر نورسیده دالیا و زئو براندل
ژیزل، دختر نورسیده بانی و ریموند حکیمی
اویگال، دختر نورسیده سپیده و دانیل کورن
لیلی مینا، دختر نورسیده دبورا و شایان حکیمیان
کلوه، دختر نورسیده نازک و دنیس نامدار
جولیا، دختر نورسیده شارون و مهران کهنیم
ژوزف، پسر نورسیده امانوئلا و سایمون قصابیان
اسکات الياهو، پسر نورسیده آرزو و مهران حکیمیان
سموئل، پسر نورسیده دینا و یوسی نامدار
جاناتان، پسر نورسیده میریام و مسعود بهنام
ایسرائل، پسر نورسیده پاتریشیا و اشکان عنایتیان
یوسف حنیم، پسر نورسیده ساریت و پدرام شاعر
توبی، پسر نورسیده افسون و رامین نبویان
جاشوا شائول، پسر نورسیده ناتالی و دانی حاجی بای

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بر میتصوای:

ایگال نسیم

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

ربکا حکیمیان و شایان نبویان
صدا اعتصامی و کورش لیویان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

ایوا و ادم لیوینیم
کندیس و مهران عنایتیان
رویا و آوی ایمانی

جشن های پوریم

جشن پوریم سال ۵۷۶۱ در روز هشتم ماه مارچ با شرکت بسیاری از اعضای مینیان جوانان، اعضای کلوب M & M و کودکان جامعه در مشهدی جویش سنتر برگزار گردید. در این مراسم که به یادبود ملا یوسف دیلمانی و خاطره کلاسهای تلمود تورای او برگزار شده بود جوایزی به کودکان اهداء شد. این جوایز شامل کامپیوتر، بازیهای الکترونیکی و تلویزیون های رنگی بود که توسط هدایای گروهی از افراد سخاوتمند تهیه شده بود. هدف از اهدای جوایز تشویق جوانان و کودکان به حضور در کنیسا و شرکت در مراسم مذهبی و همچنین آشنائی آنان با یهودیت و سنت های جامعه میباشد.

بعد از پایان مراسم پخش جوایز، قرائت مگیلا توسط آقای موتی کهنیم در کنیسه اصلی و آقای دانیل آشر در مینیان جوانان انجام شد سپس اعضای کمیته جوانان با اجرای فعالیت های گوناگون از قبیل بالماسکه، توزیع شیرینجات و نقاشی روی صورت کودکان و جوانان این جشن مذهبی را با سرور و شادی توأم کردند.

در جشن های پوریم امسال «حراج چینی» توسط اعضای کنیسه شیرا خداشا ترتیب داده شده بود که در کنیسه اهوت شالوم برگزار شد. بلیط های لاتاری در محل فروخته میشدند و جوایزی از جمله سفر به ایسرائل به برندگان داده شد. این شب نیز با موسیقی و رقص، شام و لباسهای بالماسکه همراه بود. از ربای شوب و خانمشان برای کمکهایی که برای ترتیب دادن این جشن نمودند تشکر میشود.

جشن پوریم در کشور ایسرائل - خسرو نعمتی و راحل نعمتی

هدیه سفر تورا

در روز یکشنبه ۳۱ دسامبر ۲۰۰۰ خانم و آقای سموئل روبنی و فامیل شان سفر توراى جدیدی را طی مراسمی به کنیسای شعره شالوم هدیه کردند.

در مراسمی که در شب قبل از آن در حضور ربای الياهو بن حییم برگزار شد، چند خط آخر این سفر تورا توسط اعضای فامیل روبنی نوشته شد. آقای مارلون عبرانی سوفر جامعه، ما در تکمیل حروف کمک کردند.

تورای جدید در میان شادی و رقص مدعوین به محل کنیسا آورده شد. این برنامه توسط آقای موتی کهنیم رهبری شد. جلد این سفر تورا نقشی از سنگهای کتل همعراوی است که از نقره ساخته شده است. سفر تورا در آرون مخصوص جای داده شد و مراسم قیدوش مخصوص بجای آورده شد.

معرفی شخصیت های ممتاز

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی بمنظور تشویق جوانان به ادامه تحصیلات دانشگاهی تصمیم گرفت اشخاص ممتاز جامعه را که از طریق تحصیلات عالی به موفقیت های شایان علمی، شغلی و یا مالی دست یافته اند را ماهی یکبار به جامعه در کنیسای شعره شالوم - مشهدی جوئیش سنتر معرفی نموده و از آنان تجلیل نماید. در ماه های ژانویه و فوریه ۲۰۰۱ آقایان مهندس آرام لیویان و دکتر اریئل روبنی معرفی گردیدند و با ابراز احساسات شایان حاضرین مواجه شدند. بیوگرافی مختصر آنان بشرح زیر است:

آقای مهندس آرام لیویان تحصیلات خود را در رشته مهندسی مکانیک در "City College" باتمام رسانید و پس از چند سال اشتغال در شغل مهندسی مشاور و اخذ درجه Professional Engineer, P.E. وارد خدمت در اداره ساختمان شهرداری نیویورک شد. او پس از طی مدارج مختلف ترقی، در حال حاضر رئیس کل اداره ساختمان شهرداری

نیویورک و سرپرست موقت اداره های ساختمان کوئینز، بروکلین، استاتن آیلند و برانکس میباشد. کلیه جوازهای ساختمانی شهر نیویورک چه برای ساختمان های کوچک و چه برای آسمان خراشهای بزرگ میبایست شامل امضاء تأییدی ایشان را باشد. همچنین گواهی های تکمیل ساختمان نیز میبایست شامل امضای تأییدی ایشان باشد.

آقای دکتر اریئل روبنی فارغ التحصیل دکترای اقتصادی از دانشگاه هاروارد میباشد. وی پس از فارغ التحصیلی بسمت استادی دانشگاه معروف "Yale" منصوب شد و پس از

آن به استادی نیویورک یونیورسیتی (N.Y.U.) رسید. دکتر روبنی یکی از معروف ترین اقتصاددانان جوان جهان میباشد و صدها کتاب و رساله و تز چاپ کرده است. صفحه اطلاعاتی وی در شبکه بین المللی کامپیوتری (Web Site) در مورد ارقام و آمار اقتصادی از طرف مجله های «ایکونومیست» و «وال استریت ژورنال» بعنوان بهترین در دنیا شناخته شده است. وی در اواخر دوره ریاست جمهوری پرزیدنت کلینتون بعنوان یکی از ۸ نفر مشاورین اقتصادی او بوده و در حال حاضر مشاور وزیر خزانه دار دولت پرزیدنت بوش میباشد.

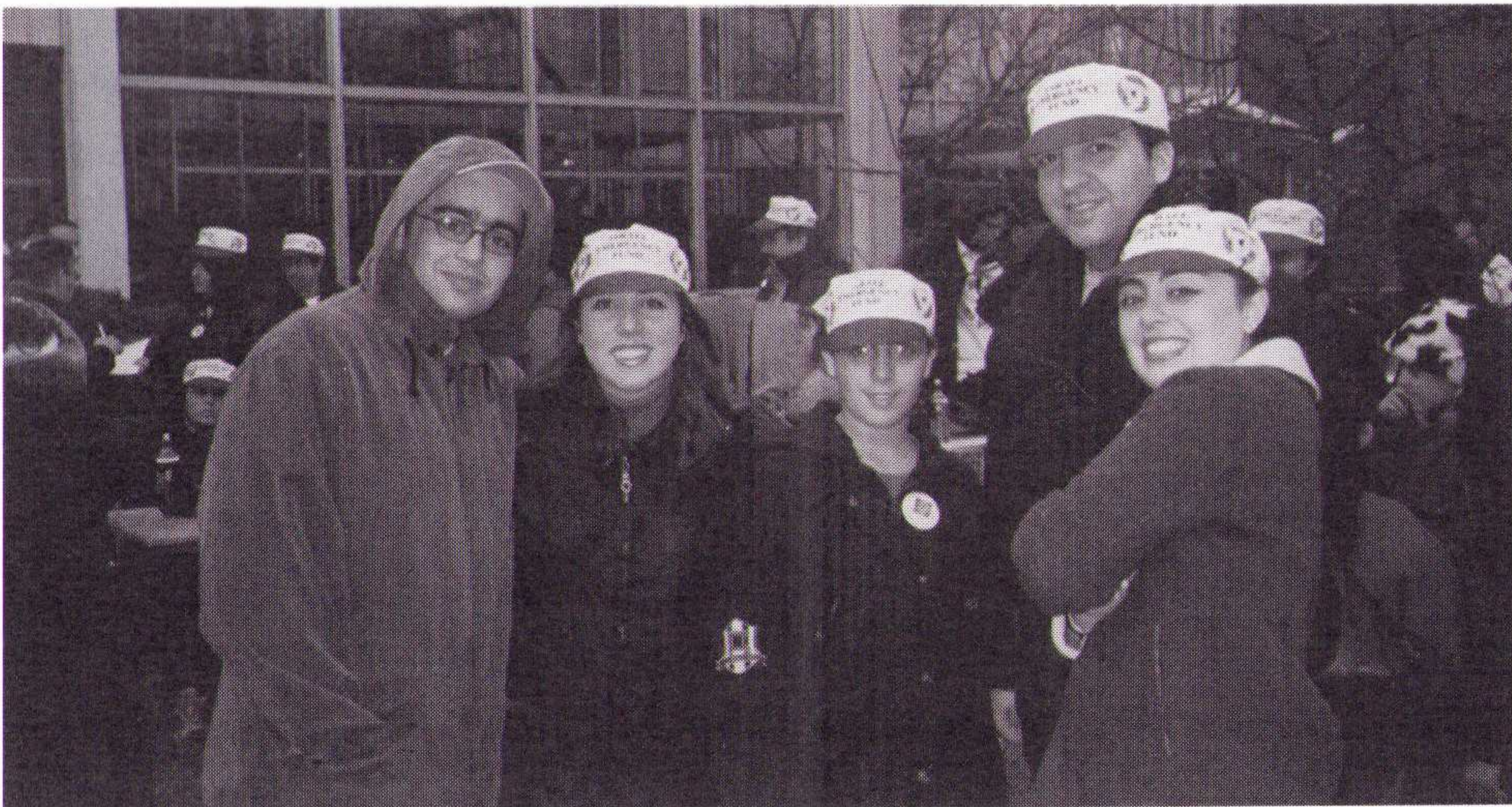
ما مسئول برادران خود هستیم

از: آیلین اعتصامی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در روز یکشنبه اول آپریل، «بنیاد اضطراری وحدت منافع اسرائیل» (Israel Emergency Solidarity Fund) چهار برنامه راهپیمائی ترتیب داد که با یاری شرکت کنندگان بیش از ۲۵۰,۰۰۰ دلار جمع آوری نمود. این راهپیمائی همزمان در «سیدهرست»، «گریت نک»، «کیوگاردنز» و «ریوردیل» هر کدام به مسافت سه مایل، از ساعت ۹ صبح آغاز شد و تا یک بعد از ظهر ادامه یافت. بیش از ۱۳۰۰ نفر از جمله گروه کثیری از افراد جامعه ما در راهپیمائی گریت نک شرکت کردند که طی آن مبلغ ۱۳۰,۰۰۰ دلار جمع آوری گردید. برنامه های دیگری بهمین منظور برای هفته های آینده برنامه ریزی شده است. هدف این برنامه ها نشان دادن حمایت و وحدت به برادرانمان در اسرائیل است که با آغاز مجدد حملات تروریستی فلسطینی ها، دوران دشواری را میگذرانند. با اینکه دولت اسرائیل از افراد خانواده اشخاصی که قربانی تروریسم شده اند حمایت میکند، گروه هایی که برنامه های راهپیمائی و جمع آوری پول را در امریکا برنامه ریزی میکنند امیدوارند بتوانند فراتر از حمایت های دولتی به افراد خانواده این قربانیان کمک نمایند.

«بنیاد اضطراری وحدت منافع اسرائیل» در ابتدا در گریت نک تشکیل شد. آقای «نیل تالهایم» مدیر این بنیاد است که با کمک همسرش سوزان و آقای یعکو هالر این بنیاد را در اکتبر ۲۰۰۰ تأسیس نمودند. در آن ماه تروریست های فلسطینی ۱۰ اسرائیلی را کشتند.

اولین برنامه این گروه، برپائی کنسرتی بود که در مدت بسیار کوتاهی برنامه ریزی شد و در دسامبر بمورد اجرا درآمد و بیش از ۳۰ هزار دلار در یک شب به بودجه بنیاد کمک نمود. در چند روز پس از آن این پول شخصاً در اسرائیل بوسیله خانم و آقای تالهایم و آقای هالر بین افراد خانواده های ۲۲ تن از قربانیان حوادث تروریستی اخیر در

و خدماتی اسرائیل و روانشناسان اسرائیلی همکاری میکند و زیر سرپرستی آنان این پول تقسیم میگردد. کمیته ای نیز از خارج بر عملیات آنان و طرز صحیح توزیع پول نظارت دارد.

صدها نفر از اسرائیلی ها شامل کودکان که در جریانات اخیر زخمی شده اند، احتیاج به مراقبت های مخصوص پزشکی، خدمات توانبخشی، روانی و همچنین حمایت روحی دارند.

راهپیمائی روز اول آپریل با پشتیبانی و همکاری سازمانهای گوناگون، گروه های مذهبی و افراد گوناگون در سراسر امریکا و کشورهای دیگر امکان پذیر گردید. این سازمان از دیگران نیز درخواست میکند این قبیل راهپیمائی ها را در جوامع خود ترغیب و سرپرستی نمایند.

اسرائیل که یکی از آنان همسر باردار سربازی بود که در «رام اله» بقتل رسیده و جسدش تکه تکه شد، توزیع گردید. این سه نفر با افراد خانواده این قربانیان پیر و جوان، با ریشه های مختلف مانند سفارادی و اشکنزی، سکولار و مذهبی ملاقات نموده و نیازهای آنان را برآورده کردند.

یکی دیگر از هدفهای این بنیاد در راهپیمائی اخیر نشان دادن حمایت جوامع گوناگون مقیم امریکا بود. آنها نیز مانند بسیاری از ما عقیده دارند که خواهران و برادران ما در اسرائیل در این شرایط دشوار و دردآور نباید احساس تنهایی کنند.

برای اطمینان از توزیع عادلانه و محبت آمیز این بودجه بصورت محبت آمیز و با در نظر گرفتن شأن و مقام هر خانواده، این بنیاد با ارتش دفاعی اسرائیل، سازمانهای اجتماعی

پسته های میشلوخ مانوت

در روز یکشنبه ۴ مارچ چند نفر از نوجوانان پسته هایی برای میشلوخ مانوت تهیه نمودند که بوسیله سازمان «تومخی شبات» بطور ناشناس بین نیازمندان توزیع شد. (در همان مسیری که معمولاً مواد اولیه غذایی برای روزهای شبات بین افراد محتاج پخش میگردد).

این نوجوانان در میتصوای بخشیدن و سهم شدن با سایر یهودیان شریک شدند.

پوریم

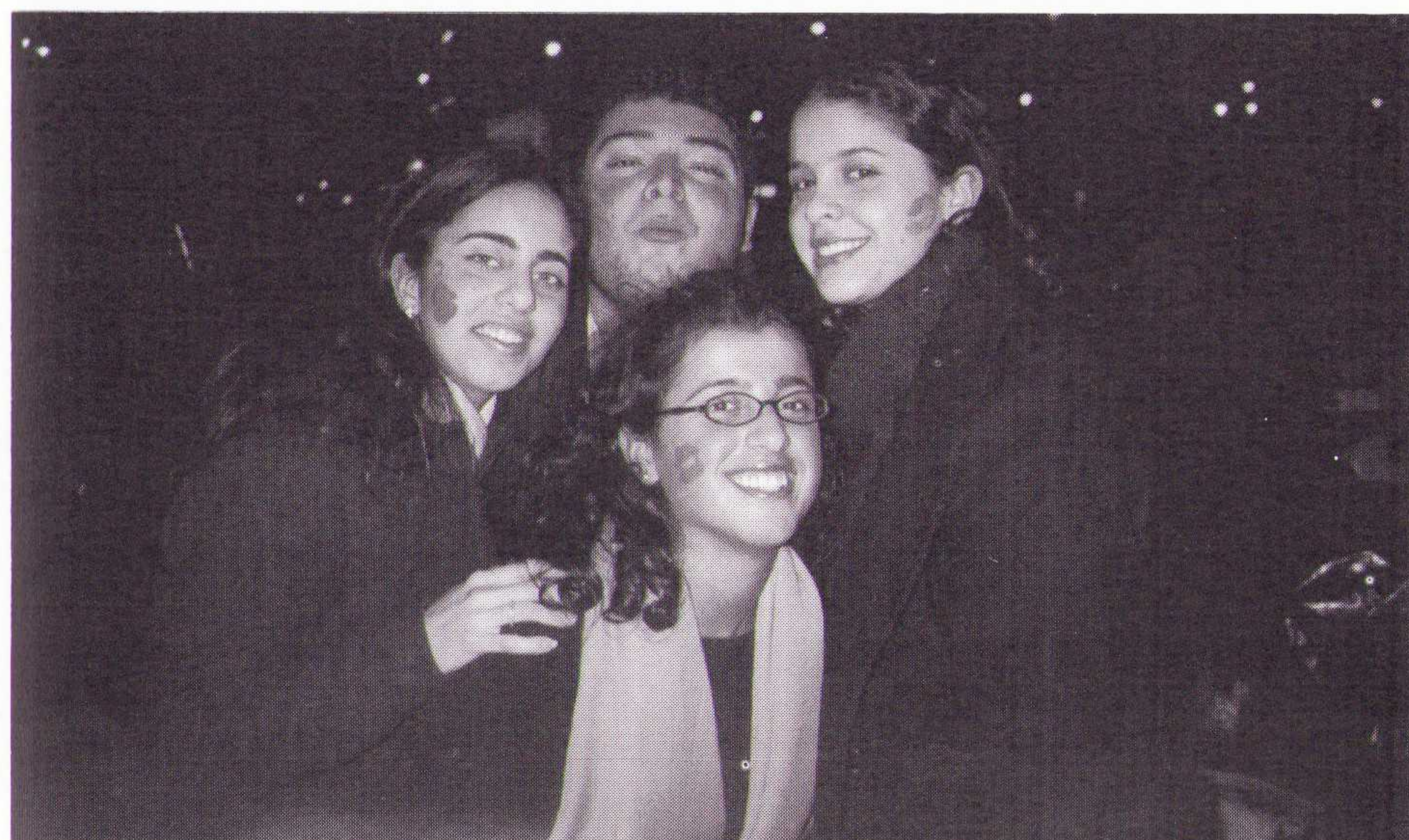
کمیته جوانان در روز هشتم مارچ مراسم پوریم را با لباسهای بالماسکه و توزیع هامتاشن و همچنین نقاشی روی صورت کودکان و بزرگسالان بعد از قرائت مگیلا برگزار نمود.

پارتی پوریم

شنبه شب دهم مارچ گروهی از جوانان جامعه مانند سالهای گذشته جشنی برای پوریم برگزار نمودند. با اینکه مانند سالهای گذشته لباسهای بالماسکه مخصوص پوریم نپوشیده بودند ولی مبلغ قابل ملاحظه ای برای برنامه های آینده کمیته جوانان جمع آوری نمودند.

کلوب نوجوانان

در روز یکشنبه ۱۱ مارچ کلوب نوجوانان اولین جلسه خود را برگزار نمود. گروهی از تین ایجرها در این جلسه شرکت نمودند و عقاید خود را در مورد سفرها و برنامه های آینده در میان گذاشتند. کلوب نوجوانان از این پس بطور مرتب جلسات ماهیانه ای خواهند داشت و در خدمت به جامعه شریک خواهند بود. برنامه های آینده آنان شامل دیدار از بیماران و سالمندانی که تنها زندگی میکنند میباشد و همچنین بازدید از موزه ها و شوهای برادوی. امیدواریم کلیه نوجوانان در برگزاری این برنامه ها شرکت نمایند. کلوب نوجوانان از هم اکنون آماده انتقال و قبول هدفهای کمیته جوانان میباشد. برای اطلاعات بیشتر از برنامه ها لطفاً با تیفانی شاعر یا دیوید کمالی تماس حاصل فرمائید.

شو «بلومن»

در روز پنجشنبه ۱۵ مارچ گروهی از جوانان مشتاق در یکی از مشهورترین شوهای برادوی بنام «گروه بلومن» شرکت نمودند. برای بسیاری از شرکت کنندگان تماشای این شو که برنده چندین جایزه هنری و ترکیبی از تآتر، موزیک، طنز، هنر و علم است، اولین و بهترین تجربه هنری شان بود.

شباتون با ربای «جاناتان ریوتی»

در روز جمعه ۲۳ مارچ گروهی از جوانان و نوجوانان همراه با چندین زوج جوان و فرزندانشان به شمال نیویورک و گردشگاه «سوآن لیک» (Swan Lake Resort) رفتند تا شباتون متفاوتی را برگزار کنند. این تعطیلی

برنامه های آینده

رژه استقلال اسرائیل

کمیته جوانان در روز یکشنبه ۲۰ ماه می برنامه رژه استقلال اسرائیل را برگزار میکند. هر سال نسبت به گذشته علاقه، اشتیاق و غرور شرکت کنندگان در این رژه رو به فزونی میروند. شرکت در این رژه برای سنین مختلف آزاد میباشد. موضوع اصلی رژه امسال ما «وحدت» میباشد. امیدوارم که کلیه اعضای جامعه بخصوص دانش آموزان تلمود تورا، نوجوانان، جوانان و والدینشان در این رژه شرکت نمایند و حمایت خود را برای پنجاه و سومین سال استقلال اسرائیل نشان دهند. برای اطلاعات بیشتر با دینا رفیع نیا تماس حاصل فرمائید.

سفر تابستانی به اسرائیل

در تابستان آینده دو گروه از نوجوانان در سفر تابستانی به اسرائیل شرکت خواهند کرد. بنا به درخواست والدین و شرکت کنندگان، دختران و پسران بطور جداگانه در این سفر شرکت میکنند. برای اطلاعات بیشتر لطفاً با اهرن بصلثلی یا پاملا لیویان تماس حاصل فرمائید.

سفر تابستانی روی کشتی

این تابستان کمیته جوانان مشترکاً با گروه والدین جوان اولین برنامه بین المللی خود را که سفر روی کشتی به باهاماس میباشد ترتیب داده است. بهای شرکت در این سفر هشت روزه که روز ۱۵ جولای از نیویورک آغاز میگردد ۷۹۰ دلار است. هنوز چند جای خالی وجود دارد. برای اطلاعات بیشتر لطفاً با مارک کریم زاده، آنتیتا نوبخت، دزیره نعمتی یا آلن حکیمیان تماس حاصل فرمائید.

نمایشگاه هنری

کمیته جوانان سومین نمایشگاه هنری نقاشان مشهودی را برنامه ریزی میکند. از کسانی که مایلند در برنامه ریزی این برنامه همکاری نمایند خواهش میکنیم با ناتالی رحمانی 850-5549 (516) یا لاله آشر 364-3746 (917) تماس حاصل فرمایند.

بودجه خرید سفر تورا

کمیته جوانان اخیراً سفارش نوشتن یک

سفر تورای جدید را به یکی از خطاطان تورای بسیار خوب اسرائیل داده است. این سفر تورا به امید خد-اوند در سال جاری به اتمام خواهد رسید. این سفر تورا کوچک میباشد و برای حمل و نقل در مسافت ها و برنامه های کمیته جوانان بسیار ایده آل خواهد بود. از کسانی که مایلند در کمک به نوشتن این تورا شریک باشند تقاضا میشود کمکهای مالی خود را در وجه کمیته جوانان «سفر تورا فاند» به این کمیته ارسال دارند. برای اطلاعات بیشتر لطفاً با افشین بصلی و بنی همتیان تماس حاصل فرمائید.

جلوگیری از مواد مخدر

متأسفانه شواهد موجود نشان میدهد که مسئله مواد مخدر و استفاده نامشروع آن در جامعه وجود دارد. کمیته جوانان با چند نفر از مسئولین حرفه ای باتجربه در این زمینه ملاقات داشته مشغول برنامه ریزی برای روش های جلوگیری از خطر اعتیاد در میان نوجوانان و جوانان جامعه میباشد.

تعطیلی آخر هفته در «دیی کیل»

بدنبال نامه اخیری که توسط مسئولین «دیی کیل» برای کمیته جوانان ارسال گردید و در شماره گذشته مگیلا درج شد، این کمیته سعی دارد که مسائل ناشی از رفتارهای نامناسب دیگر در برنامه های کمیته جوانان تکرار نگردد. بنا به گزارش اهرن بصلثلی پرزیدنت کمیته جوانان هدف اصلی اعضای

روشن کردن هدف هر برنامه و اطمینان از اینکه افرادی که در آن شرکت میکنند از این هدف آگاه باشند، به امید خد-اوند از این گونه مسائل در آینده جلوگیری خواهد شد. در باره سفر «دیی کیل» متأسفانه ارتباط لازم بین سازمان دهندگان این برنامه و انتظارات و مسئولیت های شرکت کنندگان برقرار نشده بود و شرکت کنندگان اطلاعات لازم را نداشتند. در این مورد کمیته جوانان پوزش می طلبد.

هدف اصلی کمیته جوانان مشهودی حفظ و پیشبرد ارزشها و فرهنگ سنتی یهودی سفاردی از طریق برنامه های مذهبی، صیونیستی و آموزشی و همچنین از طریق برنامه های اجتماعی و نشریات خود میباشد. کمیته جوانان گروه منتخبی از جوانان داوطلب هستند که هدفشان رسیدن به این اصول است. جلسات کمیته جوانان که در اولین دوشنبه هر ماه برگزار میشود برای شرکت عموم آزاد است. از کلیه اعضای جامعه تقاضا میشود در برنامه های ما شرکت نمایند و بوسیله برنامه ریزی، حمایت کردن و آگاهی دادن به سایرین ما را یاری دهند. برای اطلاعات بیشتر با خانم بهناز دیلمانیان مسئول کمیته جوانان با شماره 829-3443 (516) تماس حاصل فرمائید یا از صفحه اطلاعات کامپیوتری ما دیدن نمائید.

این کمیته تضمین این اصول است. بوسیله

گزارش کمیته جوانان

از: لاله آشر

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

اولین فصل دوره جدید کمیته جوانان در سال ۲۰۰۱ بسیار موفقیت آمیز بود و خلاصه ای از فعالیت های این کمیته بشرح زیر میباشد:

پارتی سال نو

در تاریخ ۳۱ دسامبر اولین برنامه فصل جدید با برگزاری جشن سال نو در هتل هیلتون هانتینگتون آغاز شد. بیش از ۲۰۰ نفر در این شب گرد هم جمع شده با تماشای منظره بسیار زیبا و آسمان پرستاره از طبقه «پنت هاوس» هتل هیلتون به رقص و پایکوبی پرداختند. یکی از علل موفقیت این شب همکاری گروه والدین جوان با کمیته جوانان بود که اتوبوس های مخصوصی برای رفت و برگشت به محل پارتی تهیه کردند و قسمتی از هزینه بلیط ورودی کسانی را که از این اتوبوسها استفاده کردند تقبل نمودند. این عمل باعث شد که شبی مطمئن تر و کم خطرتر برای همه تضمین گردد.

کلاسهای پختن نان خلا

در روز چهارشنبه سوم ژانویه خانم سارا کرمیلی کلاسهای پختن خلا را در دفتر کمیته جوانان اداره نمودند. دفتر کمیته جوانان پر از دختران و خانمهای تازه ازدواج کرده بود. شرکت کنندگان نه تنها برای یاد گرفتن پختن نان خلا جمع شده بودند بلکه آمده بودند تا داستانها و رسوم و معانی و علل پختن خلا را بشنوند. همه شرکت کنندگان حد اقل دو خلا با خود همراه بردند تا در شبات با خانواده هایشان صرف کنند.

اسکی روی یخ در راکفلر سنتر

در روز یکشنبه ۲۱ ژانویه گروهی از جوانان و سرپرستان پر انرژی آنان با هم به راکفلر سنتر رفتند تا در فضای آزاد و در محوطه مخصوص به اسکی روی یخ بپردازند. برای تعداد زیادی از شرکت کنندگان روز خوبی برای آغاز دوستی ها بود.

جوئیش فیلم فستیوال

در روز دوشنبه ۲۲ ژانویه گروهی از افراد جامعه به تماشای فیلم «ولکان جانکشن» در دهمین فستیوال فیلمهای یهودی نیویورک رفتند. موسیقی و صحنه های پر حرارت فیلم، نشانگر چگونگی زندگی در زمان جنگ یوم کیپور سال ۱۹۷۳ بود.

جلسه مگیلا

در روز یکشنبه ۱۱ فوریه فصلنامه مگیلا جلسه ای در دفتر کمیته جوانان برگزار نمود. در این روز مگیلاهای سابق مورد بررسی قرار گرفت و در باره مطالب آینده برنامه ریزی بعمل آمد. خواهش میکنیم در جلسه آینده در تاریخ ۱۳ ماه می به ما بپیوندید و در زمینه های نویسندگی، عکاسی یا طراحی ما را یاری دهید و یا عقاید و انتقادات خود را با مسئولین این مجله مطرح نمایید.

نمایشگاه خط

در روز یکشنبه ۲۵ فوریه گروهی از جوانان از یک نمایشگاه خط نستعلیق «سلطان علی مشهد» در موزه متروپولیتن بازدید نمودند. راهنمای تور که خود محققی در همین رشته بود در حالیکه ما از ۲۰ شاهکار هنری دیدن میکردیم با توضیحات خود نکاتی را در باره ارتباط غازهای پرده با خط نستعلیق که در ایران قرون پانزدهم و شانزدهم که در شعرها مورد استفاده قرار میگرفته روشن نمود.

سخنرانی ربای منیس فریدمن

در باره نقش ما در زندگی

در روز چهارشنبه ۳ مارچ ربای منیس فریدمن سخنرانی آموزنده و در حین حال طنزآمیزی تحت عنوان «نقش ما در زندگی» ایراد نمود. یکی از نکاتی که با شرکت کنندگان این جلسه که از همه طبقات سنی بودند در میان گذاشت این بود که با شاد بودن انسان میتصوایی بعمل میآورد. او همچنین از تمایل ما بر غلبه کردن بر سرنوشت خود سخن گفت که از طریق شرکت کردن، عمل نمودن و از همه مهمتر انتخاباتی که بعمل میآورم به نتیجه میرسد. این سخنرانی با جلسه سئوال و جواب به اتمام رسید.

برنامه جمع آوری اسباب بازی در ایام حنوکا

در برنامه امسال تعداد زیادی اسباب بازیهای مختلف و هدایای خوب جمع آوری شد و به سازمان «اوهل» برای کمک به کودکان یتیم فرستاده شد. بدین وسیله از کلاس های تلمود توراه در گریته نکت برای حمایتشان از این برنامه و کمکهایشان به جمع آوری این هدایا قدردانی میشود. همچنین از همکاری ایلانا هزقیلا و لیندا حکیم برای بسته بندی و جمع آوری هدایا تشکر میشود. شرکت کنندگان امسال در این برنامه بقرار زیر بودند:

ملانی کرمیلی، استفانی ایجادی، رونی کلاتی زاده، ادن بصلتلی، الیشا بصلتلی، ایو بصلتلی، اریئل رحمانان، کندی امین اف، کلی امین اف، ایوان نبویان، رونی همتیان، کلودیا همتیان، اشلی حکیمیان، ملانی و استفانی زر، ماکسین و نیدین کرمیلی، گبی و اهرن کرمیلی، نیکل و مایکل حکیمیان، کلوته و ملودی حکیمیان، مونیک حکیمیان، هدی دیلمانیان و همچنین خانمها مینو حکیمیان، ژانت بصلتلی، شارلین ایجادی، سوزی حکیمیان، لیدا حکیمی و ثریا عزیز و خانواده هایشان.

جشن حنوکا برای کودکان

در روز یکشنبه ۲۴ دسامبر، جشن حنوکا برای کودکان در کنیسای شعره شالوم برگزار گردید. در این برنامه بیش از ۳۰۰ نفر از کودکان و اولیائشان شرکت کردند و از غذاهای مخصوص حنوکا در این جشن لذت بردند. ضمناً برنامه شعبده بازی بسیار جالبی با شرکت یک شعبده باز حرفه ای انجام گرفت که برای مدت بیش از یک ساعت کلیه شرکت کنندگان را سرگرم نمود.

جشن پوریم برای کودکان

در روز یکشنبه ۱۱ مارچ جشن پوریم در کنیسای شعره شالوم برگزار شد. در این روز

غرفه های مختلف بازی و سرگرمی برای کودکان بپا شده بود و شرکت کنندگان روز بسیار خوب و جالبی را با دوستان خود گذراندند. در غرفه های امسال همچنین غرفه ای برای عکس برداری تنظیم شده بود که بسیار مورد توجه کودکان قرار گرفت. بدین وسیله از کلیه داوطلبانی که در تنظیم این برنامه همکاری کردند قدردانی میشود. اسامی این داوطلبین بقرار زیر میباشد:

لاوی همتیان، جاسلین داوزاده، رجینا حکیمیان، شارلین پولادیان، ایمی نسیمی، نیدین کرمیلی، اشلی حکیمیان، جاسلین زر

شارون لیوی، لیندا حکیم، ملانی و استفانی زر، کارولین نسیمی، ماکسین کرمیلی، ریچل حکیم، ایلانا هزقیلا، جنیفر لیوی، جیسون حکیمیان و اهرن اعتصامی.

بسته های هدیه برای ایلانوت

بمناسبت ایلانوت، کمیته بانوان ۳۵۰ بسته میوه خشک و شیرینی جات تهیه کرد که در بین دانش آموزان کلاس های تلمود توراه توزیع گردید. با تشکر فراوان از خانم یافا بصلتلی و خانم زیوا داوزاده برای همکاری ایشان در این برنامه.

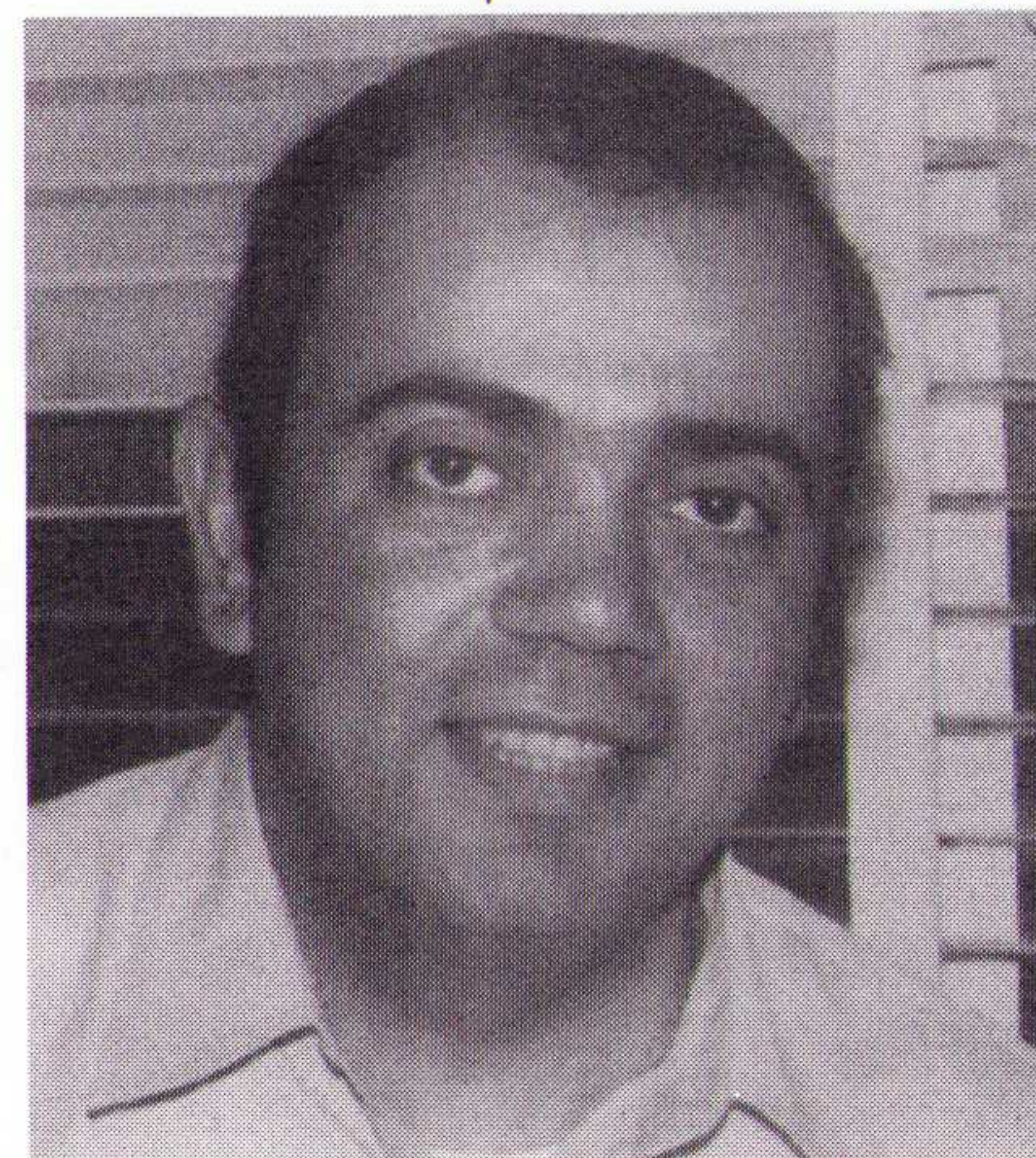
دو تراژدی

از: مهران اعتصامی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در فاصله چند هفته در ماه فوریه گذشته، جامعه ما دو تن از عزیزترین و محبوبترین جوانان خود را از دست داد و در فقدان آنان بسوگت نشست. از دست دادن عزیزان همیشه دشوار و ناراحت کننده است، ولی شرایط غیر عادی این دو مرگ نابهنگام افراد جامعه را از هر گوشه دنیا شدیداً تکان داد. نکته ای که موجب تألم و تأثر خاص افراد جامعه شد شخصیت صمیمی و پر محبت استلا نسیمی (استر بت ایتسخاک) و مجید زرووابلی (یوآو زرووابل بن گوریئل) بود که برای چهره همیشه متبسم و شخصیت دوست داشتنی شان مشهور بودند.

در مراسم یادبود آنان در کنیسای شعره شالوم (مشهدی جوئیش سنتر) عده کثیری از افراد جامعه و سایرین گرد آمدند تا در این سوگواری عمومی شرکت کنند.

از خداوند می خواهیم که حامی فرزندان و فامیل این از دست رفتگان باشد و به آنها قدرت لازم برای تحمل این دو فاجعه را بدهد و امیدواریم که در آینده شاهد سعادت و خوشی هر دو فامیل باشیم.

مجید زرووابلی (۲۰۰۱-۱۹۵۹)

در روز ۲۱ فوریه مجید که برای تجارت به ایالت تگزاس رفته بود ناپدید گردید. وقتی تا روز بعد خبری از او بدست نیامد، اعضای فامیل و دوستان نگران او شروع به جستجو نمودند و یک مغازه جواهرفروشی در شهر «سگوین»، حد فاصل «سن آنتونیو» و «هیوستن» را، که آخرین محلی بود که پس از

آن ناپدید شده بود آغاز محل جستجو قرار دادند.

طی چند روز بعد گروه بزرگی از افراد خانواده، دوستان و داوطلبان دیگر جامعه به جستجوی پدیده ای دست زدند. نزدیک ۳۰ نفر عازم تگزاس شدند. در چند محل در نیویوگ مراکز بپا شد و داوطلبان در آنجا مساعی خود را آغاز نمودند. برای کسی که بتواند نشانی از مجید بدهد که منجر به پیدا شدن او شود پاداشی تعیین گردید. با مطبوعات و رادیو و تلویزیون های تگزاس تماس برقرار شد و چند فروند هلیکوپتر برای یافتن اثری از اتومبیل او اجاره گردید. اعلامیه هایی با عکس مجید همه جا توزیع گردید. سه شرکت کارآگاهی خصوصی مورد مشورت قرار گرفتند و با مأمورین و پلیس منطقه تماسهای مکرر برقرار بود. داوطلبان از نیویورک با صدها مؤسسه، سازمان و بیمارستان مختلف برای یافتن ردی از او تماس تلفنی گرفتند.

جستجو بدون وقفه تقریباً برای یک هفته ادامه یافت. سرانجام خبر تکان دهنده قتل مجید گزارش شد. در روز ۲۸ فوریه، صاحب مغازه جواهرفروشی شهر سگوین بنام «آلیاندرو تورس» ۲۶ ساله در حالیکه با دستگاه دروغ سنج او را آزمایش میکردند به قتل مجید اعتراف کرد. قاتل، پلیس را به زمین پشت منزلش که جسد در آنجا یافته شد راهنمایی کرد و وی به اتهام «قتل عمد» بازداشت گردید.

در روز اول مارچ با کمک ربای شوب و سایر داوطلبان، جسد مجید به نیویورک برگردانده شد. مراسم خاکسپاری در روز جمعه دوم ماه مارچ بعمل آمد. بازماندگان مجید مادر و دو برادر وی، سه خواهر، همسرش مونیکا و چهار پسر بنامهای امانوئل، دانیل، گوریئل و اریئل میباشند. مجید همسر و پدری بسیار مهربان بود و همه او را دوست داشتند.

مجید و مونیکا سالها جزو داوطلبان بودند که در برنامه «تمخه شبات» بین افراد نیازمند بسته های غذا توزیع میکردند. دوستان و نزدیکان میگویند که مجید هیچگاه عصبانی نمیشد و همیشه آرام بود. او برای همه خوبی می طلبید و سعی میکرد مشکلات را با سخنان دوستانه و رفتار مهربانش حل کند.

استلا نسیمی (حکیمیان)

(۲۰۰۱-۱۹۶۴)

در روز سوم فوریه گذشته، استلا به هنگام وضع حمل در اثر یک پیش آمد بسیار نادر پزشکی به رحمت ایزدی پیوست. متأسفانه کودک نیز در این حادثه صدمه دید و پزشکان موفق به نجات او نشدند و پس از چندی درگذشت. بازماندگان استلا، پدر و مادرش، خواهر و برادر و همسر مهربانش که شاهد تراژدی مرگ وی بود و دو فرزندش بنامهای اویوا هشت ساله و جاناتان شش ساله میباشند. دوستان و بستگان استلا هیچگاه خاطره او را فراموش نمیکند. او همیشه آرام، مهربان و صمیمی بود و در هر شرایطی لبخند شیرینی بر لب داشت. همسری پر محبت بود که به شوهر و فرزندانش عشق می ورزید. استلا در زمانی که به وظایف همسری و مادری خود می پرداخت تحصیلات عالی خود را به اتمام رساند و همزمان فارغ التحصیل دو رشته «تحصیلات» و «روانشناسی» گردید. اویوا دخترش نامه زیر را در تاریخ ۶ فوریه در غم از دست دادن مادر نوشت که فامیلش آنرا در اختیار ما قرار داده اند.

مادر من

مادر من رفته است؛ شاید او وجود دارد ولی ما او را نمی بینیم. خداوند فقط هر کاری که به صلاح ما است میکند. بعضی وقتها ما دلایلش را نمی فهمیم. من یک شمع برای یادبودش روشن کردم. مادرم خیلی زود درگذشت چون همه میتصواهایش را بجا آورده بود.

مادرم همیشه نگران ما بود و میخواست بداند کجا هستیم و اکنون هر قدمی که برداریم ناظر ما است.

اویوا

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی

نکات عمده فعالیت های انجمن مرکزی در سه ماهه اول سال ۲۰۰۱ بشرح زیر میباشد:

۱- ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود

طرح اصلاح شده این پروژه در چندین جلسه انجمن ناحیه ای گریپت نک مطرح گردید. متأسفانه هنوز چند تن از همسایه ها علیه این طرح جبهه گرفته اند. علیرغم این مخالفت ها، بطور کلی انجمن ناحیه ای با حسن نیت موضوع را مطالعه نموده و در چند جلسه آینده بر روی پیشنهادات اصلاحی تمرکز خواهد کرد. ما امیدواریم که در آینده نزدیک اجازه پروژه صادر گردد.

۲- موضوعات مربوط به جوانان

الف: استخدام ربای برای نوجوانان و جوانان

همانطوری که در گذشته به استحضار رسید تحقیق در مورد استخدام راوی سفارادیک با ۲۰ سال سابقه برای نوجوانان و جوانان جامعه بعمل آمده است. در زمان نگارش این گزارش، بنظر میآید که مذاکرات با این ربای به نتیجه مثبت خواهد رسید و ایشان قبل از تابستان ۲۰۰۱ به جامعه ما می پیوندند.

ب: مسافرت گروهی جوانان مجرد

بمنظور تشویق و گسترش روابط اجتماعی در بین جوانان جامعه که مقیم امریکا، اروپا و اسرائیل میباشد، سفر دسته جمعی با کشتی برای جوانان ترتیب داده شده است. این برنامه توسط گروه والدین جوان سازمان داده شده که از کمک های انجمن مرکزی نیز برخوردار میباشد. هدف از این سفر که در ماه جولای برگزار میشود، آشنائی جوانان جامعه با یکدیگر در محیط آرام و دوستانه کشتی میباشد. این برنامه با استقبال اعضای جامعه در امریکا و اسرائیل مواجه شده است و انتظار میرود که بیش از ۱۰۰ نفر از جوانان در آن شرکت نمایند.

۳- امور ساختمانی و مالی

طرح تابلوئی که شامل نام اهداء کنندگان بودجه جهت ساختن مشهدی جوئیش سنتر - کنیسای شعره شالوم میباشد پایان رسیده و قرارداد ساخت آن به امضاء رسید. تابلو مزبور بر روی دیوار مقابل پله های زیرزمین نصب خواهد شد و برای تمام افرادی که وجه لازم را تا ماه جون ۲۰۰۱ پرداخته باشند پلاک مخصوصی تهیه شده بر روی تابلو نصب خواهد گردید. از کلیه اعضای جامعه که قبلاً به «بودجه ساختمانی» کمکی ننموده اند و یا مبلغ اهدائی شان به اندازه کافی نبوده است درخواست میشود از این فرصت استفاده کرده تا تاریخ جون ۲۰۰۱ در این امر خیر سهم شوند تا پلاک مخصوص برای آنان نیز سفارش داده شود.

گزارش کمیته بانوان

از: آنا کرمیلی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

جشن بر میتصوای جماعتی

سال ۲۰۰۰

در روز یکشنبه ۵ نوامبر مراسم جشن بر میتصوای جماعتی در تمپل اسرائیل گریپت نک برگزار شد. در این جشن ۱۵ نوجوان بر میتصوا همراه پدر و مادرها و میهمانان و دوستانشان شرکت داشتند. مراسم این شب با براخای دعای ربای آغاز شد و بدنبال آن مراسم روشن کردن شمع برگزار گردید. کمیته بانوان بدینوسیله از کلیه کسانی که در تنظیم این برنامه فعالیت داشتند قدردانی مینماید. اسامی پسران بر میتصوای امسال بقرار زیر میباشد:

امیل بن داوید
فیلیپ اعتصامی
اهرون اعتصامی
کوبی حکیمی
شان حکیمی
جیسون حکیمیان
سایمون حکیمیان
جیسون ایجادی
یانئو مرادی
بابک مروتی
دانیل نسیمی
جاناتان نیک

جاناتان رحیمی
جاستین زرووابلی
متیو زرووابلی

در روز شبات بعد از جشن نیز جوانان در مراسم شیرای روز شبات در کنیسای شعره شالوم شرکت کردند و به جامعه معرفی شدند. کمیته بانوان به یک یک این جوانان بر میتصوا تبریک گفته و امیدوار است که همیشه باعث افتخار پدر و مادر خود باشند.

پروردگارا – بما بیاموز که چگونه روزهای خود را شمارش کنیم

بقلم: ربای حییـم کاسورلا

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

این مقاله به یادبود «یوآو زرووابل بن گورئیل (مجید زرووایی) و استر بت ایتسخاک (استلا نسیمی) نگاشته شده است.

در پاراشای شمینی که در ماه نِسانِ قرائت میشود، فاجعهء بزرگی اتفاق می افتد. در روز تاجگذاری اهرن به مقام کاهن اعظم (کهن گادول)، دو پسرش به نامهای ناداو و اویهو ناگهان بخاطر عمل خلافی که انجام داده اند از بین می روند. البته مشخص نیست که کار خلاف پسرهای اهرون چه بوده است. در یک لحظه، شادی و سرور اهرون به غم و اندوه تبدیل شده، افتخار و سربلندی اش خاکستر شده و روز بزرگ زندگی اش به روز سوگواری دو پسرش تبدیل میشود.

عکس العمل اهرون در چنین موقعیت اسفناکی بایست چه می بود؟ مشه سعی میکند که با سخنان تسلی آمیزش قدری به اهرون دلداری بدهد ولی اهرون قادر به واکنش نشان دادن نیست. توراه که هیچ کلمه و حرف آن اضافه و بدون معنی نیست عکس العمل اهرون را بدین ترتیب توجیه میکند: "אֵלֶיךָ אָהֲרֹן – اهرون سکوت کرد. ظاهرا" اهرون هکهن در افکار خود غرق میشود، غم و اندوه خود را در سکوت تحمل میکند و فقط هنگامی که قادر است باز میگردد و به زندگی خود ادامه میدهد.

دین یهود به ما میگوید که از دست دادن نزدیکان یک بیماری نیست که باید از آن بهبودی بیابیم. از دست دادن نزدیکان یک تجربه است؛ تجربه ای که گریبانگیر هر زندگی جدی خواهد شد. تجربه ای که بهای هر عشق و علاقه است و هیچکس نمیتواند از آن بگذرد مگر اینکه ترک دنیا کند و از همه چیز و همه کس دوری کند. از دست دادن نزدیکان یک بیماری نیست بلکه مدرک ثابت کننده و نشان دهنده جدی بودن روابط ما با دیگران است؛ نشان دهندهء قادر بودن ما به درک احساسات است و قسمتی از زندگی هر بشر است. مراسم مذهبی مثل قرائت قدیش، نشستن هفت و برگزاری سی روز سوگواری، مسلما" منافع درمانی خواهند داشت ولی قصد آنها این نیست. قصد آنها مقدس کردن و معنی دادن به پایان زندگی بشر و تبدیل دوران سوگواری به زمانی برای تقدیس زندگی و عبادت خد-اوند می باشد.

در لحظه ای از زندگی اش که هیچ لغتی نمی توانست احساسات او را بیان کند، در لحظه ای از زندگی اش که تمام تلاش های اطرافیان برای تسلی او بیهوده بنظر میرسید، و در لحظه ای که بیان هر عبارتی بدون تأثیر می بود، اهرون سکوت کرد و چیزی نگفت. اهرون ساکت ماند و در اعماق خود فرو رفت. در سکوت با غم خود مبارزه کرد و فقط هنگامی که حاضر و قادر بود به جامعه خود باز گشت و خدمتش

را به جامعه از سر گرفت. مسلما" خدمت او بعد از این واقعه تغییر کرده بود. ایمانش تغییر کرده بود. و شاید حتی از گذشته هم راسخ تر شده بود. ولی او حق داشت که قدری از مسئولیت هایش دوری کند، تنها باشد و در سکوت زندگی کند.

اهرون حقیقت نهفته در سکوت را درک می کرد. توراه نیز این حقیقت را می دانست. به این دلیل این لغات در توراه آمده است: «اهرون سکوت کرد». او سکوت کرد که بما نشان دهد که در عمر هر انسانی لحظاتی وجود دارند که طی آن سکوت تنها پاسخ و عکس العمل مناسب میباشد.

به نظر من یکی از عجیب ترین عباراتی که در نوشته های ربانیم آمده است از گفته های ربای مئیر است که به قرار زیر میباشد. در پایان داستان آفرینش توراه میگوید که خد-اوند «هر آنچه را که خلق کرده بود دید و اینک بسیار نیکوست». ربای مئیر می گوید: "טוב מאוד זה המות" یعنی بسیار نیکو برای مرگ هم گفته میشود. معنی این عبارت چیست؟ چطور یک معلم واقعی یهودیت می تواند مرگ را خیلی خوب (بسیار نیکو) بداند.

هر کس که روی زندگی بسیار تأکید کند و مرگ را انکار کند بسیار نادان است. انسان ممکن است در یک سفر هوائی بمقصد نرسد. انسان ممکن است با خوردن غذای بد از بین برود. پس احمقانه است که مرگ را انکار کرد و آنرا نادیده گرفت. و در عین حال کسی که روی مرگ تأکید میکند و تمام فکر خود را در آن متمرکز می کند در اشتباه است.

چگونه میتوان بین زندگی و مرگ یک توازن برقرار کرد؟ چگونه می توان بدون انکار مرگ زندگی کرد؟ و چگونه میتوان با مرگ روبرو شد بدون اینکه به آن اجازه دهد که به زندگی لطمه بزند. با اجازه می خواهم چند جواب ممکن را با شما عزیزان در میان بگذارم. البته مطمئنا" هیچ کس جواب قطعی به این سئوالات را ندارد از این رو آنها را ممکن میدانم. این جوابها فقط نتیجه برداشت من از این موضوع است که بعد از تفکر زیاد بعد از فوت پدرم حدود یکسال و نیم پیش با آن مواجه شدم.

در یک داستان کودکان بنام «تاک فناناپذیر» دختری بنام «وینی» تصادفا" راز بقای فامیل تاک را کشف میکند. بر طبق داستان چندین سال قبل این فامیل از آب یک چشمهء پنهانی نوشیده و به عمر جاودانی دست یافته اند. از آن به بعد اعضای این فامیل هیچوقت پیر نشده اند و از هیچ چیزی، نه از بیماری، نه از جراحت و نه از عمر زیاد نمی میرند. دو پسر این فامیل برای همیشه ۱۷ ساله و ۲۲ ساله باقی مانده اند. پدر فامیل تاک به دخترک توضیح میدهد که چرا این وضع آطور که بنظر میرسد جالب و ایده آل نیست. آقای تاک در حالی که در یک قایق کوچک در یک رودخانه روانه هستند به وینی میگوید: «عزیزم، به دور و بر خود نگاه کن. زندگی را می بینی که در چرخش

است، در حال حرکت است و در حال رشد و تغییر است. هیچوقت یک لحظه تکرار نمیشود. این آب را تو هر روز می بینی و در نظرت یکسان میرسد ولی در واقع اینطور نیست. آب تمام شب در حرکت بوده و تغییرات زیادی در مسیرش بوجود آورده است. همیشه در حرکت است و بعد از یک سفر طولانی به دریا میرسد. می دانی بعد چه میشود؟ نور خورشید قدری از این آب دریا را به طرف خود میکشد و به ابر و باران تبدیل میکند. این باران دوباره به رودخانه میریزد و سیر جریان آن مجددا" شروع میشود. زندگی مثل یک چرخ است و همیشه در حال گردش است و هیچوقت از گردش نمی ایستد. و مردم هم در این گردش سهیم هستند. آدمهای تازه می آیند و جایگزین آدمهای کهنه می شوند و به این گردش ادامه می دهند. این روش واقعی زندگی است».

قایق پاروئی به شاخهء یک درخت در رودخانه گیر میکند و آقای تاک به صحبت های خود بدین ترتیب ادامه میدهد: «آب این رودخانه سرانجام به دریا می رسد ولی قایق ما در اینجا گیر کرده است. اگر ما آنرا آزاد نکنیم برای همیشه در اینجا می ماند. زندگی ما مثل این قایق شده است و در حرکت نیست. ما قسمتی از این زندگی نیستیم و در گردش آن سهمی نداریم. ما از این چرخ پیاده شده ایم و پشت سر مانده ایم در حالی که همه چیز در اطرافمان در حرکت است و به جلو میرود. مثلا" تو که امروز یک دختر هستی باید روزی به یک زن تبدیل شده و راه را برای سایر کودکان باز کنی».

دختر در اوج هیجان به آقای تاک میگوید: «ولی من نمی خواهم بمیرم». و آقای تاک در جواب میگوید: «وقت تو هنوز نرسیده ولی مردن قسمتی از چرخ زندگی است و در کنار بدنیا آمدن است. تعلق داشتن به این چرخ کامل زندگی خود یک برکت است و بدون مرگ زندگی بی معنی است».

من فکر میکنم که منظور نویسندهء این داستان را می فهمم که بدون مرگ واقعا" نمیتوان زندگی کرد. اگر بخاطر مرگ نبود، زندگی به یک هستی بی انتها و بی معنی تبدیل میشد. وجود انتهائی برای زندگی واقعا" به آن حیات و ارزش دیگری می بخشد.

من با یک فامیل آشنا هستم که این واقعیت را به من آموختند. دکتر به پدر این فامیل گفته بود که فقط شش ماه دیگر زنده خواهد بود. می دانید عکس العمل این فامیل چه بود؟ تصمیم گرفتند که این شش ماه زندگی پدرشان را هر چه بیشتر پر معنی کنند. پس بچه ها از نقاط مختلف آمریکا دور او جمع شدند و هر کدام چند بار او را به شهر خود بردند. بعد هم او را برای تولد ۸۲ سالگی اش به ایسرائل برده و برایش تمام تجهیزات را فراهم کردند و او را به هر کجا که می خواست بردند. این شش ماه به ده ماه تبدیل شد، شاید بخاطر اینکه پدر خیلی سخت با بیماری اش جدال میکرد و در ضمن دکترها هم خد-ا نیستند.

بچه ها این ده ماه را پر از بهترین چیزهای زندگی و جالب ترین تجربیات برای پدرشان کردند. بعد از فوت پدر، یکی از پسرها بمن گفت: «ربای، اگر نمی دانستیم که پدرمان فقط مدت کوتاهی از عمرش باقی مانده هیچوقت مثل امسال برای او زحمت نمی کشیدیم و خواسته های او را فراهم نمیکردیم. همه چیز را به روز دیگر به تعویق می انداختیم. فقط بخاطر اینکه می دانستیم چقدر وقتمان محدود است

و عاقبتی وجود دارد، باقی زندگی او را در درجه اول اهمیت قرار دادیم و هر روز زندگی اش را با تجربیات جالب و با ارزش و مقدس پر کردیم که هیچوقت از یاد نخواهیم برد».

پس شاید منظور ربای مئیر از اینکه «مرگ بسیار خوب است» همین است. کاملا" مشخص است که دانستن اینکه روزهای زندگی ما محدود است ما را بر آن می دارد که حداکثر استفاده را از آن بکنیم. در غیر اینصورت هر چیز را از امروز به فردا به تعویق می اندازیم.

اخیرا" من در یک جشن عروسی در کنار پدر بزرگ عروس ایستاده بودم. هیمنطور که رقص ها را تماشا می کردیم، پدر بزرگ عروس با لبخندی بسیار نورانی رو به من کرد و گفت: «ربای، اگر امشب آخرین شب زندگی ام بود هیچ شکایتی نداشتم». منظورش از این حرف چه بود؟ من فکر می کنم که منظورش این بود که در آن لحظه با چشمان خود ادامهء زندگی فامیل اش را می دید و دوام ارزش های زندگی اش را مشاهده میکرد. پس با اطمینان خاطر کامل می توانست بگوید: «اگر امروز از این دنیا بروم، آنچه من هستم، آنچه که واقعا" از من است، به حیات ادامه خواهد داد». من معتقدم که اینگونه طرز فکر لازمهء زندگی هر انسان است.

انسان به مادیات این دنیا مثل اتومبیل ها و پول نقد دل می بندد ولی این مادیات بطور اجتناب ناپذیری روزی از بین خواهند رفت. در آن زمان چه بسر این انسانها آمده و کجا خواهند بود؟ اگر اعتقاد و اطمینان انسان به اندام، قیافه زیبا و جوانی باشد – همه چیزهائی که روزی مسلما" ناپدید خواهد شد – آنوقت چه به سر این انسانها خواهد آمد و کجا خواهند بود؟

ولی اگر بتوان خود را قسمتی از یک چرخ دانست و یا همانطوریکه آقای تاک میگوید، خود را قسمتی از یک گردش عظیم و پایان ناپذیر دانست و یا اگر بتوان خود را جزوی از یک قوم و یک ایمان که سرنوشتی ابدی دارد دانست، و اگر بتوان مطمئن شد که تمام ارزش های زندگی جاویدان باقی خواهند ماند، آنوقت میتوان به یک زندگی توأم با اعتقاد و اطمینان خاطر و آرامش و ایمان دست یافت.

زمانی که برای عیادت یک بیمار به بیمارستان رفته بودم، آن بیمار حرفی بمن گفت که احساساتم را برانگیخت. او گفت که زندگی بسیار خوبی داشته و سال آخر زندگی اش از همه سالها بهتر بوده است. انسان دولتمند و خوشبخت کسی است که سال آخر زندگی اش را بهترین سال عمر خود بداند.

در تهیلیم این موضوع بطور زیبایی آمده است: «پروردگارا به ما بیاموز که چگونه روزهای زندگی خود را شمارش کنیم و به ما بیاموز که چگونه تا زمانی که زنده هستیم قدردان زندگی خود باشیم. روزهای زندگی چه کوتاه و چه طولانی در واقع همیشه کوتاه هستند. با داشتن یک زندگی واقعی همیشه زمان وداع با عزیزان و کسانی که به آنها عشق می ورزیم خیلی زود فرا می رسد.

ولی کاملا" بخاطر اینکه منبع بی پایانی از روزهای زندگی در اختیار نداریم لازم است که آنها را با عشق و محبت پر کنیم. بنا بر این پروردگارا به ما بیاموز که چگونه روزهای خود را شمارش کنیم تا بدین وسیله بتوانیم قلبی مملو از محبت و اندیشه داشته باشیم.

مگیلا

Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی
ועד לעירי משהד
وابسته به سازمان
یهودیان متحد مشهدی آمریکا
آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee
Three Grace Ave., Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:

لاله آشر، بهناز دیلمانیان

سردبیران:

مهران اعتصامی، یوسف داودزاده،
بهرروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان
نویسندگان و مترجمین همکار:

حشمت بصلی، یعقوب اسمعیلی
برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی
ضمیمه جوانان: لاله آشر
دستیار: میکی کریم زاده

تایپ ست و صفحه آرایی: بهناز دیلمانیان

امور هنری: روبرت مردخا

هیئت مشاوران - سردبیران سابق مگیلا:

میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی،

بهمن کمالی، برنارد لیوی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: صدا اعتصامی

سایر همکاران:

جاستین حکیمیان، مایکل حکیمیان، بنی لیویان،

تالیا لیوی، تیفانی شاعر، بلائش ذبیحی

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا: کولت کرمیلی، ناتالی رحمانی

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.
مگیلا مسئولیت صحت کثروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

فهرست مطالب

۱	سرمقاله
۴	بما بیاموز که چگونه روزهای خود را.....
۶	گزارش انجمن مرکزی.....
۷	گزارش کمیته بانوان.....
۸	دو تراژدی.....
۱۰	گزارش کمیته جوانان
۱۴	اخبار جامعه
۱۶	تبریکات.....
۱۸	اخبار اسرائیل
۱۹	اریئل شارون نخست وزیر اسرائیل.....
۲۰	از گوشه و کنار
۲۲	بحث سیاسی
۲۳	توبه شغال
۲۴	یادی از شادروان داش کریم
۲۶	پزشکی
۲۸	اقتصادی
۲۹	برنامه ریزی ماترک
۳۰	عشق های «عیدگاه»
۳۱	مخترعین و مکتشفین یهودی
۳۳	پانورامای قرن
۳۸	جدول و سرگرمی
۳۸	عطر شکوفه ها
	عکسهای روی جلد:

- جشن بر میتصوای گروهی - نوامبر ۲۰۰۰

- اعضای دوره جدید کمیته جوانان

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم

فوق تخصص در بیماری های شبکیه

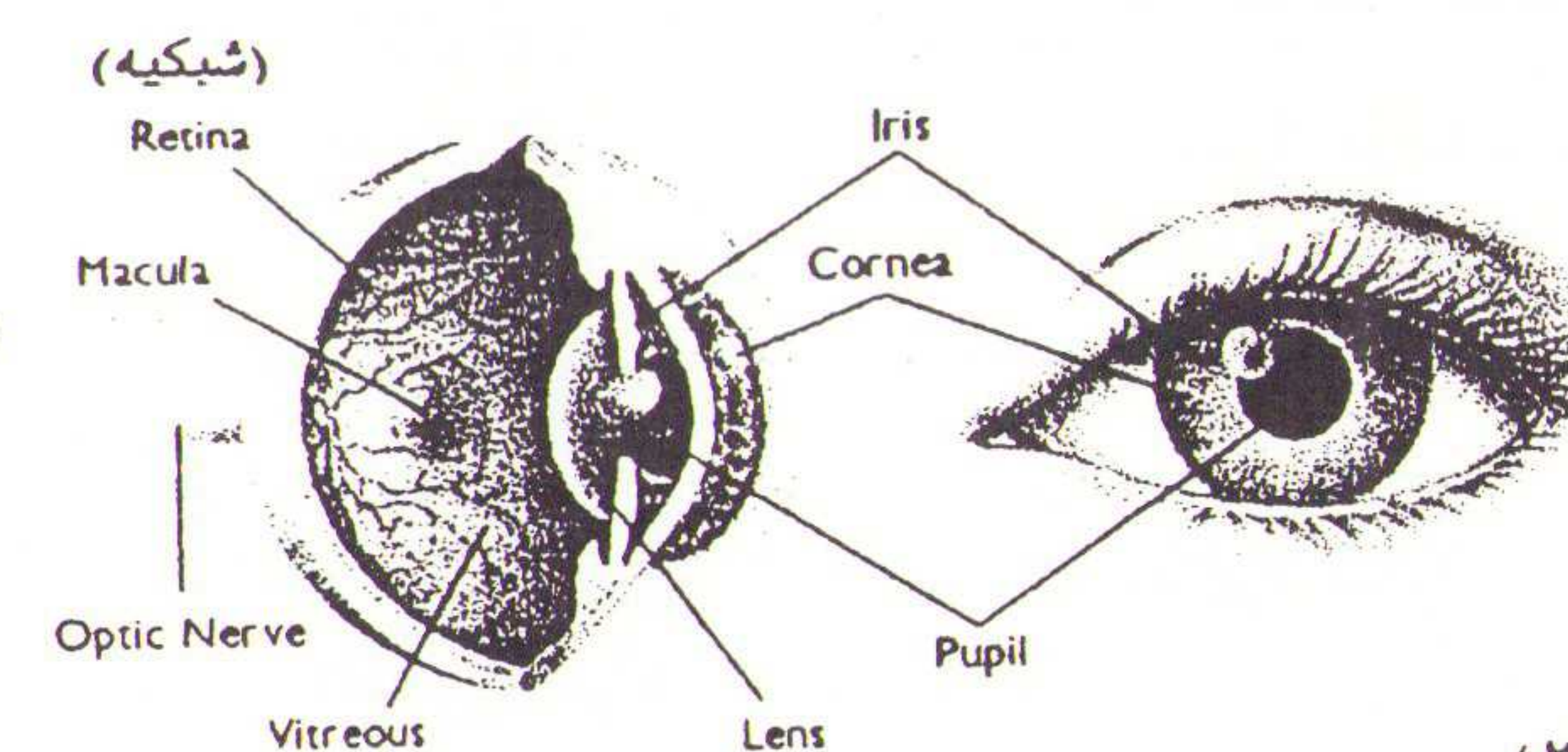
دارای بورد تخصصی چشم

- متخصص امراض تورمی چشم
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون
- Specialist In Ocular Inflammation
- Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- Surgery for Retinal Detachment
- Surgery for Diabetic Retinal Disease

Graduate of Tufts
Medical School

Ophthalmic Residency at State
University of New York
at Stony Brook

Retina Fellowship from
University of Texas at Dallas

فارغ التحصیل دانشکده تافت

در بوستن

متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک

فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC

1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess

Westchester Center
6 Xavier Drive, Suite 710
Yonkers, NY 10704
(914) 376-2273

Dr. David Haft

Bronx Center
2221 Boston Road
Bronx, NY 10467
(718) 798-3030

Dr. Navid Hakimian

Long Island
3003 New Hyde Park Road
New Hyde Park, NY 11042
(516) 719-4035

بسیاری از اعضای جامعه ما معتقدند که ما به یک راه تمام وقت و حرفه ای احتیاج مبرم داریم؛ راهی که بتواند تمام وقت خود را صرف امور جوانان بنماید. جامعه ما بسیار بزرگ است و به لطف پروردگار در حال گسترش میباشد؛ پس طبیعی است که به مرور زمان به رهبران روحانی بیشتری احتیاج خواهد بود. کمیته جستجو، انجمن مرکزی و بورد کنیسا پس از ملاقات با ربای کاسورلا تصمیم گرفتند با ایشان وارد مذاکره عملی شوند.

در ماه نوامبر گذشته ربای کاسورلا بدعوت کنیسای جوانان، یک شبات را مهمان جوانان بودند. همه کسانی که ایشان را در این فرصت ملاقات کردند تحت تأثیر دانائی و شخصیت ایشان قرار گرفتند. شورای مذهبی نیز که با حضور کلیه اعضای این شورا، طبق مفاد اساسنامه و با حضور ربای بن حثیم و ربای شوب تشکیل شده بود بلافاصله صلاحیت ایشان را مورد تأیید قرار داد.

ربای کاسورلا درجه ریبنیک خود را در سال ۱۹۸۳ بر مبنای برنامه ریبنیک سفارادی از ییشویا یونیورسیتی دریافت نمودند. ایشان در رشته مددکاری اجتماعی درجه فوق لیسانس دارند و قریب بیست سال در سمت ربای در دو کنیسای سفارادی خدمت کرده اند. همچنین در زمینه تدریس و مشاوره خانوادگی سابقه و تجربه وسیع دارند. ربای کاسورلا عضو فدراسیون سفارادی امریکا و همچنین عضو مرکز آموزشی سفارادی هستند.

ربانیت جودی کاسورلا همسر ایشان، ناظر رسمی کثروت از طرف سازمان "Star-k" بالتیمور و سازمانهای دیگر میباشد. ایشان بر کثروت چند رستوران و سرویس کیتترینگ و از جمله کثروت کنیسای خودشان نظارت دارند. خانم کاسورلا بیش از هر چیز علاقه دارند میان جوانان پیوند ازدواج برقرار گردد. ربای کاسورلا و همسرشان تابحال ۱۸ ازدواج را به وساطت خود ثبت کرده اند.

همه میدانیم که برای خانواده کاسورلا مشکل است که از محیط آشنا و دوستان خود در واشنگتن جدا شوند. بعهد ما است که فامیل کاسورلا پس از نقل مکان به گریت نک، خود را در خانه حس کنند. وظیفه ما است که ربای کاسورلا را طوری حمایت کنیم که در شغل جدید و خانه جدید خود موفق باشند.

سر مقاله

خوش آمد به ربای کاسورلا

از: مهران اعتصامی (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در روزهایی که مگیلا زیر چاپ میرفت این مژده بما رسید که ربای خثیم کاسورلا و خانواده شان پذیرفته اند که بخواست خدا در تابستان امسال به جامعه ما بپیوندند.

کمیته جوانان و کادر مگیلا مایلند در این فرصت به ربای کاسورلا و همسرشان خانم جودی، و سه پسرشان یوسف، الیاهو و نفتالی خوش آمد بگویند و مقدمشان را گرمی بدارند.

برای مدتها اعضای جوان انگلیسی زبان جامعه ما، نیاز به داشتن یک رهبر معنوی و مربی روحانی را احساس می کردند که پاسخگوی احتیاجات نسل جوان ما باشد. گشایش کنیسای جوانان در مجموعه «مشهدی جوئیش سنتر گریت نک» و کنیسای خردسالان، این احتیاج را بیش از پیش نمایان کرد. اکنون روشن است که ظرف سالهای گذشته نداشتن رهبر روحانی تمام وقت میتواند باعث شده باشد که بعضی جوانان میراث غنی اجدادی و رسوم و سنن ما را رها کنند. همچنین تعدادی از کسانی که علاقه و عطش نسبت به دنیای معنوی احساس میکردند رفته رفته رهبری ربانیم خارج از جامعه را برای خود برگزیدند که از سنن ما آگاه نبودند و بخصوص با روحیه همزیستی و تفاهم سفارادی سازگاری نداشتند.

چندین نفر از کسانی که در امور جامعه فعال و صاحب نظر هستند از جمله آقای نسیم بصلیان، ضمن مراجعه به انجمن مرکزی ابراز کرده بودند که نسل جوان احتیاج به رهبری حرفه ای معنوی دارد. سال گذشته انجمن مرکزی، کمیته ای را مأمور جستجو برای چنین شخصی نمود. در ابتدا مشخصات چنین شخصی دقیقاً تعریف نشده بود و برای کمیته جستجو معلوم نبود برنامه کار او چگونه باید باشد.

این تردیدها زمانی برطرف شد که این کمیته ربای کاسورلا را ملاقات کرد. اتفاقاً بخت با ما یاری کرد زیرا ربای کاسورلا در همان وقت در نظر داشتند پس از ۱۳ سال خدمت در کنیسای ماگن داوید در حومه شهر واشنگتن، با خانواده خود به نیویورک نقل مکان کنند. کمیته جستجو پس از چندین ملاقات طولانی با ربای کاسورلا باین نتیجه رسید که دانش مذهبی، شخصیت اجتماعی و رفتار مردمی ایشان، درست همان است که جوانان ما به آن محتاجند.

جامعه ما در گذشته هرگز به شیوه کنیساهای آمریکائی راه تمام وقت نداشته است. بنابراین کمیته جستجو تردید داشت که آیا سمت جدید بایستی بعنوان یک شغل تمام وقت تعریف شود یا خیر.

در گذشته دور، رهبری روحانی ما توسط داوطلبانی انجام میشد که با از خودگذشتگی همه چیز خود را در اختیار جامعه میگذاشتند. ظرف سالهای اخیر علاوه بر آقای نسیم بصلیان این وظیفه بعهد ربای عالیقدر الیاهو بن حثیم و آقای موتی کهنیم در گریت نک بوده است.

INJURED?

صدمات ناشی از تصادفات

ACCIDENTS INVOLVING

- Automobiles • Taxis • Pedestrians • Trains • Trucks • Bicycles
- Hit & Run • Slip & Fall • Elevators • Stairways • Fires • Explosions
- Product Defects • Workers Compensation • Medical Malpractice
- Uninsured Motor Vehicles • No-Fault

LAW OFFICES OF AARON LOLOEY

دفتر وکالت اهرن لولوئی

718-805-8274

Free Case Review and Consultation

NO RECOVERY - NO FEE

پرداخت حق الوکاله بعد از کسب موفقیت

42-40 Bell Boulevard, Bayside, NY 11361

מגילה Megillah

נשיא כמיטה גוואנאן משהדי
סאל הדהם, שמה 72
ניסאן 5761, אפריל 2001